

MIC. # 9312

ZEMAH, JACOB BEN HAYYIM,

בן חיים,

KITSUR SEFER HA-KAVANOT
LEHA-ARI.

ת להאר"י.

VENICE, ITALY: [16--]
SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Kibbaleh
no 9312

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

04275

בשנים תהלתו ותשבתו ויקרא * בוציא קדישא דמורא * הארץ
מכבדו הארץ * באשר שהמבינה עליו שורה * הלך וגדל קלע אל
השערה * תשתרהא ותתיקתא ותעלומה הוציאה לאורה * הציבה וגם
מכ יד חקרה * מי כחודו יורה * איש פתורה * בשולחני הזה מהכל
מדיניו לו יצעות ואכן יקרה * כן כל האל-ים חלפי רבנן אדירי התורה
בעדו יחדיו ומדיניו לו אנדוניהם * מכל מקומות מושבותיה * לשאל
הלימוד מימי הגבורה * ולבולס בשמש קרא * להקים שם בעליהם * איש
על גלו חוכה באותותיהם * והיה לאותות * לימודים * משבי לרעבים
באם משנה לחם ימן השמים לחם חיוודים לחם אבירים כפירים * תל
תלשיית שהכל לוי פונים ופריה * כונקם עבדים מטהר אבירים * עמד
לכם העמים להתנוסס אליו גוים דישווהתאכפו עדרים עדרים * מכל
עבדים שבים ועובדיהם * תבן תיקונים למילדי העבדים * והעמיד
תלמידיו דרבנן חסדי ישראל נדירים גדולים ומוכרי * הן היה חכמים
מחוביהם חלפי אדירים * חטיבי הארץ העומדים בפרץ גודרי גדרים
הקדושים הקיימים בשמותני עליו ארץ אשר שחם נודע בשערים דולה
משקים דרים דרמים והנשאים מי קרי * כוולי מן הלב בן מים עמוקי *
מכל עדכני משקים * האדם גדול בענקים * כשמע למרחקי * האלוי
הגדול האור תורתו * על כנהי הארץ שמועתו * מחורח שמש עד מבואו
שם תבארתו * דומיה לו תהלתו * האור הגדול כד המערבי פה עדי
אל ארון איש אלמים נדיק וישר * קדוש ונורא שמו מרנא ורבנא הרב
הגדול במהדר **יצחק אישכנח** **לוריא** * זלדה אשר
בא בנושכט על כל בעלי * נפת-ים * אך בעצמותינו ינא מן העולם
בימי נעירים * ונח בדנו היה בא שמש בנהרים * איי לדור שמחנו
בעדרים * כי יניחתו מן המינכ עשה רשם פכה זינו פכה הדמינתה
הודו * המחיר **לשם** כלו בבודו * מי ישיח ככלאותיו ומייבין סודו *
נברוך אלהי ישראל אשר לא עזב אחתו ומסדו : שמוחן ומושא בידו

הקדמת המחבר

הנין וברח : האיר ורח : לשאיר על הארץ אל עבר פניו אור גדול הוא
אבי החכמה אשר מלא ידו למצות על כפא חל כותר צ תלמידו ותיק
הי המדבר אלהי בוניבא דבהורה החסיד וקדוש עניו מעלת כבוד הרב
רבינו חיים ויעל אלה ועשה לבו מודעא רב ה לאורייתא קדישת וחלק
מחכמתו ליראיו האיר פרקיו ומשפטיו באמרים ספרים מספרים טובי
פרוסים על כל מאמרי הזוהר ובהם דרושים תילי תילי על כל קוץ וקוץ
וכל כוונת התפלה ומנות עשה :

ובראיתי

אפי הפעוט ודל אשר הכיני המניע הראשון גודל
מעלת דרך התפלה וכוונות המנות את יקר
תפארת גדולתם חסקה כפטי בגדולות וכפלאות ממני כי קטנתי מכל
החסדי דעת וקטנ עבה ממתני יענוכי לבי לבוא בחדרי זאת החכמה
חכמת האמת ולקטנתי הכוונות הנמנאות בידינו מהרב אלהי כי קדוש
הוא הנזכר אשר לו נגלו ממש מפי עתיק יהודן ונודעו אלינו הכוונות
הנזכרת על ידי תלמידו הוטיק איש אלהים קדוש הוא הנזכר וראיתי
הכוונות הנמנאות בידינו לרוב רוחב ביאורים חכומים אלה הכה ואחד
הנה ואפילו עבין אחד בעצמו הפזור ומפורד בתיך הספר ובדרך
ארוכ יקוץ נעם המעיין החכוין בנאתו מן העיקר הכוונה ולרוב תשוק
נכמי אהבת הקנור חקרתי ודרשתי העיב לקנור הכוונות יגעתי
ומנאתי ספר כנף רכנים אשר קבץ על יד בקינר במדן החכם השלם
החביד מרנא ורכנא כמהרר אברהם אולאי אלהה וכל זה איכני סוה
לי באשר הוא הי' מלא קמטונים שכלו מחמת השמטות הסופרי סודות
סודות שלימות ובכמה מקומות לרוב רוחב דעת המחבר קניר שמקום
סהיה לו להאריך והאריך במקום שהיה לו לקצר ואמנם אשר לא לנוד
חכמה זו ואין לו עסק בכסדרות בכתא יעמיד מרעיד ויהיו דברי
המחבר הקינר אכלו כדברי ספר חתום וכי ישית ל לבו לגרום
אל גב דלא ידע מאי קאמר פעמים הוא בא בארוכה עד כי

ככול

הקדמת המחבר

צבול יצול ויהיה עליו לסורח * ואם יאמר יאמר הקור' לבסוף פסיע' גמול
או לדלג דלוגי עד אשר יוכל לסבור אוכל לפסוע ולמנא מנוח לכך רגלו
ילאה למנאו הפתח כמנא מניחו והולך לנפכה יפכה א' ספרי אחרים *
על כל הדברי הלאה הבאתי באמ' אמר אני בלבי ארביב אתרי ריבטא
לקטה בא' וחספתי ועיר שם ועיר שם דרכי חיים ותופחת מוסר הר' ב'
והמחבר המוסר זלזה ככתבם וכלשונם אך דרך קנדה וקפנדריא לא
לגרוע מהם חלילה רק להגדיל תור ולהאדיר * ומיבירתי זה הספ' המותקן
אמרי ספר וקראת את שמו בישר **זאת חקת התורה**
לב מיבות הסיבה הראשונה להיות עיקר תכלית 'ביא' האדם מהעול'
העליון לזה העולם השפל כדי לתקן ולחבר מיבור הנפרדים במטאו של
אדהר' הם ת' ת' ומל' כות' זון אשר הם רמוזי' בסוד זאת חקת היא מלכו'
התורה היא ת' ת' והסיבה הב' לסימנא מילתא הוא רמוז רמוז לתכלית
עניני כי מהות הספר כגון אות ה' רמוז לויכוח הנפס ה' רמוז
לענין אכילה ה' תענית ה' חנות ה' קרית שמע וכן כולם
על זה הדרך :

ועד בשחק באמן עלי שלא לכבודי ולא לכבוד בית אבא בחתי
כאן כי ידעתי כי ידעתי שלא ידעתי לרוב עומק המושג
וקונר דעת האשיג אך לזכות את הרבים אחרי רואי שלם תועל בדבר
ראשונה כי לאו כל אדם זוכה להזיל זהב מכיסו לקנות ספר הכוונות
הארוך מטתי מיבות לרוב דוחק מניחתו ולרוב הזנאת העתק והקינר
הזה יהי דמיו מעטים שאפילו עני שבישראל לא יקשה בעיניו להביאו
לתוך ביתו * שכייה כי יהיה דרך הקנור הזה מעט הכמות עם היותו
גדול האיכות * ואם יאמר איש ליטא אותו בתוך חיקו ישים עיניו בו
ויהיה לו למשיב כפס אפילו בספינה או בקרון ובאסדא בכ' מ' וכל זמן :
שלישית כי הלשון נח וכולל יפה אף נעים בו ירוץ כל הקורא ממנו יוראו
וכן ולמדו דעת ויראת ה' יהיו מלאים מנות כרחוק * אף על זה פקחתי
עיר

הקדמת הכהן

פינוי מיהיה הקדנר הזה מראש ועד סוף מגלה ומגלה ופסקי פסקי
והפסקות במק משמשין כדי ליתן ריוח בין הדבקים לעשות נחת רוח
לקוראים * גם לאשר דברו כחזון ויש לו ביטול מלאכה פניתי לו מקום
לפוש ולנוח בו ככל אות נפשו ויקרא בו אחד המרבה ואחד הממעיט
באופן שלא ימושו דברי הרב מפי עוללים ויונקי תלמיד עם מבין יושבי
אזהלים * עוסקי פרקמטיא והולכי עלי דרך * והיה טעמו כטעם המן
משתנה לכמה טעמים * כל אחד מחינה לעצמו כפי אשר תשיג ידו וכל
החמץ למלאו את ידו בדברי הר' בעצמו בין רב למעט ובפרט במקומו
סקנרתי אני במקום שהאריך הוא הרי הספר הכוונות מוכח ועמוד
לכל הפוש ידו ליטול גם ברוך יהי ומאן דלא קפיד ויבחר בקינוי הרי שלי
לפניו יר שתהא ברא הקור' א הסב' ללמוד וללמד לשמו' ולעשו' באמ' וכל
שלא ביציאתי אליו לו לעזר לו להעיל ומלאה הארץ דעה את ה' אכיר *
וטרם כל דבר אשאל עור האלהי הי' יהי בפעולתי זאת
מן הנעימות האלהי אשר הוא דבק בכל הפעולו'
הרצויות לפניו יתברך כמאמר מר' עה בתכליתו שנאמר ויהי בועה ה'
אלהינו עלינו מעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו * והכוונה
שהפעולות האלהיות יכול בהם הנעימות והסלימות מה פנים אט מנד
הפעולות בעצמם בהיותם שלימות בתכלית הסלימות שאפשר * וגם
יכול בהם הנעימות והסלימות מנד היותם פועל האל יתב' לכן התפלל
שימנא הנעימות בפעולתו בב' בחי' הכו' אט מנד הפועל אמר ומעשה
ידינו כוננה עלינו ואשר מנד הפעולה בעצמה אמר ומעשה ידינו
פוננהו * וכן מפינו ישמע ויושיע אכיר לתת לי עון ומחסה להשלי'
את כוננתי וכשם שזיכני להתחיל ולגמור זה הספר בעזרתו כך
יזכני להושיא לאור תעלומות חיבורי הצדוק זרע אברהם
המחלק לשני חלקים החלק הראשון דומים נחמדים על כל
הפרטים אשר המה היוסדים על פי הא"י יתוספות בדרך

העולים אל האטל ליבק כנודע כי
התינוק הוא נסוד שש קניות

גם המלכות היא דבוקה אחרונה בחזק
כנגד התל ולכן קשר עליונת קתל
עולה המלכות עמם ליבק וכבר עלו
קנת של וציר שהיא קראת שלו ויונק
ונם המלכות עלתה ואין נורד סיעלו
כדל של זל כי חינו ינק דק דרך ג'
חשובות שלו ואחר כולם או יורדים
יובילין עמם שטב ומזון וזהו
המוניא לחם מן וכו' ונריך לבוין בה'
של המוניא ולעשות בה דיוק בקריאה
עמק וטעין כי נריך לבוין בה' ב'
בוונת קח' כי הבינה שהיא ה' עילאה ה'
לשל המוניא היא המוניא את הג' אבות
את המלכות עמם לחן וזהו המוניא
ה' מוניא ומה מוניא לחם פי' כי לחם
הוא ג' הוות וסס ג' האדית ומוניאס מן
האין העליונה שהיא הבינה

עוד בונה אחרת ג' עמה והיא
לבוין בה' של המוניא
ז' ה' תשא והיא המלכות כי אחר קבלת
מזון מלמעלה גם היא מוניא לחם אל
התחתונים וזהו ה' מוניא לחם מן הארץ
והחתונה שהיא מלכות ולכן נריך
להדגיש אות ה' של המוניא כאילו היא
מומלכת בה' אחרת כזה ה' כנגד שתי
מונות סנוברות אחת בבינה ואחת
במלכות

וכאשר תחתוך ספרוכה תטבול
אותה במלח ותכוון כי
לחם ומלח אותיות שוות ותכוון כי לחם
הם ג' הוות בגי' לחם והס' ג' ססדי' ומלח
הס' ג' הוות של גבורות ולכן סס
מלוחות שהם דינים אכל מתמתקות
עז ססדים ולכן תטבול כלם במלח
למתק הגבורות עז ססדים . וכבר
ידעת ענין שלשה גבורות סממיות קים
בססדים

והאלהי במהארז' זלכה הים
אומר שגריך
לסמות מעט מים פנות מרביעות קודם
האכילה ולכרך עליהם בתלסלס ולא
בכוף ולבוין לגאית ידי חונק בשאר
סמים שבתוך המזון בסעודה :

סוד בוונת האבילה

בבר ידעת כי בעת מות המלכים
ירדו למט' רפ"ח כוונתו והי' בהם
כל בסינות אכזב ובחנות חו מדבר וחי
בלתי מדבר וכואח ודומם ומכל בחינות
אילו יש בקליפות מחיתת המלכים ונריך
האדם להעלותם :

והנה אד' הראשון הים מבר' בהם בסיכ'
הנשמות עד שחטט וסודו לרדת
נס כאשר קרא שמות לכל הנהמה ולכל
המם וגו' ולא מניחו שקרא שמות להומם
ג ש ב ז ולכומם

זאת חקת התורה

ולנוחם • וסענין כי בידר והעלה כל
בסיכת הבהמות ותיקנם וזהו קריאת
השמות • אך לדומה ולנוחם לא תקן
הכל ולכן כאשר באכילה בשר ולא הותר
לו רק ירק ועשב לבד לפי שכוונת
האכילה היא בירור הקדושה שיש בלחות
בעלי חיים ודומם וכו' כפי מה שהוא
ומתברר ונתקן על ידי אכילה כמו
שיתבאר •

והנה מה שבירר או אדם היה שבירור
כפי מה שראוי להם במדרגתם
לגמרי אך אחר אשר חטא חזרו לעוונת
סקליפות ואנו נריב לברר כדי להעלות
כנוכי הקדושה אל מקומם •

ואבנם אין בנו כח עתה לברר בירור
גמור כמו אדם הא' ואע"פ
שאנו רואים שיחזור לסיוט חלק אדם
עצמו באוכלו אותו עכ"ל האמת הוא כן
כי כך הוא הענין שחזרת אות הבהמה
להיות חלק אבר מן האדם עצמו אך יותר
מצולות היו הבהמו של ששת ימי בראשית
מן האדם אשר הוא עתה ולכן יותר
סיים מה שבירר אדם הראשון בהיותם
בהמות ומה שאנו מבררים עתה חף
על פני שנעשים חלק אבר באדם שמש
וזהו סוד סגורו של ר' פנחס בן יאיר
שהיה במדרגת הבהמות של ששת ימי
בראשית ולכן אפילו האמורים אמרו
אם כחמוריו ולא כחמורו של ר' פנח' יאיר

ודע כי הבהמות הטמאות אין כח
באדם לברר הקדושה מהם
כלל ולכן באברו באכילה אך הטהורים
אנו יכולים לבררם ואדרבה החובל
בהמה שחמה לו עוף שמה תתאחז
הטומאה שהיא באדם עצמו ויתאבד
הקדושה אשר בו • אך חמורו של
ר' פנח' יאיר לא נתברר על ידי האכילה
רק בסקן מעצמו על ידי המסך הזמן
גם נתקן ע"י ר' שלח ע"י אכילת ועלה
לאותה מדרגה:

והנה אין כח ביד כל אדם לברר
אלו רק תלמוד חכם: ולכן
עם הארץ אסור לאכול בשר כי אדרבה
יסתלק ממנו אותו מיעוט הקדושה
אשר בו וימשיך אחר הבהמה כי אין בו
כח לברר:

ואבנם כשאלו עדוין בהמות מששת
ימי בראשית מביאותם
בהררי אף כי אלו לא יכלו אז לשתכר
לגמרי כמו השאר רק כשאלו בבסיכת
מה שאנו מבררים עתה ע"י האכילה
ולכן אלו מוזמנים לאכילת הכדיקים
לעתיד ל: א ואז על ידי אכילה שהיא
מתברר לגמרי וכל זה הוא בירור
הבהמות עצמן •

אך יש בפיכס אחרת והיא כשמות
האדם עצמו המתגלגלים
בנשמות או בדומם או בנוחם לפי
רשעתם

רשעתם ואלה הם בחינות שניות :

ואמנם מביאות הכוחות ונחיתם

הראשונה היא כי האדם

בעת אכילתו יכוון לברר אות' הקדושה

אשר באכילה היא הן דומם' או בומם

או בעל חי : וסנס לפעמים יפול

ברור עפר תוך האכילה ולא ידע האדם

מבואתו ולפעמים יש בו גלגול כפס

כמ"ס בנבל והוא היה לא"ן : ואמנם

המלח היא בין הדומם והנומם ולכן

ההוכח מלח בשבת חייב משום קונר :

וכחור אל הענין כי סלא כבר ידעת

כי כל ברורי המלכות הם ע"י החכמה

כמ"ס הזוהר בפרשת פקודי בריר

פכולת מנו אכילה במחשבה ולכן כל

כוונת פבירור תהיה על ידי החכמה :

וכבר ידעת כי אכלו רע"ה לעילא באב'

ואמא ולכן כריך לכוון באכילה אל

מביאות אות' א' שהיא סבינה כמ"ס

רז"ל א"לף בונה ובניורה תכוון אל

החכמה :

והענין שכבר ידעת כי השינויים הם

ל"כ קתיבו' חכמה המבררים

את האכילה כי כללו במחשב' את ברירן

וסוא באד א' בכור ווי' לעילא' ו' לתתא

ו' באמצעיתא הוא סוד הא"לף אשר

בחכמה כמו שיתבאר :

והנה וו'ה' כריך לחלקה באמצע

דרך אורכה ויהיו שני ווי'ן

ואז תחבר ו' אחת עם ז' עליונה ו'

שניה עם ו'וד התמונה כוס :

ואז ישארו ו'ן שינויים עליונים

ווי' שינויים תחתונים שבהם

שוחקים מ'ן לבריקים ווי' היא כוונת

כוללת :

גם תכוון בפרטות יותר והוא כי

הל"א בכל אכילתך תכוון

כוונה א' ולכל הפחות תכוון בעת

הכוית של סמוניא שברכת עליה ברכת

סמוניא :

ותהלה תכוון כי הל"א הם ב' לחיים

לחי עליון ותחתון

ואמנם הם כוד א"י האוכלים במוד

אכלו רעים לעילא כמזכר לחי העליון

אבא ולחי התחתון אימא ותכוון כי הם

שני אלפין א' לעילא וא' לתתא שכלמי

העליון כורתה ו'י' לעילא' ו' לתתא ו'

באמצעותא והוא בני' הו"ה וא' תתאה

כורתה ו'וד' לעילא' ד' לתתא ו'

באמצעותא ויהי רמו' אל סבינה שס"א

ד' כוקבא' ותכוון כי ב' אלפין אלנו

וביורם המזכר הם בני' מ"ו שהוא מילנו

ע"כ כי כלם במחשבה את ברירן והכל

סוא בחכמה בכללות סבינה אשר

בחכמה ולכן שני אלפין המזכרים בני'

מ"ו סקוא מילוי ע"כ :

ואח"כ כריך שתכוון שיחיה שרש

האביל' בלנו בלחמי' כדו שוכלו

ב א ת 2 2 בלנו

זאת חקת התורה

או לחיים לטחון סאכילה ולכן תחשוב עוד לחלק שני האלפזן הנזכר על דרך המזכר לעיל כזס *

ואו יסיה ניור האלפא הראשונה זורי ואלפא השניה בניור זורד ואו סא'לף א'בני'ל'כ כתיבות חכמה ואלפ'א שנים בני' זהוה ושניהם יחד הם בני' אוב'ל והם סוד אל זהוה סרי שורש סאובל יש בלחיים אלו ותכוון לכולל חני אלף תחתונס של חכמ'טהי'אבא בחני אף תחתונ'של אטא וחני א'ף סעליונס של חכמה בחני אף עליונה של אטא וסוא כוד הכן בחכמה וח'כס בכוכה:

ואח'ב תכוון באובל זה שיהיה לחם מתוקן ועשוי ולכן נדיך שתכוון אחר כך שתנרף ארבעה ניורי האלפזן האילו העולים בני'כ"ח בני' אוב'ל כמזכר ומנרפס עם ניור המזכר הראשון של האלפ'א השנית שנורתס זור ואו הכל יהיה בני' לח'ס והם בני' שלש הולות כמזכר בברכת סמוניא *

אח'ב תכוון לטחון את סל'חם סזס כדי לבררו על ידי טחינתו בשיכים וועשה הלחם ההוא דק מאוד כי כאשר הקדושס תוך הקליפה אנו עומים סקליפס דקס מאל ואו יונא' סקדושס'דוגמת שמן היונא מן הזיתים

על ידי טחינה ותכוון לעשותו ד'ק על שתי פכוונות המזכר יחד וסוא כי לפא עילאה ותתאה הם בני' מו' כמזכר ואס כל אחד לשיכים יהיו בני' כ"ח כמזכר ואס תחבר מו' ונ'ס יהיו הכל ד'ק:

וצריך לכוון

כסאובל אבר המזכר ששיכו הם לב' כתיבות כמזכר וסס סמבורים ולכוון כיו'ס'ן סוא סוד קע'ד וקס'ו שסס אסורים של ע'כ וסל ס'ג כי הס'ן טוחנת במיבו'אבא ואימא כמזכר:

אח'ב נדיך לבלוע המהכל כי עדיין הינו כגמר בירור

המאכל על ידי טחינה לבדס רק נדיך לבלוע כדי שיתכשל באטמומכא וסו יוסלנו להתברר וינך הרוסנו וי'ספסטו כח באיברוהניף והוהמא תנא דרך נקנים * ולכן תחבר שני סניורים סנחלקים לד' שמספרס כ"ח עם הא' סעליונה שניורס זני וסכל ביחד בני' פ'ד

פ'ל והוא סוד הנליעה בנרון שיש בו
אותיות אס' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
היא היותה ואב' ה' ד' ט' א' המאכל
לנרון בכית הנליעה ונותנו שם ולכן
הן אנו לוקחין רק כור אות א'
העליונה ולא התחתונה :

גם הוא בני' חנוך כי הוא סוד
מעט'רן ס' א' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
היכירה שבו' ח' ל' זהו שהוא בני' א' ט' ט'
כנזכר אחר כך תכונן בכל הרמזים
הנזכר לעיל כולם ביחד כיכד כוונה
ראשונה היתה מ' ו' ו' א' כוונה כ' ט'
ואחר כך ל' ט' ו' א' ד' ו' א' פ' ו' ב'
אלו הם בני' ט' ט' והם סוד ט' ט' ט' ט' ט'
וסודו הוא במלת א' ט' כי כל כוונה
האכילה כלם חזרת במלת א' ט' ט'
שהוא אל זהו כי אותו ח' ל' במילוי
ג' קפ' ו' ב' א' ל' במילוי כנזכר הם
עולים ט' ט'.

עוד יש כוונה אחרת פרטות
ואכתוב קצתם והוא כי
כוונת מ' ו' וכוונת כ' ט' וכוונת ד' ק' הכל
בני' א' ט' : ואם תחבר כוונת ל' ט'
וכוונת ד' ק' יהיה בני' א' ט' : גם תכונן
כי א' ט' ל' בני' א' ט' ה' ו' א' בני' א' ט' גם
מזון הוא מ' ו' א' מ' ו' א' מ' ו' א' מ' ו' א'
הוא א' זהו וברק לכוון לכלול מדת ים
בלי' ל' ל' כ' ו' פ' כ' באכיל' היו' תכונן
בשם אכילה שהוא בני' א' ט' ו' ב' ל' ל'

תכונן בשם א' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
שהוא סוד ועיר גם תכונן ביום ובלילה
לשם מ' א' ל' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ג' ט' א'.

ודע שיש כוונות אחרות גדולות
מאלה בענין בירור האכילה
אמנם לא זכינו להם בעיונותינו שרבו
(בכך ראוי לכל אדם שישתדל לכל
התחות בכוונת א' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
בזכו' זה השם יסיר חרפותיו ומן השמים
יעלה עלינו רוח קדשו לקיים בנו
ואשפוך רוחי וגומר אכיל'.

ודע כי מנוח היה מכוון תמיד
בעת אכילתו כמה שכתבנו
לעיל והו' מ' ו' כ' כנזכר לעיל וא'
לו המלאך אס' תעברני לא אוכל כלחמך
פ' ח' על פי שחתם אוכל בקדושה
ובכוונת גדולה כזו אף על פי כן לא
תחשוב שעז' כן אוכל אני מן אכילה זו
והנה מביאות כל כוונה זו הוא ב' א' ט'
כנזכר וזהו הסוד הנלמד במנוח והוא
כ' ל' ח' אותיות ח' ל' כי הוא ח' ל' ו' מ'
כ' ט' אמנם לא זכה מנוח לכוונת אחרות
שיש גדולות מן ולכן ארז' מנוח ע'
היה כיואף על פי שהיה אוכל תמיד
בכוונה :

ודע כי מביאות האכילה הוא
בנוקבא ולא אנו כותבים מזון
והאכילה וממה שאנו מתעייבין לש' היא
נותנת

זאת הקת התורה

נותנת אלינו ולכן בברכת המזון נריך
לאמרה בשמחה גדולה כי אנו כראין
אז נדיבים ולא נרי עין ואז גם היא
ממסכת אלינו על דרך זה כדונות ולא
בקימון . אך באמנע הבעודה נריך
לזכור מעט ענבון ודיאבה על הקורבן
ואית' כוז' פ' תרומ' שיש לו' על כהרו' ככל
כי אז היתה אכילת השכינה באופן אחר
ורע שהאלה' כמהאר' זלזה היתה
אוכל בניס כלוויס שלימוס ולא
היה חושש א' הדיס שחמנא בהס לפעמיס
(אכל אומר אנו לא כל הדונה ליטול את
שסס יבא ויטול ראוי' מהרב זלזה כי מה
שהוא לא היה חושש לדס מפני דאילו היה
דס בתוך סוכה שהו' בידו בודאי שהו' יוד'
כי לא היה בעלס ממנו שוב דבר גדול
או קטון אשר בעשה בשמו' ממעל ומתס'
לארץ כס' שידע ממה שהיס בידו לכן
לא היס חושש לדס אכל איכיס דעלמא
מי שהוא בעל ככס יזהר בהס .
סוד בוונת מיס אחרוני' וברכות
המזון .

ברכת זימון מסתלק מהס אמנע נהיות
האלדס יחדי נריך כוונה גדולה עד מאד
לכלק אז מעליו כס' הס' א' ונריך
לכווין מאד בברכת המזון .

והנה גם במיס אחרוניס נריך יותר
להזהיר זה בהיותו לבדו כדו
שלא יקטרג עליו הסערא אחרת ועל
ידי מתנה זו שהס מיס אחרוניס מסתלק
מסס אמנע עכו' עתה היא אורח ואחכ'
אס לא יכוון בברכ' המזוניס יסוי' בעל סבית
ולכן נריך כוונה גדולה בניס אחרוניס
ובברכת המזון ובפרט בהיותו יחדי
כמזכר .

והנה כוונ' מיס אחרוני' יהיו דוק לתוך
הכלי יהיו לכוון כי רת' מ'ס אחרוניס
מ'אוכן רת' סת' של אחרוניס סוף מ'א'
והוא בוד' מילוו אהז' בקדין במילוי
שהס מ'א' אותיות וכן באהז' של לפון
מ'א' אותיות אחריס ותכוון בשני מ'א'
אלו לדחות כס' הסערא אחרת שלא
יקמי יותר מהראוי . וזהו מסרזל מיס
אחרוניס קוכה בגי' אהז' שבו כוונת
מיס אחרוניס :

גם זו סכונה עכמה בניור יריך
כי תסבר ד' אכנעית יריך
סומכיס לכד אחר יחד ואכנע החמשי
הקקרא גודל לבדו ותכוון כי ארבע
אכנעוהס הס סוד ארבעיס אותיו' עשרה
בכל אכנע וכגודל קוא אות' א' הרי הס
מא'

בבר ידעת מסארזל בוזס פרסת
תרומס שהסערא אחרת קא'יס
על השלחן ונריך כל אדם ליזהר מאוד
בזס כי יכול לשלוט עליונות' מבשח' ומכ'
ואמנע כשיס ברכת זימון בשלשה
או אין כל כך חשס כי עו'

מא' אותיות ב' ד' ימין בחינם אנבעות
 וכו' תכוון אל אלה' דלודין : ואחר
 כך ביד השאלית יכוון כבוד הנוכח
 אל שם אלה' דאלפין וכל זה תכוון
 בהיות אנבעותיך לזמנה בפופות כי
 בזוים אחרונים נריך האדם להסביל
 ידינו ואותכוון לדרך הנוכח : עוד
 מבאתי כתוב באופן אחר שיכוון בגודל
 עיקר השם אלה' כי בגודל עיקר כלם
 ולכן בו השם בכללות פשוט תמלא הד'
 אותיות כנגד הד' אנבעות והם צין
 כלם גי' ז' : וגם תכוון בפשוט השם
 בגודל כמזכר ובמילוניו ובמילוני מילוני
 הד' אותיות תכוון בארבע האנבעות :
 ואחר מים אחרונים קודם ברכת
 המזון יאמר ידי אספי אכא
 וכו' ואחר כך יאמר מזמור למנחם
 בניכות וגו' אלהים יתכנו וגו' : ואחר
 כך יאמר פסוק אברכה את ס' בכל עת
 בסוד הנוכח בזה כי סימני אחרא
 קיימא על פתורא ונקרא כ'ל ע'ת :
 וצריך למימר סב לן ונכריך וזהו
 אברכה וגו' ויאמר פסוק
 סוף דבר הכל נשמע : ופסוק תהלת
 ה' ידבר פי וגו' ואנחנו ככרך יה וגו' ואם
 יש שם שלשה אנשים יברך ברכת המזון
 על הכוס שליין ויאחזנו בס' אנבעותיו
 בשל ידומין באופן שיהיה הכוס עומד
 על חמש אנבעות על גביסן ממש ואחר

כך יאמר הפסוק וידבר אלי זה השלמן
 אשר לפני ה' תיבות אל' בלבד ויתן עיניו
 בכוס עד גמר כל הברכה .

ואם אין לו יין יברך בזימון בלתי יין
 וכשמברך ברכת המזון ישים
 ג' ידינו על זו כנגד החזה יד ימין על
 שמאל ויסגור עיניו עד שיגמר כל
 הברכה וכן יעשה גם כן כשהוא מברך
 יחידיו ואין עמו ג' אנשים ואחר כך יאמר
 ברכת המזון :

אבנא כוונת ברכת המזון תחלת
 הכל תכוון לשם אלה' שהוא
 גי' ס' ותכוון באותיות מילוניו סמילוני
 שלהם שהם ל'ד אותיות הרי הכל ק'
 ואחר כך תתחיל ברכת המזון .

ובברכה ראשונת תכוון בכללותה
 אל אות א' של אלה'
 במילואים א'לף ובמילוני מילונייה שהוא
 א'לף למד פ'ס שהם ס' אותיות והם ס'
 אורות : וכריך לכוון כשיאמר כי הוא
 א'ל זן ומפרנס לכל להשפיש מבורא
 שהוא עולם הראשון הנקרא מ'גן ויש בו
 שלש פעמים א'הא כנגד עולם הראשון
 ויש בו א'ל שדו' : שני בעולם השני
 ויש הוא אל הוה והוא סוד כז' זן וזהו
 מה שתכוון להמשיך אותו סאל בעולם
 השני שסוף ובורה ויש סוף סוף
 ותקבר עמו אל ויהיה זן וחסו אל זן
 ופעמים :

זאת חקת התורה

<p>בבכור כותן לחם ונו' תכוון כי ברעה מבור הסכד כותן כוח בני אכנאסץ שהוא שם מ'כ שבחבר וכו' וכתן לכהן:</p> <p>ובפסוק פותח את ידך תכוון כמו באשרו שאשרו העמידה והוא צר'ת פותח'ת לך תכוון לשם הקדש פאל' והוא כג' יאחדונהו וקרי ביה לודך והס' ב' יודין של הויה ואלדני וביטיהם ו' אותיות ובורת ו' היא פתח זהו פותח את ידך ואחר כך תכוון לסת פותח את ידך שהוא שם חת'ך ויכוון לשם הויה דע'כ שסוף פוד החכמה דמתחן אתי מוכא עלמיה של יודין דע'כ כל' ב' כלילות עשר ד' יודין הר'ת ומילוי סמילוי של שם ע'כ כס כ'א אתוון הרי חת'ך:</p> <p>עוד יכוון שהשם חת'ך בח'ת כ'ס הוא ס'אל וגם הוא ג' לאהר ונדהו כיוו ה'ת ובשאר ברך השם זהו תכוון בשם זה להוצא בניקוד אלהים י' ובברכה שניה תכוון בכללות באות ד'של אדני במילוי ומילוי מולי כזה דל'ת למ' ת'ו והס</p>	<p>ס'זרות אחרים כי את ת'ו הסירה לוד ובר'ת תכוון כי היו מילואה ב':</p> <p>וגם תחלת כל הברכה תכוון וס' מילואה ב' יאויס</p> <p>ס'מילוי ל'ה דק בחול הוא דל' דלה</p> <p>אשר השחבר הכתתי כתוב וול</p> <p>ועניו וס'רה: ויסיס ב'ס'ס בערך</p> <p>ובפ' ואכל' וסכב' סתיו לוד גדולה</p> <p>ונו לו כזה סתיו וגם יכוון</p> <p>תכוון במלת א'ת מאשר סתיו של</p> <p>ותסלך הויה סל'ת יס' לוד ואל'</p> <p>בכיס היין כי את דל'ת וס'ו לוד</p> <p>היח'סמלכו' שהיח' ד'גדל כא כ'א ה')</p> <p>הכום כנודע עד כתן מכלתי</p> <p>וענ' הוא סתםתכל בני' בעת כתיבת בכום של הברכ' ותכוון</p> <p>בהס' כי הם כור ט' לודן שיש בד' הולות ע'כ ס'ג מ'ה ב'ן וכן ט' יודין הס' כג'ו</p> <p>מס' ובאומך באז על הארץ ועל המון תכוון בשם אלהים:</p> <p>ובברכה תכוון בכללותה באות כו'ן במילוי כזה כ'ון</p> <p>וא'ו כ'ון והס' ט' סורות ונברוך אתה זהו תכוון לשם א'ל למה שכבר ידעת</p> <p>כי תוספת שבת שקבלנו ע'ו אב' ט'צוד ת' דשבת חמנו כיוון כל השבוע ואנו</p> <p>ברוכים להשאיר קצת קדושה מהם בכל השבוע בברכת חמון כדי להשאיר</p> <p>אותו התוספ' אש הוא כג' ומי'הראשונים ואס</p>
---	---

וְהָאֵל הוּא בְּנֵי יִמִּים אֲחֵרִים דְּהֵיכֵן מִיּוֹם
ד'וֹחֲלִיק יִכּוּן לְהַמְסִיךְ לְבוֹרֶךְ הַשֵּׁנִית
הַבֵּלָה כְּמוֹדֵי וּלְכֵן יִכּוּן 'בְּיוֹם א' ^{א'}
מִהַסְבּוֹעַ בְּחַל שְׁדֵי וּבְיוֹם שְׁנֵי אֵל יִהְיֶה
וּבְיוֹם ג' אֵל אֲדָכִי וּבְיוֹם ד' כְּמוֹ יוֹם ג' וְיוֹם
ה' כְּמוֹ יוֹם ב' וְיוֹם ו' כְּמוֹ יוֹם א' .

וּבְבִרְכָּה ד' תְּכוּנִין אֵל אֶת יוֹלֵ כֹּחַ
יִדְוָאן דְּלֵילָה וְהֵם ט'

אֲרוֹת . וְבִגְ הַטְּבוֹת הוּא הַטִּיב הוּא
מַטִּיב הוּא יַעֲיֵב כְּרִיךְ לִכְוֹן כִּי הֵלֵא ד'
בְּרִכּוֹת כְּמוֹן הֵם כְּמַגֵּד ד' מוֹחִין שְׁאֵנו
מִחִירִים אֵל הַמַּלְכוּת וְהֵם חֲכָמָה וּבְיוֹם
חֲבֵד נִבְדֹר וְכִכְב' רִבִּיעִי הוּא כֹּד הַנְּבוֹרִי
וְאֵנו בְּרִיכִים לְמַתְקֵם וּלְכֵן כָּל בְּרִכָּה מִן
וּ הוּא מַכִּיאת הַטְּבָה לְמַתֵּק הַנְּבוֹרִי
עַל הַחֲסָדִים אֵךְ לְפִי שְׁעִיקָר הַמִּדְקָה
הַרְאִיכָה הֵם סָג נְבוֹרוֹת לְבַד הַכְּמַתְקוֹת
בִּיסוֹד לֹא לִכֵּן בָּאוּ כְּנִגְדֵם שְׁלֵשָׁה סְעֻכֹּ
בְּבִרְכָּה זוֹ : וּבְאֻמוֹרֶךְ בָּאָז תְּכוּנִין אֵל
שֶׁם בְּבִלּוֹת . וּבְסוֹף הַבְּרִכָּה תֵּאֲמַר
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּרוּמִיו וְתְכוּנִין לְשֵׁם הַזֶּה
שְׁבִנִי עַכְשָׁה :

סוֹד בּוֹנֵת בְּרִכּוֹת דְּהַבְצוּת

לְבֵאֵר כּוֹנֵה זוֹ הַכּוֹלֵל לְרִאשִׁית
כָּל בְּרִכַּת הַמְּנוּת אִין בְּרִכַּת
הַנְּסִכָּן מִן מִבְּרִכַּת הַעֲמִידָה בְּלִבָּה
וְהַעֲבִין כִּי בְּכֹלֵם הוּא הַמְּשַׁבֵּת הַקָּעַע

מִלְמַעֲלָם לְמַעַס חוּץ מִן זֶה בְּרִכּוֹת שֶׁהֵם
מִמַּעַל לְמַעֲלָה כְּמוֹכָר בְּזוֹהַר פְּרִשְׁתָּה כִּי
תִבְאֵל וְדוֹק שֶׁם :

וְהַבּוֹנֵת בְּקִיבוֹר הוּא כִּי מַלְכָּה בְּרוּךְ
תְּכוּנִין לְסִכּוּא שְׁבִיל

דְּקִיק שְׁשׂוֹא יִסוֹד דְּחֲכָמָה הַמְּחַבֵּר
הַשְּׁבִיחָה עִם הַכִּינָה אֲשֶׁר עַל אֶתָּה מוֹרִיד
הַשְּׁפָעָה אֵל זֶה וְנִקְרָא בְּרוּךְ בְּסוֹד ד'
סוּוֹת שֶׁל עַכְשָׁה ס' א' מ' ב' שֶׁהֵם בְּנֵי
רִלָּב וְכֹלֵה הַמְּשַׁבֵּת הַשְּׁבִיל הַעֲלִיּוֹן
דְּחֲכָמָה הַנְּקִרָא בְּרוּךְ כִּי בְרוּךְ עִם ד'
אֲוִתוֹתֵינוּ בְּנֵי רִלָּב וְתְכוּנִין שְׁכַמְשָׁנו
גַּם כֵּן לִיסוֹד הַכִּינָה הַנְּקִרָא בְּרִכָּה כִּי
בְּרִכָּה עִם הַכּוֹלֵל נִי בְּרוּךְ אֲשֶׁר עַל יְדֵי
אֶתָּה מוֹרִיד הַשְּׁפָעָה אֵל זֶה כְּדֵי שִׁוְכָל
לְעֵלּוֹת .

וְאַבְנָה עֲבִין עֲלִיּוֹת זוֹ הוּא כָּלֵל גְּדוֹל
בְּכָל מִיכֵי הַעֲשִׂידוֹ וְהַתְּפִלוֹת

לְהַשְׁפִּיעַ שְׁנֵי מִיכֵי הַה' הוּא בְּרוּךְ
שִׁיקְוָלוֹ תְּהֵלֵם שְׁפָעָה עֲלִיּוֹן עַד שִׁיחֵי
רִבִּיעִין וּמוֹכְכִים כְּדֵי לְעֵלּוֹת וְאַחַר שְׁעֵלּוֹ
אִין הֵם מִקְבִּלִים נִשְׁכָּע הַאֲמוּתֵינוּ הַרְאִינוּ
לְסָם .

וְהִנֵּה מַחֲלָה אֵנוּ מוֹרִידִין הַשְּׁפָעָה
הַעֲלִיּוֹן מִן בְּרוּךְ אֵל אֶתָּה

שֶׁהוּא הַחֲסֵד כְּבוֹד אֲמַס כְּסֵן לְעוֹלָם
וְאַחַר כֵּךְ אֵל סְתִיפֵאֲרֵת הַנְּקִרָא יְהוָה
וְאַחַר כֵּךְ אֵל אֶלְהֵינוּ שֶׁהוּא הַנְּבוֹרָה
הַנְּקִרָא אֶלְהֵינוּ וְעַל יְדֵי קְבִלַּת הַשְּׁפָעָה
ג' א' ב' ג' יְכוּלִים

זאת חקת התורה

יכולים שלשם לעלות אל סביבה ואז
 נקרא הבינה בדרך כי אין מלך בלא
 חילות והנה הבינה היא כקדחת:
 העולם ועתה פעלו חילותיה אליה
 נקדחת מלך העולם. ועתה
 שכבר עלו שם הם מקבלים השפע
 האמיתי סרתי להם וזהו אשר קדשנו
 וכו' כי אשר היא בינה קדשנו בסוד
 השם במצותיו הם נכחו וסוד וצונו
 בסוד היסוד ומלשם הכרחה באיזה חופן
 שתיים היא במלכות:

אברהם הכוונה בפרטות הוא
 כי כוונתו לחלוקת סוף
 עם סמלכות יחד א הכנה לקבל השפע
 והוא עולה על ג' ידי סמליות אותה
 שהם חג' דל' כמדע כי היא דנוקה
 עמהם כחזה של סת' מאחוריו כנודע
 ואח' כך ינו מורידין ג' מ' של הוזה
 דיוקן אל היסוד להעלותו שהם מ' ב'
 אותיות והם ארבע אותיות הפשוט
 ועם אותיות המילוי וכ' אותיות מילוי
 סמילוי הרי מ' ב' כשש ע"ב. והמ' המנו
 של שם ס' ב' כנורה ומ' ב' של שם מ' ס'
 ואנו מורידין שלשה מ' ב' אלן אל הת'
 לסעלות וג' מ' ב' מילוי כדמיון במלת ב' דרך
 כי שלשה מ' ב' בני ק' כו הכוכב בני ב' דרך
 ועוד ג' מ' ב' אלן עם המילויים הכוכב
 שהם בני ב' דרך אלן מעלים אתה ז' דוס
 אלסזמו פקס חג' דל' אל סביבה הנק'

מלך העולם העליון שהוא מחסד
 ולמטה בסוד אמיתי עולם חסד יבנה
 גם תכוון למלכות להעלותה עמו
 שהיא גם כן כקד' מלך העולם
 התחתון ואחר שעלו וינקו השפע תו
 הם מורידים השפע למטה כנוכר גם
 כדרך כשתזכיר שם טוה בכל מקום
 תכוין לשם הוזה ואדכו' בשילב גם כדרך
 לכוין באופן זה כי ג' אותיות זהו הוא
 לא וס' א' אחרונה היא מלכות ותכוין
 שבעשות ה' א' אחרונה שם שלם דל' ד'
 והרי נתסברו יחד כשם הו' יס' עכמו
 (אמנם סוד פניות אמן עיין ב' ד' תו
 על חקת שנו יעב' דעה' סלכת' פלה:)

סוד כוונת ברכות הנהנין

בבר ידעת סוד ברכת הנהנין וסוד
 ברכות המונות אמנם סוד
שהחיונו כיסוד שהוא סוד סי'
 וקיצמנו הוא כנכח והוד
 שהם העמודים המקוויים את האדם:
 והנצחנו לזמן הזה היא סמלכות שהיא
 סוד קוממים
ובשתיית היין תכוון שהוא בני'
 שבעה יודין שיש
 בשני שמות ע"ב וס' ג': או תכוון בד'
 פיות ע"ב ס' מ' ב' ונ' אהז' לזודין
 אלפזן קהזן שהם ו' שמות ויש בהם
 שבעים

זאת הקת התורה

שבעים אותיות במנין יין ותכוון כי
היין הוא הנבירה ונמתקת על ידי
שבעה שמות הנזכר וכן כשתמונה היין
במים תכוון למתק הנבירה ויין על ידי
הח' כד שהוא המים.

עוד מצאתי כתוב וזל כשתשמה
יין קודם שתמונה
תכוון שהוא סוד שלשה ויין שיש בשם
ב'ן ועם שם ב'ן בעכמו הוא בגי' יין :
והנה ג' ויין לבד בגי' חז' כי הוא יין חז'
וכשתמונה תכוון בה' ידות שיש בשם
ב'ן שהם יד מן יוד וד' הקיץ שנשם זה
כל ס' הנורות דו' הם ד' ידות בגי' ע'
במנין יין לא שהם אחר מנינה והענין
כי ה' ידים הם ה' פעמים וזהו יוד ה' א'
וא' ה' א' שהם יד אותיות והם ה'
פעמים יד כנגד ה' חסדים וס' גבורות
: אמנם ברבת :

הטוב והבטיב כשמביאין יין
בתוך הסעודה
תכוון כזכר לעיל בסוד
ברכת המזון כי הטוב לדידיה שהם
החסדים עומן היורדין ביסוד לזל וגם
ס' מטיבין לאחריו שממתיקים
את הנבירות שהם סוד היין :

ברבת שהכל נהיה בדברו תכוון
שהכל הוא קיסוד
ומתגלה השפעתו על ידי המלכות וזהו
הנוסחה שאנו אומרים בדברו :

וכן כורא פרי עץ הוא המלכות
וכן בכל סוף הדרכות ויש
בה ע' יודין שיש 'בד' הויות ע"ב
ס' ג' מ' ה' ב'ן וס' בגי' מאס' גם תכוון
בשתייתו אל ע' יודין אלו שהם מאס'
ובענין עשנא דדברא כתבו
הפוסקים שכיון שלא בורעו
בידי אדם שיכרך עליהם שהכל והאלהי
כמהארו' זלזה לא היה ח' שש לדבריהם
והיה מדרך סדרה הרמזי לו לעץ און
להדמה ח'ף אס סם מדבריות :

בורא נפשות רבות וכו' מה
שאנו מזכירין
בריות נפשות וחסרונם שהוא כללות
כל הנבראים : הטעם כי סמים הם
המגדלים כל הנפשות וכל הזרעים
וכל חסרונם האדם ולכן כיון שהמים
סבת הכל אנו כוללים הכל בהם. וכבר
ידעת כי גם כפי הסוד הכל כמשך מן
סמים שהם החסדים שמהם הנפשות
יוצאים וכל הבריות בסוד אברהם
אבינו שהוא מים וכאמר בו זאת סנפס
אשר עשו בחרן : וצריך לומר כנסח
הברכה על כל מה שבראת וכו' ולא כל
מה שברא שלא למוכח :

בבה פעם שתרום תכוון בכונה
כמו שיתבאר בסמוך
והוא מיוסד' על פסוק רוח כיחוח אשה
לזקנה : והענין כי סלא סוד הרים

זאת חקת התורה

הוא כי הדינים המתפשטים הם חוזרים
להתמתק בשרשי' על הרים לפי שהאחד
מן ה"גבורות מלכ"סך הוא החוטמא
והוא העליון שכלם כנזכר באידרא
רנא וכשהן מתקבצו ועולים דרך החוט
ונכנסים בו ועולין עד סמות כי שם
הדעת ואם שרש ה' גבורות ושם הם
מתקבצים ומתמתקים כנודע כי אין
הדינים מתמתקים אלא בשרשם
כנודע:

והנה הדין בעצמו קוד' שיפלו בחוט'
הוא בחינה ה' ואז נקרא ריש
והוא סוד הדין כי הוא אחרונים של
אלפים פעולה ר' ואז אותיות
שהם זג של שמילוני וה' אותיות ענניות
של אלפים הרי ג' בחינות אלהים
נקרא רנא. ואחר שנכנסים אל החוטם
נקרא נזחא כי כבר הוא מתחיל
להתמתק והוא נזחא מלשון חן בעיני
ה' ית' וסנס ריש זה נכנס תוך שני
נקבי החוטם ולכן ריש זה נחלק לשני
הגלים הנכנס תוך שני נקבי האף והנס
ב' פעמים הכל בני' נזחא עם שני
הכוללים שבהם. וכבר ידעת כי
החרון אף הוא הובאת הדין מן האף
לסוף כנזכר באדרא' על לו יעשן אף ה'
וגו' אמנם הריש הוא קמיטות רוגזא
וסקמטותו תוך האף ככל': ואחר
כך עובר הריש בחמנע מנחא כי

החוטם באמנע הנחא עומד והנה
הדעת הוא ממש כנגד המנח כי זהו סוד
כתיבת האפר על המנח במקום הנחת
תפילי' כי שם עומד הנהירות אך
המנח הוא יותר למטה ממקום זה ולכן
המנח הוא סוד גילוי הדין כי שם
אית כ"ד בתי דינא בסיד ומנח אשה
זוגה סיה לך וגו' ולכן עולים שם
הגבורות כי שורש הדין ואז שם נקרא
אשה שהוא אלהים במילואה יודין
בני' ש' וה' אותיות של אלהים והם
עצמו הרי חסה:

אח"כ מניעין עד המזין ענני
ושם אותם שני סהכלים
הנקראים נזחא כנזכר לעיל מניעין
עד המזין שהם ז' הולות ע"ב ס"ג
מ"ה ב'ן שהם כלולים בד' אותיות
הולות. והנה נזחא בני' לית' ד של לם'
וקדם עצמו הם המזין הרי כי
ליהנה נזחא והמזין ואז
נמתקו. והנהר בכל
מובי ריש ע"ב
שתיבין כו כה
א כי דנס
היא

ביום תעניתו אלא מחוץ דקטנות לבד
כי הוא אינו אוכל וא"כ צמא יתקיים חלא
מכיון ששע מחוץ דקטנות :

והענין כי תענית בני' תתק'ל והם
מאחוריים של האלים דזילוי

ההין בני' אלף תסיר ממנו הכסוע שזה
ר' ישארו ת"ת מן האלזם מבחינת אחרים

כשאר אותיות ענין מן תענית בני' ק"ל
סודי' פעמים אלהים שגשג בדעת דזא

בקטנותו חסדים וגבורות ותמלאם יש
בכל אחד מהן זג אותיות והנס עצום
פעמים זג הם ק"ל קרי כי תענית הם
מחוץ דקטנות כבוד פנים ואחור :

ודע כי אף על פי שמכינו שם אכילה
כשאלה מכוין בה היא כוונה גדולה

עד מאד עם כל זה כוונתה היא מתח
לעילא כדמות הקרבן . אמנם התענית

הוא כסיום ענין הקרבן מעילא והוא כי
הנה הקרבן בתחלתו עולה מתחת

לעילא ועולה הענין ורית הכיסא מעילא
ליכירה ומיכירה לכרואה וכו' עד א"ש ב"ה

כמודע וכן הוא סוד האכילה של האדם
שעולה הנחת האכילה ההוא ואותם

הכוונות הטובות מתתא לעילא כי מן
הכבד עולם ללב ומן הלב לחיות שהוא

העליון שבאדם האמנם סיום הקרבן
הוא שאחר שעולה רית כיסא למעלה אז

יורד שפע רב וגדול מעילא לתתא מן
מות העליון עד סוף המדרגות וזהו

סוד

אזת ת תענית

וביבאר כל ענינים הנוגעים
בתענית תשובה שק ויזפר
מלקוח טבילה תענית חלום
והטבתו וצדקה והדמעה וג' ח :

דע כי טרעא מדרבנן דמתעני ליכל
כלבא לשירותא . והטעם כי

האמת הוא מי שחטא בריך להתענית :

אך מי שלא חטא מימיו אינו צריך להתעני
ולכל כלבא לשירותא והטעם כי העסק

התורה הוא גדול מן התענית ולזה מי
שלא חטא יותר טוב לו שיעסק בתורה

יומם ולילה כי העסק התורה מביא לו
מוון וספע לבשנו ממקום יותר גבוה

ממי שצ"ס תענית . אמנם מי שחטא
ראוי להתענית כדי לתקן אותה מקום

ואח"כ משה יעלה למעלה .

וסוד הענין כי העוסק בתור' מוון מן
המכנה ככו' בזהר פ' בשלח והם

מוון הגדלות אך המתעבד אינו מוון

זאת הקה התורה

פול תענית כי ביום התענית אין
 האכל' עולה ממטה למעלה רק אדרבה
 המה מלח מזון מעילא לתתא דה'ינו
 מהמח ללכ ואחכ אל כל האידרי' מאותו
 מזון הרוחני שהוא חלקו של המוח משה
 הוא מחלק קמכ מזון ומוריד לכל האדרי'
 ומשה כיוונת ביום התעני' וזהו הכוונה
 בדיק לכוונת המתעב' אמנם סוד התעני'
 לעלות למעל איזה רוח וכפש מאי' בדיק
 או אם בא' או בגילגל אביו ואמו או
 קרובו ואכל אותם כנשר או בפירות
 ומתענה שיעלו למעלה בתעניתו :
 אמנם סוד תענית מ' יום רכופים
 ולמה חסובי' שלשה ימים יום
 ולילה כמו מ' יום רכופים העבין הוא זה
 כי זה כמשך מסוד מנח העליון דא'ס
 שבו שם מולוי יודין והס' ד' יודין והס' נ'
 אך לפי שהס' עולה ע'ב' ו'כ' ימים הם
 עכ' שעות ולכן חסובי' כמו מ' יום רכופים
 דוקא ואלו הם סודי' מ' יום ומ' לילה סתיקן
 משה בהר בקבלת התורה כנגד מ' דת'
 ומ' דמלכות יום ולילה אמנם אהבו אין
 לכג' כח לתקן רק את התת ולא ישבו
 כח לתקן גם המלכות להקתה למטה
 דגלוה יורדת מות ולכן אנו מתקני' מ'
 יום ולא לילות :

ואמנם הפסקת
 ב' ימים
 ואני לילות מועיל
 לעשרים

לעשרים ושבעה
 תעניות :

ובבר' ידעת
 מכה

ישראל להתענות
 מ' יום מן פרשת
 שמות עד פרשת
 משפטי' ונתנו סי'
 לדבר ברקאי

הפרשיות טובו
 בכים שובב'ם שהם
 שמות וא'לא ב'א
 כס'ל'ת ו'תרו

מ'שפטי' ואמנם
 מ' יום אלו עיקרי
 התענית בהם לא
 נתיקנו רק מפני
 עון הקרי הקרר
 שחט'ו ילדי' וימים
 האילו מסיגלים
 להתענו' בהם על
 הקרי יותר מכל
 הסנה :

והטעם תבין
 במה

שכתבאר אכלוכו
 בכו' הערב רב
 נסוד ישראל שהיו
 בגלו' מכרי' חומר
 וכלבנים

ידו' אומ זה הפסוק
 ארחץ כביק ין כפי
 ואסובב' את ידכך
 ס' - ותבין ארחץ
 עולה עם הכולל
 ס' שהוא אלמים
 דיוד'ן כנקדון
 עולה ר'ן : כפי
 עול' עם האותיו'
 יב'ק ואסובב' עולם
 ע'ז כמכין ג' הולות
 למתק את ה'רו
 את עולה ת'א שם
 ע'ב' יס' בו ד' יודין
 כל'ל כלולה מעש'
 ת' מוכך ע'ז הם
 ג' הולות להתכסם
 הגבורות : עכ'
 מ' עבין זה :

עוד מ'ב וי' כי
 מסופק

אם הוא מן הרב
 מהל'ז אלה ואל
 מי שדב'ה רוחו
 למהר בתשובתו
 כי לא ידע מה יול'
 ווס יעשה הפסקס
 של'ב ימי' וכל לילת
 בו היום ה'א הוא
 כמנה

זאת חקת התורה

יב

כמה לא' וסמני
לכדו כמה כו'
והק'בה יעשה
למען שמו' שיעל'
כו' ע"ה לרח' עליו
ולקבל תשובתו .
ובשלשה הפסקות
יעלו כ"א וג'
פסוקים הם פ"ד
ולעולם קודם
שיגמר סעודתו
המפסקת ימים
אפר על ראשו
במקום סנחת
תפילין ויבכה
ויאכל פתו באפר
על שם כו' אפר
בלחם אכלתי
ונסתה כוסו
בדמועות ע"ש
הפסוק ושקוני
בבכי מסכת י'
ויאמר קיב' אחת
ואח"כ יאמר פסוק
ואני . אמרתי
בחפזי כגרותי
מוגד עניך אך
אוביף להביט אל
היב' קדשיך ויכוון
שבטחוכו

ובלבנים כמו
שכתבאר בשפר
חסד לאברהם
במ"ד נשם ביארנו
שאילו היו סוד
אותם סיבות קרי
של ק"ל שנים
שהוליד אדם
הרחסון שידיו וכו'
ונתקנו הגלות
מגרים ולכן בזמן
הפרשות ההם יש
סגולה לקבל
תשובת המתעבה
בהם על הקרי
אותם ס"מ ימים
ולכן הם מתחילין
מפרשת שמות
שאו סתחיל
השיעבו' ומסיומין
בפרשת משפטים
לטעם שביארנו
איך לא נגמרו
ליתקן עד פרשת
ביתקנה ענד
עברו . ולכן טוב
הוא להשלים פ"ד
תעניות בהם
שהם תיקון קרי
ונריך

וצריך לכוון
בשם
של ע"ב דודין
שים בו ד' דודין
כל א' כלול' מעשר
הם מ' ולכן ב'ו
ימים הראשונים
בכל יו' מהם יכוון
כנגד החלק שיש
באותו הרהטובה
וכן יעש' בכל ה"מ
יום בד' דודין הכו'
ויכוון בכל יום
יום להעלו' חלק
א' מן הדודין
הנזכר אשר בהם
פגם והשליך ארצ'
בעוונתו ומסר
אותה הקדושה
תוך הקליפות
ועל ידי כך תעל'
וישארו מתים וזה
וסוד שובו בנים
שובבים וגו' פי'
אותם הבנים
שמסר לקליפות
בסמחת זרעו
ואז מתלבשים תוך
שובבים ועתה שובו בנים כשיבב'ם

שבטחוכו בקונו
להתקבל תשובתו
ובלילה על
החטה יקבל על
עבדו דודין ד'
מיתות ב"ד
ויאמר סמיני
כאילו כוסלכתי
סמי קומות
ונסלקתי וכחילי
כחמרו בני מעו
בשתייה דולקת
ונשרפתי וכאלו
הותו ראשי בסייף
וכאילו כשקעתי
בזבל ונחנקתי
בסודר הקשה
לתוך קרבים
ושכדקתי על
ענמי דין שמים
לבשר על
העולמו' שבשעתי
בהסוויכוון לטה'
כל העולמות
כמבואר במקומו
עד כאן מבקתי
ואז מתלבשים תוך
שובבים ועתה שובו בנים כשיבב'ם
הנזכר

את הקת התורה

והיה מתוך הקליפות וסובו א הקדושה
(ו הו כוננת להקייכם סוכנים אכתבנו
בענין נחות ק' שהיא קרית שמוע של
לילה).

סוד התשובה

ענין התשובה כללות הענין
תשובה' והענין
דע כי האדם כלול מכל פעולמות והגם
שלא זכר רק אל נפש דעשים עם כל
זה מוכן הוא לקבל את כולם. והפרט
הזוכה לנפש דעשים הוא כי שלא כפשו
אר' מח איברים ושם' ה' צידים והו כלל
גדול וכשהוא הוטף הוא כונס כפי
שאבר שחטף בו מן הר' מח ושם' ה' מן
הנפש עצמה: וכשים נפש דיבורה או
בריאה או אגילות כן גדולת כפשו וכן
גם כן פנימת חטאו והו ביד האדם על
מעשיו כן כריך להשיג מיצורה או בריאה
או אגילות והו יגבר רוח האדם בקרבנו:
ולכן חטא אדם הראשון פגם למעלה
יחד כפי גדול כפשתו שהיה כולל כל
הפעולמות. וכן כל נדיק והסיד כפי
גדולתו כן תוקף יגברו כחול כל הגדול
מהבורו יגברו גדול ממנו כי זה לעומת
זה עשה אלהים והנס מי שיש לו נפש
דעשים כונס בעשים וכן כפשה כתשובה
מתקן בעשים.

והנה סוד ד' חילוקי כפרה עבר
אדם על מכות עשה לא זו
נוסח עד שיתחלו לו כי לפי שגם בעול'
העשים שספריר מלכות לכן תכף שגם
כתשובה מתקן והחזירה למקומה.

ודע כי כל הפונמים הם בשם ה' זה
וזה ה' נשים הפונמים ה' פי'
בשמי מוש כי שם הו' הוא י' באגילות
ה' כבריאה ו' ביצירה ה' בעשים. וד'
חילוקי כפרה הם כל' פעולמות המוכר
התלויים בשמו הגדול מוש כי מן י'
ההויה נעשה ע' באגילות. ומן ה' ה'
ההויה נעשה שם ה' בבריאה: ומן
ה' נעשה שם ה' ביצירה ו' ה' דהויה
נעשה שם כן בעולם העשים.

ודע כי ד' מיני תשובה' הקלשובה' ה' א'
העשים בהיות כי באמות
בקליפות לפי מה שעבר מחנות עשה:
ודע כי לפעמים תירד המשים
לג' עליונות של הקליפה והו
בנקל יש לתקן כי תכף כתקנת כאשר
שהג' ראשונות של הקליפה לפעמים
הם עצמם חוזרת להיות קדושה:
ולפעמים יגרום החטא של' סוף להגלו'
השכיכה בשלשה אינוניות של הקליפה'
ולפעמים יגרום החטא של האד' להגלו'
השכיכה בג' תחתונות של הקליפה:
ולפעמים במלכות אחרונה של הקליפה
וכן על דרך גלות וירדות סיבירה
בעשים

זאת חקת התורה

בעשיה על הכוזב וכן בדושה בינייה
כל ד' חלוקי' המוכר' שהוא לג' ראשונות
או לשלש אחרונות או
בעשירות :

והחזור לענין כי הכס' פגם במנו'
עשה ובעה תשובה תטיב
המלכות למקומה וזהו תשובה ג' גם כן
באופן ב' אם הפריד ת"י מבינה באופן
סירד הקדושה עד ג' אמצעיות נקליפה
אז על' התשובה גם כן תשובה ה' כי
תשובה ה' תתלה מלכות עד ה' עילאה
בינה וזהו יבלה גש הת"י עשה :

גם כן באופן שלישילפנימים וזהו
החמ"ח גורם פירוד ב' ה' ה' וכן
וכן הת"י ותרד תשובה שהיא הבינה
למלכות וזהו יתחברו מלכות ת"י כי הבינה
על ירידתה גורמת חיבורם וזהו תשובה י'
גם כן באופן ד' כי חמ"ח גש בחכמ'
והפריד בינו ובין הכת' ואז
תשובה הוא תשובה עילאה בטה לבתר
ואז גם חכמה יעלה עמה :

ועתה נחזור לענין ד' חלוקי
כפרה הא' הוא
שכנס בעשיה ועל' תשובה חזרה למקומה
וכת"י כאשר הוא במנות עשה : ואם
הט"י במנות לא תעש' אז פוגם בינייה
ות"י וכפדדה מלכות וכתלקו גם כן
קדושת לכן כשעשה תשובה או ממלכות
חזרת למקומה ותשובה ה' אך אותם הו'

קנוות החלל שבזיהם רוצה לעלות שם
ולאסנים ואיכה יכולה לעלות וזהו
תולה עד יום הכיפורים שגלים אדנות
מן הדושה ואז עולים שם וזהו תשובה
תולה וי"ך חכמה :

אבל בחייבי כדושו' פגם בדושה
ואז תשובה וי"ך
תולים על' המוכר כי שניהם אינם יכולים
לעלות ממקומם עד יבואו יסורין מאבא
ואמא וימחקו בסוד יסר וסרני זה מן
המוכר קראתי זה :

עבר על חילול השם פגם באטלות
וגרם מות במקו' החי' הנכחיים
שהוא האטלו' כי אין שם מות כלל או
ולכן תשובה וזוהר ויסורין כולם תולין
כי אין אחד משלש' עולמו עולה למעלה
ממקומו על' שרזל אך מיתה ממדקת
ומכפרת מדה כנגד מדה :

והעובר להבעים ש נדב חיבונו
ומתכון למחוד בו גור' שהק' יבויקחו כל
השפע כי זה נק' פשט' אותיות שפע אך
עון שהוא האוכל כבילות לתיחבון גורם
שהקליפות יקחו השפע ולא כלו כי אחר
שהם לוקח' אותם או מידם בא אלינו
השפע בכו' הנל' : ועת' תבין מה שארזל
סודות כשגלים לו על' התשובה כוונות
ובמקום אחר חמ"ח כשגגות : יתבאר
הענין כי כשהוא עובר להכניס הוה
כשגגות וכשהוא עובר לתיחבון הוא
ד א I א כוכ זה

זאת חקת התורה

בזכות כי כאשר עשה תשובה תיקון ומכאן מהקליטת אפילו ששבע מה שהיו לוקחים גם בעדם:

ורע בי יש פגם בכל ד' עולמות שהם בת' דעשייה ובת' דיבורה וכת' דבריאה וכת' דאכילת וכל ד' פגמים אלו בחים על הלימוד שהם סוד הת' שכל עולם כמובד.

כי מי שלא רצה פשט המקרא פוגם בת' דעשייה ומי שלא רצה להבוא ראיה לדבר פגם בת' דיבורה ומי שלא רצה בפילפול וכדרש התורה פגם בת' דבריאה: ומי שלא רצה בפודות התורה פוגם בת' דאכילת וסוף פרד'.

ורע בי צריך הבעל תשובה לעשות יעצות שק ואחר בכה הספד על עוונותיו והם ד' תשובה ודע כי חלוקי התשובה הם א' מי שיש לו גפם מביאה כשהוטא מפריד העשייה היכורה וצריך לשאור ולטוב עד שהטוב לא יתחבר עשייה כיכורה בסוד חלק נכסו: ב' וכן מי שיש לו רוח טין היכורה צריך לת' ולעלות ולשוב ויורה לבריאה. ג' וכן מי שיש לו שנה מבריאה צריך לחבר הבריאה באכילת קרו שלשה מיני תשובה אלו בתהתוכות:

ויש עוד פ' אחרים עליהם והם א' להשיב מלכות דאכילת למקומה תחת היסוד ב' להשיבה יותר למעלה בכה מוקם אכילתה כמובד: ג' להשיבה עד חג' ד' להשיבה עד ג' מוחין דא' ה' להשיבה עד א' אולפן בקראת התשובה דרגא תמונתא.

ודע שכפי הנחירה שיש לאדם כן יהיה תיקון פגמותו המושל בזה מי שיש לו גפם דאכילת ופגם חס וכן כל הפרטים בגוף צדיק בריאה ויכיר ועשי' אבנים יש חילוק אחר והוא כי אם אינה א' מבעלי שרש כשמותו הקודמי' אלו מהמנוגלים לכינוי היה לו פוד הרוח ופג' כרוחו והוכרח להתגלגל באד' זה הנה חפצו שאין בזה האדם רק סוד הנפש לבדה וחוטא הנה הוא פוגם ועולה פגמותו למעלה בחילוף היות לו בו רוח ותיקון תשובתו צריך שתהיה בחילוף יש בו רוח ונפש ופגם בהם וכן כיוצא בזה ביופן שלעבין תיקון הנסיון צריך שיעד האדם שירש גלגולו כמבואר אצל נובחצון אחר והוא כי חס על פי שבעה גלגול כשמותו יש בהם עשרים א' שלש' אלו כדע כי אם הראשון שגבול היה לו גפם רוח שנה מן בריאה יכורה עשייה ופגם בהם א' כל הבחים אחריו כלם צריכים לתקן בחילוף פגמו עד בריאה ולפי שאפילו קרבת היתה מקבל

אור מן הכדוואס עכסא עז הכסמה ואף על כן שאין לזה עתה אלא כפס לבדס אך אם מן הראשון עד העשירי לח הים ח' מהם חו שהאג רק הרוח והחגולגל העשירי וכה לכסמה ואחר כך פגם זה או כאמר כי כל התסעה גלגולים הראשונים תיקונים ופגיונותם הוחבסוד הרוח לבד והסאר שמן העסיה וחילך תיקונים ופגיונותם בסוד הכסמה וכיונא בזה לשאר פרטי הפרטיים ודי למבין : כונא כי לפעמים יחטא האד חטא קל וכפרעין ממנו כבחתור וזהו סוד הפסוק כי לקח מור ה' כבלים בכל חטאתיה ודי למבין :

סוד שק ואפר ובביה והסבר

בשתעשה סעודה המפסקת לתעמי' תאכל מלונמה אחרונה של הסעודה מטונלת באפר מלכה אם הוא בשבת גם כן בסעודה שאחר התעמית תאכל הכניעה ראשונה בטבילת אפר חוץ מליל שבת : וכן כריך בכל תעמית שתעשה לתשובה על פוונתך תשים שק ואפר במקום הנהת תפילין :

ותכוון כי שק ולאפר הם בני' תרפו והם בני' ד' הולות ע"כ ס"ג

מ'ה ב'ן וג' אהיה דוודין ואלכפון וההין ובריק ליוחד שם וסיה דע"ב ואהיה דוודין וכן שם ס"ג באהיה דוודין ושם מה באהיה דאלפון ושם ב'ן באהיה דההין ואלו הא שמות הם סוד בת שבע סנקראת המלכות על שיהם : גם כן תכוין אפר ח' פ"ר פ"ר הם הדיוכן וס"ף סייח ממתין : גם כן אפר בא"ת כ"ש תול' כמחין קדוש כנגד שהם סוזה דוודין שיש בו ארבע דוודין ועשר אותיות תול' בני' קדוש :

גם תכוין כי שק ואפר בני' ארץ וסמ"ס שזס זון ועז עון שלך סחררת אותם ועמה הם מתחברים המילויים על ידי שק ואפר שסם תרפו בתשובתך המוכר' כמחין ארץ וסמ"ס :

והנה קוד' שתאמר ברכת שומע תפלה או תאמר יהי רצון מלפניך ה' להיואלהי אבותי שתכפר וכו' כי מי אל כמוך כושא עון ונו' כל ז' מדות ואז בחלת כושא עון תכוין לכל הכוונות שצריך לכוין בכל תעמית מעין כל תשובה ותשובה ושיקר הכוונה בשומע תפלה כמזכר וכן בשעת הטבילה כמו סיתכאר :

אמנם סוד כתיבת אפר במנח דע כי קלא כהר הודעתך כסוד אפר פרה שהם כור ה' גבורות מנכ"ך והנה בהיותם למטה כריך

זאת הקת התורה

לשרפן ואז על ידי אותו שימוש כנוסף
תחת זל"ן ומעורר הויסוד כי סוד ה'
גבורות הם בקודות כיון המלכות
כבוד. וזה אפר על ידי הזריפה
ושמשה אפר כמו שרתבאר אנלינו אז
מתעלות ה' גבורות אילו ברישא
לזל להינותם גם הם מעוררות שם יסוד
או"א :

והענין כי כהן דבינה הם מושין
לזל כנת מימין הוד משמאל
יסוד במכת לזל והנה יסוד דבינה הוא
נקודות כיון שבה ששם הוא העלאת מ'ן
של הבינה וכאם' אנו מעלים ה' גבורות
אלו אחר היותם אפר שם במכת האדם
שהוא מקום היסוד של הבינה אז
מתעוררת הבינה בסוד מ'ן ומתוודעת
עם סחכמה :

אמנם סוד לבישת הסק : דע
שכבר נתבאר באיזרת
האנוני שיש למעלה בא"א סוד ד' מאות
סקל כסף שהם סוד חיוורא דרישא
היורד עם ד' תיקונים שערין ונימין
הנמשכין מאחורו כתפי דא"א עד
רישא לזל וכמכא כו אלו השערות הם
חושין על אכא ואמח : ואמנם כשהאדם
חושט אז נודם שאותם הארבע מאות
שכנגדם בקליפות יתגברו וכאן
הם תלג חיוור ושם הם סומקין באדרת
עשו וכבר נתבאר אנלינו כי שם באנלינו

העמא אין תיקון רק לזל ונוקביה והם
סוד עשו ואשתו ולכן אילו השערות
אשר כאן בקדושה הם באכא ואמח שם
הם בא"א ששם הוא עשו ולכן כלו באדרת
שער : אך יעקב הוה איש חלק כי
כבר נתקן כל האטיות ולכן סוד
השערות אינם רק באכא ואמח ויעקב
נשאר חלק ואלו הם סוד ד' מאות סקל
כסף :

ואמנם העומתם רנתה להתגבר
ולסתקן למעלה מנחם
לעלות עד א"א דיליש ולהחזיק משם
סוד השערות כמו שהם בקדושה וחל
סוד זה רמז הכתוב הם תגביה כנשר
וגו' משם אורידך כי אם ח' יעלה אותנו
התיקון עד למעלה בא"א ואמח באנלינו
של העומתם יתרכ העולם וכן בשום
האדם הסק על מתכיו או גורם תשות
כה באותם הת' שערות במנין סק' וכן
הסק נעשה מן השערות וזה גורם
שאותם חיוורתי שבהם בתוכם ת' סקל
כסף שהם סוד הלצנינות ומקום הסלק
שבין נחבי הסק יאירו דרך נחבי הסק
ויחזר הסק לכן כת' סקל כסף וחזיריש
להיות כתונת בד' קדש ילבש בו בד
באל' ב"ט סק והם ב' חותיות ק"ל שוהו
בד קדש ואות הדלות יתירה בקדש הם
סוד ד' ורדין ענמן ובמספר סק כי כבר
נתבאר אנלינו כי סחיוורתי הם כייר
החלק

החלק הלכך ועליו כתובה שחורף על
כיוון דשערין עומד:

ואמנם כוד הבכיה והדמעה
הגר כתבאר אנליו כי
הדמעה יומתקת ק'ך אלכוס כמנין
דנ'עה ובוד הבכיה כמטבת מנילוי
ס' כי הוא כמנין בכזה ממטבת אותו
אל זא ואז כמתיק ק'ך אלכוס של
חמורים דזא. וטעם למח הדמעה
איכה חוררת ויקס הוא לפי שהדמעות
כמטבת מחממה וביכה וכאשר חממה
וביכה כמטבת ויחול עליהם חור הבתר
ואז כמסך הרחמים לכל המדות
ככלל:

סוד המלקות

דע כי הלל האדם כשמוטא גורם
שחמדי' שעליונים המתפצלים
בזא הם חמורים להתעלם למעלה תוך
היסוד של אימא ואיכס מאירים למטה
כמו שכתבאר אנליו ולזס כנגד שסוא
העלה החסדים המגולים במקום
הסתומים לכן צריך להכות את שחוט'
במקום נסתומים כדי שער' כן ירדו
החסדים הנעלמים שם עז' סכאס ההיא
ויתגלו למטה ולכן צריך להכות שלשה
סכאות א' בפתך פלומי וא' בכתף
השמאלי כנגד ב' החסדים הסתומים

שם שהם שני החסדים של שני חמורים
והכאה נ' כנגד החזה ששם הוא שליח
החסד האומניו המכוסה כנודע וגם כי
כל יודת החסדים ונילויס הוא כנגד
החזה דזא ששם כלל היסוד דאיה.
ולכן אנו מכים בחזה עכמו מנד פנים
כדי לקורר אותם ססמדיס מטה
ולמטה:

וכבר ידע' כי הנה' הם שלשה אלה
בנ' מילויים ולמטה קומד
דאי' הוא אחד דמילוי ההלך יחס יתקח
פשוטו ומילוי ומילוי יס' ו' ע"ל
אותיות ולפי שכל גילוי הארת החסדי'
הם דין היסוד הזה לכן יש להכות
ע"ל הכאות שהוא מכבר העלקות.

וצריך שיכוין המוכה בע"ל הזה
המוכר ואפשר שכתב ג'
אזה המוכר' הס' ג' אכס' דייכים בעת
המלקות: והעידו על הרב האלפי
כמסד'א זלזה שנס שלל הים מקבור
מאוד בענין המלקות כי אין בדור הזה
סמוכי' ומומסין ואינו רק בער לבד שלכן
היה כל' שאין להקפיד בו כל כך מ'ה הים
לוק' כל' ספעמי' שהי' לוק' ה' מלקי' אותו
ד' מלקות כנגד ד' אותיות שם הוי"ה לא
פחות ולא יותר ולפי שהלל גורם
להסתלק החסדים ולגלות הגבורות עז'
סעמו כמכר ילקה מלקות כי מלקות
ג' תקעו' שהם סוד הגבורות דמכב'ך
כפולות

זאת חקת התורה

ובחלקו' כל האותיו בניקו' כרי ובשלוש
כול' תתח וברביעי כולו בניקוד קמן :
במחשבי כל האותיו' מבוי' בניקין ותנין
ובלא בניקוד ויכוין הלוקס שהוא בעשה
מרכזה לזא ומקיים בעכמו אשר יסרתו
אמו כנזכר אשר כך יסכול לקיים באמו
כאש וכמים ותוכיחו לרויה עד כאן
מכאן :

סוד הטבילה

צריך כל בעל התשובה לטבול
ביום תצניתו בכל יום שני
ומחשבי ויו' הששי ויאמר בתוך הטבילה
השלש עשרה מדות של מי אל כמוך
כושא עון וגו' ותכוון באומריך כושא עון
לכוונת עיקון פנמו :

אמנם כוונת הטבילה יאמר קוד'
שיכנס לטבילה פסוק
ולמקוה המים קרא ימים ר' בני' קכ"ח
שהוא סוף וזהו וזהו' גי' זכקוט' אותיות הם
קכ"ח ואח"כ יאמר הפסוק ויקרא אלפים
ליבשה ארץ ויכוון כי ויקר' עם הכולל
בני' שם אלפים ליודין ש' וזו אותיות
המילוני' וה' של הפסוק יבשה גם כן
שם אלפים במילוני' ובאותיותיו כמזכר
הרי ב' פעמים להים ואלהים שבע פעמים
ויקרא להו' ליבש' קרי ג' פ' להו' תנרפים
יחד בני' חרן כמודע ואם כל קדו' קש' :

וזקן

במלות כמודע שם תקם ועשרה
כוללים תקע ואח"כ יכלול ס' כה' הרי
תקעה ועם הכול' הרי תקעו כמנין חלקו'
וזהו סדר סמלקות וסודו יושבים
ג' דיונים האמנעי
קורא הפסוקים אם לא תשמור לעשות
וגו' וספלא זכור וגו' . והיושב בומילן
יושב ומנס הכאות באומרו והוא
רחום וסיושב בשמאלו מרש' את השלי' ואו'
לו הכה . ויושבים כחכי גורן עגולה
ופניהם אל העמוד :

ורע שסדיונים מכוונין לתלת רישין
ושליח ב"ד הוא מכוון כנרמלכו'
אומא דכתיב אשר יסרתו אמו : והקורא
קורא בנחת ובכיגון הטעמים הולל
בעכמו תלת רישין ומעורר סתשובה
עילאה על הלוקה והוא מתורה ומקבל
על עצמו ארבע מיתות ב"ד :

והמלקה מתחיל ככתף השמאל'
תחלה ומכוון בו בכל
פעם לשם זם במילוני' ההין אחר כך
בכתף סימיו ומכוין בו במילוני' לודין
אחר כך לפכו על סחור ומכוון במילוני'
אלפין :

אמר המחבר מכאן כתוב
במקום אחר וזל
וטוב ללקות חמש פעמים מלקיות
מלקות סראסון ינייר שמות זה במילוני'
סופרנו כלם בלא בניקוד :

והו סוד ואמר בן ע"ה שנה נבאתו מהרן
וה' נ"חספר ע"ה אן חרן נשאלו בו קפ"ג
והם בני' יעקב ע"ה סבולל שהם רחמים
פשוטי' וכבדם ברחמי' וגם יעקב' לא מחרן
ככו' בפ' נחזור לענין יס' לאו ג' אלפים
ה' ופ' ה' בד' תיבות אלו בני' משה :

אמר המהבר מנאתי כתוב וזה
לסומו לעשות עביל'

יעשה בעבילה אחת ו' עביל' דהיינו
ו' פעמים וקודם שיטבול יאמר פסוק
מי אל בפק נשא עון ועובר על פשע
וגו' יפנה ירחמינו וגו' תתן אמת וגו'
ויכוון בעבילה ראשונה להעביר
הטומאה וזה עביל' יכוון בכל עבילה
לחות ה' מלב תותיות אלה וסוף אדנו
ויטב כל אמת שח' בני' המטל' א'
דאדני עם ו' דהו' יעשה א' דאלים וכן
כלש עולה מחטם למעלה רונה לומר
מחדנו לזהוס לאהיה ו' מעלות לז'ג
אותיות :

ואמ' יהו רבון מלפניך סאו' א' שאם
פגמתי באות ראשונה שהיא אות ו'
של שם הו'ה או בשאר אותיות התלויות
בה סרי חני מקבל עלי סקילה והרי חני
כלו נסלקתי לפני ב' גדול שבידו שלים
ואם פגמתי באו' ה' של שם הו'ה או בשאר
אותיות התלויות בה וכתחית שריפה הרי
חני מקב' עלי' שריפ' וכל די' ותולדותיה
והרי חני כאילו כן פתי' בב' גדול

שבידו שלים ואם פגמתי באות ו' של שם
הו'ה או בשאר אותיות התלויות בו וכתחית
לפניך הרי הרי חני מקבל עלי מיתת
הרי וכל די' ותולדותיה והרי חני כאילו
כהר גתיכב' גדול שבידו שלים ואם פגמתי
באות ה' אחרונה של שם הו'ה או בשאר
אותיות התלויות בה וכתחית לפניך
חנק הרי חני מקבל עלי מיתת חנק וכל
די' ותולדותיה והרי חני כלו נחנקתי
בב' גדול שבידו שלים ואחר כך יעשה
סעבילה אחרת ויכוון לומר מכון חני
לתקן כל מכות השם שנכבד' ודע כי
ר' סקילה שריפה הרי' וחנק שול' ש' ע'
ובריק להמשיך ולחבר לו הכ' שמות אלה
יסוף עם ש' הו'ה : אלף ק"א
ה' פעמים ה' א' ל' : וזה פעמים
זו עולים ל' והא' אחרונה ל' כנראה
כך ש' : וקודם שיטבול יאמר
הפסוק ויקרא אלים ליכשס ארץ ולמקוה
המים קרא ימים ויכוון ויקרא עליה ש'ו
ותלבים דיוקן עם ה' אותיות הפעמי
וז' אותיות שמילוי עולה סוף' ככו'
לעיל חת זה מבאתו :

אמנם סוד המקום מ' הו'ה כנוד
החמד שבידו שהי' מ' שתומה
שנה המים ותכוון כי הלא המקום הו'ה
הכלי המקבל המים שבו ולכן שם אהיה
של ה' הין בני' מקוה והוא מלבוש וכלי
לשם הו'ה שהם המים שבמקוה והענין כי
סקו'ס

זאת הקת התורה

ההויה יש בה ד' מימי מלואי ע"ב ס"ג מ"ה
כ"ן ויש בהן ג' יודין כמנין מים ואלו ה'
הם המי' שבתוך המקו' ולפי שכל ד' מילואי'
אלו שהם סוד המים שבתוך המקוה כולם
כמסכים משה ע"ב הראשון והוא שורש
כלם כי כלם בחכמ' עשית וגה כי עוקר
המים הם בחסד שהם בני' ע"ב ולכן היו
שיעור המים שבתוך המקוה מ' סאה כנגד ד'
יודין של שם ע"ב.

ואברו שהיה הרב זלזה היה מברך
להתעטף בנכות בבית
הטבילה:

אמנם ענין הטבילה בשלג הוא
כשתראה שירד שלג מן
תפסוט ענמך ותתגלגל בשלג פעם א'
גרום כאשר ינאת מבטן אמו ותחזור
ותקום חסר כך חוזר ועשה בן עד ט'
פעמים גם אם יש איזה מקוה שנפטר
השלג בתוכו תטבול בו ט' פעמים
ומב"ק. אמנם כריך לעשות כן בימי
תעניותיו הן ביום ראשון והן ביום
ההריון של הפסח תענית רק שיחיה
באותם הימים דוקא.

אמנם סוד השלג הוא כי שלג בני'
ג' אלפין דשם מ"ה שהוא
הזעור חכפין:

עוד ענין השלג הם סוד הד' מושין
כשוכבים בנהל דאימא כעשים
ג' לבד ואז ג' אלפין של ג' אה"י שבהם

היונאים ללמה הם בני' שלג בקדושה
ובקליפ' כנגד ס"ג היא כלבת ובקדושה
נקרא אילתא אילת השחר.

אמר הבהבר כאן היה מקום ורחמי
לכתו' ולהניג תיקורי

פעבירו' של הרב זלזה והשמטתי אותם
מטעם אטרוחי בבדי לא מטריחין כי
שמעתי מפני המקובלים שלא יועילו רק
לאותם שמתן להם הרב זלזה כפי שורש
כשמתם וכפי הפנים שעשו ולא יועילו
לזולתם לכך השמטתי אהבה בלעד
שעם כל חלם כל א' וא' מישראל יפסע
וימסמם בנעשיו הרעי' ויכוון בתיקונים
כפי מהו כי בן ואולי הוא ג' משרם
אותם הכסאות ולא יחשוב בלבו כאלו
האי ואולי ואם לא יועיל לא יזיקו לו
ואני פירש בדבר העכ"ז יועילו קצת ולפי
שכבר נדבכו השמטתי:

ומצאתי בתוב שההלהי כמפר' דא
זלסה חורף אחד
לא טבל בעבור אמו שלא הכינתו בליק

סוד הצדקה והרמעה

ענין הצדקה הוא ליסוד שם זה
וברך קודם שיעשה

המנוח או הברכה שחומר ליסוד קודם'
ברך הוא ושיכתיב בדהילג ורמיין
כשם כל ישראל להפ' א' זה שם וזה

ואזכרתקים הק'ך בירופי אלמים של
אמוריים דזעיר אנפין:

סוד כוונת גמילות חסדים

כוונת ביקור חולים דע כי החולי
כמשך משך מ'ט שהוא שם
מ'ה וד' אותיות וסם מ'ט כמין חולה
כי לפי שחמר ממנו שער החמישים
לזה אירע לו החולי ולכך הכוונה
תהיה להמשיך בו שער של חמישים ועל
ידי זה יתרפא החולה והוא סכללות
של מ'ה ועל ידי זה הם חמישים
שערים:

סוד תענית חלום בשבת והטבתו:

תענית חלום בשבת. הנה שבת
הוא סוד א"ל אדני פי' שם
אדני במילוי עולה תרע"א ותכרף א"ל
פשו' עם אדני כך סכל עול' שבת תוסיף
עליו רכ"ח שהם כ"ו וע"כ וק"ל של
הנה כמבואר אכלינו במלת ברוך יהיה
בג'.

תענית וזם תענית שבת והכוונה
זו תכוין באומדן אל אדון
ינו' כי אל אדון הוא סוד אל אדני
ותכוין אל פשוט עם אדני במילוי הם
ס א ז I בג'

וכאשר נתן פרוטת תכוין כי סודו
פר'טו' כי שורש הדינים הם רפ"ח
כנונין והכולל פר'ט: והדינים במלכו'
ה' תתאם וכשמתחבר ו'עם ס' כמתקים
פר'ט של הדינים וזהו על ידי סדקה:
גם כן כריך לכוין כי נדקס בגי' להזם
ואדני מ'ה יד' אותיות השם עולים נדקה
עם הכולל והכוונה כי שם אלהים הוא
מודת הדין הקסם ואדני מ'ה סרפה
ושם מ'ה דאלפין הוא הממתק שניהם
גם כן כריך לכוין כי אות ק' רומזת בקין
קינח דמסאבותם התפשטות סכסס
וכוא רגל הקוף וככתיבת הנדחה יכוין
שתצא ושיסזור התפשטות רגל הקוף
לעלות למעלה ונעשית ה' בסוד ה'
של הכל וזו אין שם אחיות קליפה:

והענין כי אות נ' סוד שלם פכית
ספוכות אל הכ'ון כפופה
ומורה אחר באחר גם חלית הוא
מורה עכיות גם סק'וף אעפ' שיש איו'
זיווג אמנם רגלו סארוך כונע עד
סחבונים ולבסמס כריך לתת נדקה
ותתמלא באות ס' כי הוא זיווג האמיתי
בסוד הס' כי סוד הקוף הוא כמזכר
בהתפשטות הז' המא' והס'א סוף בסוד
של ס'א הכל כמזכר:

אבנם סדמעה ממתקת ק'ך אסים
כמין דמעה ובכזה משכ'
מילוי בג' שהוא כמין בכזה אל הוא

זאת הקת התורה

בני' שבת : וכבודך הוא ומכבודך ונו'
תכווין במלת צריך הכוונה המוכר של
כ"ו ע"כ ק"ל וסכל בני' תעבות :

אח"כ בתפלת מוסף תכווין באיה
מקום כבודו ונו' לו' שמות
שם ל' הויות דע"כ ס"ג מ"ס ב"ן ונ'
אס"ס דלודין ואלפ"ן וסס"ן וסוד ז'
שמות אלו הם סוד משרזל המתעבס
בשבת קורעין לו גזר דינו של ע'
שנה הם ז' שמות המוכר' ובס"ס ע'
אותיות :

והענין כי קורעין הוא סוד קרע'
בני' ש"ע פי' כי ש"ע נהורין
עילאין המתגלין בשבת הם בני' קרע'
והם קורעין גזר דינו של אדם ע"ז אלו
שמות המוכר שם סוד ע' שנה :

גם ענין ע' שנה הם שני שמות ע"כ
ס"ג שנהם ז' ודין ובני' ע' ושנה
הם האחרונים של ע"כ ס"ג הנ"ל שהם
קפ"ד קס"ו עם ד' אותיות השם והכולל
עולם למנין שנה כי ש"ע נהורין
קורעין גזר דין אלו האחרונים שהם ע'
שנה כמזכר :

ותכווין בשם זה תרבוסי' כלו
כיקוד קמן ופי'

שם זה הוא כי תרז' שבשם זהו סוד
כ"ח אותיות מילוי של המילוי דשם
ע"כ דלודין כזה יוד ויודלת הי יוד
ויו יוד ויו הי יוד בני' תרז' ב"ן משם

המזכר הוא שורש סויה עצמו ני' כ"ו
ס"ה משם המזכר הוא בני' אדנו כמכ"ח
כי כוונת שם זה הוא לתתק

שם זה של אדנ' עם שם הויה וכ"ח
אותיות מילוי ביודין : והנה אות א'
ששומה בין כ' אותיות ס"ה העסק
בנתיים ואין כאן מקומם רק למעלה
עם אותיות ת"ר אך השמש בין כ'
אותיות ס"ה שהם אדנ' כדי למתקן
שם זה יונא מפסוק :

יְהוָה יִסְתַּר לִי מִצָּרַי

והנה המתעבס בשבת צריך למיתה
תעבית אחרותיה לתעביתו' תכף ליום
מחרתו ביום א' אם לא ישר"ח או חויה
זע ולא ביום ששבת שהוא יום התעביות
תכווין בשם המזכר בכיקוד קמן כולו
וביום ראשון תכווין בכיקוד אתם סתר
לי מחר כזה תרבוסי'

סוד הטבת חלום

אמר המהבר מכאן כתוב סוד
קטבת חלום

משולס ואמר בפני ג' חלמא טבא חזאי
ג"פ להוריד שפע של ג' ראשונות ששם
כח"כ על מדת סתםד' ואחר כך כופלן
ז' פעמים להוריד על ז' מדות על
סדר ג"ת נה"ס : והמטובים כופלי'
בכל פעם להשיב חלמא טבא חזיתא

ג' להשלים כוונת החולב שהוא במקו' ה' תתחזק וזה במקום זה ומשלימים המרכבס להורדת השפע הזכר ג' ג' סטבות סס כמין אה'ס ויש לו ז' כירופים בני' טכ'א' ויש כוהנים לומר חלמא טכ'כלא א'לף וכן כל טכ' שבסדר זה' חלמא בני' סזה וז'סיה עם סכולל סזאי בני' כ'ו כמספר סס כוזה' וכן סזית במ'ק עם סמלס הוא אה'ס' וכלל פעס כססס אומרים חלמא דידך טכא הוא טכא לסוי רחמ' לשויה לטכ' דיהא טכא ויהיה טכא הרי ז'הטבות ז' כללס מ'ט ועס כ'א הראשונות הרי ע': אחר כך טכע ומכין גורכא עלוסי מן סמיו יגורון עלוים דיה'טכ' ויהי'טכא הרי ע'כ' וסו הכ'סס המקור וכפעס הא' יאמר החול' חטאתי עויתי פשעתי במנות עשס ומנות לא תעשה סתלויות במדות מלכות והרובי מכדיק עלי את סדין : וכפעס כ' יאמר חטאתי עויתי פשעתי במנות עשס ובמנות לא תעש'סתלויות ביסוד והריכו מכדיק עלי את סדין .
 וכפעס ג' יאמר סתלויות בסודוכו' :
 וכפעס ד' יאמר ב'נכס וכפעס ה' ב'ת'ת' בפעס ו' בגבורה: וכפעס ז' בחסד או להפך מלמעלס למסס הרשות בידו לכנוין באור סיטר או באור הסוד אך לא יוכיר ב'או סלעס וסר סלס כל א'

וא' בפני ענמו: וכן' ספוכות תכווין לספוך דינא לרחמי והצינכס משפעת על הז' מדות של מטה ממס .
 וב'ג' פרויות תכוין לחכמה ובג' שלומות תכווין לכתר שכלו שלום לא יגורסו רעס וכל א'מנ' מדות אלו כלול משלסס ויש כסס גס כן בחינת ענמן וקבלתס וסספעסס .
 ובשאר' ה' שמעתי שמעך וראתי פ'א תכוין לסוריד שפע מכתר לחכמס פ'כ' מחכמה לבונס פ'ג' מבינה לו'קנות .
 שיר למעלות ס'א תכוין לסוריד שפע מחסד לגבורה שנית מנבורה לת'ת' ג' מת'ת' למטה כי אין סרים סלס האבות והס חנ'ת' . כה סברכו מלכות בסוך תודיעינו אורח חיים כהל' .
 או יאמר כה סברכו באחרונה ומיד לך סכול לחמך כסמחס סתיקן כל המדות עד סכהן העליון כי ככר יש באן מרכבה עליונה סכבר רנה לסוי' את מעשיך עד באן מחאתי הכוונה הכוכת ככתיבת סרב זלסס עט סיותה מלס'טעיות לא כמכעתי מחכס ובעכו עיינתי לתקנה כיד ה'הסובס עלי ואמ' מסופק אס סיוס מן הרב זלסס .

אות ה' חצות לילה

וכן תעשה ג' פ' כמנא שרפנת ודך
הימני ג' פ' בדילונג וכן ודך-ספאלית
וכן כוכר בוזר כחכיד . והטעם כי
רוח רע השורה על סידים שני שזבתא
ובת מלך היא ומקפדת עד ג' פ' לכן כריך
שיסיה דווקא בדילונג ואם לאו איכס
בולכת: ואחר כך כריך לשפשפ' שתיהן
ישד ואחר כך כריך לווקפן מטעם
שיתבאר:

אמנם אלסיו' שסור כטיל' ידי' הוא כדי
להעביר רוח רע ששורה
על סידים ככוכ' תכוון שיש באלס חמש
גבורות וסס הפה וחוטם וזרוע ויד
ואכזבות כמכוא' אכלינו ודע כי שערות
הזקן דלא סס תקיפין ודיכס והס פביב
הסוטס וספס וסזרוע וסס מתפסטים
דרך סזרוע אל סיוס האכזבות ולכן
סס ס' אכזבות כיד וזין לס פחות ולא
יותר כעדה' אותיות מכ'כך שהס סוד
ס' גבורות וכבר ידעת שהס כפולות
ולכן הס גס כן ס' אחרות כיד שמאל
ומסס בסיומא הוא מקו' יכוסת החיכוכים
וכל זה הוא בידיס דלא סכעשים: ולכן
כריך האדם ליטול ידיו במיס להעביר
הוהמס' מסס ככוכר - ולכן אנו כריכין
לווקפן כדי למסס סדזיס שסס פז'
מימי סחסד ולספלותן עד ג' ראשונות
שבו ולז' ככרכ' כל וס כס'ג תיכו' כגד זג
תוקונין דלא דעשים ותכוין כרל' עכז'
ססוס

ובו יבא' כל דבר הנוגע בקימת
הבט' ונטילת ידיס עם הכוונה
וכיצד סדר הלבשה וכל זה
ברכות עד אחר ברכת התורה
וכל תיקון חצות:

יתגבר האדם כארי לעבודת בוראו
וכאשר מתעורר

האדם משנתו מכף סמוך למטתו כריך
ליטול ידיו קודם שיגע במלבושיו כלל
ואסור לילך ד' סמות בלי כטולס זו של
סחרית כמו שהוא מפורס בספר הוהר
ככמה מקומות על פסוק לאשר סביא
אלוה בידו:

וענין כטילה זו הוא כדי להעביר רוח
סטומא' מעליסן וסיוא באופן זה
תחלה תקח הכלי בידך הימנית ותתכסו
לשמאלך ואז תטפוך בידו ססמאלית
על יד סומנית . ואחר כך תקס סכלי
בידך סומנית וספוך על ודך ססמאלית

שהוא עשיה מלכות הנקרא' עכזה ודלה
ואכו מעליה אותה למעל' מלשון וינטלם
וינטלם ותכ' ו' גם כן כי עכ' בני' קל'
שהוא אחרונים דמה דיבירה סמאיר
בעשיה שהיא עכ' ובהעלותן עד ג'
ראשונות ככו' אז כעשרים כי אור מוחין
דז' הם כמשי' דרך כיפורי האנכעות
ומשם נחמדים סמיכותם ובהעלות' אינם
נאחזים כי אין סאורות יונאין ולכן
לפחות נריכים אנחנו לחבר סורעות
וחד שלא יבאו קשרי הזרעות לאחר
במיד וכל אסוריהם ביתם וגם כן נריך
לפסוט הכפות של סודים כמי שחזק
לקבל איזה דבר ותכוין להעלו' סמיכות
ג' אחרונות דעשיה למעלה ליבירה עז'
מ' שסוא ג' ידים בימין יי' יהוד
אלהינו יהוד בשמל בוזו במובסו
ג' באמצע יהוד יוד האוג' ו
הא' אמנם יד ימין הוא סוד חכי השם
ענמו הראשון יוד וא' ו' ל'ת ה'א' א'לף
ו'ד שמאל חכי השם ענמו האחרון ו'או
א'לף ו'או ה'א' א'לף ו'יוד אמצעית הוא
שרש השם שממו כתפססו ידים לו ולכן
הוא באמצע ועוד ג' ידות דיבירה
מעלין את העשיה: ואחר כך תברך
על כטילת ידום ותכוין בר'ת עכ' פסיא
סעשיה כנגד סמלכות סנקרא עכ'ים
ודלה בני' ק"ל שסוא אחרונים של מ'ה
דיבירה לסאיר גם בן אליה ולסעלותם

למעלה מלשון וינטלם וינטלם ככאל:
אח"כ תפנה ותכוין כי כזה כתקנו
פכומיות אחרונות דעשיה כי
בעשיה אפילו בפכומיות יש אחיות
הקליפות מן הפכומיות כי ממותרי דיכו
הזקן כאשר סם משתלשלים למטה מהם
נעשים מותרו' והם סוד הקליפו ומקום
מוכא מותר זה הוא סוד האחר
שהוא בין ככת להוד בבחינה סמיכות
ששם בסוף האדם דעשיה בהניע
מקום הקליפה

ואמנם ממותר שער הראש דאדם
דעשיה נעשים דיכ' קשים
לא קליפות ועיקר מוצאם הוא דרך
סיסוד שכו מצבר שמי הדומה
המותרי: ואחר כך תטול ידיך ותכוין
למ'ס לעיל והנה סוד סידים עכ' היותם
בעשיה הוא בסוד דיבירה אשר בעשיה
פירו' כז' שכה

ואח"כ תאמר ברכת אשר יב' פי
סברכות הם סבל פה שהוא
סוד אור מקיף וכוה כנמרו לתקן שלשה
אחרונות דעשיה וברכות אשר יב' הוא
כנגד אבא דעשיה לכן יסבה מ'ה
תיבות כמכין אדם שהוא חכמ' העליונ'
כח מ'ה ואמנם לפי שתלת ספרין
עילאין הוא סוד סברית ואדם שהוא
החכמה הוא א' מהם ולזס אמר וברא בו
כי קוא מוסוד סברית שבעשה וזה

זאת הקת התורה

אומרו ב'ו ר'ל בו בעצמו כי האדם עצמו
הוא בחינת הבריות שנעשה כי כל א'
כלולה מכולם ג' ראשונות בריאס ו'ק
יבירה פעשירית מלכות :

ואמנם נקנים אלו הם סודות נקנים
שבראש האל שהו'או'א'א'כו'
ברעיא מהמכ' למשפטים קצו א'ואמכ'ס
סוד עינים וחוט'ופה וכו' וסו'סוד שבע'
דגולגלתא : אמנם הענין הוא כי
אין אבו בריכין כאן בעשיה רק סוד
הנקנים : וסענין כי כבר ידעת כי
ענין מביאות הדינים הם לתועלת
סעולם כדי שוכלו לקבל אור העליון
ע'א סמדה סמותנת בסם ע'א סוד הדינים
ומה גם בפרט בעשיה כי שם נורך
הדינים בהכרח כי שם סוד סנדלפון
בג' פ'ר שהוא בגי' מנ'כפך וסנה אס
סוד הרחמים יפתחו ונתת מדאי דרך
אותם הנקנים הנס ודאי כי ויתבטלו
הדינים שנעשים ויתבטל סעולם :

גם אס וסמתו ונתת מדאי ווסין דינים
לכדם גם כן אי אפשר להיות קיום
לעולם אפילו בחינת המלכות שביעשה
הנקראת שם אולכין סוא רופא כל
בשר בסוד מיתוק הדינים ע'א סרממוס
כי סוד הנשר סוא דין כבודע וסוא
בעשיה כי שם עור הנשר ולכן הוא
מפליא לעשות ר'ל ממסיך סוד הכתיב
העליון הנקרא פ'לא ע'א קעשי' למתקה

ואמנם גלוי וידוע לפני כסא כבוד
הוא באנילות ססוא לפני הבריאה שהיא
כסא ומשם נגלי' וידועים אילו הנקנים
למעקס משם ע'א הנקנים הנס מן
האנילו' היושב לפני כסא כבודך וקודם
אליו :

אלהי כשמה שבתת כי טהורס וכו'
סענין אעפ'א שאין לכל אדם
סוד כשמה עם כל זס הרי יש לו חלק
בנשמת אדם הא' . אעפ'א שלא זכה
עדיון אים והוא טהורס בסוד סאנילות
כי משם כשמה לנשמה אתה בראת' סוד
כשמת הבריאס אתה וברתה סוד רוס
היבירה אתה בפחתה סוד כפס דעשים
כמנא כי אמרו כשמה שבתת כי הוא
כללות ד' בחינת הנשמה ככזכר ואומרו
אתה עתיד ליטל' ממני וגומר בסוד מיון
כוקנין כי לעתיד גם כשמה'הדיקוי' וסיה
סמלכות כוטלת כסוד חדשים לבקרים
דבה אמונתך מפני סיסיו להם סוד מ'ן
ואחר כך אתה עתיד להסמירס כי בבקר
בסוד חדשים לבקרים וברכה זו כנגד
אמא דעשים ולזס סוא אינס מתחלת
בכרוך כי סוא סמוכה לסברתס לאבא
דעשים כזכר :

אמנם אס ברכות יש ע'א ברכת
המורס סוד אס אזכרות שוס
כוי'הי כבוד ס' לעולם . ונשירת יוס
וקס כנגד אס ברכאן דכפין מט'ט

דמטטרון

וטעון שם סוד זה ברכאין דיוסוד:
 וחייב כל אדם לברך אלו ברכות
 בכל יום אעפ"י שלא כתחייב
 יכולם כגון שלמד כל הלילה ולא יסן
 או לא פשט מלבושו ומנכפתו ומכעליו
 וכיוצא בהם חייב לברך בשחרית כל
 היום ברכות הזכור :

וענין ברכת סנותן לשכוי ביכס
 הוא שכבר ידעת כי לילה
 הוא מחנות ואילך בסוד ליל ולילה
 בחכמה בזהר בכתב מקומות
 ולכן אנו מברכים ברכה זו מחנות
 ואילך:

ושבוי הוא גבריאל אשר משפיע
 מלמעל למטה על סתמתינו
 ומאותה סאה בטעם בגדפון דתרגומו
 ומרע ד ואן הוא כועק ואם תחשוב
 במ"ק הוא כמנין גבריאל ובמספר שלם
 עם אותיותיו עולה כמנין מל"ך גבריאל
 גם שכול עם ד' אותיותיו עולה כמנין
 סוף שלז"פ כנגד ת"ת ומלכות מדת
 יום ומדת לילה וזו סוד לסבחי
 בין יום ובין לילה : גם הוא סוד
 הגבורות ובחני הלילה כמסך על
 הגבורות כח הארת הביכס וזה סנותן
 לשכוי ביכס ואן מתיוחדת ומתמתקת
 בסוד ויבא לו יין וישת בסוד יין המשמח
 וסוף סוד היום והגבורות בעצמם הוא
 יין שמסכה והוא סוד לילה וזו

לסבחי בין ונו' שהוא עץ יין המשמח
 של הביכס והוא המבחי בין יום ללילה:
 ברכת מלכיש ערומים וסנותן
 ליעקב כח נתקן כי הלל
 האדם בעה"ז הוא חוטא בהכרח ואין
 מפשיטת מעליו לבוש סקדושה של
 הכסמה וסוף סוד שמלכיש העליון
 המקיף ומלכיש את זצ"ל ובוקבוק ואותו
 מלכיש בקרא חשמל בני מלכיש והו' בני
 אור פניאל והוא סוד שער הכדורין
 והכל כמסך משם אל כי
 ב' פעמים א"ל במילוי הוא בני ש"ע וח'
 א' תיוע"כ א"ל למד א"ל למד ש"ע בני
 מלכיש כי זה שמלכיש הוא סוד חכמות
 ולכוש של סביבה מכנס והוד שלה והוא
 מלכיש את זאן בסוד חכמות לבד לא
 בסוד אור מקיף כי הוא אורו משוב
 מאוד מאוד הזון אמנם מכל עבדות
 מפסיק ומוכע את סתיונים מליכס משם
 וכזה תכנין באומרך מלכיש ערומים ולא
 כמו שראתי מקב' אכסי' שמחשבי' עכ"מ
 לחסידים ולאכסי' מעשה וטובים
 על מטה שן ערומי' וכסלובשי' סבתות
 מברכין עליו מלכיש ערומים ואכילו
 באמנע היום וכשכוערים כל הלילה
 אינם מברכין ברכת מ"ע אין זה אלא
 מכה בורות וחסידות של שטות :

גם זה החשמל של הביכס מלכיש
 ומקיף את זון מכל כדי כדדוס
 אכילו

זאת חקת התורה

לכל אדם שיהיה סגולה וזו סוד נעילת
המנעלים וזו סוד סמך של סביבה
המפסקת בין אנליות לבריאה כנודע
וכבר ידעת כי יש ג' אסים בניגוד של
יורין כג' ראשונות ושל אלפין בשלשה
אמצעיות ושל הין כג' אחרונות במלא
כי אלה של הין הוא בנה דבוק ככו'
ובזה תבין בברכת שעשם לו כל דרכי
ובזה נחזור לענינו כי בחטא
האדם בסכרת מפשיטו מעליו
לבושו כפי ערך החטא כך העוכש כי אם
חטא הרב אפס' שיתלק הלבוש כנו ואם
לא חטא הרבה אין סלבוש מסתלק רק
נחלש בחו':

ואבנם כלילס כשהוא' הוא מפקיד
נשמתו ביד סמלכות היא
מחדשת אותם בסוד חדשים לבקרים ומי
שאין לו לבוש נותנים לו לבוש חדש זה
שאנו אומרים מלביש ערומים ומי שיש
לו לבוש אלא שהוא חלש היא נותנת
בו כח יזהו שאנו אומרים הנותן ליעף
כח:

והנדרה כל אדם צריך לסיור כשילבש
מלבושו בכל פעם להשיב
ב' נדרים טלית ביד ימין ויטאר בד ימין
של המלבוש ביד שמאלו דרך אחור ואחר
כך ילכש היד השמאלית ותמיד יכווין
סהכל ככלל כימין ואחר כך יעוין נותנו
חל השמאל:

גם לא ילכש ב' בגדים יחד וזה בתוך
זה כמנהג העלכוס שסוף קשם
לשכחה:

ודע שסרב האלהי כמהר"ח זלהה
היה נוהג לומר ברכת הנותן
ליעף כח גם סיה נוהג סוף זלהה לומר
הזח ברכות עד אחר ברכת התורה
בבות ואפילו בליכה והיה מסדרם במש
סרמנם זלהה ואח"כ סמוך ליום סיה
כפכה ובודק קקניו ורוחן ידיו וסיה
מניח ביום ציבת גדול והיה מתעטף
בו והיה מכיס תפילין ואחר כך כולך
לב' מעוטף ומוכתר בטלית ותפילין
ושכ מתחיל לסתפלל מפ' עקידה:

ואחר קימתו מן סמטס אחרי טהרתו
נרמינתו כנובר אחר כך יטב
בפתח אכל המזון מעוטף כאכל ובהים
כפי כחו בגלגל יחפים ועשה התיקון
כמו שיתבאר בע"ס וטירס כל צריך
לסודיעך מה מסות ענין הכים והספר
בחי הליס ותדע מקורו צריך שתבין
מס שמנינו בזהר בכמה מקומות שאחר
פנות הק' כה משתעשע בכשמו סנדיקי'
במה שעוסקים בתורה כמ'ס סכתוב
סיושנת בגנים סכרים וכו' * ובמקום
אחר כראה כי הוא זיווג העליון של אבא
ואמא אחר חנות והוא סתום ונעלם
אדם: ובמקום אחר כראה שהוא
זמן שהוא מודווג עם נוקציה:

ואמנם

ואבנם הכל תורת אמת וכלם
מדועה אחר כיתנו והענין

כה כי שמדוונגים אחר חנות סוף
יעקב ולאה וזה סקרא בזהר ויוגא
שתימאס דאבא ואימא כי כבר ידעת כי
למה נקראת עלמא דאתכסויא שתימאס
וכבר ידעת כי יעקב ולאה הם אחוריים
דאבא ואימא . אך זה נחל אינם
מודוונגים ואלו הם השומעים קול
סעובקים בתורה אחר חנות הלילה :

והענין כוא כי קודם חנות נכנסו
בהו רביב' תוך לאה בהיותה

באפור ובכנסים מעט מעט עד חנות
עד שכונא בו בחנות הלילה גמרו כהו
דתכנס ליכנס עד כיום רגלי רחל
אורך זא פנים בפנים כנודע וזה לכי
שלאה לוקחת בהלוואה ט' נקודות של
תוספת ועל ידה נגדלת ואז רחל
מתמעטת עד שנשארת בסוד נקודה
והיא יורדת וכדחית למטס בכריאה
כי דחו אותה רגלי לאה למטס בכריאה
ששם הוא סוד ג' ע העליון כמבואר
אנליכו כי לאהן אז בעת שהיא מודוונגת
ביעקב כמזכר אך רחל אין לה שעשוע
בעת ההיא אלא כנשמות בדחיקים :

ולכן רחל כל חני הלילה האחרון
נופקת וקוראה לבעלה כי

עומדת בסוף כדחית ממקומה בגלות ואם
אלהים אל דמי לך אל תחרש וא תשקוט

אל ולכן אז יכוון האדם להשתתף
הנער של רחל כי בעת ססויא יורדת
למטס בכריאה כנוכר : ולכן אז
יבכה חני שעה או יותר על ערידת
רחל ועל גלותה ועל החרבן כי על ידי
עיונותיו סושלכו הנשמות בתוך
הקליפות והכרחנו את רחל שתדר
למטס בגלו' בין הקליפות ללקט אותם
הנשמו' ואנו גרמנו כל זה על עיונותיו
ולכן ויחדר האיש זילפת יסואג בקול מר
כי כדחו' אשתו למט' כי כל זס הוא מחמ'
עונותיו דח' לכ היו תמיד פנים
בפנים כמו בזמן שבית המקדש :

והנה עתס כריך שוכוין כוכס
גמורה לב' דברים המזכרים
ובזה יסיה אהוב למעלה ונחמד למטס
נחוט על חסד משוך עליו ביום ויהיה
מבכי היכלא דמטרוכישא כי בתחלת
סלילה בלכתו לישן יחשוב ויכוין
לסעלות כשמתו בסוד דורמיטא ובסוד
מיון נוקבין כדי לחבר לאה עם יעקב
ובחנות סלילה אז אינו כריך יותר
להעלות מ'ן ולכן אז כריך שיבכס חני
שעה או יותר על טרדות רחל וגלותה
ועל החרבן :

ומה גם יותר ראוי לכוון כיון
שחטאנו השלכנו כשמות
הקדושות לתוך הקליפות לברר את
הנשמות כי זס אל גנת אגוז ירדתי וגו'

זאת חקת התורה

זכור ירור מיה היה לנו

ונמא כי בעונותינו הוצרכה לרדת
בגלות כזכר ונפרט מי

ותכוון כרית לזר
מה היה לנו

שהוא משרש קין כי רבה בו
זוסמת סכסכו לו ראוי להתמרר ולבכו
יותר כי ידו במעל הזה ונתר משאר
שרשים ועז הזכור הרב זלסה מאוד
מאד

הוא מלכה והענין
הוא כי במקום

שהתיקין קוס מועיל למו
שמתמיד בו הרבה להשלמת
סכסכו ולסגנת הסכסכו

המילה ככנסה
הערלס הנקראת

והנה עתה אכיג לפניך כל סדר
התיקון על אופכו זה אחר זה
והאלך בתחלה ואמר

חרפס כמשה כי
חרפס היא לנו

על כהדות
בכל ויבכה על חורבן
כולו:

וזכו מה שאנו
אומרים זכור ס

אחר כך ואמר הרב זלסה
מזכור לאסף

מס שהיה לנו
כי מקו' סקדוט

אלהים באו וס' : למה מקונן תחל'
על כבלת סמסידים ואחר כך על ש"ד

היא סמיל' הביט'
וראה עתה שסס

והראוי להיות להפך : ופי' הענין
הוא כשרזל איך קראס סמסידים אס

שולטת חרפתנו
היא סקלופה

היו רשעים אלא מכיון סקבלו עכסס
בקרסו סמסידים : וסכס כעת שפיכות

סערלה סנקרא
חרפה : גס תכוין

דמס אז אינ' עדיין ראוי לקונן עליהם :
אך אחר קבלתם עכסס סנספך דמס אז

כמלת מ' ס שהוא
סס הויה במילוי

קונן עליהם ונקראים סמסידים שהוא
בעוכס ססני הכא להם אחר היותם
סמסידים ולכן הקדים כמנו ככל' ענדיך
וואוקל :

אלפין ובמל' לכ'נ'
שהוא בני' להזס

דמס אז אינ' עדיין ראוי לקונן עליהם :
אך אחר קבלתם עכסס סנספך דמס אז
קונן עליהם ונקראים סמסידים שהוא
בעוכס ססני הכא להם אחר היותם
סמסידים ולכן הקדים כמנו ככל' ענדיך
וואוקל :

ופי' סענין כמקו'
שהי' מקדס גובר'

וואוקל :

מדת הרחמים
שהוא סס מ'ס

וואוקל :

חור עתה לגבור'
סס

וואוקל :

צערו יהודה : שם אלהים שהוא
שרים בידם נתלן מדת סדין .
פני זקנים לא

כהדרו . בחוריו עמון כשאו ונערים
בעץ כשלו : זקנים משער שבתו בחורי
מכניעתם : שבת משום לבנו כספק
לאכל מחולנו . בפסוק זה נריך שתכוף
ראשך בארץ ותחבר ותחבט פניך ממש
בקרקע ותאמר .

נפלה עשרתך אשזנו אוי נא
דנו כי השאנו :

ועל יסוד הוא הוד ונריך לכוין
שעל היסוד במקום שהיה מקודש ההוד
עתה בעונתנו נעשה דוה תמורות הוד
ועוד תכוין במלת על אה לו קמות
שכל קנה כלול משסה ו' פ' ו' ג' א' ה' גס
תכוין שמכח אלה אלהיך ישראל נבר
הכיטרא אחרא וכחשכו עינינו :

על הר כיון ששם שועלים הלכו
בו . אתה לעולם תשב כסאך
לדור ודור למה לנכח תשכחנו תעזובנו
לאורך ימים . השירנו ה' אליך וכסובה
חדש ימינו כקדם כי אם מחוב מאסתנו

קנפת עלינו עד מאוד : ששיבנו ונו'
הבט משמים וראם מובל קדשיך
ותפאר איה קבאתך ונבורתך

סמוך מעיך ורחמיך אלי בתאפקו כי
אתה אבינו כי אברהם לא ידענו
וישראל לא יכירנו אתה ה' אבינו גושנו
מעולם שמך : למה תתענו ה' מדרכיך
תקשים לבנו מיראהך שוב למען עבדיך
שבעי כחלתך למנער ירשו עש קדשך
נרינו כושכו מקדשך : ועתה ה'

אבינו אתה אנחנו החומר ואתה יוצרנו
ומעשה ידך כלנו . אל תקנף ה' עד
מאוד ואל לעד תזכר עון הן סבט כל
עמך כלנו . ערי קדשך היו מדב ליון מדב'
היתה ירושלים שמחה בית קדשנו
ותפארתנו אשר הללוק אבותינו היה
לשריפת אש וכל מחמדנו היה

לחרבה

ותכוין לראש שהם נער ותכוין שהשכוכ'
בקרא ה' אחרונם של הויה נפלה וזהו
נפל ה' ובמקומם כשאר מטערון שבו נק'
נער בסוד נער קויתו וגם זקנתי ובסוד
אילך ארץ שמלכך נער ותכוין שהסך
דוכים שם בני נער כמבואר אנלינו
נצרו על הרחמים וכחכר מהם סמיתוק
הממתקם שהוא סוד ה' שאו כקראת
נערה וסענין של שך אמרנו הוא ה' פ'
דון מן ה' שמות חדני וחמר מהם ה'
אלפין וכשבתיון בהם ה' אלפין
מתמתקים ה' שמות חדני :

על זה הים דוה לבנו על אה
חשכו עינינו !

תכוין בעמק זה במלת וס' סוף וסוף

לחזקת קעל אלס מתאפק ה' תחשבה
ותעכנו עד מאד :

קנת ססודים כהנו לומר כאן קינס
זו על חודנן סנית :

ב היכלך שמיר ושית :

הנה זאת תורת הבית :

א יכה נחרב האולם :

ונהרס יסוד עולם
וחלו כוכבים והלם :

ובא אשר לו הבית :

בהיכלך

ד ירת קודש אשר בנית

להנחיל לעם זו קנית

עד כי אמרו כל רואיה

כננע נראה לי בבית :

בהיכלך

נחשכו כל מאוריה :

סוגרו כל שעריה :

אוי כי לאויבך צוית

ובאו ופנו את הבית

בהיכלך

ה' שוב מחרון אפך וחכתך

וזכור דבר נבואתך :

ובשר נא לעדרתך

גדול יחיה בכור הבית

ובשר נא

ויס אומרים קינס זו על שרופת התורם

על היכלי אבכה יומם ולילה
ולתפאר ציון עיר ההוללה :

ולתפארת בבי רתמיד על חרבן

פעמים ארץ צבי צבי ירושלם

ועל עמך אשר הלך בגולה :

ולתפארת בירת תפארת שם

אויב לשמה : הושיבני בירי

נביות ושמה : על זאת אבכה

תמיד בקול יללה ולתפארת ספרי

תורת כי חוללה תפארתך :

נפל נזרך מיום שחרב ביתך :

ושאי קינה על אהליבח ואהל :

ולתפארת חזקו עמי מהר אבנה

דבירכם : נקם אלבש ואשיב

את שבותכם : תוך היכלי

אשכון כבתחלה : כי מציון

תצא תורה ותהלה : כי מכיון

ויס אומרים קינס זו על גלות

סמכיה

בורא : עד אנה : יונדתך

במצודה : תוך פח

המוקש ענינה זמרודה ובלי

בניה יושבת וצלמורה צועקרת

אבי : נעה גסגדה : מקנה

היונה : ולקרת : וחרב יום זלילה

חנה

הונה: היא מתחרדת מחרב
 היונה משיני לביא: יה ערת
 עזבת: אותה ביד טורף אבל
 הצוארי ומלק העורף עברו
 השנים גם קיץ גם חורף
 נשארתי עול אויבי: מי ירנן
 אליה אבר בנשרים: לעוף
 כנבעות זלרלג בהרים לבא
 עם דורה אל תוך החררים אז
 אשבח עצבי: יועצים עליה
 עצות היא אנושה: זרים
 העובדים אליהם: כי אין
 להם בושה גדול מבאובי:
 נחם על לבה אל שובן
 במרומים: דבר נחמה על
 לב העגומים: קבץ נדחים
 פזורים בעמים וגזאל תביא:
 וגזאל.

ואחר כך נוהגים חסידי ארץ ישראל לומר
 תפלה זו:

עד אין כביש נבין מספר בירושלם.
 עד אין עורך נשכי ותפארתך בוד
 נר: עד אין לא תרחם על ירושלם עירך
 ועל סר כחן מסכן כבודך: ועל שכונתך
 שהיא בגלות עם כניך ורחם ביתך החרב
 סעשוי תל עולם: עש' יושבים
 על תלם: ואת חסידים לעולם ערו

קדשך סיו מדבר ירושלם שחמה. לא לנו
 הלא לנו כי לשמך תן כבוד על מסדך
 על אמתך: רחם על ירושלם עירך ועל
 סר כחן מסכן כבודך: ושמך אל יתחלל
 שומר מס מלילה שומר מס מליל: למען
 יאמרו הגוים איה כא אלהי ישראל כשרנו
 בשורת הנואל וזכור כא העבירה הנכבדת
 מרגלותיך דת אמתך ונחמת כנפיק על
 אמתך כי גזאל אתה כיהן בעינותינו
 נשכרנו ונפשינו שלחה אמן לכן אדם
 אף סתרחם על רחל לפני גזויה כלמה
 שהיא בגלות עם כניה ורחל באה עם
 הנאן אשר לאבים כי רועה היא כוכה
 בדמעות שלים מתי ארצה גם אשמה
 קול שופר מתי יראה וזה אמי אותנו ואת
 כוחו אל תנאן למען שמך אל תנכל כסא
 כבודך וזכור אל תפר בריתך אתנו ומהר
 וקבץ סה פזורה לארץ הנבי תפארת בניך
 בית שבחירם לחזות כנושךך ולנקר
 בהיכלך גם לנו עכדיך הבאים בכונת
 פנים כעני שוא על ספתסום מתאבלים
 על חרבן ביתך שמהנו מינוכנו בכנין
 דכיר ואולם סיהים בנין עולם ומתיחה
 עם שכינתך ויהי כסאך שלם ושמך שלם
 ותחזור השכינה למכונה וסעבוד לדכיר
 ביתך וידעו הגוים כי אין בלתך ואין
 וולתך ואז ישישו אוהבך ואני בקול תודה
 תזכרם לך אשר נדרתי אשלמה וסועתם
 לה' ואחר כך אומר עורק כא ימוכך רחם

ואת הקת התורה

וגו' ואחר כך אומר כי כחם ס' כיון כחם ס' אל דמי לכס

כל חרבותיה וגומר שתכערי מעשר קומי ואל תתנו דמי לו

סבי ירושל' התפתחי מופרזו בארץ שביס עד יכוכן ועד יסו

בת ציון כי לא יוסיף להגלותך - כי כה את ירושלם תהלה

אמר ה' פנחו רנו חרבות ירושלם כי כחם בארץ: בשבעה

ה' ציון וגומר שמחו את ירושלם וגו' כאיש בימינו ובזרוע

אשר אמו תנחמנו וגומר: עזו אס אתן את דגך עוד מאכל

לאוייבך ואס ישתו בני ככר תירושך אשר ינעת בו כי מאספיו ואכולהו יהללו את

ס' ומקצניו ישתוהו ובחנרו קדשי: כוכס ירושלם ה' כדחי ישראל יכנס: כי רנו

עבדיך את אכניה ואת עפרה יחננו: כי כחם ס' ציון כחם כל חרבותיה ויטס

מדברה בעדן וערבתם כגן ס' ששון ושמחם ימנא בה תודס וקול זמרס:

הטה אלהי אונך ושמ'פקח עזניך וראה סוממותוכו

והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על כל דקויותוכו

וכו' אל' שמעה אל' סלסה אל' סקטובה ועשה א תאמר:

ותכוון במל' פק'ח בגי' הוזה דאלפזן ואסיה דאלפזן ותאיר כחם מאהז

דזודין ססוא בגי' עיכזך גימט' קס"א וכוונס זו יש כס

תועלת גדול והמשכילי' וחסירו: תעורר עצמך לקום וטרס

שתקום תאמ' עד אנה נכיה וכל כלילס תמיד לא יחשו סמזכירים את בציון עד כי בא מועד ואחר כך תכף

מקום

מקום

מקום

מקום

מקום

מקום

מקום

מקום

מקום

מקום

מקום

מקום

מקום

מקום

תקום ותלך למקומך ותאמר המומרים
וכך קבלתי מהרב הגדול פישיש חסיד
ועניו מקובל כארץ כזהרר' בנימן הלוי
בר'ו וכך כספני כחברס קדישא עם
הרב הגדול החכם סטלס הדרשן מופלג
כאה דורש וכאס מקיים סחסיד ומקובל
כאמן כמהר' משס זכיתו בר'ו וכך מבאתי
בכתבי סרב החסיד וקדוש חכם אוולאי
זלתיס וכלא כנעל טוב הארץ שבות' שגריך
לומר המומרים בארץ :

מלחמס . שאלו
שערים ראשיכס
ושאלו פתחי עולם
יבא מלך הכבוד
מי הוא זה מלך
סכבוד ה' כבאות
הוא מלך הכבוד
סלס :

ואחר כך אמור מזמור זה

ובתוך הקימ' יאמ' עד אכה ב'כי' בנין
מס' עד בירושלס חתה תקום
תר'ס בנין כי עת למכנה כי בא מועד:
ואח'ב יאמר לדוד מזמור לס' הארץ
ומלואס תכל ויושבי בה : כי
הוא על ימים יסדה ועל כהרות יכוכפה :
מי ועלס כהר ה'ומי יקום במקום קדשו:
נקי כפיס ובר לבב אשר לא כשא לשוא
כפשו ולא כשנע למרמס : ישא ברכס
מאתי סודה וכדקה

למנצח' משכיל
לכני
קרמי כאיל תערג
על אשיקי מים כן
כפשי תערג אליך
אלסיום : כמאס כפשי לאלהים לאל סו
מתי אכוא ואראה פני אלהים . היתה לי
דמעתי לחס יומס ולילה כאמר אלי כל
היום איה אלסיך .

ותכוין לב'ת הויה
שסוא שס א' מוז
כירופי הויה וג'כ
וכדק מלה' זשעו
זס ס'ת היו' והו' א'
מוז כורופי סולה'
גס תכוין כי עת'
הקכה ככנס כנפ'
ל'קשתעשע עם

אל'ה אזכרס
ואשככה
עלז כפשי כי אשב'
בסך אדלס עד
בית אלהים בקול
רכס ותודה המון
חונג מה טשתוחמי
כפשי ותסמי עלי
הומילי לאלסיום כי

זאת חקת התורה

עוד אודנו יחזיו' עם אותיות אלה למנצח מומור
 פניו אלסו עלי וינד של שלו עד לדוד
 כחשי תשתוחה על שיתחברו יחד
 כן אזכרך מארץ ובספירת העומר צר'ה
 ירדן וחרמנים יכוין כי בס"ך הוא סל אלסו יעקב
 מהר מעבר תהום ספיר'עומר שהם יסלח עזרך מקדש
 אל תהום קורא מט' כמכין אדדס : ומכיון יסעך
 לקול נמריק כל יזכר כל מחתיתך
 מחכרין ונליך עלי עברו יומם ופוס ועולתך ידשס
 יסוס חסדו וגלילה שירה עמי תפלת סלס : יתן לך
 לאל חיי : אמרה לא סלעי לזה שכתנו כלבכך וכל עכתך
 למה קדר אלך בלסן אויב : ברכת ימלא : כרכס
 בענפותי סרפוני נוררי באמרס אלי כל כיוס איה אלחיק : מה תשתוחחי בפני
 ומה תסמי עלי הוסיילי לאלהים כי עוד יסע ימינו : אלה ברככ ואלס בסוסים
 אודנו יסועות פני ואלסו : ואכחנו בשס ה' אל הינו כזכור :

שפטי' אלהים ורובה רובי מנוי לא המה כרעו וכ' פלו
 חסיד מאיש מרמס ועולה ואכ' חנו ק' חנו גם ונפלו ואכחנו
 תבלטני : כי אתה אלסי מעווי למס וכתעולד קמנו ר'ת כמכין
 ונחתני למה קדר אתסלך בלסן אויב ס' הוסיעס זכק שידעת
 סלס אורך ואתך המה וכחוני וכואוני סמלך' כוונתו בנ' שמות
 אל הר קדשכ ואל מסכנותיך : ואכואס זעכנו ב'ו' קראזנו גם ואכחנו קמנו
 הל מוכס אלהים א סל שמסת גילי ואורך וכתעולד ר'ת זכק
 בבכור אלהים אלהי : מה תשתוחחי גם קדשו בנבורות יסע ר'ת זכק גם
 כחשי ומה תהמי עלי סוסיילי לאלהים כי יענגו ביוח קראינו ר'ת זכק
 עוד אודנו יסועות פני ואלהי :

למנצח בננינו' ותכוין שאחר

מומור סססכינה רססת סיר

אחר כך אמור מומור זה

שירי אלהים יחננו
ויברכנו ואר פכנו
אתנו בלה לדע
בארץ דרכך בכל
גוים יסועתך
יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם
ישמחו וירכנו
לאמים פי תשפוט
עמי מישור ולחמי
בארץ תכחם סלה
יודוך עמים כלם
ירכנו אלהים יברכנו
אחר כך יאמר

למנצח מזמור לדוד
בתן הכניא כאשר בא אל
בת שבע חננו אלהים
בחסדך כרב רחמך
מחם פשעי הרבם כנסני
מעוני ומחטאתי טהרני
כי פשעי אני אדע
וסטאתי כגדי תמוד לך לבדך
סטאתי והרע בעיניך עשותי למען
תבדק בדרכך עזכה בשפטך
הן בעון חוללתי ובחטא וסמתי אמי
הן אמת חפצת בטחות ובקתם חכמה
תודיעני תחטאני באונם ואעשר
תכבסני ומשלב אלבין תשמיעני
ששן ושמחה תגלס ענמות דכית
ססתר פניך מחטאי וכל עונותי מחס
לב טהור בר אלהים
תכונ שג ורח נבון חרש
קס אקכא קמב ותכוון בקרני

עקלן ועכה אות
במזמר יענך ה
ביום צרס אז אנו
שואלים אלהים
יחננו ויברכנו ואם
הוא ביומי סספירס
יכוין בתיבס ואות
של אותה לילס
של פסוק ישמחו
יודוך עמים אלהים
ירכנו אלהים יברכנו
אחר כך יאמר
למנצח מזמור לדוד
בתן הכניא כאשר בא אל
בת שבע חננו אלהים
בחסדך כרב רחמך
מחם פשעי הרבם כנסני
מעוני ומחטאתי טהרני
כי פשעי אני אדע
וסטאתי כגדי תמוד לך לבדך
סטאתי והרע בעיניך עשותי למען
תבדק בדרכך עזכה בשפטך
הן בעון חוללתי ובחטא וסמתי אמי
הן אמת חפצת בטחות ובקתם חכמה
תודיעני תחטאני באונם ואעשר
תכבסני ומשלב אלבין תשמיעני
ששן ושמחה תגלס ענמות דכית
ססתר פניך מחטאי וכל עונותי מחס
לב טהור בר אלהים
תכונ שג ורח נבון חרש
קס אקכא קמב ותכוון בקרני

זאת חקת התורה

בקרב

א תשליכני מלפניך
ורוח קדשך א תקח:
חמני השיב לי ששון
ושעך ורוח כדבש
תסמכני למד' פשעי'
דרפך וחטאים איך
ישוכו הנילכני מדמי'
אלקים להי תשובתי
תשכן לשוכי כדקתך
אדני שפתי תפתח
תפתח ופי יגיד
תהלתך. כי לא
תספון זכר ואשכח
עולם לא תרנ' זכרי
אלהים רוח נשברה

ותכוין במלת
לז' ד' לורין דעב
ואח'כ תכוין
ליואלהים יחד
עולים ריבוב א'
א'ד א'דכ אדכ
אחכ' תכוין יחד
לז' אלס' ורוח
גו' שם הוים
בסכאס זה פ'
זה גו' רכ' אונ'כ
וס' פעמים זה
גו' קכ' א ס'פ
במכון לז' אה'ס
ורו'ס וכן במכון
סמו וכן עולם
ורו' ככון: סד'ס

בגו' אכ מרופי קולס בקרבי גו' שד':

לב נשבר ונרפ' אלהים לא תבוז

פנישה כרנוך את
ציון תבנה סומות
ירושלם. או תספן
זכרי כדק עולה
וכליל או יעלו על
מוכך פרוס:

ותכוין במלת
ל'כ פס ל'כ
במיות חכמס
דעוכד' דבראשו'
ל'כ נשכר
ו כה'כ רת' גו'
אלהים ל'א
ת'כזה רת' ת'ל
ססוא סוד ס'
סמות אלקים

ססס

ססס בגו' א'ל שמש' כמשך בחי' התלת' לז'ס
דקובא דשערי דזא היוכאים מן סס'
גבורות שנדעת שלו ססס ה' אחת
אלהים כנודע. גם ססואל'הים בעכין
זה באומרו אלהים לח תבוז להודיע כי
שרש'ה'ת'ל'הם ממס אלהים ותמתיקס
בס'ת של הפ' כינר סס אלהים הפשוט
הכרמו בר'ת לב נשכר וכדכה תמתיקסו
בס'ת שהם אותיות ה' רכ ססוא גו' או'ר
והם סוד אל'ק' למ'ד אה'ס כמבואר
אכלכו וס' אלהים הרמוזים בר'ת ת'ל
של ל' א'ת'כזה תמתיקס בס'ת של אה'ל'ס
תבוז שהוא מותיות מא'ס סגו' מ'ו מילוי
הוים דעב:

אח'כ ואמר שיר סמעלות כסוב ס'
את פוב' ציון סיונו
כסולמים. או ימלא שסוק עיכו ולסוכנו
דנה או ואמרו כגוים הנדיל ס' לעסו' עס
אלס: הנדיל ס' לעשות עמנו סיונו
סמסוס. סובס ס'את שניותנו באספיקוס
ככנב. סזורעיס כרמעס כרנה וקנורו:
סלך ילך סככס כוסס מסך סזרע צא יכא
כריכס כוסס אלומותיו:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן
דחם עלינו טוב ומטיב
הדרס לנו סוכס עלינו כהמון רחמן
בגלל אבות סעסו רנוכך כנה ביתך
בבתמלס כוכן בית מקדשך על מכוכו
סרסנו ככניס סמסנו כתיקונו וססכ

סכידסך

שכינתך לתוכו והשם כחנים לעבודתם
 וליום לשירם ולזמרים והשם ישראל לטויהם
 ושם כעלה וכראה וכסתחוה לפניך שלש
 פעמי רגליכו בכל שנה ושנה יהי רנון
 מלפניך ה' אלחסינו ואלהי אבותינו מלך
 רחמן שתשוב ותרחס עלינו ועל מקדשך
 ברחמך הרבים ותנכהו מהרה ותגדל
 כבודו אבינו מלכנו העלנו בשמחה
 לארננו ותטענו כנבולנו ושם נעשם
 לפניך קרבנותינו תמיד כסדרן ומוספין
 כהלכתן :

ותקם בעור ליל' בעלמא נקטא כו
 ותמן טרף לבית' סיכידלא לשתכח
 ע"כ נריך לכוין מורת חנות .
 כסיום המזמור
 אודה את ה' לכל אותיות כמוכר שהם
 כיור הולד ואחר כך תכוין בשם .
 אל"ד כי הוא בסוד הלידה של לאס
 וגם הוא בני' לא"ס וכמוכר
 לעיל במזמור כאיל תערג ירק
 לעיל הים הכוונה אל"ל
 בר'ת אל דמי לבם
 ועתה תכוין שנספק
 ונעשם אל"ד כל
 זה הוא תיקון
 לאה
 יי

והנה סימן אילו מזמורים הוא בכל
 ששת ימי המעשם וזאת ר"ח
 באזלה והם כאיל תערוג:
 אלהים יחננו יעקב ה'
 לדוד מזמור: הללויה אדה ה' . רק
 בר"ח או בימים טובים שאין בהם כפילת
 אפים אין לבכות ולהתאבל על הסרבן
 או אין בריך לומר כל הפסוקי' והמזמורי'
 המוכר' רק יתהלל ויאמר אלו מזמורים
 שסמנם

בלא"ה בלבד והם כאיל תערוג
 לה' הארץ ומלואה: אלהים
 יחננו הללויה

אמנה כוונת	אמר שמסבר
כל אלו	לפניך
מזמורים הם זיווג	הסימן הזה כאזל'
לחם ועבודה	או בלאה לאו
ולידתה בסוד	דוקא קאמר אלא
ותקם	לזכר

זר במזמור אל תוהר/ נגה נחמ גאל

נעשו סיני יעקב
 זר במזמור נעשו

נחמ
 נחמ
 נחמ

נחמ נחמ נחמ

את חקת התורה

אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה לְכַבֹּד סִלְגִּי דַמְלָכָא וּמַטְרוֹנִיתָא לִישְׁמָדָא
קִבְלָהּ וּשְׂכִימְתִיהָ הֵלֵא הוּא מַע' הֶרֶב הַגְדוֹל הַפְּטִיט הַחוֹק
פִּינְטָב צַטְטָת מַחְכְּמוֹנִי פֶה עִיר סַמְהוֹלָלָה
וַיִּנְיֹצֵימָהּ הַחֲסִיד עֵסֶר לֵב מִקֻּבֵּל
נֶאֱמָן הָאֱלֹהִי אֶהְיֶה הַחֲכָם הַשֶּׁלֶם
כַּמֹּהֲרֵי מֹשֶׁה זְכוּתוֹ כֻּלּוֹ

הן לך עשק בנסתרות ליוצר המאורות

לְאַחֵר הַתִּקּוּן בְּלִטְוֹן בְּקֶשֶׁה קוֹל הַרְמוֹז הַרוֹמָא שִׁירָה
חֲדָשָׁה בַּשֶּׁפֶה בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוּשָׁה:

לחן אל מסתתר

אֵזֶר הַנְּנוֹז בְּלוֹבֵן הַמַּחְשׁוֹף אֲצִירֵי קִדְשׁוֹ לוֹ רוּחָהּ יִבְסוֹף
יִהְיֶה עַל הַגֶּרֶשׁ שֶׁבָּעַז יִבְסוֹף בְּתִקְנוֹת חוֹט זוֹתֵר אֵיזְסוֹף
נִשְׁעֵשׁוּעִים שָׁם אֲצִלוֹ אֲמוֹן שׁוֹבֵעַ צִהְצִהוֹרֵת גִּבְיֵי הַמִּטְמֹן
נִזְרָר עוֹלָמִית וְכֵל הַתִּמּוֹן לְכֹל־שֶׁכֶל וְלְכֹל־אֲדָם קִדְמֹן
רִצֵּץ אֲדָמִית שָׁם בְּמִרוֹמֶיהָ רֵאשֵׁי עַמּוּדִים שֶׁבָּעָה קִיּוּמִים
הֵם גִּבּוֹן בְּסֵא מְלָכּוֹת עוֹלָמִים אֲנִיָּה לְמוֹשֵׁי עֵתִי קִיּוּמִים
מִכֶּתֶר בְּסִתָּר לֹא מוֹדֵעַ אֵינִי נוֹצֵר הָסֵד קוֹנֶה תִּכְלֹל וּמְהִירָה
אֲרֵךְ

אֶרֶב אַפִּים אֶל רְחוֹם הָיָה כֹּה תֹאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ
עֲשֵׂה לִּי טוֹב חֲזֹנִן לְנַפְשׁ הָיָה אֵתְּהָ אֲבִינוּ רַב הַעֲלִילָהָה
דִּבָּר נְתִיבוֹת תִּבְכְּמוּ וְתוֹשִׁיעַ אֲבֵא בָם אֲוֹדָה יְהוָה
הַצֹּר תִּשְׁלַט עַל כָּל חֲבֵרוֹאִי מִבֵּין פְּתָאִים מִשְׁכִּיל נְבִיאִים
פָּרַח שְׁעָרֵי בִּינָה תִּנְפְּלָאִים אֲבֵא בְּנִבּוֹרוֹת אֲדָנִי יְהוָה
זְכוֹר חֲסִיד לְיִשְׂרָאֵל לָתֵת נְדוּדָה לְדָל שׁוֹמֵל
כִּנּוּן אֲבֹתָם שִׁלַּח נִיָּא נִיָּא וְקִרְאֵת שְׁמוֹ עֲמֻנוֹ אֵל
בְּבִיר חֲזָק עֲדָרָה תְּהִים מַעֲזוֹ נְבִירָתָה רַעֲיוֹנִית רוּחִים
פָּחַד יִצְחָק רִחַץ הַנּוֹחִים יוֹדַע פִּי אֲתָה אֱלֹהִים
וְתִיק זְכוֹר מַעֲמָד סִינִי בְּהַגְלוֹת תִּפְאַרְתָּה לְעַם אֲמוּנִי
אֲבִיר יַעֲקֹב שָׁמַע קוֹל רִתְּהֵנוּ וַאֲנִי תִפְלָתִי לָךְ יְהוָה
רַחֲמוּ רַחֲמֶיךָ עַל כָּם הַפְּלֵאֵת בְּנִצָּח דְּהוֹדָה עֲנֵנִי נִזְרָאוֹת
כִּימֵי מִשְׁוֹאֲהָרָן עֲשֵׂה לְטוֹיָאוֹת אֲתָה יי אֱלֹהִים עֲבָאוֹת
וְקִיר אֲבִמֹר לְצָרוֹתֵי דִי נוֹהֵג בְּצֶאֱן יוֹסֵף הוֹסֵף מִתְּחִבֵּי
יִסֵּד

זאת חקת התורה

יבד בציון יאל חי יקרת יכודי ונתלתי עריצים מעשרי
 צמח במלכות יראו שני עמו יאליהו קנאי בן קנאי
 מן דוד דהקשב שיר רגני למען שכר אדני
 קויו שפעד לשרפים תביא על חיות ואופני ברנלד תצביא
 שובע שמחות לארץ רחבי יהיו לרצון אמריפי והגיון לבי

<p> אמנם כדי לתקן רחל תעסוק בתורה כל שאר חני הלילה עד אור'סבוק ותכוון למת לה נחת רוח פתכוין שתמוקן על ידי התורה שאזה עוסק בה או כדי שתסיה מתוקנת בעלות שסחר בתפילת שחרית להודווג בס' בעלה עז הכח שהוספת בה כלילה ואז תקרא שושבינא דמטרוכיתא אם פכוין לזה אחר סכסכתפת עמה דבערה וכתקונה תקרא שושבינא דילס והנה היותר טוב הוא להיות עוסק בתורה כל חנות הלילה עד'סלך להתפלל כלתי סוס הפסק אך אם לא תוכל בעמך מפני כסינה התיקון הוא שתעשה סדר התיקון חנות בכיה והספר ובעקה על </p>	<p> חורבן הבית כנזכר ואחכ תעסוק קנת בתורה ותלך לישן והזהר לקום חני שעה קודם עלות הסחר ותעסוק בתורה כדי שמקודם שיבא הסחר שאלו רחל מתחלת לעלות תמבאך שאתם מכני יכלא חלס ותעלס אותך עמה בעלותה כבוד עלס גם עלה: וכמוכחי שבת אין להתאבל על שחורבן ואין לומר קינות כלל ועיקר אף על גב דאמרינן במ' שחורבה הבית עם כל זה אין צריך להתאבל אולומר קינות גם אחר חני הלילה במ'ס אין להאריך בכיה יותר מבלילס אחר וגם הרב זלהה היה עושה כן ברחמי יראנו נפלאות כימי באתנו דברים ויראנו בנחמות ציון וירושלים כן ז'א: </p>
---	--

במשכנת השפעת אותה הכנסת
הוצ' לבד וחינו כשכעת בנולדות רק
יובאת לתוך בקלושת מנה ובמשכנת
אותה הכנסת אליו ואז מתלבש בה
מויק אחד מן אשת זכוכים והיא נעשית
ניק אל אותה הכנסת כמנא שהחזיר
בקדושה והטוב אל הרע: אמנם יח
עון יומה לזה והוא מי שמדווג עם
אשתו ואינו מטהר את עמו על הכען
לגמור כל הטיפין אך חכם כ"כ חמורים
כאלו כי אינו רשע כמו המוכיא שז
לבעלם כי מאותם העושות של שז לבעלם
מתלכשים בסוד קליפות כונה אשת
זכוכים רצ גמור שאין בהם טוב כלל
כיוון שכוונתו כלל לרעה: אמנם
מי שאינו מטהר עמו על הכען הוא
כולל טוב ורע כי כונת סתמי שלטוב
רק שנעשה עמו רע ולכן הם מתלכשים
בקליפת כונה שהיא טוב ורע:

והנה תיקון חטא זה הוא להחיות
אותם הגופים הכעשים לאותם
הכשמות בה שיכרתו אותם הכשמות
למקומם כדי שיכלו לעלות אותם
הכשמות עמו בכל לילה ואלו הם סוד
אותם התיקין שממיתם האדם על
ידי קריאת שמע שאומר על מסתו:
ויש אדם שיוכל להמית בכל לילה
אלף קב"ה כזו' כזו' בלש דף
הז' ב' ויש אדם שיוכל להמית דבר יח
ביומן

בו יתבאר ק"ש של לילה
תיקונה בביאור רהב זה אחר
הוכמה סגולות המצילות
שמקרה לילה רחמנא ליצרון
גם יתבאר בו מעט כונ' קריא'
שמע של תפלה ביד ה' הטובה
עלי

ע' שלא יש בכל עבירות שבתורה
מי שיליד מויקין כמו המוכיא
כבת ורע לבעלם והענין כי נעשית
אר עבירות סנס מתלכשים בהם
מתיקין ונעשים קטיגורין אך המוכיא
ז' עכשו גדול זה ענין כמו שהוא מוכיא
ז' לבעלם הוא כונה במחשבה ואינו
שמתם בשום דבר ולכן עכשו כונת ער
עת עליון של הבא ואימא וכמו שהוא
שמת למע' בזכר וולת כקכה כן למעלה

ליומו במספר הימים שחטא כך נריך
תקן וכמו שיקרה דבר זה לאיש כנו
כך יקרה לאיש וכוראה מויקים לו בלא
איש וזהו סוד לא תאונה חליך רעה
סהי לילצ וננע לא יקרב באלהך
סהי אשתך :

אמנם ענין מות' לו מויקי' הוא על
וחרב פיפיות בידם שהוא
קריאת שמע בדלקמן וסענין הוא דע
כי אחר שביארנו כי עון זה גורם עד
אבא ואמא א"כ אנו צריכין להוריד שפע
ממולא דדוקא דעתיקא דעת עליון
החוסף על א"ל כבודע ואז יורד שפע
גדול משם ואז אין יכולת בקליפות
לסתגור ולקבל אורם כלל ושיקר ואז
מתים :

וחנה סוד דעת זה הנקרא מאלא
קוא סוד שלש הויות של
מילוי זורין וכל א' בנ' ע"כ והשלשה
ואד בנ' רזו הרי בזה סוד ע"כ רזו כי
עצבור של המשכת טיפת סגמיה משם
בו מביאות כללות כולם הם מילוי זורין
שהוא בנ' ע"כ ונפרטן הם ג' הויות
שבהם רזו ובהם ע"ה רזו הם רפ"ח ועם
שכללות עצמו בנ' ט"ף בסוד טרף
בתן לוריאיו שחורדים וטורפים אותם
מן הסוכוכים בעשה על כאשר וזכור
לעולם בריתו שעליון שהוא המשכת
שדעת שעליון הנקרא מאלא כזכר :

ולבן ראוי לכוין כשאומר קריאת
שמע ומוזג א"ל כבוד ס'
אלהינו לכוין כי אותם השלש הויות
דמילוי זורין שהם בנ' וחר"כ שהם
משפיעים בנ' שמות ס' אלסיכוס' שהם
אבא ואמא ודעת שמקבלים מן דעת
שעליון מולא עילאה ומן אילו שלשה
קוצות נשפעות עד ג' מוחין דנוקבא
דזא ובה מתים הסוכוכים כי סוד
סדיקנא הוא לאכפויא דיכין כבודע
ואחר שתאמר שמע אמור פסוק
יעלזו חסידים בכבוד וגו'
רוממ"ל בגרונ' שהו' בא"ר וסו' סוד סולם
להו' זהו אדנ' כמין ב"ר וסו' בחי'כ'
מיין נוקבין העולים מתתא לעילא :

ובמלת פיפיות תכוון אל שם הוים
דהסין כי שם זה נקרא חרב של שני
פיות וסוא כשתניור נורתה בנ' ניורים
שום לה והס די דו וגו' וזין בזה ה' ה' ה'
סרי בנ' מ"ב וסנה בשם זה יס' ל' סהין
וקנס שני ססין עילאין וס' מ"ב
סרי פס עם הכולל וס' ססין
תתאין הם פ"ס גם כן וס' פיות
בזה סוד

וא"חב תאמר הכל מטמו שלשמה
וגו' וסענין אשר שוחדנו כל
דמ"ח איברים דזאן בקריאת שמע אנו
מחברים אותם עם קמלכות הנקראת
בלילה מעה וזש קנס מעמו וגו' אחר
קריאת

קרא' שמע ולכן אנו צריכין עתה לתקן ואח"כ אנו מחזירים יחד סודה גם כן איברי הכוקבא .

והגדרה סוד המטה היא הצריאה בהיכל קדש הקדשים: ולכן אכתכל וראה בוג' פעמים אנו קורין סוד ששים והם הכס מטתו וגו' כלם אחווי חרב וגו' שלש פעמים הם ששים תיבות גם ברכת כהנים הם ששי אותיו יושב בכתר עליון וגו' עד ה' מחסי הם ס' תיבות.

ואח"כ תאמר הווידוי מעומד על

עיונותיך כי האדם נרק ולסתוודות קודם המיתת ופשיכה היא א' משישים במיתת ואז תכוון א העשוי' כי שם סוד הכפס האומרת ווידוי בסוד כפס החוטאת כי החטא תלוי בכפס :

ויכוין כאילו הוא מודה פשעיו בפני ב"ר הגדול ורונים אז להמיתו לכפר חטאותיו ולא עוד אלא סוף מרויח ריוס גדול בסוד מודס בקנס שסו' פטור וגם בענין גבאי לאית ביק קדים אמרו פי' טרם שיבואו המקטרגים לקטרג על עליית הכשמה ולכן יכוון וישים כגד עיניו שם לאהדונה ויכוון כאילו עושים בו ד' מיתות ב"ר ויחשוב בשני אותיות זא כי משם דנים אותם בבקולס ויחשו' בצמנו כאילו אז סוקלין אותו בב"ר הגדול וכו' אותיות ה"ד יחשוב כי משם דנים בשריפה וכאילו אז שולפיין אותו בב"ר הגדול . וכו' .

ס א ג I אותיות

והענין כי תחלה אנו מתקנין המלכות במקומה בצריאה ששם נקראת מטתו של שלמה: וכבר ידעת שגובה קומתו מת' עד יסוד של סובר שיעור ד' מדות וחסדים ממנהו' אחרים כדי שתהיה קומתה שזה אל קומתו ולכן אנו אומרים הכס מטתו בסוד הצריאה כי שם חזרת להיות כמוהו בכל ה' ספירות שלו אשר שם בצריאה וזו סוד הם' תיבות שהם סוד הו' סחסרים ממנה ועולין למנין ס' ותכוון בר'ת הכס מטתו של שלמה לשם סקדוש שהוא א' משם ע"ב והוא ב"ה ש'.

ואח"כ אנו מעלין אותם אל האכילות ושם גם כן אנו צריכים להשלים לה סוד סו' כדי שתהיה קומתה שזה א קומתו באכילות והוא ע"ס' אותיות דברכת כהנים:

זאת הקת התורה

אותיות וכו' יתשוב בעצמו כי מעם דנים
הריגת בייף וכאילו הורגין אותו בסייף
ובאותיות ה' יתשוב כי מעם דנים
סנק וכאילו סונקים אותו בכ"ד הגדול
כי כל ד' מיתת כ"ד בלוי מעם הוזה
בהתלכשותו באדני ועתה הוא מקבל
אותם כהפנו ברנון סטוב כדי לכפר
על כל עוונותיו ויחשוב בעצמו כל
עונות שעט' ועבר תימיו וכפרט באותו
שם דבר יום ביומו ואו יהיה בכלל
מארי דחושבנא ואשרי לו ואשרי לעליו
בשמתו אם יעשה זאת: ויותר טוב
לאמרו ולכוכיא מעם כפה כל הד' מיתות
כ"ד ויאמר כוס זרמ האול' שאם טעמתי
עוונתי פשעתי לפיכך ובגמתי בלתי ל'
של שמך הגדול ובאות א' של אדני
ונתחייבתי סקילה בבית דין הגדול
סרי אבי מקבל עלי מרנוכי הטוב דין
סקילה וכל תולדותיה ויהא
חסו' ומקובל לפיכך כאילו בסקלתי
בבית דין הגדול עז' אות א' של אדני
ויהיה כפיה על כל עונותיו ומס סטאתי
עוונתי פשעתי לפיכך ופגמתי באות
ה' של שמך הגדול ובאות ד' של אדני
ונתחייבתי סקילה בבית דין הגדול
הרי אבי מקבל עלי מרנוכי הטוב
דין סרופה וכל תולדותיה ויהא
סטוב ומקובל לפיכך וכו' בדלעיל
וכן על דרך זק וגמור קבל ואשרי

לכוס אשר יעשה זאת בכל לילה:
וגם טוב מאוד לכוין בד' כוונות שיש
בארבע אותיות זהו שהם
כוונות קריאת שמע ויחידות ותפלין
ותפלה במבואר כל צירוף במקומו.
ואח"כ תאמר אנא בכח וכו' שם מ"ב
כולו ותחשוב או כאילו
כפסך עולם למצל' כי שם מ"ב זה מעלה
מעשים אל היצירה ע"ש זה שביצירה
ותכוין בשם מ"ב זה שיוכל מר"ת התפל'
הוא זהם שבע שמות אבגותן קר' ע שט'ן
וכו' וסדרו מחמד עד סמלכות.
ואם הוא ליל טובאי שבת תכוון בשם
אבגותן ותכוון בשם זה כלולים כל
השם שמות ותכוון שיהא במדת
הסוד ויתכוון בהוצ' של הסוד שנקודת'
בסגול: גם צריך לכוין אל סוף שנקודה
כר"ת של ארבע תיבות בראשית ברא
אלפים את כוס ירור ותכוון
שתעלה בשם יידי"א מ"ב זה
את כפסך ובשמי אותיות ראשונות שהם
א"ב מכסה פניו: ובה' אותיות שכינות
שהם גי' מכסה רגליו: ובה' אותיות
אחרונות שהם ת"ץ מעופף.
ואח"כ תחזור לומר שור' א' פעם שני'
ותכוון להעלות בו סרוח
בסדר הזכר לעיל. ותכוון בשמי
שמות אלה אשר אלה סעולים גם
בן מ"ב שהוא שם מ"ב שבהריאה ותכוין
בי

אותיות וכו' יתשוב בעצמו כי מעם דנים
הריגת בייף וכאילו הורגין אותו בסייף
ובאותיות ה' יתשוב כי מעם דנים
סנק וכאילו סונקים אותו בכ"ד הגדול
כי כל ד' מיתת כ"ד בלוי מעם הוזה
בהתלכשותו באדני ועתה הוא מקבל
אותם כהפנו ברנון סטוב כדי לכפר
על כל עוונותיו ויחשוב בעצמו כל
עונות שעט' ועבר תימיו וכפרט באותו
שם דבר יום ביומו ואו יהיה בכלל
מארי דחושבנא ואשרי לו ואשרי לעליו
בשמתו אם יעשה זאת: ויותר טוב
לאמרו ולכוכיא מעם כפה כל הד' מיתות
כ"ד ויאמר כוס זרמ האול' שאם טעמתי
עוונתי פשעתי לפיכך ובגמתי בלתי ל'
של שמך הגדול ובאות א' של אדני
ונתחייבתי סקילה בבית דין הגדול
סרי אבי מקבל עלי מרנוכי הטוב דין
סקילה וכל תולדותיה ויהא
חסו' ומקובל לפיכך כאילו בסקלתי
בבית דין הגדול עז' אות א' של אדני
ויהיה כפיה על כל עונותיו ומס סטאתי
עוונתי פשעתי לפיכך ופגמתי באות
ה' של שמך הגדול ובאות ד' של אדני
ונתחייבתי סקילה בבית דין הגדול
הרי אבי מקבל עלי מרנוכי הטוב
דין סרופה וכל תולדותיה ויהא
סטוב ומקובל לפיכך וכו' בדלעיל
וכן על דרך זק וגמור קבל ואשרי

כיצל ידו אפה מעלה סוד הרוח שלך
אל הכריאה: ודע כי שם זה אהיה
אשר אהיה הוא בברואה תחת שם אהיה
זהו שם כו"א גי' כ' ונדיך לכוון גם
כזה ותכוון בכל לילה ולילה לאות אחת
משם א' וז' : ותכוון גם בכל
לילה בשתכוון באות א' מאלו ז' אותיות
הנזכרים לשם מן שמות שינכאים מב'
שמות אלו כמון שאלו עושים בו ברכות
של תפלת שבת.

אפור כדוך שם כבוד מלכותו לעולם
ועד
ובליל שני תעשה כסדר הזכר רק
שבמקום שם הראשון תכוון
בשם השני והוא קר"ע טטן ותכוון שם
בגבורה ותכוון בשם הויה נקודות
שבת כזה יהוה והויה האחר בנקודות
ר"ת של מאמר יום שני דסדר
בראשית שהוא ויאמר לה יהוה קיע כוז
יהוה

ואח"כ תחזור לאמר פעם שלישית
הסוד הא' ותכוון להעלו' את
פנש' כסדר סנו' תכוון בשם מ"ב דמילוי
אפ"ן כזה זסוס זור ס"א ו"אן ס"א זור ו"אן
דלת ס"א א' ו"אן א"ל' ו"אן ס"א א"ל' ו"אן
והזהר שלא תזכיר שם מ"ב זה חלף
בסדר אכא בכח וכו' ולא באותיות משם
אלא בדרך תפלה אכא בכח וכו' וחסו
דוקא המ"ב הראשון * אמנם המ"ב
האחרונים יסיה במחשבה לכד וחו
תמודד עמך ותעשה תמועה כאילו
אתה פורח למעל' לרקיע ותמיד תכוון
בשם קרע' שט' בשבא עד שתישן * ועוב
לכוון להעלות עם נשמתך כל הנשמו'
של אוהביך ומכיריך שהם אינם יכולים
לעלות מנד חוכר ידיעתם בכוונות
הק"ש או מנד איזה חטא ובכך טוב
לכוללם בעלויות נשמתך ואחר כך

ובריל שלישי תעשה
כסדר הזכר רק
במקום שם הראשון
תכוון שם השלישי
שהוא כנ"ד זכש
ותכוון שהו' בתת
וגם תכוון
בהויה בנקודות
הולם כזה ...
ותכוון ידור
בהויה אחת
בניקוד ר"ת מאמ'
שלישי שהו' ויאמר
אלהים יקו
שמים כזה
ידור

זאת חקת התורה

ובליל רביעי

תעשה

כסדר הנזכר

רק במקום השם

הראשון תכוין בשם

הרביעי שהוא

בע' רנת'ג ו

ותכוין בהויה

שכנ' שנקודות

בחירק כזה ידור

והו' האחר

בניקוד רת' מאמר

רביעי מסדר

בראשית שהוא

ויאמר אלהים והי

מאורות כוס

יהוה

ובליל פמשי

תעשה

כסדר הנזכר רק

במקום שם הראשון

תכוין בשם חמישי

שהוא שקב' טבע

ותכוין שהוא

בהדר ותכוין

בהויה שנקודת

חירק כזה יהוה

ספר וא' ו

והוא

בתקיימו וזהו

הסוד ותר' חכמ'

של מה פי' הנקודו'

של ז' ימי בראשית

שה' וואמ' שעולי'

במספר תר'ב

שהם באי' הסכמם

ש'ל מ'ס כתרבו

וכתבדלו יותר

מכל חכמות בני

קד' ששם הנקודו'

שהיו בעולם

סתוסו שנקראו

בני קדם מפני

שהיו כלם משם

ב'ן כנודע והנה

הנקודות של עול'

המוסו שהם תש'ב

נקודות קמן

פתח צירו שבא

וכו' ר'ל תש'ב

פולות הם והויה

ראשונה כולם

בקמן והויה שני'

כולם בשתח:

וכלום יעלו

במספר רב'ות

וזכו שאמר הכתו

רבית בני עשו

ר'ל

וסוא קיכוז וסוי'

אחרת בניקוד

ר'ת מאמר חמישי

שהוא ויאמר אסי'

שרכו המים כוס

יהוה

ובליל ששי

תעשה

כסדר הנזכר

ובמקום השם

הראשון תכוין

בשם ששי זגלפזק

והוא כיסוד וגם

תכוין בהויה

כיקוד שורק בולו

כזה יהוה

והויה אחרת

בניקוד מאמר ששי

שהוא ויאמר להי'

תוכא הארץ כזה

יהוה

ובליל שבת

תעשה

כסדר הנזכר

לעיל ורק במקום

הראשון שם

תכוין שם האחרון

שהוא

ר'ל

ר'ל שמלכים של

עולם שנקודות

שנקרא בנו' מפני

שכולם היו עשם

ב'ן עשו וז'ל שכל

א'אמר אנו אמלך

ואנו אמלך ולא

בתקיים שום אחד

מהם אלא כולם

מתו כנודע אבל

ואת עליות על

כלנו שהיו מלכות

של מה מלכות

ש'ל מ'ה מלכות

בית דוד עלם

על כלכה ר'ל על

כל שמלכיו מפני

שבתקיים מלכות'

בכוד דוד מלך

ישראל חו' וקים

שלח ונתנו כמו

שמלכים הקדמני'

לא שתקן מלכותו

לעד. ולכן בדין

כל אדם עם אלה

נקודות לכוין

בשם לעלות

במתו עם

קנינונות טופות

ורע

שמואל : סקוצות
והוא במלכות
וגם תכווין לבו
בנקודת
בבאות כזה
ידור

וגם תכוין
כסולה אחרת
בניקוד ר"ת מאמר
שבועי והוא
וואמר אלהים
סנס כתתי כזה
יהוה

ואח"כ תאמר
מומור
כ"א ותכוון כמו
שכתבאר לך בס"ד
וגם מומור אשא
עיני אל ההרים
וכוזנתו אבאר
הכל בס"ד :

זרע שחידוש בהן
בבירת הכלים
דגומת סדר
בראשית כבוד
לתקן אותם
בנקודות שהם
בטם ס"ל מה שהם

רבות ויעשה ע"ז
רבו עם הקליפות
וירי עמה להוכיח
כל עה מפיהם
בסוד חזל ב"לע
וזקיאנו ולסככים
פקדוש' ולהחיותם
בסוד דוד מלך
ישראל חי וקיים
ובז' תסיר הגופים
סעמאי' שנתלבשו
בטיפות זרעיות
והם כלי' והנשמו'
שהם הטיפות
יחזרו לקדושה
ויקרב משוח
בדקיכו כו' אין בן
דוד בא עד שיכל'

כל הנקמות שהם
סעמאיה וסיו כולם
ה' למלך על כל הארץ :

ואח"כ בסוף תאמר פסוק בידך
אפקיד רוחי וגו' והענין
כי סרוסין הם מצד הת"א ולכן אנו
מפקידין להם בסוד מ"כ שלה הרוחין
שגריבה להם להודונו על ידם עם
הא

ובאשר תאמר בידך אפקיד רוחי
תכווין לביד שם זהו שהוא
בני' ג"פ ר"ז כי בורת ה' ראשונה היא ר"ז
ועם היוד הרי ר"ז : אחר כך תעשה
מן ה' ראשונה בורת ר"ז ותחבר אותה
עם סו' כעשה גם כן ר"ז אחר כך תחבר
ו' עם ס"א אחרת וכורתה ג"כ ז' הרי
ר"ז ותכווין כי כל א' מר"ז המוכר הוא
שם א"ל פשוט ומלא וג' פעמים אלס הם
בני' מ"גן וכן ר"ז בני' זראה ותכווין
כי בכח מ"גן ויראה ורמ"ח דק"ש בכחם
בהרגים המזויקים סוכרים וג' פעמים
ור"ז בני' תר"ם ותאמר אחר כך תקום
תרמ"ס כיון וגו' גם כן תכווין כי תרמ"ס
עולה לשם מנפץ מנפץ וסויה
אחים עם הכולל ועוד כשתאמר
בידך אפקיד רוחי תכווין לידים של
הביכה שבהם ס' אבבעות שמאליים והם
נעשו סוד כלי אל סמלכות להיות להם
בתוכה סוד מ"ן והם סוד חמש אותיות
מכנפך כפולות ואמנם אילו כמסכים
לס נהוד שם בו ב"ו הנמשך משם אהיה
שהוא

מתוך מחשבה זו
זה הפסוק יהיה
סמך הכל וכסם
י' זה יהו' יהו'
סמך לעיל תכונ
י' באבילות זה
בבריאה זהו
ביצירה זהו
בעשים במילוי
סה'ן.

ואח'ב תכונ
לשם
אלוה שמו' מלכיש
הכסמה לסעלימ'
מן סמיכוכים
כנו' כסכא דמשפ'
וכוא בני' ת'ב
יתכונ כי הוא
שור מ'ב אותיות
ש' ביהוד פשוט
ומילוי ומילוי
מילוי סמס שלשה

שטכה • ושל
סה'ן ברחל והוא
עשק ולכן יחמק
ישב עם באר לסי
רואי ר'ת רלכ
דהיינו בלכה לח'ה
רח'ל וכמנא עוד
באר אחד והוא
והכס באר בשדה
והוא יוכא מביור
שם אה'ה במילוי
הסין דהיינו
כשתעשה ה'ר
חסין כל'ה בנאר
ג' וואן קרויב וויין
ג' ע'ב כשאר
מאהיה אלף יוד
ג' קל'א קלא עם
כ'כ ג' בא'ר והוא
סוד • והכס באר
בשדה •

ידים כבוד עוכמבאר לעיל •
עוד תכונן בו נורת א'ור כוס
ועם ג' אותיות ל'ה סס בני' מ'ח
מכל יחד בני' ס'א ועם הכולל ס'ב וסוא
סס הולס כזה ל'וד ה' ס'ולו ה' ג'גם תכונן
ג'ל' של סס זא היא כ'ו כוס ב' ותכונן
א'ו' הולס ל'סג והכס כ'ו עם שאר אותיו'

של אלוה הס בני' ל'ז מורידוב שמות לו י'
סמס בני' ל'גלת והסתפסנות בו קנות
גם תכוונן באות ו' של סס זה סס
יוד בראש הול'ר ועם התפסנות
הוא'ו סס לו ועם ג' אותיות הכסאות
ססס אל'ה סס בני' כ'ן דמילוי יס'סין
כמודע שהוא כנגד המלכות : גם
באו'ס' של סס זה נורת ד' וכו' ה' בני' י'
ועם שאר אותיות אלו מן חלו'ה סס מ'ז
והוא בני' יהו'ר ואה'ה שבכתר ומוריד
סתפסנות למטה וסכה כללות זה של
אלום הוא א'ל ו'ה כי סס אל סוא חיות
של ו'ה ססס ג'ת ומלכו' והחיות זה כמסך
לסס מן אימא כי סס אל יוכא מן אה'ה
ד'וד'ן שוס בו ג' יודין וא' שהוא א'ל
זה יורד לאותיות ו'ס ז'ג' וס'ססס
זוסו סוד כסותס סכוכר כככא ל'וד ל'ה
אכו'ה אלום אלו'דו :

והנה ג'סדר סדר ק'ש שעל
הבטה :

תחלת הבל ברכת סמפיל סכלי
וכו' אמנס סוד
העמן דע כי סזא בע'ס בברי' העולם
לא הים דק סוד ו' של ססס יען היותו
כלול משס קנות : ואמנס סין ססריס
ממנו סוד ג' עליונות ואז הכוכה ססי'א
אימא

את הקת התורה

אוימא וקבא מ'וכס בתוכה האריכה כה
 טלס ב'זא ואז כתסו מהן טלסס מוחין
 לזא חב'ד ואז כתעלו ח'גת שלו כבוד
 הגולגלת שלו ובהס סיו ג'מוחין הכו'
 שלו ואחר כך מכס אור ח'גת טלס כמסך
 אל כה' שלו וכעשין ח'גת ואחר כך מכס
 אור כה' שלו שקנו אור גדול וכתעלו
 למדרגת ח'גת מהס כמסך אור כה' וסס
 מתסוים למטה וכו' כתגדל *

והנה בהניע אכילות הת'ת' אז
 כקייב לאחורי חדו ואז כאכלה
 הכקסס וסענין כי סנס הזא כלול מ'ז
 עם המלכות אמכס אז איך סמלכות רק
 כחלק עשירו שכו ואס'ב גדלה וכעשית
 פרטוף טלס : והענין כי כס' שלו מן
 אסוריהס כעשו לה מוחין ח'ב'ד ומן סוד
 הת'ת' שלו כעשה לה סבת' וכבד
 ודעת כמה פרקין יס בברכין וסוקין
 ומהס כעשה לס מוחין ותרין דרועין
 וגופא ותרין ירכין ויסודא * כמא
 כי שיעור נכס וסוד של הזא הוא אורך
 כל סנוקבא ולהיות כי שיעור קומתס
 בסומתס באחו' הוא בת'ת' כה' שלו ולכן
 בקראת דל'ת לפי סהיא כנגד דל'ת לו
 הנזכר * אך כשחזרת פכיס בפכיס
 בקראת ה'וכמכא בהיותס אחר באהור
 סיא קטכס ממכו ויונקת ממכו וסוס
 פותח עיניו ומביט בה כנגד חדו
 דולה ואז אור עיניו כקייב מאחוריו

ומאיר כס כפי מה שהיה באכילות
 עכמו :

והנה בהיותו הוא מביט בה גס
 א'א הוס מביט בו כמזכר
 באדרא ובשבת ע'ס אז רכס המאכיל
 העליון להביאס פכיס בפכיס כדו סיהי'
 היסוד פכיס בפכיס כי בהיותה אחר
 באחר איך הזיווג כי לס על דרך אחר
 באחר וגס כי אז היתה כריכה להיות
 קטכס ממכו להיותה מקבלת ממכו ולכן
 מה עשה אכיל דורמיטא על זא ולא
 אשתאר ביה אלא קיסטא דחיי פי' מדת
 החיים של הזא שהיא ו' קטווס והכוונה
 כי חזר הת'ת' להיות כבדאסונה בעל ו'
 קטווס שלו לבד ואז איך בו כח לסאיר
 בה ואז סמלכות כבוד נקודה לבד חלק
 העשירו ממכו כבתחלה כמזכר * ואז
 כסתמו עפעפיו בתמונה שלא סיה יכול
 לסביט במלכות ולהאיר בה עם שיכה
 עליוכס סכפלה בעיניו והבטת
 אריך אכפין ב'זא חסרה ממכו ויהו
 כוד המפיל חבלי שיכה על עיניו כי
 סוא חסרון הצטת א'א בו ותכומה
 מעפעפי הוא חסרון סבטתו כמקניס
 בסתימת עפעפיו :

והנה כסרס ועלתס למעלה מחד
 פני הזא ואז סאכיל בה הא'
 והטלסס תיקונה וככאס כנין טלס כס
 מהיס'סזכר ממחלס ואז חיו טכוס
 סוים

האחרים, שהם ס"ג מ"ה והו' המפיל
חבלי בנה על עיני שהם סוד שם
ס"ג שבו שלש זודין הנקראים עינים
וגם תכומם על עפעפיו שהוא מילוי לשון
שהם דמות עפעפים ממש כי כן שני
זודין של חות **ז** הם דמות
עפעפים וגם כי המילוי דאלפין הם
עפעפים אל מילוי ס"ג הנסתם ונסתר
בתונו זודין ואלפין ואז מאיר לאיסון
בת עין שהוא מילוי סהזן של הווקבא
מלכות ומאור בס במוד קתהפכותם
למילוי זודין :

ואחר ברכת המפיל חבלי סיכה על
עיני ומאיר לאיסון בת עין
יאמר פרשת שמע ישראל כולם ופרשת
והיה אם שמע כולם ופרשת ויאמר :

אמנם סוד שמע הוא דע כי
סיוחוד
שאו עושים עתה עין ק"ס אינו לתכלית
ויונ' רק לעשו' כלי זה סכלל יהיה בידך
והענין כמו שכבר כתבאר אנליכו כי
תחלת כל זיווג וזיווג בין באמא בין
במלכות דרך בתחל' לעשות כלי וכל
זיווג כונהכו אל כלי מחדש :

והענין הוא בקיבור כי אחר ביאה
ראשונה דבריאית עולם או
אתא מפתחא דכליל שית שסוא הוא
וקתים פתחא דא מא כי בהז שלה נעשו
מוחין חליו וכמא כי מקורם בתים

ט א פ I וגו'

שנים ממש זס דוס וחזרה הביכ' להתאכל
בזא כבתחילה :

במצא כי עין סעלת הסיכה בזא
או חותו המפיל סיכה הוא
א"א או מאיר לאיסון בת עין היא
המלכות וזה הענין נעשם בכל גילה
כדי שבבקר בבית שלום תהיה במוד
אנפן באנפין :

ובבר ידעת שכתבאר אנליכו כי אין
כל' פנים בפנים שנים וסכה או
כליל' הדיבין מחד מתנברי' והי' נגדל' עד
בקר או בלם הם מתנברי' בסו' נקוד' כיון
ואז הוא היווג במוד ס גבורות בנקוד'
כיון ולכן הין הזכר שולט כלילה כי
נפלה סיכה בעיניו והו' ביתה אתמסרת
בידה כנודע :

עוד נוסף בואור בזה מעט יותר
בפכחית כוונתה וסכל סוא
כוונ' סחת : וסענין כי הלא ס ד
הסארה העל וכה והסתכלות סעליון
כמשך ממש מילוי זודין אל מילוי ס"ג
ומשם אל מילוי אלפין ומשם אל מילוי
סהזן ועל זה סוא מלת יום כי השפע
כמשך דרך הזכר סגור :

אמנם מלת לילה גובר וכמשך
השפע מן מילוי זודין עכמו
אל מילוי סהזן דרך ישר ואז מתחלף
הזס וז של סהזן ונעשות מילוי זודין
אכן דרך שתוסר ססארה מן שני שמות

זאת חקת התורה

ונכוז בתוך גלגלת' דל' ואו' אומנו הכלי
 סבקר' אור' דכ'א שהם ה'ס'ני' ואס'א
 דכ'א שהם סוד ה' גבורות שניסוד
 הבינה יהי' אומ'ל'א שחלון השמים
 אסתקן גלגלת' דל' כמזכר בחדר'א
 ונעשה מהם כוד הדעת דל' כי מוסוד
 חכמה ובינה נעשה דעת דל' וממנו
 במסך אל המלכות לעשותם כלי גם
 היא כי סעיפ' סבקר'א כלי נחשבת
 מוסוד דל' אל נוקב'א לעשות הכלי.
 כמכ'א שמיסוד דהכמה ובינה נעשה
 דעת דל' כמזכר ואו' חזר' הבינה והיותה
 סתומה כבתחלה ולכן אחר כך בזיוג
 שני הוכרך להכחיל בה חכמה פעם שני'
 כלי אחר חדש ממנו וכה דרכו תמיד.
 וכן הענין במלכות להיות כי לעולם
 סוד המלכות נעשה הגל החיכוכים
 היא כריכה שתהיה כתולס ואי'ש'לה
 ידעס מפני החיכוכים ונפרט בגולה
 דאזתרעין דיל' סתומים והיא בתולה
 מיוז ובפרט אחר הסרבן והגלות הרי
 בתבאר כי תחילת כל זיווג וזיווג בין
 באמ'א בין במלכות בריך תחלה לעשות'
 כלי ואח'כ' יומ' כ'ל' זיווג ולהולי' ולסתעב'
 ואבנה סוד עשייתה כלי הוא
 באמצע הלילה כי אז
 מזדווגים אב'א ואמ'א בסוד ביאה ראשונה
 ולעשותה כלי ומוס' במסך ביאס ראשונה
 ס'ת'ת' ומלכות בחנות לעשותה כלי

וכיום אז זיווג שניה' נעשה לעיבור ממנו
 כי השמע ישראל הוא זיווג דל'א ובמים
 שלום מתעורר זיווג זון.
 נמצא כי יסוד קריאת שמע
 שכלילה תכליתו לעשות
 כלי את האמ'א ואת המלכות שגס'ת'
 מוכנות ביום להתעבר מביאה שניה.
 והנה הים ראוי שבאמר שמע ישראל
 כלילה בחנות כי אז זמנו אמנם אנו
 אומר' אותה קודם שניסן כי אחר כך
 בחנות נעשה הדבר למעלה על ידי
 נשמותינו כמו שיתבאר בס' ד ולכן אנו
 אומרים קריאת שמע קודם שספקיד
 רוחינו בהיותנו עדין כאן בעס'א אמנם
 סכוונה סאמית' הוא לאחר חנות.
 ובזה נבוא אל הביאור סנה אנו
 אומרים
 שמע ישראל ונומר: וסכוונה להמשיך
 אנו' קנות הבינה תתאין שהם סוד
 ע'שנים עלאין ולסמשיכן מן סביבה ל
 סמלכות על'א וזהו שמע שס' ע' פירוש
 שתקבל ש"ס שהיא סמלכות מן ע' דביב'
 ולכן ע' זו גדולה כי היא בבינה ועל זה
 עולה המלכות עד בינה לפי שכל עיקר
 המלכות אין בה רק סוד נקודה חדא
 תחת' קנות הת'ת' לכן כריב' היא
 לקבל מכל זק עליונים אך סתם אינו
 בריך לקבל רק משנים לבד וס'א חסד
 נגברה שבחמה וזהו:
 ישראל

ישראל שזר א"ל והוא סוד ישראל
עלם במחשבה שהוא חכמה
וסבה מת'ת דלא ולתתא במחא
כו רק אין למעל'סד וגבו' שהם לו לזא
ולא לס למלכות והם פריכים לקבל
מחסד וגבורה שבחכמה * והנס שלם
ראשונות שסם המוסין בין דלא בין
דמוקבא עדין אין מקום קבלתם עד
אחר כך כמו שיתבאר והם כי ישראל
בפעלה בחכמה ועל ידי זה במחא
שם מלכות קבלס חיוה תיקון ועלים
בבינה ומעוררת אותה ~~לשון~~ כתק'
ועלם באמא ומעורר ~~לשון~~ מתעורר
יסוד החכמה בסוד שלם שמות מילוי
דלודין הכמשכים אל דעת שבחכמה
מדעת העליון שהוא בדיוקנא דעתיקא
מזל זג המשך ממזל סח' וכל המשכות
אלו הם מדעת עליון דעתיק יומין
דהוא רישא עילאה דלא התידע דגבו
בין נולגלתא ומחא דא"ל כנו' באדרת
האזינו והוא סוד אוירא דותיב על
קיומא דמיהא *

והנה כמשך כי סא רוחא נקרא
אוירא דכיא כי הוא רוח
שבמשך מן סוד החכמה ההוא כתיב
לא ידעו פיע ואתגביו ביסוד הבינה
ואמנם סוד שם זה הוא במילוי זורין ג"פ
ועול' רזו חזו סוד רוח' דמב'ק חכמ' בביכ'
לעשות כלו ברו שמשוש ראוי

לכתעבר ולקבל ט פת העיבור כי שם
רזו מטיל היסוד נמוקבא בבוא' ראשונה
לעשות' כלו כמזכר כי סוד רזו הוא כלו
ותכוין להמשיך ג' שמות מילוי יודין
פניכרי' אל בורך ג' שמות ה' אלסזנו פ'
אבא ואמא ודעת כי גם אלסינו עולה
ק' כמנין שם יהוד במילוי יודין ועוד
ל' כנגד שסם שהוא בגי' כ' וועם ד'
אותיות סוא ל' במחא כי שלם שמות רזו
אלו עתה הם מתחילים לסתעורר
להדבק יחד אבא ואמא ודעת אמנם
תחילה לוקחם אבא גם אלסינו הוא
כמזכר אך כוונת אלסינו להבין את
חמא ועדיין לא קבלס ואחר שכבר
כתעוררו אז צריך שנעלה מ' של בביכ'
כדי לקבל כלו זה והנס מ'ן שלם הם
הבכים זון ולכן אנו אומרים:

אחד א"מ ד' והם מתחברים יחד
להיותם מ'ן כ כוד הבינה וגם
אנו מוסר נפשינו עם ארון בסוד מ'ן
ואו סכוין להוריד רזו המזכר באימא
וסיא נעשית כלו ואחר כך כותבי בריש'
דלא בד' דאחד.

וא"הב בשב' מלר' הוא יסוד זעיר
לעשות כל' את
המלכות גם כן ולכן הוא צריכס אל
התיקון פעם אחרת והענין כי הלא
והמשך כלו הבינה כמשך כח בזעיר
לעשות כלו למלכות כמזכר ולכן דוגמת

זאת חכמת התורה

ה' אלהינו ה' כן הוא נשכח לו הם ח' כד של
 זא שהם סוד דלז אמתם הרזו שהוא
 משתכח בו כי אינו נותן כלו כי בו נשחר
 שורש סתמים שם ע"כ ואינו נותן רק
 תגבורות שם סוד דלז התחתון שהוא
 ע"כ ק"לם דכך שהוא י' א"ס יהו יהוד
 סוד ס"ס אור ס"ה ו' אור ה"ס ו'
 ס' ס' ס' עדין בגולגלת שלשה מוחין
 של כ' א"ס מותכין בסוד שארם לבד
 כ' א"ס דכ' א"ס מלכות

[illegible]

וצריך
לכוון בהפקיד כפסד
עתם לאותם טיפות
הבטחות של סקרי להעלותם חסם
ולחיות גופם על ידי זם סראטון
זה לאחרון שהוא בגי' חר'נו ותעלם שם

עם נפשך עתה ומה שתחלה היו מוכר
כלל נקבה יורשו עתה בבור הנקבה
באותו הכלי שסוף ס' שתומה :

גם עתה תכווין כי כמו שאתה
מחבר ובונה כל איברי הזכר
דמ'ח בק'ש כמודע כן אלו נוצרים דמ'ח
איברים לאותם סכסמות גם כן בתוך
אותה ה'ח סתומה וזה תכווין עד
שתגמר הקריאת שחצ : ואחרי הזכר
שלא לכווין בח' של לעולם עד
שתגמ' שתי ימות לעול ועד שסם עולי'
ר'ו כדו לעשו כלי במ' ר'ו דהיינו לעול'
ועד ואח' תשאר נורת מ' שהיא הכלי
שבה נגמר הולד מ' יום נורתו ואם
תכווין המ' במקומה באוררך לעולם
ועד אח' ישארו אותם כינויות תלזיים
ועומדים באויר ולכן הזכר :

ואמנם סוד יסוד זה של קריאת
שמע עתה חסר סכנך
עשינו כתפלת ערבית :

דע כי כזונת קריאת שמע על
המטה אינו רק להשפיע חור
חוק מאז אל סת"ת ומלכות כדו לחדש
את הנשמות בכל לילה כבוד חדשים
לבקרים רבה אמונתך : ולכן אינו
צריכין אל חור מחדש ולא יספיק היותו
של ערבות רק לח בוק של אחר תכונת
אמנם זהו לחדש את הנשמות

זכור:

זרע שכבר ביארנו בס' חוק ומשפט
 בס' ד' כי ד' מיני זיווגים הם
 ישראל ורחל ישראל ולאה יעקב ולאה
 יעקב ורהל וכבר כתבאר אנחנו סדר
 מעלות הזיווגים כי יש פעמים שהזעיר
 נחשבת הטיפה שלו מן חבא לכד פי'
 ממה שהוא חלק אבא : ולפעמים
 מושך הטיפה יותר מלמעלה שהזעיר מן
 שאריו ולפעמים יותר מלמעלה שהוא
 מן עתיק וסכל לפי גודל זיווג של
 לא כך מעלת המחשבה נהיה זרעו
 למעלה :

אמנם הטעם לחילוק הזיווגים ולמ'
 אין המחשבה של ד' קריאת
 שמע שוות פעמן הוא כי כפי
 הסכנה שיש לו כשהוא מעלה מ'ן כך
 יש כח בידו לעלות ולמוסך המחשבה
 עליונה או תחתונה וגם כזה תלוי
 טיפות המוחין גדלות בו או נכנסים
 כולם או מקצתם כי הכל תלוי כפי
 סהכנה שיש לו כשהוא נמצא מ'ן וכפי
 הכח שהוא יש לו כח להמשיך למעלה
 והענין כי מוחין ביום אינם מסתלקים
 לגמרי רק כשאדם שם בסוד מקיף ולכן
 בזיווג דתעלה מכתה אין כוונת לקריאת
 שמע מחדש כפי להביא מוחין לכונן
 הזיווג כי אנו סומכים על קריאת שמע
 דשחרית ממה שנשא' מן המוחין משירות
 אנו נשנים זיווג המבנה כי אחרי שסוף

יום אינם מסתלקים לגמרי :
 אך כלילה או שליטת המוחין
 כמודע כי או שער ג' מסתתרים
 ושערי ניהנם נפתרים כמודע כי דיו'
 הלילה גדולים והמוחין נסתלקו
 לגמרי : ולכן קריאת שמע שעל
 המטה אנו צריכים לעשותה מחדש
 וחינו מסתמך בקריאת שמע דערבית
 כמו שהספיק קריאת שמע דשחרית
 לחפלת המנחה והטעם כי כלילה
 מסתלקים המוחין לגמרי ולכן צריך ק'ס
 מחדש ככונן הזיווג שלאחר חנות וחזו
 אומרים אותו על המטה כמו שביארנו
 הטעם לעיל :

זרע שהמוחין הפנימיים דאמא
 דקטנות אינם מסתלקים מן
 הוא כלל באדם פעם בין ביום ובין
 כלילס בהכרח צריך שיהיה לו איזו
 בחינה של מוחין כדי להתקיים כי
 המוחין הם חיות זקיום האדם אמנם
 הפנימיים דאבא והמקיפים דאמא
 דקטנות כל אילו המוחין יוכלו
 להסתלק מן הוא לגמרי כמו שמסתלקין
 מוחין גדלות :

זרע כי מדריגת קריאת שמע פעל
 המטה היא המדרגה היותר
 קטנה שבכלם כי כלילה בודאי
 או מסתלקים הכל לגמרי ואין כשאדם
 רק הפנימיים דקטנות דאמא כי ילכו

זאת חקת התורה

חיים משתלקים לעולם כנוצר •
 וחנה בשאנו אומרים קריאת שמע
 שעל המטה קודם לכן אין
 לו לזא רק פנימיים דקטנות דאימא
 לבד לכן בשאנו אומרים ושראל כדי
 לסמטיק לו אז סארה מלמעלה כדי
 שיוכל לעלות מ"ץ לקבל גם סמוחין
 דגדלות הנס אז אינו יכול להמטיק
 הארס גדולס רק מדרגה אחת לבד
 יותר עמס שסיה לו בתחלה כי תכלה
 סיס לו פנימיים דקטנות דאימא ועתה
 במלת ושראל הסארה הניתובפת לו
 אז היא מקיפין דקטנות דאימא וכמבא
 פעמס כשמעלה מ"ץ במלת אח"ד
 כנודע אין לו אז רק מקיפין דאימא
 ועדיין ססריס ממנו פנימיים ומקיפין
 דאבא דקטנות כפי מה שסיו לו כסמרי
 בעלת ושראל כנודע וסעעס כמו
 סביארנו כפי ססכנה סיס לו כסהוא
 מעלה מוין כוקבין כפי כח הסוא יש לו
 דס לסמטיק מלמעלס ולזה עתס שסין
 לו רק מדרגס אחת לבד שסוא מקיף
 דלומל לכן אין בו כח להמטיק רק
 מסובכות דאבא ואימא לבד ולכן אין
 בכספין בו רק סמוחין דו' קנוו' דגדלות
 דאימא ולא יותר כמו שיתבאר ולכן סוא
 דחננ סחמון ועקב ולאה למטה מן
 סקוס •

ודע כי אחר כך כשיורדין בו
 סמוחין במלת סס"ד כנודע
 הנס לו כככסיס לו ביחד מחדס פנימיים
 ומקיפס דאבא דקטנות וגם פנימיים
 דו' קנוות דגדלות דאימא כנוכר ולכן
 ביון שכל סילו המדרגות באו' לו עתס
 מחדס אין כח לקבל יותר ולכן בק"ס
 שעל המטה תכווין במלת ושראל לשס
 סה"ס דוודין כריבוע כזה סלף סלף סו'
 סלף סו' סו' סלף סו' סו' סלף סו' סו' סלף
 סססוריים כסתקס ססרסיס לבד יסון
 בני' ת"ק ופסופסו ומלוו' ומלוו' מילוו'
 סל סס יס כו'מא' סותיות דרי' ת"ק סא'ס
 סס בני' ושראל : וסוד סלססו וסוד
 תכווין ג' ע"ב אך כסחר סס ע"ב וקס"א
 וע"ב כמו סנתבאר בס"ד : ובמלת :
 אח"ד כריך לבוין ולסלב וסוה
 באסוה ססוא ססבור סבא •
 ואמא ואחר כך תכווין כסויה ראסון
 כמילוו' ע"ב ססוא סיס" ססעע סיורדת
 מן אבא אחר סס כלולים סמוחין דוא
 ביחד באותה סויה ותכווין ססויה וו
 סססכנה סו' א' סססוכיות סלכס כנוכר
 וסס מוחין דו' קנוות דגדלות דאימא
 ותכווין סככסיס פמסס תחלה
 פנימיים ומקיפין דקטנות דאבא ססיו
 ססיריס לו תחילה במלת ושראל •
 ובאומרך בק"ש מן ואסרת
 ואילך תכווין כו'
 מן

מן ואהבת עד ובשעריך יש מ"ב תיבין
והסימן הוא ודברת בם ותכווין לשם
מ"ב חנניה וכו' ותכווין לעשות ראשך
מרכבה לשם זה. וכוהיה אם שמע
עד ושמתם יש ע"ב תיבין והסימן
וכתתי עשש ע"ב ע"ב ותכווין בשם ע"ב
ותכווין לעשות ורועותיך ונוסף מרכבה
לשם זה. ומן ושמתם עד על הארץ
יש כ' תיבין כמין ארמה סוכר כפ'
למען ירבו ימיכם ונו' על הארמה והם
חמישים שערי בונה ותכווין שנוסף
מן הכטן והמעיים ולמטה הם מרכבה
לזה בסוד מכין מ"ו ובפ' כיבית יש ע"ב
תיבין ותכווין שתלביש את יסוד הכרית
קודם ותרין ירכין בשם בן ע"ב ויהיו
מרכבה ליו וכל זה כרמן בתיוקונים דף
קל"ג ע"ב: ותכווין שכל אילו הם
רמ"ח איברי דוכרא ואו תחברנו יצם
הנוקבא הנקרא מטה והוא המלכות:
ואח"כ תאמר הנה מטתו ונו' והנה תכווין
שים בקריאת שמע רמ"ח תיבות ולכן
אחר שתשלים ק"ש תחזור לומר פעם
שנית ה' אלהיכם אמת ויושלמו רמ"ח
תיבות. וכשאומר שמע ישראל ונו'
תכווין שהם ו' תיבות ועם הרמ"ח שיש
מן ואהבת עד סוף ק"ש הרי הם רומח
ויכווין כי הרמ"ח הם ר"ו ול"ב כתיבות
סכמם הם רמ"ח עם ו' אלהים דקטנות
שלשה מוחין דקטנות דאבא ונו' דאימא

וושלם ג' מילווים וסימנם זהא כנודע
והנה זהא ג' ונו' והם ו' אלהים ב"פ
זהא זהא הם בני ל"ב כתיבות דמוסיף
דקטנו ועם סר"ו הם רמ"ח ועם כללו ת
ו' אלהים הנזכר הרי רומ"ח להרונ בזה
המויקים הנזכר לעיל אמנם הר"ו
הנזכר הם שלשה פעמים ע"ב ס"ג מ"ה
כנודע.

אמנם ענין שכיבת הלילה כריך
האדם וטוב הוא שלא יוסף
תכף אחר אחרת תפלתו של ערבית רק
ימתין עד שיצברו ג' שעות מהלילה
ואחר כך יסן כי שכיבה מורה על
הסתלקות המוחין: ולזה חסידים
הראשונים היו שוהין שעה אחד קודם
התכלס ושעה אחת אחר התפילה ושע'
של תפלה עומה הרי שלש שעות בכל
תפלה והיו שהים כנזכר כדי להשקות
גם למעלה הפעולה הנפשית על ידי
התפלה ולא יסתלקו מוחין העליונים
במסירות אלא יסתהו ברישא דז"א שעה
אחת יותר ולכן כריך האדה שלא יוסף
תכף כנזכר.

ודע שהסינא ביום הוא דעס אל
סנדיקים וסעעם כי הנדיק
על ידי מעשיו הטובים אפשר שיתעברו
בו כשמות הנדיקים כאשר יוסף בלילה
מפקיד בשמתו ביד סמלכות ובאס זכא'
וברק ומזרת כפשו אליו וממטבת עמה

את חקת התורה

כזמות כדיו' כדי לסייע' וכאשר יסנכיום
 יחזרו הכסמות ויתפרדו ממנו. וגם
 כן ביום אין הכסמות מנב' מקום מנוחה
 ופיקדון. אמנם הרשעים להפך כי
 כלילה אינם ככנסת בפיקדון ככנפי
 השכינה והם משוטטות בצולם ומוכזות
 כסמות רשעים וכאות צמחם בעיבורם:
 ולכן אם ייפכו ביום אפשר שער' מעשם
 טוב שיעשו אותם הרשעים ביום ההוא
 כאשר יפכו יתפרדו מהם: ואשר רזל
 שוכס לרשעים טוב להם ועוב לציולם.
אמנם ביום סשנת או השינס
 טוב אל הנדיקים כי או
 אין דבר רע גובר ביום השנת ואדרבס
 אפשר שירונים ולכן טוב ליוס ביום
 ששנת משום עוב שבת אשר שאכילה
 וכך סיה מנהגו של האלהי הארז' זלסס
 ור'הנח אשר לפגין כלליות של
 סד' קריאת שמע שיש בכל
 יום ויום והוא קודם שתאמר שמע בכל
 פעם שיהיה צריך שסכוין אל הייחוד
 כמנוחר אכלינו בסוד ד' כוונות שיש בד'
 אותיות של בואס ותכוין לעשות הוזה
 אחת כזה החופן תחלה תקח אית ה'
 תתאה לכרה שתיא המלכות ותחבר
 חותה עם אית ו' שהוא הוז ואחרי שאלו
 מחוכרים חו תחבר גם שתי אותיות
 ראשינות ה' לגבו' שיהיו זה. וכמנח
 סכחינת קריאת שמע תחלק מעורה

מלכות ואחר מחברת עם ז' ואחר כך
 גורמים על ידי התחברותם לעלות מ'ן
 שיתייחדו או'א ותכוין כי סיבור זה
 בגי'א'ל וסוף זה זיאי משס ס'ג כאשר
 יתבאר בכוונה ס' כיוונה ו' כוללת בכל
 קריאת שמע בכל זמן ובכל תפלה.
ובזמן שתאמר קריאת שמע בטלי'
 ותפילין כשתאמר שמע
 תסגר עיניך ביד ימין בסוד המבואר
 אכלינו על מ'ס בסבא דוהר משפטים
 פולמחא שפירתא דליות לה עינין וסיוא
 רחל העולה עתה בח'ן כמ'ס בעוזה
 וכידך הפמאלית תאכנו ארבע כנפות
 ניהיו מוכחים ככנר סלכ בסוד המבואר
 ליודעי חן:
ורע כי ד'פ ביום אנו קוראים ק'ס
 א' בקרבנות ב' כיוכר ג'
 בערבית ד' כמטה ואין כולם שווין כי
 יש כיכיהם סילוק במלת ז'סראל ובמלת
 אחד כמו שיתבאר:
והענין כי סוד קריאת שמע הוא
 העלאת מ'ן מאן אל או'א
 ואו'א מת'חדים בסוד פכימיות
 ומורידין מוסין אל זון כדי שיתייחדו
 בעמידה.
והנה קודם העלאת מ'ן לו עדיין
 צריך להמשיך הארה מלמעל'
 כדי שיוכלו להעלותם לפי שאין בהם
 כח לסעלות מתחת הגלות וסארכס

וְנִתְּנָה לָנוּ בְּמַלְאֵת יִשְׂרָאֵל : וְדַע
כִּי גַם לְאוֹתָהּ הָאֵרֶה בְּרוּךְ לַיִּחִיד אוֹ"א
וְאִמְנֵם אֵין בְּרִיךְ לַיִּחִיד זֶה מ'ן כִּי זֶה
כַּמֶּשֶׁךְ מִהַיּוֹנָה הַתְּדוּרִי שְׁאִיכֵנו כַּסֶּסֶךְ
לְעוֹלָם וְהו' יוֹנָה בְּסוּד חֵיבֻכִּיּוֹת לְכוּרֶךְ
חַיֵּית הָעוֹלָמוֹת וְהוּא כַּעֲשֵׂה מַעֲשָׂמוּ *

והנה עבין הארץ זו היא תחלה תכווין
להסיר אל המלכות מן אימא ואל אל
מן אבא וזהו שמוע למוקבא וישראל אל
דוקרא .

וצריך שתכין שהפי'ל שאת הוא
ש"ס ע' פי' כי המלכות

הַקָּרָאתָ שֶׁמֶת מִקְבֵּלָתָ עִתָּה מִן הוֹ
תַּחֲתוֹכִיּוֹת דָּאִי אֲשֶׁר כָּל ח' מִהַשְׁבָּע
כְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר וְהֵם ע' וְלִכְנָן ע"ו הֵיא
גְּדוּלָּה לְהִרְמִיּוֹת כִּי הוּא בָּאִיתָ שְׁאוֹתִיּוֹת
גְּדוּלִּית שֶׁהֵם בָּאִיתָ וְהַעֲנִין שֶׁהַמִּלְכּוֹת
נִקְרָא ש"ס הוּא לְפִי שֶׁכָּל אֲחֻרָיִים
שֶׁכָּפְלוּ בְּנוֹתֵת הַמִּלְכִּים שֶׁם סוּד מ"ן
שֶׁאֵינוֹ מוֹעֵלִים תִּדִּיר לְתַקְּסָם וְהֵנָּה כָּל
הָאֲחֻרָיִים הֵם רַפ"ח כִּיבּוּצִין שֶׁהֵם ע"ב
דִּיּוּדִין וּס' ג' ע"י אֲוִתִּיּוֹתָיו ע"ג וְשֶׁם
מ"ס ע"ס מִסְפֵּר הַשֶּׁם שֶׁהוּא כ"ו ע"א הָרִי
ג' פ' ע"ב הֵם רָלוֹ וְהָאֲחֻרָיוֹ ד' בֶּן הַכְּסוּעַ
כּוֹס י' זֶה זֶהוּ זָקוּם הָרִי ד' פ' ע"ב וְהֵם
רַפ"ח וְשֶׁם כ"ן עֲנָמוֹ שֶׁהוּא סַעֲמִים שֶׁל
מִלְכּוֹ שֶׁגַּם הוּא יֵרֵד הָרִי סְכָל גִּי' ש"ס וְכָל
כָּללוֹת אֵילָנוֹ הַכְּבוֹדוֹת כְּרוּכִין אֲנַחְנוּ
לְמַתְקָם וּלְאַחֲרֵם בְּמִלְכּוֹת . וְלֹא

תכוין להוריד לו' אור מן הע' העליונה
הגדולה שהם ז' חתוכין' דבינה אשר הם
בפנימיותם הוא שורש המ'ן כדי שתוכל
לעלות מ'ן כדי להזדווג אחר כך עם
ו'ק דזא :

אמנם ישראל זהו לא אינו בריך
לְקַהֵל דַּק מִשְׁזֵּר אֵל שֶׁהֵם ב'

קנות ראשונים של אבא שהם חסד
ונבזר ויפסיק לו כי הוא כבר יש לו

שם קבוצת • ותכונות שישראל הוא זה
הנקרא ישראל וטא עתה הוא מקבל

ספרה מן אב"א הכקרא ישראל סבת
דקיינו מחדש ונבדלם של מ'ן כדו שוכל

לעלות מ'ן כחזר וזהו ש'ר א'ל א'ל.
מימין וס'ר משמאלא והנה זאת ההארה

אִיכָה שׁוֹה בְּכָל הַיַּחֲדוּדִים : וְהַעֲמִין
לֵעַ כִּי כָפִי הַסִּבְכָּה וְהַמּוֹחִין שֵׁשׁ לוֹ

כִּשְׁהוּא מַעֲלֵם מִן כֶּךְ יֵשׁ כֵּחַ כֹּן
לַעֲלֹת וּלְמַסִּיק הַמַּשְׁכָּה עַל־יֹכֵה אֹן

תחתונה וכו' תלוי מעל הזיווג וכאשר
כבאר בעה"ז.

והענין כבר זכרנו שאין כל היוונים
 שוים כי יש כמה מיני זיווג'ש

יִסְרָאֵל יִסְרָאֵל וְיִסְרָאֵל וְיִסְרָאֵל וְיִסְרָאֵל וְיִסְרָאֵל
וְיִסְרָאֵל וְיִסְרָאֵל וְיִסְרָאֵל וְיִסְרָאֵל וְיִסְרָאֵל וְיִסְרָאֵל

עקב ורחל וכפי מעלות סימור כן
תקו' סמט' קור למעלה ב' יס פעמים

המשכית סאור של זאכמסכ מחיובות
אבא ולפעמים יותר מלמעלה מן ארץ

10 6 1

זאת חקת התורה

ולפעמים יותר מלמעלה מן עתיד אומרו ישראל
 וקבל כפי גודל הזיווג של זא כך תבין כדי
 מעלות המשכת האור : להמשיך לו

והנה לעולם אין המשכת האור מן הארץ מלמעלה
 אלא מן הארץ מן החוכמות לבד כדי שיוכל להעלות
 גם מן עתיד לא יש המשכה אלא מן מן לקבל גם
 חוכמות לבד אמנם בביאת המשיח המוחין גדלות
 תהיה המשכה מפנימות דעת יק' הכה אז אינו יכול
 אמנם מן א' יש בו המשכה מן לקבל רק מדריג
 החוכמות ומן ספנומיות : א' יותר ממה
 שהיה לו והוא שהיה לו דאיתא וזאת היא

קש על חמטה קש שר ערבית

וחנה כלילת אמנם קש של ערבות

ממלכות כל עדיין הוא פחולת כדי לסעלות מן
 מוחין מן סא מוחין לא כדי לקבל שאר
 ולא נשאר רק שלטון החוכמות מוחין כי הוא
 הפנימיות דמוחי כי עדיין אז הוא בדרך כל הזיווג
 דאלהים דקטנות יום שהוא חסד של אחר חנות
 דאיתא לו כי אי ורחמים בעולם שהוא ויוג יעקב
 אפסר שיחסרו ולכן לא נסתלקו ולא ככל אורך
 מלא לפי שהמוחי לגמרי כל מוחין הזעור :

הם חיות סאדס ונשארו ב' מדריגות וצריך לבין
 ולום בעת ק' פנימיות דקטנות במלת
 פעל המטה אין דאיתא אשר אינם ישראל לשם
 לו לא רק פנימיות ממלכות לעולם חזק במילוי
 דקטנות דא' ומקיפים דקטנות זודין בריבוע
 ולכן כשאנו דאיתא ולכן שהם האחרים

אומרו כשאנו כשתקם

כשאנו אומרו ישראל
 ממשוכות

לו תוספת הארץ ואנו
 מביאים לו מדריגה 'א' יותר
 והיא פנימיות דקטנות דאיתא
 ולום כשאנו מן לחעלה
 היא יותר שלש ולכן הוא מושך
 ממקום יותר עליון מחוכמות
 אריך וכריך לבין במלת

ישראל בשם אלהים
 שבאות ש' תבין כאלהים ארין
 ובר לשם אלהים בריבוע וכן
 אותיות אלף תבין לאחוריה
 דאלהים במילואם אשר יש בהם מ' א'
 אותיות במין אלף ובמלת אחד
 תבין

<p>ו'ק דגדלות דאומא ואין כו כח לקבל יותר וקבן היטיב ודע את ה' אלהיך</p>	<p>תכוין שכנכים בו מקיפים דקטנות דאבא וגם ו'ק דגדלות דאומא ויש לו כח לקבל בעמידה דערבות מוחין יותר גבוהים והם ו'ק דגדלות דאבא ולכן סויחוד הוא למעלה מן החזה יעקב ולא כנודע וכרך לכוין במלת אחד כמו שבחרנו לעיל אמנם תכוין כי היות טיפת האור המשיכה חו'א מחיכוכות ח'א :</p>	<p>פשתקח מילוו לבד יסיה בני ק ופשוטו ומילוו ומילוו מילוו דאבא דזודין יש בו ח'ס אותו וות הרו ת'ק וא'ס בני ישראל ובמלת אחד מכוין לשלב סוי' וא'ס ביהוד וסוא סוד ח'וב בחיבורם : ואחר כך תכוין ביהוד א' במילוי זודין שהוא סוד אור בדמות סטיפה היורדת מן אבא אשר שם כלולים המוחין דזא ביהוד ותכוין שבהיות זו המשיכה חו'א</p>
<p>קריאת שמע של הקרבנות</p>	<p>קריאת שמע של הקרבנות</p>	<p>קריאת שמע של הקרבנות</p>
<p>אמנם בק'ס דיוצר כבר יש לו פנימיות ומקיפים דאומא דקטנות פנימי דקט' דאב' ועתה במלת ישראל אנו ממשיכים לו מקיפים דקטנות דאב' ותכוין באל' ישראל למקיפי' קטנות דאבא בסוד ב' אותיות זה מן אלהים ואלו הן מקיפי ח'ב דקטנו' וכוס זוד פ' ה' עולה ש' דישראל ווסו מקיף חכמה ואחר כך זוד פ' ס'ה עולה ר' דישראל והוא</p>	<p>אמנם בק'ס דקטנות לפי שהוא אחר הלילה לא כשאר רק פנימיות דקטנות דאומא לבד אמנם מחד שהוא כבר יוס חסד לכן יש לו כח לסמך במלת ישראל שתי המשכות יחד והם המקיפי' דקטנות דאומא ופנימיות קטנו' דאבא מה בלא יכול בקריח טמע של ערבי להמשיך אלא מדריגס אחת לבד כנזכר ותכוין במלת :</p>	<p>מח'כויות ח'א לפי שבעת העלאת מ'ן לא היו לו רק מקיף אומא דקטנות ולכן אין להמשיך רק מחיכוכות חו'א לבד ולזה ג'כ אחר כך כשאר במלת אח'ד אשר יורדים המוחין בו כנודע הנה אז ככנכים בו ביהוד מחדש פנימים ומקיפים דאבא דקטנות וגם</p>
<p>2 מקיף</p>	<p>ב ישראל</p>	<p>ב ישראל</p>

זאת חקת התורה

<p>ישראל בשם שדל בחילוי בני' ת"ק ולאסיה דאלפין בפסוס ומלא ומילוי מילוי יש א"ס אותיות עם ת"ק בני ישראל ואחר כך במלת אחר נכנסים מקיפים דקטנות דאבא עם הו' קנות דגדלו דאיות כוין במלת אס"ד כנו' אלא שהיות טיפת האור המשיכה או"א מפכיותות אי"א.</p>	<p>מקיף דכונס ואחר כך זור ה' א' פשוט בלתי סכא' כי כאן נדעת אין כח כדי להכות לכך תקח רק שם הפשוט עם שם זה הרי כ"ו וזה בני' מ"א הרי אלא מושראל והוא מקיף דדעת נקרא ישראל על שם אילוי בחינות ואז במלת אחר יכנסו בא כל המוחין דגדלות לבד מנ' פרקין עלתין דנס' דאומא</p>	<p>שכנעונו בו בדרכת אבות ודא בקריא' שמע ולכן הזיווג בשחרות הוא גדול מעלתו מכל הזיווגים שהם בבחינת יעקב ורחל והוא יותר נשוכח מכל הזיווגים שיש בימי החול ותכונן בזה כמזכר אלא שהיות טיפת האור המשיכה או"א מחיבוריות עתיק במלאו כי בקריאת שמע דקרננו ויוצר הם לכורך</p>
---	--	--

זאת חקת התורה

יזכור אלהינו יהוד אחר שקבלו זון
 הארה מן זיווג דחיו העולמות
 במלת שמע ישראל כמזכר
 עשה ביוצר אנו מכינים את או"א
 סיזיונו זיווג פנימי לכורך מוחין
 דגדלו דזון כי זיווג זה אינו תמי' וכריך
 הכנת מעשינו ותפלתנו ולכן אנו
 מזכירים ג' שמות אלו שיו כנו ויזדמנו א'
 הזיווג הזה:

זרע כי המוחין דגדלות דזעי' אכפין
 הכס הוא על ידי שנכללים
 חכמה עם ישראל סבא ונעשים שם
 פרנוף א' וכן נכללת ביכה עם תבונה
 ונעשים פרנוף א' ואז מזדווג זיווג
 פנימי לכורך מוחין דגדלות: אמנם
 מוחין דקטנות הוא במשך מזווג
 הצולמות מושראל סבא ונבוכה ולכן
 בשמע ישראל היתה כוונתנו בל' זכ
 עולהין כמזכר:

והנה ידוע הוא באבא ואלהינו הוא
 באימא דהויה הג' בסוד הדב'
 המזווג לאבא עם אמא שהוא הוה
 מלא דדוקא עילאס דאריך המזווגם
 וירד אור ננוכו אל הדעת דאבא ואל
 הוסוד דאבא ואז מזדווג עם אימא כנו'
 באדרא.

זלזה תכוין זהוד באבא במילוי
 זודין. חלפזו שהוא אימא
 בשם אלה במילוי זודין זהוד שהוא
 הדעת המזוונת כדך שתכוין לה זה
 במילוי יודין ג' כ' ודע כי זיווג
 העולמות שהוא בסוד סיכוכות הוא
 כמסך ממוסר או"א עממן בלתי סיככלו
 מלמעלה כי כיון שכולם כמסכים מהם
 או"א ודאי שיש בהם כח כל מה אשר
 למטה מהם אך זיווג שהוא להוסיף
 כשמות חדשו זה כדך סיככלו אור פדש
 מלמעלה ולזה עתה שהם מודדונים
 כריכות הכנה וסיף לקבל אור עליהן מן
 או"א והם מקבלים ג' הויות במילוי יודין
 והם רמזים בידוד אלהינו ידוד
 כמבואר אצלנו ואחריו אשר כבר
 סכננו או"א כמזכר יעתה במלת :
 יתחד תכוין לג' דברים או"א להעלות
 מן ואחר כך לזיווג או"א
 ואחר כך לסודיהן מן של זון *
 וסעמן שתחלה תכוין במלת או"א ד'
 כנגד האז טאור או"א למלכות וגם כן
 הוא כולל ע"ס והמלכות היא רחל
 העשירית עקרת הבית ונקראת ע' ע"ס
 שעומדת כנגד ד"ס ת"ת כה"ל שלו
 כמודע * גם תכוין בב' אותיות אח
 שהוא הו"א וד' תכוין לשם הדגל במרכב
 אותיות במילוי א"ס כי עתה כתמלא
 שמה *

והנדר על ידו המנות טאור
 מקיימים באומרו קריאת
 שמעו על ידו תפלתנו וסיכולת ברטל
 לעלות מן היכל אלהה דבריחה עד
 מקום זא דאטילות ואחר כך עולים
 שניהם יחד זון עד או"א להעלות מן :
 אצמנם כימי הגלות אין בה כח
 לעלות אחריו שהיא עדיין
 למטה בהיכל אלהה דבריחה כמזכר
 ולכן חנו כריכין למסור כפשינו על
 קידוש השם בד' דאחר ונרדף לקבל עלינו
 ד' מיתות בד' מן ז' אותיות אדנ' כמודע
 ששם שרשם * וזהו השם של אדמי
 שכוונת בד' של אחד כמזכר * ותכוין
 במבירת בעשך לקדש שם שמי' בכל לבבך
 ולקבל עליך עול מלכות שמים וזהו על
 ידו משירת כפשינו וס' כה בז"א ומלכות
 לעלות על ידו כשמותינו כיהם נדפין
 דשכינתא וכל העליה זו תכוין ע"ס
 ס' ג' ותכוין אותה באתר של אחר :
 ודע שבהזר תכוין שלקח זה את
 המוחין שהם סב' ד' תכוין כי
 כמו שזון של אטילות העלו מן בבוסה
 דאטילות כן עולם העשיה ויכירה שהם
 סוד זון עלו אל הבריאה שהיא סוד
 אימא וע"ז העלאת מן א סברית' מודדונו
 אבא ז' דבריחה גם כן ליתן מוחין
 לזון של בריאה דוגמת מה שאנו עושים
 באטילות אמנם קעשיה ויכירה

זאת חקת התורה

לְיָנֶם בְּעַלְי וַיִּזְוֶן כַּמְבֹּאֵר אֲבִלְיָנוּ .

והנה על ידי יחוד קריאת שמע זה ניתנין המוסין דו"ק דאיתא פנימית אל זון דהכילות ונט כיתן פנימית ד'וק אל הכריות וזה פנימית דהכילות נעזם מקיף ל'סברית' ואחר כך בעמידה אנו כותבים בחי' מקיף כ'ן דהכילות וכל בחי' המוסין : **ועתה** נבאר סוד היינוג במלת אח' והענין אחר שכוונת להעלות מין ונקבין אל אימא עילאה בכוזר אחר כך מכון בסוד הורדת טיפת אור של הי' מורטא לאמא ולהיות אבא שם ע"כ לזה תבין שגם העיפה היוצאת מחנו היא שם ע"כ והיא עדיין כלולה מד' מוסין ואין בה עדיין שום ציור אמנם אחר כך היא מעטוירת באימא ונעשית ממנה ד' מוסין שהם חב"ד שהדעת כולל חסדים וגבורות ותכונין כי מוסין אלו הם כוד ארבע אותיות שם ע"כ הזכר מכל אות נעשה מוח :

ובבר ידעת כי עתה בקריאת שמע אינם נמשכים רק בחינת מוסין ו"ק כי אינם נכנסים רק פריקים תתאין וסאמנעיים דכה' דאימא ממנם אס"כ בעמידה נברכת אבות נכנסים ג' ע"י עילאין דכה' דאי' כח ב' דזא דג'ים תלת פירקי תתאין דג'ה' דאימא

נכה' דזא וג' פירק אמצעיי' בחנה' דזא ואז נגזרו כל המוסין דאימא להכנס ואחר כך נכנסין מוסין דאבא על דרך הכל' ולו' כריק לכון בד'של חסד שאתה מוריד עתה ד' מוסין אל סוף הנקרא א"ח כזכר וזהו ח' ד' כי חס' שהו' זא מקבל עתה ד' מוסין מלובשים תוך נה' דחי' וכריק לכון כזה לד' שמות אלו במילוי ע"כ ס' ג' מ"ה כ'ן ולד' לבושיהון שהם ד' שמות אה' כזה זוד הא' וזו :

אל"ף ה' זוד : זוד ה' וא' אל"ף סו זוד : זוד ה' וא' : אל"ף ה' זוד זוד ה' ו' : אל"ף ה' זוד . וגם צריך שתכונין כל' אותיות אד"ור במילוי זודין כי שם זה כללו

החסד והגבורות ותכונין זה בסוד ד' של אח' ד' : ותכונין לד' שהוא סוד הכתר של לאה שלוקח הארת הד' מוסין דזא ואמנם אינם לוקחת מן המוסין רק מן הלבוסין שלשם שהם כה' דבינה לפי שכנגד לזה עדיין החסדי' סתומים ולכן מקבלת כללות ד' שמות אה' שהם

ד' אותיות הראשונות היותר נועלות ומהם נעשה הכתר שלה ולזה תכונין בד' של אחד שהם ד' אלפ"ס אלו המוכרזות היה אומר האלכו הרב כמהר"ם זללה' שצריך לכתוב ד'ו גמולה ועכס ושיעור כל' דלמין קטנות כי הכתר כולל ד' מוסין :

אמנם בשב' מלו תכוין כבוד

ד' מוחין ענף

דלאה אף על פי שאינו רק הארת עור
לכד כבוד גדול התעילין שלי במ' ד'
וכבר ביאורו בזה כי ברוך חכמם:

שם בינה יכבוד חו' ייחוד סוד הד' מוחין
ענף ותכוין כבוד אלהי הד' כבוד
ותכוין כי ברוך שם כבוד הוא כוד חנל
זה ח' ח' כי הם ג' והם ד' ולכן ברוך
שם כבוד הם ג' תיבות יכוונתם ארבע

מוחין ותכוין כי ברוך שם כבוד בני
ת' ר' ותכוין לד' טמות אלה במילוני
שם ב' די' דין יח' דאלפין וא' דהקצו והם
ג' תר' וכו' הסרנו מנין לו בל'
דאחר שהיא ד' פ' הם לו לבתר שלה
בשאר ת' ר' לב' מוחין שלם: ואמנם
ר' ת' של ברוך שם כבוד הם בני' כמנין
ב' אהים של יודין הראשונים להורות כי
אילו הם הראשונים של יודין הם
שעקרים ולכן הם ב' ת' והם תרין
מוחין ח' וכו' ושאיר אותות שנברוך שם
כבוד הם כבוד חסדן ב' אהי' החסדונים
שם חו':

אמנם באומדן מלכותו תכוין

שכלן נעשה כתר לאה

בתקנו ותכוין כי מלכותו פי' על לא'
המקב' הנק' מלכותו ותכוין כי נעון
ואם באומדן כי עתה נעשה כתר מלכו'
נראה וכן סד' אלפים מן סד' אהרן

שלקחתן פשוטים בד' של אחד ענף הם
מתמלאים והם בני' תמ' ד' כיון שבב' ידעת
כי לאה נקרא מ' ד' ומי כמ' ש' דוד וידעת
יח' מה היא:

גם תכוין עתה כרחל שגם היא
נוקבא והיא מלכות סמיותות
ומני' סעשירות:

ודע ששם היות שרחל עלתה בכבוד
מ' כבוד לעול עכ' מ' לה

כח לקבל עתה סמוחים עד ברכת אב'
כי כבר ידעת כי רחל היתה ע' מ' בהיכל
השנים של הכריאה בכוד כקודם וכן
כשעלתה לראש האני' לעשות מ' ה' תה
מוכרת לעלי' ועלתה בכוד כקודם
קטנה וסנה כאשר ירדו עתה המוחין
אל ז' צדין היא הינה יכולת לקבל
מוחין אל ז' צדין היא הינה יכולת לקבל
מוחין כי אפ' לו כנוף ענף מין לה וסוף
תקבל המוחין:

אמנם הענין כי עתה חינו רק
הכנס אל נעת ד' כמ' ש'

בברכת אבות ימלא הכל מוכן ותקבלם
והענין כי עתה בלמה יס' כח לקבל
סמוחים והטעם כי כפ' לת לאה א' בו
למטה בברית רק בעולם האביל' ענמו
במקום רחל: ולכן בעלות ועיר למעלה
בכוד מ' ג' היא עולם א' מקומה וזהו
סתיקון שלה ויכולת לקבל הארת
המוחין מעתה בקריאת שמע וסם
מוכנים למעלה אכל לאה

את חקת התורה

עַד שֶׁתִּבְנוֹהוּ רַחֵל בְּבִרְכַּת אֲבוֹת וּמִטְלָם •
וְאַחֲרָיֶה עֵכָז אֵינִי דֹנֵר יוֹרֵד לָם
 עֵתָה מִן זֶה זֶה דְּמוּחִין
 אֵלָיו אֲשֶׁר בָּאֵנִי וְיִירֵד עַד הַיָּבֵל אֶהְיֶה
 שְׂסִיף עֹמֶדֶת שֶׁסֶּה כִּי הִיא יֹנֶקֶת עֵתָה
 מִן סִלְכֹשִׁים שֶׁל הַחוּץ וְהֵם יֵאָהֳזֶה
 בְּנִי בָּזְקִי קִדְרָה וְאֵלָיו מֵבִיאִים לֵסֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲנִידִיהָ לְמַעַס עַד סִיבֵל אֶהְיֶה דְּבִרְיָא
 עַל יְדֵי תַפְלָתָם וְזוּנָם בְּחֶשְׁאֵי כְּדֵי שֶׁלֹּא
 יִתְאַחֲזוּ בָהֶם הַחִיבּוּכִים כִּי בְּהִיּוֹתָהּ
 נִקְוֶה יֵשׁ קֶצֶת אִסְיוֹזָה אֵל הַחִיבּוּכִים
 בָּהֶ •

וְהִנֵּה סוּד הַמוֹחִין שֶׁלָּהֶם הֵם
 הַנִּשְׁאָר מִסֵּד' אִסְיוֹזָה שֶׁסֶּה
 בְּנִי' תִרְצוּ כִּכֵּל בְּמִילֻוּיִם כִּי אֲחֵר אֲשֶׁר
 נִעְלָה לֵאמֹר אֶלְפִין בְּמִילֻוּיִם שֶׁסֶּה
 מִדֵּת יִשְׂרָאֵל מוֹתֵרִין עֵקֶב אֲוֵרוֹת לְרַחֵל
 בַּמֶּנָּה שֶׁבְּמִלֵּת מִלְכּוֹתָיו תַּכּוּיִן אֵל כֶּתֶר
 לֵאמֹר וְאִזְתַּכֵּף תַּכּוּיִן אֵל סִנְמֶשֶׁךְ לְרַחֵל
 שֶׁסֶּה עֵקֶב וְכֵל זֶה סִבְכָּס לְבַד כְּזֹכֶר
 אֵךְ הַנִּמְשָׁךְ לֵה מִמֶּשׁ עֵתָה הֵם סוּד בָּזְקִי
 קִדְרָה כִּנּו' וְנִרְיָךְ שֶׁתִּרְכִּין וְתִשְׁפִּיל רַחֲשָׁךְ
 מִלְמַעְלָס לְמַטָּה לְבִזְרוֹת שְׁמוֹרֵז
 הָאֵרָה הַזֹּכֶר עַד רַחֵל לְמַטָּה: אֲחֵר כֵּךְ
 בְּמִלֵּת:

לְעוֹלָם תַּחֲזוֹר לְהַשְׁלִים פִּרְנוֹף
 לֵאמֹר וְהֵם ז' תַּחֲמוֹנוֹת
 שֶׁלָּהֶם הַנֶּכֶץ עוֹלָם וְתַכּוּיִן לְסִמְשִׁיךְ בָּהֶם
 סוּד אֲחֻרִּיּוֹם שֶׁל ס'ג שֶׁסֶּה בְּנִי' קִס'ו

וְיֵאָהֳזֶה כְּמִכִּין לְעוֹלָם וְהֵם הַנִּמְשָׁכִים
 בּוֹק שֶׁלָּהֶם: אֲחֵר כֵּךְ בְּמִלֵּת •
וְעַד תַּכּוּיִן בְּסִינ' לֵאמֹר שְׂסִיף בְּמִלְכּוֹ
 שֶׁבָּה וְהֵם וְעַד דִּתְמִין וְיִעוּדָא
 דְּכּוֹלָא מִקּוֹם כְּמוֹסֶת הַכֵּל וְאִזְזֵי שֶׁסֶּה הוּא
 מִקּוֹם הַתַּחֲמִלָּת פִּרְנוֹף רַחֵל הַנֶּכֶץ ד' וְלִכְנָן
 בְּכֵאֵן אֲנִי מִכּוֹנִים לְתַקֵּן כֶּתֶר שֶׁל רַחֵל
 וְלִהְיוֹת מִעֵתָה אֵךְ אֲחֵר פִּרְנוֹף רַחֵל
 לֹא כֹזֶר בְּכֵאֵן כֵּלָל וְאַמְנָם כֶּתֶר דְּרַחֵל
 בְּרִמּוֹ בְּמִלֵּת וְעַד כְּאִמּוֹר •

וְהַעֲנִין כִּי כִבְדּוֹ זִכְרָנוּ לְעִיל בְּמִלֵּת
 מִלְכּוֹתָיו כִּי סִבְכָּס דִּלְאָה
 כְּרִימָה בְּסוּד מִדֵּת דְּרִיךְ כֵּלָל אֵךְ עִינְקָנוּ שֶׁל
 דְּנֵר כִּי ד' אֶלְפִין פְּשׁוּטִים הֵם כֶּתֶר
 וְכִרְמּוֹ כִּד' שֶׁל אֲחֵר וּמִילֻוּיִן הוּא בְּשִׁאֵר
 הַפִּרְנוֹף דִּלְאָה כְּזֹכֶר לְעִיל וְכֵךְ הַעֲנִין
 בְּרַחֵל כִּי ד' פ' הִזָּה שֶׁנִּשְׁאָר מִן לֵאמֹר מִן
 ד' שְׁמוֹת אֵהִי כְּזֹכֶר לְעִיל שֶׁסֶּה בְּנִי
 עֵקֶב וְהֵם אֵלָיו ד' פ' אִסְיוֹזָה פְּשׁוּטִין הֵם
 כֶּתֶר שֶׁל רַחֵל וְהֵם בְּנִי' כְּמִכִּין וְעַד אֵךְ
 בְּמִילֻוּיִן סֶם עֵקֶב וְהֵם מִתְּפַשְׁטִים כֵּלָל
 פִּרְנוֹף רַחֵל:

וְהִנֵּה אֲחֵר שְׁיוֹשְׁדָנוּ הַתִּת בְּנִי
 מוֹחֲמוֹתָיו בְּסוּד א' ח' דִּלְאָה
 וְהֵם דְּרִיךְ כֵּלָלוֹת עֵתָה אֲנִי מוֹחֲמוֹת
 לְפִרְטָא אֲוֵת דְּרִיךְ פִּרְטָא אֲלֵא בְּאֲשֶׁר כִּנְאָר
 בְּסֵד:

וְאֶהְיֶה וְסִיָּה וְיֵאָהֳזֶה וְהֵם ג' מוֹחֲמוֹת
 דִּילְיָף וְהַעֲנִין אֲחֵר שְׁיוֹרֵד
 קִשְׁפָּה

וּנְחֻזֹר לַעֲבֹינָם בִּפְיָם וְאֶהְיֶה רִאשׁוֹ
לְכוּיִן כִּי פִי יוֹ הוּא בַחֲסֵד
וּמְכוּיִן כִּי עֲצָחֵם זֶה כַּמֶּשֶׁךְ אֶל רִישָׁא
דְּנוֹקְבָא בְּשִׁיתּוֹף סִדְעַת שֶׁל הַזְעִיר
וּכְמֵאל כִּי הִדְעַת וְהַחֲסֵד שֶׁל הַזֶּה
מְכוּכְנִים וּמִתְקָרִים אִיבְרֵי רִישָׁא דְּנוֹקְבָא
וְכֹס תְּבִין חֵין סַחֲסֵד הוּא בַחֲסֵד וְהוּא
בְּרִאשׁ:

וצריך לכוין כי פ'ו יסבס מ'כ
תיכון כבוד הראש ונ'כ יס
כפ'ו פ' מתחילי' בו' ומסיימיו' כך' וסוף
כ' ה'פ' כ'ו הם ס' שמו' הו'ס ותכוין כי
בדעת לז' יס בו' י' סיוות ס'ס וה'נ
ולכוין כי ה' כראשו ומסס מתפשטים
בראש כי ס'פ' כ'ו הוא ק'ל שהו' דעת
דמל' שהוא ק'ל כמדע ובתקנה על ידי
ציטו' א' דחמד של הא' ותכוין במלת
ואהבת בגי' ב'פ' אור' אור' ותכוין
לסודו ב' אורות של כתר דנוקבא
סהבת שלס הם ב'פ' אור' בו' ג'פ' אור'
הוא בנימ' כתר דדכורא כי העוחין
דדכורא הם שלשה מוחין בנו' אמנם
מוחין דנוקבא איבס רק ב' כי הדע' למע'
כדודע אנלנו ולכן תכוין להוריד בי
אורות בבתר שלס וסו' סוד ואהבת את
כי את היא הנוקבא ואהבתך את
השביגס תלוי בהשפעתך אליה את
הכתר שלה כנו' וכבר כו' בסוד הניבית
כי עיטרא דחסדיוס ונכורס נקרא אסוס

1 11 3 6

זאת חקת חתונה

ולכן תכוין בר'ת של ו'היו הדברי
קלס אשר שהוא שם אהוב שהוא עיטור
דססד

והענין כנזל כי למעלה במלת
קמר ירדו קמ חין כלולים
החכמים ממוח חכמה ופגבורה במוח
בונה ואיכם מתגלים שם אך אחר כך
מתחילי' לסת פשט וירד' במקומם בפ'
ולשבת ונו' והיו הדברים או יורדים
החכמים ממוח החכמה קל מוח סדעת
גסס הוא מקומם והם ה'ח וסס ה'שמות
ב'ן דהסין ולכן יש הפ' או ס' פ' מתחילין
כואו ומסיימים כך בני' כ'ו כנגד
הויות ה'חכמים

ותכוין שלום ההויות סס של ססין כי
ה'פ כן יש בפ' או כינד בכל
לכנך בכל בני' כ'ן ו'כל מ'אדך והיו
ר'ת בני' ב'ן ד'ס דברו ה'א' א'כ'י ע'כך
ר'ת בני' כ'ן י'אלה אשר אנכי ס'כך
סיוס ר'ת בני' כ'ן ב'ס בשנתך כבותיך
ונלכתך תכוין כי בס בני' מב וסוא
ברישא דזא בני' ראשונות סכו ועס ר'ת
בשנתך בנייתך ונלכתך הוא ב'ן הרי ס'
כנים וטוב לכוין בסס בקרואת שמע
פעל סמעה בסוד מ"ן ועיקר כוונה זו
בקריאת שמע שעל סמעה לא כאן
והנס בכל לכנך סמי לכבות לכלול
סומין שהוא ססד בגבורה ואחר כך

תכלול סמל' עמסס סבך' בפס וזהו
וככל בפסך ואחר כך תעלס ותכללס
למעלה בסב'ד וזהו וככל מאדך :

גם באומך וככל מאדך תכוין
לסס מ'ס בני' מ'א'ד והוא סוד
סדעת שהם הססדים ובאמך וקסרתס
לאות תגע בידך בתפילין בידוסל
ראש כנודע וסנה אחר ססססדי' נתגלו
במקום סדעת ססוא מקומס בפ' ואהבת
כנזכר הנה עתה בפ' :

והיח אס סמוע או מתגלות הנכו'
במקומס והוא סס
אהוז וסו א'ת הסמלס ולא
זקוק אשר ר'ת אהוז סס הססדי' סכריך
לכוללס עם הנכו' למתקס ולכן אסו'ס
עס כללות ס'ס סס בני' אהוז :

ורע שעתס שאכסכו בקרואת שמע
עדיון לא ירדו רק מוחין דוק
ולכן אין בס בססדוס ו'נכו' לסספסע
במקומס עד סיכסכו ג' ראשונות ואו
ימפסעו במקומס כי אין יכולת בססדי'
וכנבורה ל'כנס במקו' רק אחר שיגמרו
ליכנס כל סמוחין לגמרי אך סס עומדי'
מחוברים עם ס'וב ככל ו'כך אפילו
עתה איכם מתפסעים רק סארה סלהס
לכד ולא סס עכסס ולכן סס רמוסס
בסוך ספ' בסוד ר'ת לכד אכל עדין
סססס למעלה עד ברכת אכנא ולכן
בפסוק וסיס אס סמוע אכו מביא'ס
קארס

לפנים יתקנץ כל הד' יחד בדרך השמאל
ותניחם על לבך עד שתה ויהיו ענפי
הניצנים נושלים לבד משה ויהיו ב' דין
עד סניעך אל ודבריו חיים וקיימים
וגו' ועתה תאחז גם בדרך הימני בענפי
הניצנים הנושלים ותביט בהם ותכוין
לכרך כזה וסוה תכוין לחבר זה שם
או"ח עם ו' ונעשים ל' מקיף טלית
ואחר כך תחבר ו' עם ה' תתם שנותן
לה בתי הניצנים הנושלים כמ' ש בדרוש
הניצנים במ' ד ויחוד זה בני ל' כנגד
ל' ב ניצנים כזס.

יהו ויה ונציץ לורח תם אות' תכוין
באופן זה כי כזה סכך הוא
אחזה דסהין ומיליון הוא ק"ל בני עין
וכריך להסתכל ולחזור ולהסתכל ב' פ'
זה אחר זה ואז יהיו שתי פעמים עין
בני ר"ס סוד כו ס' לראות כי על ידי
ר"ס היא הראים ותכוין אל עשר הויות
של חסדים וגבו' בני ר"ס ונריך להסתכל
בכל רגע ונפרט באמצע היום והוא
תועלת גדול אל בכשמה שלא יודמן
חטא על ידך וגם להשיג תועלת גדול
אמנם בהסתכלותך בשעת התפלה
בהגיעך לראיתם אותו תכוין כאלו
יש תכלת בניצנים שהוא סוד החשך
והסתכל בו שתי פעמים ותכוין בכל
פעם לשם ק"ל בני עין שהם שתי ניצנים
פעליונות כדי להצטיק משם הראים אל

לפאת החסדים עם סגבורו כדי למתקם
כנוכר מש"כ אם כבר ירדו כולם יחד
אל מקימם שאין צורך אל הנוכר כי
כבר הם יחד מחבורים ותכוין בה' ת'
אם שמוע השמעו שהוא אש' ת' שהיא
עיוטרא לגבורה שהיא בנין דנוקבא גם
מלת ה"ם היא נוקבא כנודע והי' גבורות
הבינה אימא עילא.

והנה מן והיה אם שמוע עד מלת
ושמעתם יהוה בכלל יש בו ע"ב
תיבות ואף שהוא גבורה דיליה מאור
בגבורה דיליה בבינות הדעת הוא סוד
שהוא ע"ב ע"ב יש בה ע"ב ותכוין מתחיל'
הפ' ו' וסופס' מ' סרי מ' ווכ' דפרשה
ראשונה הרי ע"ב ותכוין במלת עש"ב
כי הם אותיות ע"ב ש' כי ש' הם ג'
אבות שהם אמצעיות ושם בהם הוא סוד
ע"ב שמות דווסע קידושים : ומן תיבות
את דברו עד הארץ יש ב' תיבות כנגד
כ' שערי בינה ובהגיעך אל וקשרתם
וגו' גם כן תשים ידך על תפלה של יד
ואל ראש כנוכר לעיל :

ובהגיעך אל תחלת פ' ניצנים
לנעשו להם ניצנים
וגו' אז תקח כל ענפי הניצנים בדרך
סימניות והעני' שכבר ביארנו לעיל כי
בהגיעך אל מהר והבא עלינו וגו' כריך
שתזקוף ב' דרגי הטלית על כתפותיך
באופן שישארו ב' ניצנים מאחור וב'

זאת חקת התורה

אור התכלת זהו עלומתא שזרתא
לית לה עיינין דוגמת הכוס שנותן
עיניו בו

ובחגיעך לאחר עיניכם תנשקם
ותשימם על עיניך ויהיו
צורך אמונות כנגד הלכ עד הגיעך
לדבריו תשם וגו'

ובמלת וכתנו על כינות תכוין
בד' פ' ויהי במלוי פ' ב' ס' ג'
מ' ס' ב' וד' פ' אהי שני' סראשוקים בידיו
זהנ' באלפין וסד' בהסין שכולס סוד
סנוכית ובמל' הככ' פ' תכוין אל אהיה
דסהין וד' פ' כנף בגו' כינות גס כן ועשר
סונית דסהין בגו' מטרוא פתול כי היא
כלולס מו' :

במלת תכלת תכוין כי סמל'
מקבלת סו' שמות שהם
דמוזים בשם מ' כ' אהיה זהו כמבואר
בס' ד' בסוד קבלת שבת והם זרוד
וזהו בתיקוד אלסיום ומכ' פ' ויס ואלדנ'
וא' ל' אלסיום ומכ' פ' וו' שמות אלו הם
בגו' תכלת ובמלת אהי ה' אלסיכס
אשר קונאתי אתכם מארץ מצרים
וגו' תכוין לקיים מ' ע' והוא לזכור וביאת
מצרים ביסם וכלילס :

אמת סנה כנר צוארנו לעיל כי
עתה עדין המלכו רחל למטה
כברוא' בסוד' בקורה והעלינו אותם
צעת קרואת שמש לטורך מ' ע' ועל ידי

וס תקבל אור עליון ועל יתוקן פרנוף
אכלם גמורו' כי תחלס היה בסוד ו' ק'
וכן המלכות תעשה מזם גמורות ואמנם
כנר סזא בתקנו רח' ס' אבריו בקריאת
שמע' וכבר ידעת שהזווג של שחרית
סוזא זווג של יעקב עם רחל וכבר ידעת
איך יעקב ורחל סם אסור באסור וזא
הנקרא ישראל מפסיק ביניה' ובברכת
אבות אלו הם כהפכיוס' פ' אס יעקב ורחל
כדי שיוכלו אסר פך ליעשות פרנוף
גמור בברכת אבות והענין כי הלל
עתה סמלכ' בסיכל הרבון דבריהא ושס
הוא כוד הכפיקים כנזכר בזוסר והוא
כי לסיות סיכל הרבון מכונה אל יעקב
תפארת כי סיכל זה הוא סוד ויסק
יעקב לרחל כנר בספר הזהר לכן מכאן
מתחל' האר' מלכו' להי' פרנוף שלס לכן
אנו נווידין לס ס' פ' אס באריוכו' תראה
בפ' הכונות : בימי השובבים
עוד תכוין כלילס בעת קריאת
שמע כשתאמר ויהי כועס ס'
וגו' כשתאמר אל' פ' ו' רבבה ב' וימין רת'
בגומטרוס' ס' במנין הוזה
ואהיה יחד ומהסם של הוזה
ונכאים שלשה זה ומחזה ונכאים ארבע
זה הריהכל סכעה זס שסס בגו' ק' ה'
במנין ע' לה' . וס' ת אלף ורבבה
מימין בגו' ק' ה' במנין ע' לה' . ואסר
כך תקס אות השניה של אלף ורכב'
מימין

ובו יבאר תלמוד תורה לשמה
וקריאת השבוע ב'ן פסוקים
ש'מות וקריאת כל הפרשה
ביום הששי שנים מקרא ואחד
תרנום ומה ענין הוצאות ספר
תורה בשבת וב'ה וגם כוונות
קריאת המשנה ועיון בתלמוד
וקריאת הזוהר וספרי קבלה :
ובו נכלל גם פללות התפלה .

בבר ידעת מרזל שמחב' אדם לקבוע
עיתים לתורה בכל יום .

אמנם העיקר בריק טוסיה בעסקו בתורה
לשמה . וסענין על דרך שמחבו חזל
כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים
סדכס .

זהנה פי' הענין סוף באופן זה כי
פי' לשמה סוף לשם ה' אפי'
לסמטיך התורה אל ה' ואמנם ה' זו
היא

מומוכך והם לב'ן שהוא כד הטומאס
והם גם כן אותיות נב'ל ותכוון שאלו
הטפות שחמו בהם החינוכים סיהיו
כמו העלה של אילן שיכול ויכול לארץ
והם ע'ב עם עשרה אותיות הרי פ'ב :
וגם י'ס אותיות משם אלה ה'זרין ו'ס
אותיות משם אלה דחלפון כשנמלא
אותו במילוי מילואו
הם מ'א אותיות בכל שם ושם הרי זין
שני אלה פ'ב ועל ידי אילו שמות יכול
לארץ ואחר כך תקח אותיות זבי
מימך שהם ס' ז'כ מן דבנה בנימט'
בס' פי' ששנים אותו באילן הקדוש
ונעלה אותו מעט מעט ואחר
כך תעשה אותו עכבי' כינד ע'מ'לה ו'כ
דכ'כל וב'זכר הרי ענ' ו'ס מר'ת
זכור מנדך הרי עכבים מחילן
הקדוש יעכבים בנימטריא
במנין ב אלהים
זכור תהיה כגפן

פורים

זי

זאת חקת התורה

הוא כי כבר ידעת כי התורה הוא
מכירות סיכוד של חכמה כנודע והנה
הוא חכמה מקבלת רק מן יסוד טל בינה
ולא מאבא לפי שלקחו יעקב אך למעלה
לא יש יעקב כנגד לאה ולכן כל היותם
הראיות שהיו ראויים לנאת ליעקב ולא
יבאו לסיונות היות שם למעלה מכוס'
היסוד שם חבא בתיך של אחא ולכן
כולם יבאיים ללאה והיו סוד עם
התורה לשמה פי' להמשיך מיסוד האבא
ללאה ובל ידי זה מותיתקים הדיוקן
של לאה הגדולים כנודע שהולך דיוקן
קשים ולכן שכרו גדול.

והנה כל כוונה זו היא על ידי
אות ה' וחסו לשמה לשם פ'
באופן זה כי הלא אחא כריכים להמשיך
אור לכל פרנאק לאה כי פרנאק לאה כולו
כנגד יסוד החכמה המכוסה ה' א' יש לאה
ג בחינות א' בנ' ראשונות שבה ואחר
כך בנ' שניות שלם ואחר כך בנ'
תחתונות שבה ואין מביחם שום:

וסנה בנ' ראשונות שלם צריך לכוון
להמשיך סוד ה' ה' בנ' מילויים שלה כנגד
ה' בנוד בחכמה ה' ה' בנ' יבונה ה' א'
באלף ביעת אחר בנ' אמנעות הוא
בסוד צור כי ג' ציורים יש בה' כינוד דו'
ד' וו' דו' בחסד דו' כנודס ג' ווין
צלת וכן' אשונות הוא בסוד סכאה
גינוד דו' פעמים קו' בודין כנכח ק' ה'

פעמים ס' ס' כה' כהוד ה' א' פ' ה' א'
באלפ' כיסוד וכל אילו מיסוד של אבא
ואמנם בכל בחינה צריך לשתף ס' ה'
עכמה עממם כינוד בנ' ראשונות שהיו
ה' ה' בנ' מילויים שלה ועולים ל' תכרף
ה' עכמה עממם ויהיו קכל בנ' ל' ו'
והוא סוד לאה וכן' אמנעות שהם
הציורים ועולים מ' ב' ועם ה' הוא מו'
כמכין וזהו אהוד ושתו בחינות אילו
שהם ל' ומו' הם בנ' פ' ג' והוא סוד
שני מילויים של ע' ב' וס' ג' שהם מו' ולא
כנודע: וכן' אחרונות שהם הבאות
ועולים שם א' ועם הפ' ג' הוא בנ' מדת'
והיו סוד לאה הנעשית מדת' כנודע
והנה כשחסיור מדת' מן תורה ישאר
קבו והיו סוד שם קס' שהם אחרונים
של הבינה כנודע כי האחרונים של
הבינה הם הנכבדים בוציר ואמנם
כאשר יוצא אור התורה שהוא מן
סיסוד של חבא חל לאה לו יש הפסק
יסוד הבינה כנתייב שהוא שם קס'
אחרונים של שם ס' ג' כי מתמשה אור
בחכמה ולוקח איתו אימא כמכין קס'
ובסתר כותן ללאה.

סוד קריאת השבוע

בבר ידעת מ'ס בוסר כי מקרא
הוא בעשיה ומארו משנה
בנודס

ציורה ומארו תלמוד בבבליא ומארו
קבלה באכולות והנה אדרבה נראה
בהיפוך כי תורה שבכתב עליונים מן
תורה שבע"פ: אמנם הענין כי באכולות
יש כל מה שלמעט נמנו ויש שם תורה
שבכתב שהוא מקד' עם המשכה ותלמוד
וקבלה אך בבבליא יש מקד' ומשכה
ותלמוד ומסר משם קבלה. ולכן
הקבלה שהוא באכולות לבדו כק' אכיל'ו
ע"ש מארי קבל'. וכן הבבליא נקרא מארי
תלמוד שחם' קבלה וביבית נקרא מארי
משכ' לפי שכוונ' חסר תלמוד וכן יצירה
שמשכה ואין שם ובעש' לא מקד' בלתי
שום פו' אחר ולכן הוא יותר גרוע
מכולן ודוק והנך.

גם דע כי בכלל היצירה יש אגדה
ומדרש אמנם מ"ס כי התלמוד
הוא בבבליא הוא תלמוד שהוא פורש
במשניות חמש אבל הדין שבתלמוד
ושאר סמימות שאינן ביסוד ופירוש על
המשניות אלו אינם בערך תלמוד יק
למעט ביצירה עם שאר הגדול' והמדרש'
אמנם יש חילוק במאמרי הזוגר
שנרא' שכל אילן הם בנוקבא
גם יש בזהר שנרא' שהכביא'ם כהן
דדבורא והכתובים יסוד דדבורא.
אך הענין בציור דע כי שכל בנוקבא
ואמנם הנוקבא כוללת כמה בחינות כי
בל מה שיש מן סוף דאכילות ולמעט

הכל נקרא נוקבא כמנא הקבלה היא
המלכות דאכילות: והתלמוד הבבליא
והמשכ' והאגדות והמדרשים ביצירה
והמקד' בעשיה דרי כי שכל הוא
בנוקבא. והנה בקבלה ענינה יש
כמס' חלקים והם מתחלקים בל' האכיל'ו
והמשכה ביצירה דק שהוא בשש קבוצות
של הנוקבא ביצירה ושם הם שתי סדר
משכה והמדרשים והאגדות והרמזים
וכיונא בהם הם בשאר ביצירה והמקד'
הוא בעשיה כי כד תורה בת' שנה
כביאים בנח והוד שלה והכתוב' ביסוד
והמלכות שנה בשתיקן יחד ודי בזה.
והנה החדש נריך בכל יום לכלל רפנו
בעשיה יבית ברית. והמלכות ולקד'ו
מכולם בכל יום: ואמנם נראה נראה
הסדר שניך סיקר' שכל יום מעול'
לגת' תורה כביאים פסוקים משכ'
תלמוד וקבלה וטוב לתקן התלמוד
לשלושה חלקים אחרים ברייתא תוספת'
מומרא: והנה פירוש שהקד' המקד'
תכוין כי המקד' הוא בעשיה ולכן
תכוין כי שם ב'ן של מילוי סה'ן הוא
בעשיה ונריך לתקן לשכינה ולקשט'
לכשיבא הענת תהיה מקושטת:

ובבר ידעת ששם ב'ן הוא בשכינה
ואמנם תכוין בחמש אותיות
דמילוי שם הכין שבעשיה ואמנם
הנקוד ש' להם הוא מס' נקוד' ראשונות

את חקת התורה

של אותיות את אשר יביאו שהם כגול שכל
 פתח כגול קמץ חורק כו כל זה הוא
 הכנה ליום השבת ולזה כריך לקרות
 ביום א' מהשכוב מפרשת השכוב ששה
 פסוקים כנגד אות ו' של מילוי הלוד
 ויעשה בשכלו כורת ו' בביקוד כגול.
 ויום שני ד' פסוקים ויכוון באות ד' של
 מילוי לוד בשבא ופתח ויום ג' יקרא
 ה' פסוקים ויכוון באות ה' בביקוד כגול
 ויום ד' וכוון באות ו' בקמץ ויקרא ו'
 פסוקים. ויום ה' יקרא ה' פסוקים
 ויעשה בשכלו
 דמות ו' כקודם ומצאתו כתוב
 בקמץ וכל הענין ביום ה' יקרא
 כרמו בפסוק ה' פסוקים ויכוון
 והיה ביום הששי בס' ה' של מילוי ה'
 והכינו ואת אשר אחרונה של שם
 יביאו וגו' אמנם ב'ן כקודם
 בלילות לא מקר' במוריק:
 מקרא לפי שהיא
 סוד עשיה וגם סלילס זמן שליטת
 סעשיה ואין לעורר הדינים. ונחם
 סעשיה כל ה' אותיות של המילוי
 כנזכר תכוון בה' עתה ביחד כמו ענין
 חמישים שערי בינה שהם ככללים מחבר
 עד סוד ואח' כול' ככללי' ביסוד. ואמנם
 תכוון בה' אותיות אלו ביום הששי
 בביקוד. שורק הנשאר מן יביאו
 וכל ה' אות ו'ת תנקדם בחורק וסנס
 כדו למת כו כוקוד שורק כו' אנו כריבין
 להוסיף כו ג' וזין בג' אותיות דה' א' והס
 בגי' ח' כי יום הששי הוא יסו' מי העולמי'
 שנותן משלו ה' אלו אל הנקבא שהיא
 יום השבת כו יום הששי מכין לשבת
 דלית לה מדינא כלום והס ביקוד
 שורק הוא סוד היסוד אשר כך תנרף
 ד' אותיות וארבעה לבד והוא סאותיות
 זד' תעשה ו' שהם גי' עשר כמנין י' וזוה
 יהיו ד' אותיות של כולה ממש כי כבר
 ידעת כי שם ב'ן של מילוי הסוף נקרא
 תוכו כברו כי גם המילוי הוא הולה
 אחרת: אמנם קריאתה היא כסדר
 סוס והלם וזהו ססוד וס' בגי' הששי וגו'
 כמ' שתכוון תחלס במילוי לבד בארבע
 אותיות ביום וגם ביקוד שורק ואח' פעם
 שנית תנרעכו כמו וסיה וביקודו בחירק
 של סין אחרונה של הששי שבפסוק והיס
 ביום הששי וגו': והנס בליל ששי
 יש קצת מציאת לשיובל לקרא מקרא
 שהוא מכין לשבת והרחמים מתעוררים
 וסכוונה לו היא בשם והלם כנזכר
 ונקודה כולם בחירק בביקוד סוף שניה
 של מציבות הששי ושאר סאדבע כקודות
 ראשונות שביום הששי סס וסלס של יום
 הששי אך בליל ששי כקוד וסלס שלו הוא
 סין אחרונה של הששי שהוא כולו כקוד
 בחירק אך במילוי אין לכוון בלילס כי
 במילוי סוא דין ואין לעורר הדין
 בלילס

צלילה בי המילוי הוא דין ואין לעורר
 הדיוקן בלילה: וכיום השבת או תכוון
 כל השם של ב'ן אותיות וניקודו כסדר
 ט' נקודות שיש במלות משנה על אשר
 ולקטו אחר כך תכוון שני פעמים והיה
 והיה כי ביום
 הששי היה מילוי
 אחד כסדרו
 ואחר כך והיה
 אך עתם סוף
 יום שבת ואין
 מילוי כי מילוי
 בנימטריא דין
 כנזכר ולכן
 תכוון בב' פעמים
 והיה וניקוד שלה
 הוא כולם בשורק
 והוא מ'טו של
 ולקטו סנזכר
 לעיל האמנה
 מה שתקרא
 בענמו סוף פר'
 ששנוע ובכל יום
 מימי השנוע
 תקרא כמה
 פסוקים ממנה
 ורוא שבון הוא
 כפי היום פו' כי
 ביום א' אשר
 אות
 ב'ן
 יב א 12 I מה
 שבת כונתך במילוי פסוקים כנ'ד שם
 אות ו' ממילוי ב'ן בניקוד הכוזב
 וז' תקרא ו' ע'כמ:
 פסוקים וכן ביום
 שבו שכוונתך אל מילוי ד' לז'ד תקרא
 ד' פסוקים עד כמנין ופז'ה:
 אמר המחבר במקום אחר
 מנחתו לאלהי
 סרב ר' חיים וזטאל זלזה באופן אחר
 זלל:
 צריך לחלק פרשת השנוע לחמש
 חלקים ובכל יום חלק אחד
 ויכוון: בשם ב'ן דניקוד חולם שהיה
 בת'ת הסקרא תורם ויכוון לת'ת דזא
 אל שלש בחינות שבו ולהיותו נקוד
 בחולם בסוד פרטיותה בשם לשמש
 וכשמה ורוח' נפש: אחר כך תקרא
 בביאים ותכוון בהם לג' בחינות נכת
 והוא דזא ותכוון ב' היות אחד נקודם
 בחיריק והשכית בקיבוץ שפתוים והם
 נכת והוד ואחר כך תקרא כחובים
 ויכוון אל ביסוד השלש בחינותיו
 בסיות נקודה בו' שרק וא' בסוד
 הזא
 ג' תכוון אל סמלכות שבנוקבא
 דזא בחינה מינוכה מכלש
 ותכוונם כן בהזזה שנית בניקוד בבאות
 אחר כך יקרא מעט משנה ויכוון כי
 שתא סדרו משנה הם עתה לנו וקם
 ב'ן

זאת חקת התורה

חזר שש קצוות מקנא לזא והם בששה
האמצעים של ששה קצוות שלה לכן כתו
הבדר שתקרא כך תכוון וסדרן הוא
סדר ורעים במסד וכן עד טעדות הוא
ביסוד ונמשנס תכוין בהוליה במילוי
סה"ן כ"ן ואחר כך תקרא מעט תלמוד
בחת סחוננס טכזלס ותכוון לשם
אדני

סוד שנים מקרא ואחד תרגום:

דע כי תמיד נרק לקרא הפסוקים
שזכרנו לעיל תרגום שלהם
ויוון כי המקרא הוא הפנים והתרגום
הוא האחור: וכן אמר הכניא להכה
כתובה הפנים ואחור וסכה פנים הוא
לשק רבים ואחור לשון יחיד ולא כאחד
פנים ואחוריים דק פנים ואחור כי לשון
הקודש הוא פנים והם שנים מקרא אך
הרגום שסוף אחור אינו תלא אחד וזהו
ואחד תרגום וסכה שנים מקרא כנגד
תלמוד תורס ויסוד והענק כי ר"ת
טב"ש מ"קרא הוא ט"ס והוא שדי והוליה
שהם לוי' שם יכן מקרא בגימטריא
ט"ס להורות על כ' שמות בזכר שהם
תלמוד תורה ויסוד אמנם ענין אמרו
ואחד תרגום הוא לפי שהאחור הוא
עמיד אות קראטונה קולכת עם

כל האיתוות שלפניה וכן אות
שנים קולכת עם וכל איתוות
של פניה כזה א"כ אב"ג אבג"ד וכיו"ב
בזה וזה ענין ואחד תרגום כי כל
אחוריים לעולם אחד
הראשון הולך עם כולם וכן השני עוד
כלם שלפניו וכן כל השאר נקשרים כא'
אך שלשון הקודש הנקרא פנים הוא כי
כל אחד הוא בפני עצמו כזה א"ף דל"ת
כ"ן לוד אך התרגום הוא קסוד ביחד
אל"ף א"ף דל"ת א"ף דל"ת כ"ן א"ף דל"ת
כ"ן לוד וזהו שנים מקרא ואחד תרגום:

והטעם למה האחרים הם תרגום
הוא כי התרגום בגימטריא
תר"מא חכמות האחרונים סיתה
על ידי תר"מא כמ"ס ויפל ה' אלהים
תר"מא ונמר סוד תרגום: גם יש
טעם אחד כפלא והוא כי הלא בכל
ספירה וספירה מעשר ספירות יש הויה
אחד והאחור שלה שהו' ריבוע של ההוליה
הוא בגי' ט"ב ז' זה ז' זה וסכה אחורי
ח"ב הם שלשה ע"ב שהם ר"ו וכן
אחורי חג"ת הם ר"ו וכן אחורי כה"ו
הרי הכל ג' ר"ו כחנין תרגום שהוא
שלשה פעמים ר"ו כנגד כל האחרונים
אשר בחבנם עד היסוד וכולם כותבין
אל המלכות:

ובבר זכרנו לעיל שז"ש הששי אתה
מכוון אל שש והיה שהוא שש
בפני

עצמו או מקרא כל הפרשה שנים
מקרא ואחד תרגום ביום הששי ונריך
לכוון בכל היות הכתובים באותם
פרשה של אותה ע"ש תכוין בהם כי כל
המילויים בה"ן שם ב"ן ו אמנם
בשבת או אין נריך לקרא רק לשמוע
הפרשה כולם מפי החן היטב ונריך
לשמעה כולם ולכוין אל כל שם אל
מילוי ב"ן כנזכר:

סוד קריא' ספר תורה שנוהגים
להוציא בב'ורה.

בבר נתבאר אנליכנו כי בשבת ימי
המעשה יום שכי וחמישי הם
סוד היכורים הנרמות בזעיר אות ו'
ששם והוא הנקרא תורה ולכן בשני
ימים אלו דוקא אנו מוציאים ספר
תורה.

והנה כוונת הוצאת ספר תורה
היא כי כבר אמרנו למעלה
כי לצולם סוד התורה הוא היסוד של
אבא שבתוך זעיר אנפין וסכס סיווג
שאנו עושין הוא שהיכוד של אימא כפת'
ויוצאין אורות שחסדים והנברות משם
אך יסוד דאבא הוא סתום בכל גדלו
והאורות שבתוכו אינם יוצאים מתוכו
רק הארה בעלמא להוציא את יעקב אך
המוחין עצמן שבתוכם אינם יוצאים ולכן
עתה אחר סיווג של העמידה או
בבקע היסוד של אימא ומאירין המוחין
שבתוכן לחץ אל יעקב ורחל העומדים
מסוף דזעיר בנפס סגד שבו:

ודע כי גם בינרנו יום כוונת בן
של ההין הנזכר לעיל רק הם
בסוד ריבוע שהוא סוד האחרים:
והענין כבר זכרנו כי ביום הששי
שאתה מכוון במקרא
כל המילוי של ב"ן דפנים ונריך סיהים
בשורק וכן נריך שמתכוין גם באחרים
שלם ממוקדי בשורק שהם סוד התרגום
ביכל תרגום הם אחרים הנזכר
והם כריבוע ווד ודהו ודהו ודהו ודהו

והנה דע כי מי שלא קרא ב'מקרא'
ואחד תרגום ביום אחד
מהשבע ים לו תקנס ליום הששי שיקרא
ביום שני קריאת יום שלא קרא בו ושל
יום ב'
ואמנם זה תיקון לעורך שני אך
לכור' היום עצמו שלא
קרא אין לו תיקון ועליו נאמר מעוות
אשר לא יוכל לתקון:
דע כי גם

זאת חקת התורה

והנה לנאת אותם סאורות לחן
 צריך שני מיני בקיצות :
 אחת הוא שיבקצ' יסוד דאימא והחסדים
 שלה המתפשטים בזעיר ומלבישים את
 יסוד לאבא כנודע וכשיבקע יונא חור
 סיכנ' לאבא תוך זעיר עכמו חון מן
 יסוד דאימא הרי בקיעס א' וזו היא
 פתיחת קהיכל לחזו'א ספר תורה לחון
 זמנו כי ההיכל הוא יסוד דאימ' שבתוכו
 יסוד לאבא נתון .

אבנאם כוונת אחוות האדם במ'ת
 בידו הוא כשסאדס עולם
 לקרא במ'ת יכוון ויאחו בשתי ידי
 כוריעת סתורה יד א' מפס ויד א' מפה
 ויכוון כיהס'ת סואסוד ב' שמות של
 אה'ה דלודין ודהה'זן והס קס'א וקס'א
 בגימטריא חד'ס ויכוון על ידי
 ב'ידיו הוא כעסס'ס וזהו סוד שס חד'ס
 כי הפסוט והמילוי של כל שס אה'ס הס
 ז' אותיות ויכוון אה'ה דלודין ז'ת
 אותיות ביד ימינו ואה'ס דהה'זן ז'ת
 אותיות ביד שמאלו הרי בין שניהם
 כ'ס וכשתצרף כ'ס עם חד'ס יהיו ג'ס
 וזהו קורא לך סס חד'ס :

והנה שס וספ'ר
 סכל שס
 בנו' הרי כי ספר
 בנו' ז' אותיות
 של אה'ה דלודין
 וז' אותיות של
 אה'ס דהה'זן עם
 חשכוס שהס שזכ
 קרו
 עור מכאנו
 כתוב
 כשיקרא במ'ת
 וניח ב' ודיו על
 סתורה הנללת
 בשני העמודים
 להמשיך על סמ'ת
 תרין

אחר כך בקיעס שנית שיבקע
 היסוד לז' עכמו ויעבור
 האור מחון לו וז בקיעס שנית וזהו היא
 פתיחת תיק ספר תורה שבתוכו לחון
 אל כל אנשים . ואז אנו קוראים במ'ת
 סתורה שבתוכו ויונא קאור שבתוכו
 לחון שסיא הסארס שבספר תורה :

ואבנאם מספר סעולים למ'ת סוא
 חילוקן כי בשני וחזו
 עולים שלסס ובר'ס ארבעה וכז'ט סאס'
 וכזוסך שסס וכשבת שבעס וככל מקום
 מהס נבאר אותס במ'ד . ועתס
 נבאר ענין ג' העולים בשני וחמישי
 והעברן כי סלס אף על פי שסאורו ג'ס
 דסג'ת דאימא בחנ'ת דזעיר כמו
 שביארנו בספר חק ומספט במ'ד כי
 בחזרת העמידה עולים יעקב ורחל עד
 סג'ת אך יסוד לאבא אינו מתגלה רק
 בחינת נה' סלס לבד כי בשני וחמישי

קרו

ואת חקת התורה

כז

היו סכל בנימ' ספר וזהו כור ספר תורה וחסר כך יכוון לכלול יד שמאל בימין להראות שמתקו הנבירות וכלל בחסדים וסלק יד שמאל ותשא יד ימינו לבד האמות בספר תורה כל זמן שתקרא בה : והנה תחלה תפתח תראה בה ואחר כך תכונר ותברך תחזור ותפתח תקרא ותחזור תסתם ותברך ז אל תאמון עפר תורה רישה בידך רק ל ידי המפה סס'ת כי גע בספר זה ס'ו בלי

תריץ עיטריץ הסמס אנבעות של ימין וסמס אנבעות של שמאל ויכוון שהם קס'א קס'ת שהם בני' זשכ דהיינו זכ סולות ועם ב'אותיות של מילוי המיל' כנגד כ'ספרקין סרי ס'פר וכן ד' פעמים ע'כ כד' אנבעות וסס ב'ן כגודל ימין ושאל דאיכוון ס'ס וספר בשווי גמור להעתיק רק המלכו ולהעלות לזא פנים בפנים עב'ם ואומר ברכו הוא את ה' המבורך שהוא שהוא מכ' ור'ך שמאל וימין :

ז עליו כאמר כל האמות ספר תורה ז נקבר ערוס וכו' ואומר קדוש

אחר כך והאלהי מהרז' זלזה הים מוסג לומר התפלה מ'ס ביוזר פדסס ויקהל ויהי : בריך שביה דמארו עלמא וכו' בעת פתיח'היכל גם כשהם קורא בספר תורה לא היה נוגע ביריעת הס'ת רק על ידי המפה של הספר תורה : גם היה מכהנו לילך אחר הספר תורה תמיד כשמוכיחין אותה מן ההיכל עד התיבה : גם תמיד היה מכהנו להטות קרוב אלל התיבה בשעת פתיחת הספר פורס להראותו לעם והיה עסמכל באותיותיו והיה אמר כי היה כמסך אור גדול אל הקדש על ימי הסתכלותי בספר תורה מקרוב עד שיוכל לקרוא האותיות :

ובשמוצאין ספר תורה מתוך ההיכל כריך לכונן זא כשיזנא מתוך התיבה ולו יוכ'הארה מ'זא שהוא מוספע באותה טעה מ'ז'א וכאשר מניחים עליו סרימונים יכוון בתריץ עטורין דאבא ואמא וכאשר מוליכים אותו כריך לסבוק ולדורות תת' דזא שהוא סתורה אשר היא בין תריץ דרועין ובית סכנסת עכמו הוא ה'מ והפולה יכוון כי הדוכן סוף בסוד אדנ' וספר תורה בסוד זקום :

וכשמניקים אותו לקראות הכתב לזס מורה

סוד קריאת המשנה ועיון
בתלמוד

9/2/20

אמנם העבין חמישים שער' תכוון
שקם סוד נ' חסד' שיש כביל'

חמישים באים מבחינת אותיות יודין
לכן בקראים שערים כי ה'ז' בגי' עשר
וקם אותיות שער סרו ביארנו אותיות
בשמש ששכריחם ותכוין להודיע
בארץ

בארק

הארץ זו ביכירה ואלו תקרא משנה :
גם תכונן כוונה בשונה הנזכר
לעיל כי אותיות שמה כ' מש"ה
רונה להשפיע מחסה שיהא ק"ל שדו
שבבירואה אל ביכירה וסוד השפעה
היא אות כ' המתפשטות ביכירה *

וגמגמג סוד העיון קודם שתשיג
ההלכה הנמרא תרחק
המשנה אשר אותו תלמוד מיוחד עליו
ותבתכל במשנה ההיא ותכונן כי
המשנה מ' שלם הם ד' יודין של שם ע"ב
ולפי ששם אהיה שכנגדו אין בו ארבע
יודין כמוהו לכן אין כוונה רק בהו"ה
לבד שיש בה ד' יודין מ' של משנה והש' של
משנ' תכונן לשם ס"ג ד' יודין שבו ומסרואו
שתהיה אות ל' כמו ד' יודין של ע"ב
שכנגדו רק לפי שכלן ברוך לכלול
גם כן ג' יודין של אהיה ד' יודין שהנגדו
לכן נרמז באות ש' כי בכל יוד משם ס"ג
עם הו"ה של אהיה כאשר תמצה יהיו
עשר פעמים י' יהיו ק' הרי שלשה יודין
של ס"ג עם כ' של אהיה הם ש' של
משנה *

אחר כך בכל של משנה תכונן
לחבר שם ס"ג שהו"ב יכנס
עם שם מ'ה וב' ונב' שמות אליו
הם ה' יודין והם ה' של משנה אחר כך
תחבר גם כן ע"ה זה אהיה של יודין
שנביכס עם שני אהיה האחרים של
אהיה דאלפין והדין שבהם
ה' יודין וזה הוא ס' של משנה ולפי שאלו
הם של אהיה כלם לבדם לכן הם כבוד

אמנם סוד העיון והעמק בתלמוד
כבר ידעת משרזל מיוס
שחבר בות המקדש אין להקדוש ברוך
הוא בעולמו אלא ארבע אותות של הלכ'
מ'הלא אחר שחבר הבית חזרה סמלכו'
חור באחור במקומ' סראשון בד' ספירו'
זכר ת'ת כהן וזהו אין להקדוש ברוך
וא' שהיה בעז' המלכות אלא אותם הד'
מותר בלבד ומזה הטעם עבמו אסור
ולך חסורי אשה בד' אותיות כי שם
קומה ומנוחת כל שיעור ארבע
אותות.

מגם כוד ד' אותות של ההלכה
הם סוד הו"ה אהיה בגימ'
והנה ידעת היסודים שהם

אמנם סוד העיון והעמק בתלמוד
כבר ידעת משרזל מיוס
שחבר בות המקדש אין להקדוש ברוך
הוא בעולמו אלא ארבע אותות של הלכ'
מ'הלא אחר שחבר הבית חזרה סמלכו'
חור באחור במקומ' סראשון בד' ספירו'
זכר ת'ת כהן וזהו אין להקדוש ברוך
וא' שהיה בעז' המלכות אלא אותם הד'
מותר בלבד ומזה הטעם עבמו אסור
ולך חסורי אשה בד' אותיות כי שם
קומה ומנוחת כל שיעור ארבע
אותות.

אמנם כוד ד' אותות של ההלכה
הם סוד הו"ה אהיה בגימ'
והנה ידעת היסודים שהם

זאת חקת

זאת חקת התורה

ה' לבד ולא בסוד כ' כמו ה' לזרין של ג'
היות הכוכב ואחר כך תעין ההלכה :

מאוד ועז נקראת התורה תוסיה שמתשת
כמו של אדם וכן ראוי להמית ענאו
ולשכר כמו ולהתישו :

אבנם תועלת אר הזכירה

ובשהיה ככנס לבית סמדרס היה
מתפלל תפלה לפניו :

לבוין בעמידה בשים שלום באומרוך

האו"א שלא ככסל בדבר סלכה ושלח
באמר על טמא טמא טמא ועל טהור
טמא ולא אסור מותר ולא
על מותר אסור ואל יכסלו חבר' בדבר
סלכה ואשמח אני בהם ולא אכסל אני
וישמח הם בי כיום' יתן חכמה מפיו
דעת ותדונה גל עיני וחביטם כפלאות
מתורתך :

באזונו כי שם זה הוא
בניקוד שורק ואו כי אתם מקשר כל
העולמו' עז הים' וכו' והכו' יתקשרו דברי
סחכמם בלבך' ובעת עסקך בהלכה
תכוין שכל קושיא שתתן תסיר קש
ותבן שהם הקליפות מן ההלכה שהם
אותיות הכלל העליונה ומקשטת בכ"ד
קישוטין יב שלו וזכ שלה וסם סוד מזה
ומזה סם כתובים :

וביצאתי בתוב כי שכתה גי' של ג'
וכריך לכווין כג'
אלפין של ג' אהיה ליוזין זאלפין וההין
שעולים גימטרוא של ג' וירחין מנחו
אחר כך בשל ג' שלשה פתחים כל פעם
בגדל מילוי אחר כן יעשה כל פעם
וינעילו לו לזכירה הרב :

ובקוראך ההלכה תשים לעומת
פניך שאתה מקשט את

ומאד מאד
עד כאן
מנא תי

סכלם ותכוין תמיד בשם אדני'
ובקוראך המשנה תכוון לשם מ' שהיא
בגיהמ' מ' מ' מ' מ' כי שם סממנה
כוכב לעיל' ובקוראך בספר הוזהר
תכוון בשם מ' דאלפין :
ודע שהרב הזלפי מהחרי זלחם
כשה' קורא ההלכה בישיבה בין
סחברים היה מקשה בכח גדול עד
ססיה כללם ומות ויעה גדולה :
ושאלו לו למה היה עושה כן והס' כי
עסק הלכה הוא לשכר סקליעות שהם
מור קושיית נזה גריך שיערם קמז

סוד התפלה

וסתם מדע כי אמר הוה סוד חיצוה כ'
שמות לאדל וכהו שסס בנימטרוה א'מן

וסתם ג' אותיות

אמר המחבר

השבעת

אתכם בלסי סמי'

וארץ כל עין

בקורא בקפר

זה בקרס בסוד זה

של אמן סאכטנו

מדברים בעבין

חיבור וחיבוק

וכישוק לכל יחס

מחשכ' ארה חלום

לאסה גשמיית לא

שלשום בסינוס

מחולקות ליחודי

המשפיע והמקבל

זה פנימי מוס

והיכו חבור

וכישוק והחיבוק

סוף במקיפין

והמכין יבין

ויוסף לקח :

יס במלת א'מן

ולכן צריך לבין

בכל אות ומאלו

בסס הזכר :

אמ' סכוונה סוף

להוריד אור

סעלין מן הכיכה

סוף אחא עילאס

לאון באותם סג'

מקומות ססס

מסגרים יחד

כמ'ס ולכן אנו

רומים חיבורם

רק בשלס'אותיות

אמ'ן כי סס סוף

חיבורם לבד ולא

במקום אחר :

נבצא כי ג'

אותיות

אלו של אמן הם

כולם כקו אמנעי

דא' אך אינם

מתסילים רק מן סת'ת ולתת'א כי מסס

ולמטק מתסלת סנוקנא סכיס רסל

לנאת מסס ולמטס הם מהונס'ס ניקד

אפור באפור כנגד סקו כמחצני כו

יג א יג י

טרים אכלס אכלס לדבר סואיל

וסלכות מעלס רכרבתא

במודותם עמוק' מאד מאד מי ומנאכ'

איס למום למניה סבאה בעבירה לעמוק

קמוסא וקוק' סמסינ' ען וכא סלול' לקטון

בכטיוסות וסמרינו בלבי כסס סקבלתי

סכר על סדרוש' יות אקכ' סכ' על הפריס'

ויפס סתוקי מדיבורי מילי בסלס סתיקס

בסמין ולהונאוך חלק או אפסר' ע'כ

אניג לפני' כללו' סדר התפול' בקדנא כמרן

בל אדם יסתדל בענמו סוסיס

צד'ק דסיינו צ'אמכיס

סיפנס ככל יוס תסעיס עפמיס א'מן :

ו'ר' סיא ד'קדושות וקס שלסה בתסלת

סחרות וס' במכחה: ס'י סיא עסר'

קדיסיס יסתדל לסמוע עסרה קדיסיס

ס'ק כיא מאה ברכות ואס תעסס כן

ו'תס' סר מרע או ללדיק תחסכ ותקבל

סכר עס הנדיקוס :

ותחלת הכל אודיעך בוד גדול

אורא סיס כעכייק אמן

וגריך סתפוק'ו ככל סעס סתענ' אמן

זאת חקת התורה

בסוד הזרועות והרגלים המה נקראים מחולקים ובהם מתפרדים דין מדין בסוד וכנפיהם פרודות הלא מצלה והטעם לפי שאין שיעור הכוקב' בזרועותיה ורגליה כמו הוא ולכן אי אפשר שיהיו מחוברין זון בזרועות ורגלים שהרי אין כל פרטוף הכוקבא מתחיל אלא בכה' דוא לבדם: אמנם מן הת'ת דוא ולמעט בקו האמצעי שם הם מיוחדים יחוד גמור ושם הם נעשים זאד'ל'ל' כדל' ואינם נפרדים זרוד מאדנ'.

אמנם ענין חיבורם יחד הוא כך כי אות א הוא בוד סת'ת דוא ושם מחוברין זון מאד א'הי מנד פניט הוא סת'ת של זא ובנד אחור נעשה כתר אל סנוקבא. ואות ב' ביסוד דוא כי מנד פנים הוא יסוד דוא ומנד אחור הוא דעת דנוקבא: ואות ג' פשוטה הוא סוד אותו אויר שנין נכח והוד דוא אחר טמעי'ס היסוד עד שיעור פ'ס נכח והוד שם באותו סלל קו האמצעי הוז סוד ג' פשוטה והוא סוד הכל ואור גדול היובא מן היסוד דוא ויובא ביושר ונוניע עד הרגלים: והנה מן הכל היובא מפי יסוד אבא שהא תוך יסוד דוא כמדה אין לו גילוי אלא דרך שם לבד. וסנה הארה זו משמשת ליעק' לגופא דקו האמצעי שלו כי סלל כתר דיעקב הוא בת'ת דוא

ודעת דיעקב ביסוד דוא. אמנם שאר גופא דיעקב דקו אמצעו אין לו על מה לסמוך בגדלו כוא אמנם נעשה עז אור יסוד אבא היובא מפי יסוד דוא ומכה אותה ההארה כנגדה ננד השנים ונעשה גוף של יעקב: וכן ג' יובא הכל מחכינת הוא ענמו וסוא מחכינת סחמדים ונבורות של בינה המתגלים כוא ומשם מאיר אל נוקביה ונעשה כנגדו גופא דאמצעי' דרחל כי הזרועות ורגלים יש להם כ'ה דוא על מה סימכו אך היסוד דוא הוא קצר ואין לו על מה לסמוך גופא דאמצעי' דרחל אלא בזה שהכל היובא ממנו שהוא סוד ג' פשוטה כמזכר ונקרא זרוד לפי שהו'בהכל דוא ממש וכנגדו מאחוריו גופא דנוקביה אדנו סרי שלשה אותיות אב'ן כג' קסורים כג' מקומות כמזכר באות א' של אמן תכנין לשם זאד'דונהו. וכן באות מ'וכן באות ג' והכוונה כמזכר להוריד אור עליין מן אימא עילאה אל זון באותן ג' מקומות ששם החיבור והייחוד ככו': ודע כי כמו שיש חילוק בכרכות כמו בספר חק ומשפט וגם זכרנו מעט מזה לעיל בענין אכילה במה א' של זאת כן יש חילוק בעניי'ת אמן והס ג' בחינות יש אמן דתפלה בחצות העמידה ויש אמן של קדיש. ויש אמן דברכת הנה ין

והמכות

והמנות וסנה אמן על קדוש נקרא חיבוק
ונריך לכונן שתחלה יתעורר שם אדנו
ואחר כך שם זרוד כי המוקבא מתעורר
תחלה אליו ואז הוא מחבקה ולפיכך
אופיותיה קודמים ולכן תכונן באמן
של קדוש חיבור זרוד אדנא על סדר וס
אזד' סכ' זל לפי שחיבוק קודם
לניסוק לכן בתחילת הכל חיבוק שהוא
כוד הקדוש ואז אופיותיה קודמים כנז' י
אמנם באמן דעמידה הוא סוד
פניסוק אחרי שחיבוק ואז
הדוכרא מתעורר תחילה כי אין הנקבה
מתעוררת תחלה דק בפעם הראשונה
ססו' שחיבוק ונש' ואילך סוד תמיד קוד'
ולכן אמן שנברכת סנהכין או
בחזרת העמידה סס שוין לכל
דבר שאותיו הזכר קודמין כזה לא הדוכרא
אמנם יש קנת חילוק בבחינו לאו
כי עס היות ששנים הסוד
ביסוק עכא יש ביסוק שהזכר מקדים
ונמוק למוקבא כי ביסוק דיליה יורדת
ואחר כך עולה נשיקה דילה וזהו סוד
אמן של סחר מכות והכהכין . אחס
סוד אמן של חזרת העמידה סס שוין
יחד לפי שסס שכיים של עת הורדת
העופה של העמידה ואז סס שכיים
מסקים זה לוס ברעות חלד וסס נעשים
באחד כי כשמתחיל לידר סו' של הוזה
אז אמן מתקלת לעלות א' של אדנו

עד שבוגעים זה כזה יחד כס' קולא חלד
אך תמיד הדוכרא גובר ולכן הוא סוד
זלדד וכדל' . ודע כי אמן בחזרת
העמידה אין שם סוד אסור באסור ולכן
תכונן באמן זה לחברס בסוד פנים
בפנים כל מקומות הנזכרו דהיינו הנ' .
אך העיקר של הכוונה כמה שידעת כי
הקדושה בכל מקום שהיא שם מרחת
רוחם ראחון א' כ' אף על פי שעתה היא
פנים בפנים אנו אומרים אמן לפאור
אותם הנ' קטורים ביחד ה' ס' הראשונים
כי נשאר בהם הרשומה וסס סוד כענות
אמן .

ודע שהאלכי במסד' זנקלה' ס'
אמר סא' ל' לקום בעניו' אמן
בקדוש כלל ולא הים מביח לומר כעת
חזרת הקדוש

פסוק	ועתה	אבר	המחבר
יגדל' כא כס' ה'		מ' כ' מ'	
ולא שוס פסוק		ששוס ענמו א' ס'	
חחר ולכן כל		עכיות אמן כא'	
ידח ס' אמן על לבו		עליו מל' פנחס	
יחד שלח בחומות		קלון ס' ת אמן	
		ומל' א' אופיות	

אל' ס' ב' ל' מאן דעכיד ס' : כופל בהא' .
סדר התפלה בקיבור דע כי סלל
יש ד עולמות ססס
אכזע ותחלה כ' יך לתקנס עז מעשינו :
זה התיקון הוס לתקנס במקומם ענמם

זאת חקת התורה

יורד מן כפש דיבירה אל רוח דעשה
 ואחר כך חנו רוכים לתקן עול'סבריהם
 גם כן במקומו וזה כעשה על תפלה של
 יד וכל ידה נתקנו ג' אחרונות דבריהם
 ועל הדרכה שלם נתקן אור מקיף
 שלשן כחומר אך כאן אין בריך לתקן
 הפנימיות כי אין קלובש אחוזה
 בפנימיות סבריהם וצ"ל בפנימיות
 דאכילות :

וזהו בתפיל' נתקן דוד ג' אחרונות
 דבריהם ואלו יורד אור נכסס
 דבריהם אל רוח דיבירה ובה נתקנו
 הסג'ת דיבירה : ויורד גם כן אל נשמה
 דעשה ונתקנו גם כן סג'ת דעשים
 ואח"כ חנו רוכים לתקן ג' עול'סבריהם
 במקומו : ועל תפלה של ראש נתקנו
 ג' אחרונות דאכילות : ואע"פ אור
 המקיף אכילות אינו כעשה על לכן אין
 בריך ברכה כי ממילא כעשה ובה נתקנו
 חכמי אשכנז עם סכמי ספר' אש יש בידיו
 לעשות אור מקיף בעולם דאכילות
 חכמי אשכנז סוכרים יש בידיו לעשות
 לכן בריך לברך וחכמי ספר' סוכרים
 אין בידיו לעשות לכן אין בריך לברך
 על תפיל' של ראש :

ואחר שנתקנו ג' אחרונות דאכילות
 אז יורד מכפס דאכילות אל רוח
 דברואה ואל נשמה דיבירה ונתקנו כל
 חס שלמטה ומאן בו ס' דאכילות
 אף

כדי שלא יתדבק ולא יתאחז בהם
 הקליפות אשר הם חביבותם כמו כלילה
 כדי שאחר כך על ידי תפלותינו נוכל
 לכלל עולם בעולם ולהתלווה למעלה
 כאשר יהבאר בס' ד'.

וזהו כבר כתבתי לביל' בלוג' מ'
 ברש בדר חנו' סוד הנשילה
 וחפנים וכל סדר זה ברכות עד ברכת
 התורה ופרמנו ספל ידי סג'ת' ותוקן
 ג' אחרונות דעשים ויפריד הקליפות
 משם בסוד סמיכותיו ועל סג'ת' יתקנו
 הג' אחרונות דעשים בסוד פנימיות כי
 בעשה אפילו בפנימיות יש אכילות
 הקליפו' וכן בוגר' ולכן יפנה הוא בסוד
 דאכילות סקליפות מן הפנימיות דעשים
 ועל ידי ברכת נטף ואשר יצר שטם
 סכל ספה כעשה גם כן אור מקיף דכח'
 דעשים וכו' כמו שכתבאר לעיל :

ואחר כך חנו רוכים לתקן עולם
 דיבירה גם כן במקומו
 וזה על ידי טלית קטן וגדול : והם
 טלית קטן הוא כנגד הפנימיות ולכן
 בריך ללבושיתחת סג'ת' והטלית
 גדול כנגד אכילות ולכן הוא כלבש
 ע"ג המלבוש' ועל ברכותיוסן נתקן אור
 המקיף שלם :

וזהו אחר שכתב נתקנו ג' אחרונות
 דיבירה ממילא נתקנו כל
 חס' דעשים אשר הם למעלה מהם כי אין

אני אנו נריכים לתקנם כלל.

הרי בתי מתוקנים עשרה דעשים
ודעירה בסיכונים ופנימיות וי'
דעירה חזקת לבד כי הפנימיות
אין בדרך ל. חמו וג' אחרונות דלעיל
סיכונות נכד כי הפנימיות אין נריכים
תיקון יח'ט שאר הו' דלעיל

שח'ט נריכים תיקון

הרי כתבאר

כל סדר

המעשה

סוד הליכת בירת הבגדים

אחר שהוא מעוטף בנזית ומעוטף
בתפלין . אחר כך ילך לבית
הכנסת מעוטף ומעוטף וקודם שיכנס
נריך להמתין ולעמוד על הסקופה של
פתח הכנסת מעט ואחר כך יכנס
באומה ופחד ובמורא גדול בפני האל
הגדול יתברך שמו ויתעלה לעד ונריך
לכוין שהבית הכנסת היא שם כ'ן דהכל
שהו בית כנוסא לג' שעות ע"ב ס"ג
מ'ס ושם כ'ן הוא במלכות חס וחס ופ' כ'ן

עם י' כוללים בני' כנסת : וקודם
סתכנס תאמר פהוק ואני הי'ט מסדך
אנוא כימך ונ' וידיך לס'לך בחכהן
כנובר בונבר ריש גרסת ויקרא :

ותכנין בתיבת מסדך אל שם :

אבג'ותן שהוא בחדר כבודע
בענמו וקוד' לזה תאמ' כבי'
אלהים כהלך בר'גש בני' שם המוכר ניו
נרס שם זה אדם נכנס לב' ה'חמנס בכל
יום מימי השבוע תכוין לאות אחת נוסס
וג' כגון ביום א' תכוין לשם המוכר
ואח' כך תכוין טאות א'של השם ניובר
ובל שאר חזניות ככלליה בח'לף ביום
ד' תכוין א שם שני שהוא חר'ע וכו' וכ"כ
של שם הראשון שהוא נוכר על שאר
חזניות וכולם ככלליה ככוין על הדרך
תכוין אל יום עד יום הששי תכוין
בכלל ק'ן בל' תפלוגת בל' יום יום
מימי ה'ול' חמנס ביום השבת יום

כוונה אחרת

כמודע : אמר המחבר
אח'ב בסיכנס
לכ'ס ואמר
הרי קבלתי עליו
כול מלכות שמים
שלימם שתיקנתי
בע'ס והסרתו
הקליפות מפעשו'
והסיכורא ובריאק
ואצילות
אמר המחבר
מנחתו
כתו' שצריך לכוין
עוד לעשות ג'
מוחזק לבוקבת
שהם כה' אשר
כתלכשו תחב'ד
ממלכות ולפיכך
בנ'ת אלה'ט
כהלך

זאת חקת התורה

ואבילות ויהי כוונתו אלהיו
עליו וזעזע יריכו בוכי עליכו
וכו' ויאמר מזמור אל הים וסוככו
ויברכונו ונ' ויש בו ז' פסוקים וכל פ'
ופסוק מן הו' אם אפשר לו יקץ את
התיבה פעם אחת ויכוין כי התיבה היא
מל' ו' ועז הקפות יעשיך ל' ו' מקיפים
שהם מן חסד עד סמלכות ויכלול עמנו
עמם לכל מן אונתו סתרים וכל יום
יכוין לפסוק א' מן סממור:
וכיום השבת אין צריך כי אם פעם
אחת ויש כ' א' בספק.

ובל אדם צריך לסתעדל להייתו
מי' סראשונים ולא יבא
מ'ס אחר כך אפילו לבס' אחר אול' למנו'
אחרת כי לא יועיל במס שעשה'
גם יסא חסר מאל מאד שלא לדבר
כלל בכ'ה ואפי' דברי מוסר
נוראת שמים. וכך הים מנסנו של
קאלהי במהרזא אלהי שלא היה משיב
טום משוכה עד שהיו יונא מב'ס כדי
שלא ימאך מדבר אל דבר חול: גם
לא היה דוק כלל כל זמן שסי' בתוך
ב'ס ואם כודמן לו דוק הים מכליפ
בכמותו יגם הוא אלהי הים מזהיר מאוד
על מנינו שלא לקבלי' אכזב קוד בתוך

ואין לנקותו בערך סתפלה
כן' סיה ב'סר מלהרים קולו בתפלה
אכילו בזמירות ובתפלה מיוסב נכל' ש'
בעמידה לפי צדריך להראות סכנעה
לפני סתות בעבד אשר מחנך לפני
קובו: ואמנם ביום השבת היה מרים
קולו מ'ס יותר מיומי החול וכיה קומר
בתפלה בנעימה מפני כבוד שבת: גם
סי' כוהג תמיד לסתפלל בתוך הסידור
סיה צידו קרבות וזמירות ועפ'
דמיוסב' אמנם בתפלה סעמ'
היה ה'סר עיכו והיה מתפלל ע'ס'
סעמיד' ואפי' בהור סס' היה סגו' עיכו
והור מלה ב'לית מפי ה'ס' עד גמרה
ואחר שכל ככל'ס' ס' טרם סתפלה
לסתפלל כלל בתפל' סתפלה
צריך סיקבל עליו צול מ'ס ומכות טרם
ואהבת לרעך כמוך ויכוין להסגב
איש ואיש מישראל כנופיו ועל ידו
תפלתו כלולה מכל ישראל וכוס ת'
מקובל וזעזע פרו ויכלית בס' ד' כוס'
ונחור לעכיו התפלה:

אחר אשר כבר גת' בחי' סמעס
שהוא לתקן ד' עולמות אנו'
במקומם למטה ולסעלותם עתה כנאר
בחי' הדיבור:

והענין כי עד עתה היה סתיקון
לסלק ולרעין ולהדח
סקליותו מן סקדוסס וסתיק' על הדיבור

התפל' נוכל' לסעלו' ולכלול' סעולמו'
כל א' וא' עם שלמחלה מחנו :

מר דרך כלל כי מן הדרכות עד
ברוך שאמר סוף עול' העשו'
ומש' מן מזה עול' היכי' ומש' עד
סעמור עולם דבריו' ומעמידם
קדש' שקודם אשרי' באני' . ומחש' עד
תכלה' לדוד עולה דבריו' ומש' עד קוה
אל ה' ינו' כי קדש' ונו' עולם היכי'
יחש' עד עלינו לשבח עולם העשים .
והענין . כי תחלה אנו מעלין
העולמו' מלמעט למעלה
יחש' ינו' עולם תחנן כעולם שלמעלה
במחש' גד' במכאים כולם כעולם ביחד
בע' העמידה כולם באני' ואו' מעשה
טווח' ואחר דרך לקבל שפ' מאותו
ע' ונו' ואנו אנו אחרים מן אשרי' עד
הפל' לדוד כדו' להורי' שפ' מאותו וינו'
ע' ולו' ש' ברי' ולא' להוריד' עולם דבריו'
במחש' למעט במקומו וכן סכונס' כשאר
עולמות' עד עלינו לשבח אכן בעלינו
לשבח יורדין כל עולם ועולם למקומו
כמ' בס' . ושענין כבר זכרנו כי כל
העולמות' כתקנו במקומ' כבחי' התיכונים'
שהוא העולמות' בכללן עם המקיף
שלהם . אך האדם עמנו לא כתקן עדיין
רק בחיבת הנפש שלו לבד חלו הם מנות
מעטות מכל הנפש ואפילו הדרכה
שלהם היא מכל' מנו' מעשית :

וי' חב' כשאומר סקדנות' : כויק'
לכלול' העשוי' בני' אחר'
מבשר כתקין כל סקדנות' בכללותם .
ואנוס' סקדנותם לכולל' א' רק עד
הכללות' הסקדנות' אשר הם פנימיות'
העולמו' כול' ולכן אנו אומרים הקדמנו
ובזה אנו כוללים עולם העשים כבחי'
פנימי' וזהו שהוא סוד הסקדנות' עם אור
מקיף שלה הנעשה עז' דוד . גם
החינוכו' שהוא כללות' העולמות' ככללי'
עמם והנה אנו מעלים עולם ה'
וכללי' איתו עם היכי' בסוד הסקדנות'
שהם סקדנות' שבעשי' שהם : מיות'
עולם העשים בסוד הקדמנות' ואנו
בעשים מוחין פנימים לסקדנות' וג' אור
מקיף להם עז' דוד . ואח' אנו
אומרי' וזמירות' מדרך שאמר עד ישתה
להעלות' הסקדנות' שביני' עם פנימיות'
ומקיפין אל דבריו' ואנו גם העולמות'
שהם חיצוני' היכי' עם מקיפיו' הם עילוי'
וכללי' בהם אח' ניו' או עול' דבריו' עם
הסקדנות' אשר הם עם פנימיות' ומקיפיו'
עד האני' ואנו גם העולמו' שהם חיצוניות'
דבריו' עם מקיפיו' הם עילוי' וכללי'
בהם :

ואמנם דע כי כבר נת' אנחנו ב'
סוד התפלגן של יד הם
סמוחין פנימיות' עם המקיף שלהם כבחי'
העולמות' של דבריו' ושל ראש כבחי' והנה
עתה

ותא'חקת התורה

עתה בקש אלו מור'די מוחי' פכימיו' לפכימיות הכשמות ואח'כ בעמידה אנו כותבי' לכם אור מקיף ובהנה עתה שעלו לפשיה ייבי' בברו' שם סוד מל' ותת' בנו הברו' א'כ עתה אנו ברוכי' להעלות' בבר'יה נסוד מ'ן אגל' אומם שהיא עולם הברו' כדו עיתנו להם מוחין פכימיו' בסוד הכשמות הנה צריך אשר יתיחדו אוא' דא'ני לתת מוחי' לצון דא'ני ומיה ימסך אור אל אוא' דברו' לתת מוחי' אשר שם שהם סוד עשי' ייבי' שכללו עתה שם וסכס אין כח לזם רק עז עכו' קם טאיכה מעשית רק דברים וגו' יש כח לעשות זון לתת מוחי' לצון דבר'ח' מוחי' פכימיו' ומקוי'הם ונמנ' עתה כי כנחי' העולמות מנחי' הכשמות שהם פכימיות ומקוי' חוץ מעולם החזילות כי אין שם רק מוחי' פכימיו' בלעי מקיף והח'כ בעמידה בעש' החקיפי' א'סמוחי' כמ'ס אגל'נו נפי' תפלת ד'ה ע'ש וצריך לכוין בקינות בתפלה בעש'יה יכוין להעלות כל הכפשות שהם שם אל היבי' וביבי' יכוין להעלות כל הרוחי' שהם שם אל הבר'יה ובברו' אל הכשמות ואי' כפול' הכבידה וחו' הו' סוד מ'ן ויסתתף ג'כ נס'נו בכל חלקיו באלו העולמות הכלל.

וצד'ך ג'כ לכוין כשתחול מן סברכות עד ברוך שאמר

תכוין תדור בשם כ'ן שפוא עול' העש'ה ונבא מאות ה' אחרונה ששם שפוא בעש'יה וזה הפס סוא כשמת העש'ה פעולה למעלה ביבי' גם תכוין בשם אל אדני' שבעש'ים.

ובהגיעך לברוך שאמר עד יונר אור תכוין אל כשמת עולם היצירה שהוא שם מה ג'כ תכוין אל ידוד שביצירה.

ובהגיעך ליונ' עד העמידה תכוין לכשמת הבר'יה וסוא שם ס'ג גם תכוין לשם אל של' שכתובות' ואחרי' אומרך אדני' שפתי תפתח שפוא סוד היכול קי'ק דברו'.

תכוין אל שם ע'כ דיודיו' שינבא מיו' של ששם ובע'ה תכוין בג' העולמות כל' כסדרן לאחר העמידה עד עלינו סברות ואמנם לא תכוין כל אחד נכחו עכמו' כי עיקר סכוונ' היא לשלב ולכוון עולם בעול' ולכך בהגיעך לברוך שאמר תכוין אל אות אחרונה ששם לשם כ'ן ולשם ח'ל אדני' ותעלם ותחבר' עם אות ו' של השם ולשם מ'ה ולשם ס'ל אדני' וכך כ' אשר תגיע אל יונר יכוין להעלות אות ה'ס' א'תתאה דבוקה עם הו' אות ו' דבוקה עם אות ה' עילאס שברו' וכן שם כ'ן תחבר'כו לשם מ'ה ושם מ'ה עם ס'ג ס'כבר'יה:

ובהגיעך

ובהגיעך

לעמידה תכוין כל יד

בנוליד זה בזה חלמטה

למעלה ע"ד הכן וכן בירידה שם סדר
העולמות מלמעלה למטה עד עלינו
לשבת באופן כי בהגיעך לא קנה לא יזכו
תכוין כל יד עולמות מלמעלה למטה
וסנה הודעתך הענין בדרך כלל:

אמנם דרך פרט דע שעתה אנו

בעשיה שהוא ח"ל אדני וכו'

בניצורא כ"ו וזונו את בני ישראל

וכ"ס בזוהר סקליפות אשר הם נאחז'

בעשיה הם קטות ונריק לשורפם באש

ולכן אמרו איןנו אלא עז ולכן קליפת

העשיה נקראת כן לפי שזכרים ח"ל

אדני וכשתאמר הספוק עזלת תמיד

העשיה וגו' תכוין במלת עלת ששיא

כני' שה אבגזיתן שהוא ההסד

שמאיר בכל בקר ונקר כזוהר בזוהר

בבאם מקומות *

ואמנם יש בקליפתו ל"ב א' המרקב

ומכלה בכל ובכל בקר

מתעורר אותו העמא לבלות פעולם

ח"ו וסאל ברחמיו מגלה אור סהסד הזה

במ"ס וישכס אנרפם בבקר וזה בעשה

על ידיו עולת תמיד שסין ישראל

מקריבים וסיה מכניע אותן התולע

העמא *

ודע כל סוד עולה היא סוד לאה

שהיא עליונה ושם סוד הדינין

הקטים כולם ולכן בא עולת התמיד
כנגדה לחתך דיניה שלא יסלט תולע
העמא ותו' לע יקוור עולת' וזונו עולת
אותיות דידן באותיות דין תמ' ד כתיב
ססר זהו סוד לאה הלוקחת ד' אלכסנ
מד' שמות אהוד כמבואר לעיל נאות ק'
בענין ק' ש וכמבואר אצלנו על פסוק
ומדת ימי מה סיא :

ותבף אחר פ' התמיד קודם פסוק

וערכס לה' האמר פעום

הקטורת לפי שנעולם העשיה ספרים

מהם פנימיות ג' ראשונות שלה וסנה

כוונתנו לסעלים עולם העשיה ולתת

נו ממקום סחר והוא אותן חיות של

סקחשה אשר הוא נתון הקליפה

המסיה אותה והם סוד ז' סמני קטורת

והנרה להיות שמה' ראשונות

דעשיה נעשה יבירה ולכן

נריק שנאמר שם בן מ"ב שהוא ביבירה

לסעלות אף על פי שכל זה הוא

בעולם העשים אשר שם ירדה מלכות

דיבירה וזה סוד מס שאלנו חומרים אכ"א

בכ"ח וגו' שעל ידו יכולה העשיה לחזור

יבירה ולהלבושה אמנם בכל יום ויום

תכוין להעלותה עז כל שמות מ"ב רק

סתכוין כי ביו' א' גובר שם הראשון שהוא

אבגזיתן וכו' בכללים כולם וביים ב' וכו'

עד יום השבת תכוין בזה סקליפת גס

תכוין להעלות הפנים בב' אותיות

יד א' 14 I ראשונות

זאת חקת התורה

ראשונות של ספס של כל יום ויום
הנובר בו כנוכר וכב' אמצעות לכחות
רגליהעולים וכב' אחרונות לעופף
עליו וזח' כ' בשכמ' לו :

אחר כך שאר הסדר בפרק
א זהו מקומן וכו' כו'
הוא מדרבנן והוא להעלות שאר
פעסיה כמ' ש' כ' ד' אך ג' ראשונות שעלו
ביצירה זה היה על ידי פ' התמיד
תורה ממט'מה שכתרו וזתר בפרק זה
לפי שאין בו מחלוקת ועתה אנו כרוכים
אל השלום ולא אל המחלוקת :

ואח'כ' אנו אומרים בריותא דרבו
ישמעאל מדו' ז'ג שהתור' כדרש'
בס' לפי שכבר נשלמו להעלות כל
חלקי פעסיה עז' מלכות דיצירה וחיות
הקדושה התחתונה במקום מה שעלו
ג' ראשונות דעסיה ביצירה : והנה
עתה הם הי' דעסיה שלימות ועוד ג'
ראשונות שלם שעלו למעלה ולפי
שנכללו ביצירה שסוף זעיר ונוקבא
תורה לזה נקרא ז'ג מדות שסתור' כדרש'
בס' :

והנה עתה כבר נכלל עול' פעסיה
ביצירה אך עדיין לא קבלו
ג' ראשונות דעסיה מן היצירה רק
בחינת נפש של היצירה ולכן אנו כרוכים
למת להם רוח שלן היצירה וזהו יתוקן
עז' הקדושה שאנו אומרים קודם הולדו ואלו

אנו מכוונים כיושב בקדושה זה ב'פ' כ'ק'
וכ'פ' מ'כ' וס' כ'ח' והמ'כ' הראשון סוף של
א' תיות כי הכ'ח' אותיות הם שיש מן יהא
שמים רבא עד על' מים : והמ'כ' של
אותיות הם ז' וזין שיש בר'ת וישתבח
ויתפאר עד ויתהלל שהם בני' מ'כ' :

ותכוין בפס' מילוי אלפון שכונתה שיש
בו סוד כ'ח' אותיות של מילוי המילוי
וגם מ'כ' אתויון כוללות בכללות ז'
ווי' וכ'ח' ועז' הכח והמ'כ' תמשיך כח
אחר שסוף כ'ח' תיבות שיש מן יהא שמי'
רבא עד דאמירן בעלמא : והמ'כ' סס'
סוד ז' תיבות ששם מן ישעיה עד
ויתסלל וככל תיבה ז' אותיות והם מ'כ'
וסנה כ'ח' ומ'כ' והם מ'כ' ס'ג של בריאה
לפי שכוונתנו עתה להמשיך כח רוח
סיצירה הל' סוד העסיה לכן כריך אילן
ג' ראשונות של העסיה שיקבלו אור
הגדול עז' כ'ח' ומ'כ' עליון של הכריאה
כדי שיוכלו לתת חס'כ' כח רוח היצירה
בשאר העסיה :

גם ראוי לכוין שהקדושה מכניע
הקליפות לכן הוא כלשון תרגו'
בוד פאסורייכ : וגם כן יתגדל ויתקדש
זא' אותיות כנגד זא' סומכי קטורת כי
הקליפה היא זא' שהחיות שלה אינו
נכלל עמם ולכן אנו אומרים יתגדל
ויתקדש זא' אותיות כי החיות שנקליפה
יתגדל ויתתלק, אל תוך הקדושה וזהו
'ויתקדש'

ויתקדש פירוש שיכנס בקדושה וכו' יבנעו כל הקליפות וימותו לכן אנו אומרים אותו כלשון תרגום :

ורפי' שראש העש' אינו ממלא רגלי סיבירה אנו מתקנין אותו חלל בסודו לה' קראו בשמו וסכווכס לסאיר שמוית סקדוטיס ואורתית' כעשים כמין מכך בין עולם לסבירו וזר לא יקרב :

ואנו אומרים אחר כך סודו עם היות שכל המזמורים הם ביבירה אך זעעס כי סוד להיות הוכל ו' דעסיה יבירה ממש כסוכר ולזה אנו אומרים סודו לס' קראו בשמו :

והנדר כל תיקון הודו עד צדוק שאמר הכל הוא ככאן באילו ג' ראשונות של עשיה שעלו ביבירה : והכה מכסה אשכנז לומר בתוך תיקומו יבירה שהוא מברוך שאמר ואילך : אך ספרדים אומרים אותו קודם לפי שערדין כל הוא תיקון העשיה כי יבירה ענמה עדיין אינה כתקנת ולכן אומרי' אותו בין העשיה שהוא אחר סקדים דעסיה לקודם ברוך שאמר שהו' ניר' וכן הים כוהג הרב האלהי מהרצ' זלזהס וכן ככון לעשות :

הבוונדר מה שאנו אומרים הודו לפי שבתחילה עז טלית קטן וגדול תקנו את סיבירה וסלקנו

הקליפות מחנו ואיתו סמעס' סי' הכווכס יבירה כיבירה אך עתה שעלו שלשה ראשונות דעסיה שהם סוד סיכל ו' דעסיה הם הנעשים סיביות חל ג' תחתונות דיבירה אנו סוששים שלא יחזרו סקליפות להאחו בג' תחתונות אחרי היותם מהעשים לכן אנו אומרים הודו לה' קראו בשמו פי' אתם מלאכים קדושים וכתות הקדושה ועזו ופחדו הקליפות ולא יתאחו שם בג' תחתונות דיבירה וכו' :

ביבל העמים אלירים וגו' לשבר כח הקליפות

כי בא לשפוט את הארץ תכוין ר'ת לאה כי ממש כל הדיקן והמשפט כי פיא דיכא קסיוא. ובאומרך וסל'ל לזדורד תכוין לחבר אדני סג'ה'לל עם זדורד : ובאומרך נפסינו חכתס ר'זדורד תכוין שם זה סוא ב'ן במילוי ההן ופשוט מילוי יס בול'ו אותות הדי ב'ן וול'ו בגי' שם הקדוש הוכא מר'ת שהוא גה'ל וסוא כעסיה הנקרא נפס' : ובאומרך כל גמ'ל עלז תכוין ס'ת שם קדוש זלי' שהוא שם גדול ומורט המעלה את הכיבונות של עולם העשיה :

אל נקבות ה' כוונתינו עתה עז הפלתינו להעלות

סעולמות ולכללם עד האבילו וללקט י' ב 14 2 כל

זאת חקת התורה

כל כינוניות סקדושה שנתפזרו בין
סקלים' דעסיה וחוכורס למעל' לאכילזת
וללקט הכשמות והכינוניות של המלכים
דמיתו ככודע ומהם נעשה אחר כך' מן
אל המלכות ככפילת אפיוס והם סוד
הכשמות סמתפרכות בומוד דנוקבא
בומוד כפולת אפיוס ואין יכולת בידנו
להוציא מהם אותם הכינוניות אלא עו'
י' הרונימלוק' במבוא' אכלמו כי הנופים
שלחם נעשו מן למלכות והם המלקטו'
את כינוני סכשמו' שבעסיה שבאופן אחר
אוי אשר ללוקטן בשום אופן כלל מה
שאין כן בשאר עולמות ולכך סוכרכו
בהם בהכרח ליסרג אלו עשרה תבורי
ישראל כדי שיוכלו ללקט אלו הכינוניות
שבעסיה מן היום שבהרגו עד ביאת
המשיח בעזה' ב' ואל זה אנו מכוונים
באל בקמות ה' סיכקוס בקמת איתם ו'
הרוני מלכה ועל ידי זכירתנו אותם
סם מתגבר' ומלקטים הכשמו' וכינונו'
שנקליפות העסיה' ומכאן עד ה' מלך
ות' מדבר בענין זה:

באומרך ארוממן וגו' ה' העלית
משאול בפשי הוה סוד
בעסיה סנקרא שאול דרגא תיעאה זחין
בעסיה אלא כפקות וזהו משאול כפשי
ואחר כך אנו אומרים:
ידור מלך סוא כוד מ' שסע' י ועו'
עשרה סרוני מלכות בא

נקמות וסם בחינות כינוניות שבעולס
סעסיה זלפי שבעולס העסיה סוא סוד
מלכות לכך כל ס' שלח הם כסוד מלכי'
זלפי שחורו להיות זהם מלכים גמורים
כבראשונה וזהו ה' מלך וגו' שסם שלשה
בחינות דאשונות דעסיה שעלו לינורה
וסם סוד מ' שסם עככפך ולכן תכוון
במלת מ' לך שעול' למכין מ' ואלך עולס
כ' וימלך' עולס פ' סרי מככפך כולו
זלפי ס' מלך ה' מלך וגו' אמנם סוד ס' ס'
איך הם דמיוס בפסוק סזה והוא כי ה'
מלך וגו' הם ג' ידור וג' פעמיס מזהר
מלכות והם סכד' גם תכוון אל ג'
אמנעיות גם כן באילו סג' הוית והם
סג' והגם באומרך לעולס ועד תכוון
ל בחי' המלכות סכק' עולס ככודע וכבר
כתבאר לפניל בסוד אמן סכג מקומות
המלכו' דבוקה בא' וסם דעת ת' סוד
ולפי סהוא עולה עמוזאיה יזרדת לכך
כנגד מה שתכוון לכפילת שלש הויות
בסוד וס' ס' ס' סג' ככוד כך תכפול
כוונת לעולס ועד לב' עולמות שהם ב'
בחי' המלכות א' דדעת וי' בת' וסח' ס'
כופלים לפעם סגית לומר ה' מלך וגו'
לכוין בג' אחרונים שהם כה' ואין כאן
כפל כמו בתחילה ומלת לעולס תכוין
בחי' שלושית של המלכות עם היסוד
ואס' כ' אנו אומרים:

והיה ה' למלך וגו' והם סוד פרכוף
זלפי

זם דמלכות נוקנא דעשיה סרמונה
 בכללות במלת לעולם ככל' זעתה אנו
 מפרטים את כל זם זנריך לומר שלשה
 פכוקים אלו מעומד כי הם סוד כל זם
 דעשיה ובהם אריך וחזא לבן באמר
 מעומד בהכרח כדאיתא בזוהר:

ונבאר עתה ענין ירוד בדרך
 הנס הוזה ראשונה נקודת
 אור וזוהו כמו נקודת מלך שהם בגול
 אך ב' שהין נחשפי' ואין ב' בהם נוקיד
 והוזה ב' יורד וזהו אנו כמו נקודת מלך
 שניהם נפתח ונ' שהין בלי נקוד:

והוזה ג' נקודתו כמו יבול וך יורד הורק
 ד' א' שבא וא' חולם ו' וה' אחרונם
 ג' נקוד ומלת לעולם תכונן בו אל
 מלכות כחבר נכשתאאר הוזה שליטות
 זו תכונן שב' היות אלו הם בני יבין
 והם ירוד אלקים כנוכר ברה' פר'
 ונחם דף ר' ע'א' ונאמר ד' מלך
 ונאמן הנקוד בגול תכונן בו מלך
 ג' כ' כמנן מזה והכוונה שאלו הם מ'ן
 עשיה האבילות ונאמר ימלך אנו
 כונן בו מלך מלך ימלך הם בני מנכ'פך
 בו שהם סוד הנבירות של מ'ן כי ימלך
 זר וא' והכל פולה ר'ף וא' תחלל
 לוך בול' יפלה ופ'ן שהו' סוד מנכ'פך
 מלה פ'ר' וס' כוללים של ה' אותיות
 מנהיג פ'ר' וס' כולל ג' פ' ויהיה אנו'
 תה' ה' אחר ושב' אחר נכמ'

הרי שלשה ראשונות וכל שאר של ה'
 כלולות בהם:

אח"כ	בחול	אנו	ומנהג האלפי
אומרים	מומר	הארץ זלהו הים	
אלהים	ומכינו	בשהיו אומרים	
וכשבת	השנים	ה' מלך בזמירות	
מספרים	כבוד	בב' ה' אף על פי	
אל:		שסוף עדיין לא	
אמר	המחבר	הם מניע שם	
מנאנו		בזמירות עכ"ו	
כתו' ו'ל באמרנו		היה קם על גולו	
ה' מלך וגו' ב' ש		ונשאר מבואר	
נריך לבוין שהם		עם הקהל עד	
כנוד סב' ד' וסג' ת		סגמרו ה' מלך	
של אבילות דעשיה		אך הוא לא היה	
שעלו למעלה עם		אומר עתהם חלל	
ראשו כתם פ'ו		היה אומר סדר	
דברוך	שאמר	תפלתו במקום	
שהוא	כער	שהיה	
תבילות דעשיה			

ליכלל הכל ביורה: זמפני וס' אנו
 עומדים וזו מנו מעלים שם כל העשיה
 חוץ ממלכות נכש' שנשאר ברו' העשים
 ומשמרבת לזון שתתנוכם כטעם
 ומלכותו בכל משלה וס' אר קומת העש'י
 כנכסת בשמי שלישי היורה: וזו נור
 לתורה עד תהל' ה' ידבר פי סוף תיקון
 היורה עכ"מ

זאת חקת התורה

כדרך הזמירות מברוך שאמר עד וכו' במילוי המילוי הם מ'ב עם מ'ס
היוצר הוא ביצירה וברוך הם פ' וראוי לכוין מברוך שהמר
שומר הוא ראש היצירה והנה כדי ליחד עד יוצר אל נשמת עולם היצירה והוא
העשים ביצירה לפי שם שם קליפות הם מ'ה' גם תכוין אל הויה שב צירה
גדולות וקשות צריך ליחד ראש היצירה וגם תכוין להיות ו' שבשם וכשתגיע אל
תחילת בראש העשים ואחר כך שאר היצירה מתקף לעילא וכן בברואה
מתקף לעילא:

ודע שבברוך שאמר צריך שתאחז ב' נדרי העלית שבכנגד פניך
ותשימום בחוס וצריך לומר מעומד כי כבר ידעת שבכלל מד' עולמות של
אנועים בהם א' א' און וברוך שאמר עד מכולל בתושבעות הנה הם
א' צורך כנגד א' תיקוני דיקנא דא' כי ביה וו הוא דא' דאיהו ריטא כלל
גמ' הוא כולל שרשי און דמייכיה נפקין וביה תליין לכך הוא כולל כל עיבות
ביהם כנגד א' תיקוני דיקנא דא' וט' תיקנים דא' הם סוד שם כ'ב אותיות
שום בברכת כהנים ואדני הוא ס'ס הרי פ' אבל הכל הוא א' דמתמן נפקו ויהו
ראו בתם פ' וכזהנת אלו הפ' תיבות הוא סוד חכמות שבו כי הלח הוא
בסוד הזקן והשערות א' אך יש כוונה אחרת בזה פ' בסוד הפנימיו שבתוכו
והוא סוד שם הו' במילוי אלפין שהוא מ'ה ביצירה א' א' בסוד חשבון
אותיותיו ד' אותיות קפשוט וו המילוי

וכ' במילוי המילוי הם מ'ב עם מ'ס
היוצר הוא ביצירה וברוך הם פ' וראוי לכוין מברוך שהמר
שומר הוא ראש היצירה והנה כדי ליחד עד יוצר אל נשמת עולם היצירה והוא
העשים ביצירה לפי שם שם קליפות הם מ'ה' גם תכוין אל הויה שב צירה
גדולות וקשות צריך ליחד ראש היצירה וגם תכוין להיות ו' שבשם וכשתגיע אל
תחילת בראש העשים ואחר כך שאר היצירה מתקף לעילא וכן בברואה
מתקף לעילא:

ודע שבברוך שאמר צריך שתאחז ב' נדרי העלית שבכנגד פניך
ותשימום בחוס וצריך לומר מעומד כי כבר ידעת שבכלל מד' עולמות של
אנועים בהם א' א' און וברוך שאמר עד מכולל בתושבעות הנה הם
א' צורך כנגד א' תיקוני דיקנא דא' כי ביה וו הוא דא' דאיהו ריטא כלל
גמ' הוא כולל שרשי און דמייכיה נפקין וביה תליין לכך הוא כולל כל עיבות
ביהם כנגד א' תיקוני דיקנא דא' וט' תיקנים דא' הם סוד שם כ'ב אותיות
שום בברכת כהנים ואדני הוא ס'ס הרי פ' אבל הכל הוא א' דמתמן נפקו ויהו
ראו בתם פ' וכזהנת אלו הפ' תיבות הוא סוד חכמות שבו כי הלח הוא
בסוד הזקן והשערות א' אך יש כוונה אחרת בזה פ' בסוד הפנימיו שבתוכו
והוא סוד שם הו' במילוי אלפין שהוא מ'ה ביצירה א' א' בסוד חשבון
אותיותיו ד' אותיות קפשוט וו המילוי

וכווסר

זאת הקת התורה

גז

פוד הדין רק בהנערפות סימור הרוכא
לשטורי לכ תכוין בר'ת ללח וסמל
א'מע'ב גם הוא בני'אדמי.

הללויה הללו את ה' מן שמים
הוא בת'ת:

הללויה שירו לה' סיר מדם שוא
בחסד וזהו תהלתו בקהל
חסידים ואנו בוללים עמו את קננו וז
למתקן בפסוק ומדב פיפיו'כיד לעשות
נקמה.

הללויה אל בקדשו ג'ראשונ' פרי
שחמטה הללויה בוללים
כל קזם דיבורים. וזהו כבר זכרנו כל
פזם דיבורה מן הללי כפטי עד הללו
אל בקדשו וכבר נתבאר אנלינו כי יש
במה פרנפוסים בכל עולם ועולם לכן אל
תתמה אם בזכיר קדברים נפוליים
ויכזזלים ולכן תמנא כי אנו מוזרים
להזכיר סים' דיבורים כויברך גוד לך ה'
הגדולה ונו'ולא ידעתי סיכן קס:

אמר המסבר מנלתי כתוב ויברך
דוד עיקון אכולות דיבורה וכו
גם כן כתם פז' עד וחתה מחו' את
ובמלת כולם עולה ובורה נו' ספורת
העל' וניט'אב'ד וסג'ת' תוך הכריאה
עד גבי שלישים שלם ושירת הים ושתבת
עיקון לחלל זה קדוש וכרכו מעלים
זמר ויבורה קרוב למקום דעת של
ריאה עד כאן מנלתי כתו' ואני בעני

מכופק אם הוא מהרב זלזה
ויברך דוד האלסי קהרז ולסה הים
כוסג לקום על רגליו ונשאר
מעומד מן ויברך דוד עד א'תם ה'וא ה'
אלהם בכלל ונו' פיהוא סוד סכתר
ולכך בר'ת הוא רמון שם ארזר וכל
איה הוא בכתר: וגם הוא ביה כוהג
למת כדקס בשעה שסו'אומר ויברך דוד
וגו וטעם כי הלא סנדקס' הים מכות
עשה וראוי לעשות המכות מעומד גם
טעם אחר כי הלא סנדקס' בתנת לענו
סה'א הסכימ' סה'א יטבת בחין וברך
להקירה ולהצמידם על סנדקס' זנוא
ת'ת דכורא' ואמנם ה' כוננס ג' מרו'
וחתם מוסל בכל כי סלת' בכל' הוא יסו'
הנקרא'ל' וסוף סמותן סנדקס' אל
סמכנס'ואל זה ראוי לכון ומכילאות
סנדקס' טסיוס מותן סאלסי כמחאור
ולסה הים ג' פרועות א' סנג'ל' לחס'

וא' סנג'ל' רמל וא' סנג'ל' המלכות של
צורה בגו ריט'ל דלא אשר מחנה ינאת
לאה כנודע: האמנם ה' כותן תחלני'
ביד הגבוה' כ' פרועות סנג'ל' כ'עליונות'א
סהם מלכות דביכס ולסה סיונאס מחנה
ואחר כך ה' סאלק ומטיל פרועות
השלושית סנג'ל' רמל' סה'א סחתוכה
ותבוין במלת בפ'ל שבה כדמות
הסכינה כויכתיבת סנדקס' מן
היסוד סנקרא כל אל סשכינה סנק'חת

מו א י ג ז ככל

זאת חקת התורה

ככל בסוד נס' הי' לאברהם אבינו ונכל
שמה וסוף שם כ'ן במילוי ההין שהוא
בנימטרויא בכ'ל ואמנם ע'ז הכדקס א
שמותן לה סיסוד שהוא שם כ'ן סכוכר
היא גדלת פרנפסה.

ג תכוין בר'ת כ'ל ונזדך כ'ח
ונכור' לשם בו' ביהוא חילוף
א'היס סוד קו המדס והשם הזה מכס בה
בסוד קו סמדה והוא האוסוף חיות
במוחין של המלכות ומגדלס ויש בידו
לגדלס ולחזקס וגם לפחות ממכס כפי
דרכו וזהו בידך לגדל ולחזק לכל שהיא
מלכות הנקראת כ'ל ויש ככאן ב'ידים
והם ונידך כח וגו' ונידך לגדל וגו' והם
סוד ככ'ל סכוכר שהוא כ'ן המעלה מ'ן
של היצירה אשר אנו עפס בו וסוד ס'מן
הם ח'וג סוד מכנפ'ך כפול וסס סוד
ב' ידים ימין ושמאל שבהם עשר אצבעו'
כנגד עשר אותיות מכנפ'ך כפולים
וכמו שנתבאר לעיל באות ק' של חקת
בענין ק'ש של המטה כמ'ד זעס.
ותכוין במלת ואתה מסיה את כול'
כי ואתה שהיא מלכות מחו'
את כל העולם בסוד שם ס'ג שהוא בני'
מחיה.

אז וישיר ונו' נסלת בעוך אל
בזה קדשיך ר'ת גי'ב'ן
קכ'א וקס :

בא'ר והם הוים ואהיס בהפ'ן :
ויס כשירת הים חז' הויות
שיס בויהי כסוד ה'לעולם ונו' אך ככר
ידעת כי ככל עולם מן אצפ' יש כל
הזס וא'וא וזון ולכן בסוף היצירה אנו
סוורים ז'ח הויות בשירת סיס וזג
שכחוס בושתבס דאיכון סלל וזמרס
וגו' הכס י'ג שכחיס שיס בושתבס הם
ע'ד יג מדות ד'רי כי היצירה עתה גס
כן בסוד יג ספירות ככוכר לעיל .
אך סאלהי כמהר'חו זלסה כתב וזל
וכלע'ד שהוא ע'ד יג כרוך שיס בברוך
שאמר ככוכר לעיל ואחר כך אנו
אומרים .

קדוש וסוה סקדוש השני שקודס
היוכר סוף דוגמת הא'
שקודס סודו ודומה לו ככ' מינו' וכ'ח כי
על ידיו כ'ח אותיות שהם מן יהא שמים
רבא מכרך לעלם וכו' אנו מעלין סשס'
היכלות דיצירה בכריאה . ועל ידיו
כ'ס תיבות שהם מן אמן יהא שמים ע'ד
בעלמא אנו מעלין את ההיכל הז'למעל'
זכ'ס לעיל .

ואמנם מתחלף זה הקדוש מן
הראשון שהכ'ס אותיות הם
דמילוי אלפין שביצירה וכ'ס תיבות הם
מילוי ס'ג שבכריאה אמנם קדוש זה
הכוונס סכ'ס אותיות ע'ז ס'ג בכריאה
זכ'ס תיבות על ודיו שם ע'ב דאכילות
ודע

כתובם לי מן סרנכים חמיו פול' שכמים
השלמים קדושים וטהורי' המם המאורות
הגדולים זכו עכ' לא כתתי לבי לסכנם
בחדר גנת ביתך מלך מלכי המלכים
לגלות ריזין עילאין כי לאו דילטור אכא
לכן הכנסתי פילי בקופא דמחטא משום
כבוד אלהים הסתר דבר כתיב ואם
בעל כפס אתם תעיין במ' סכוונות *

דע אחי מן יוצר אור עד העמידה
הוא בבריאת וטס ככלל עשיה
ויכירם וכשתגיע אל יוצר אור תכוין
להעלות אות הא' תמאס דכוקס
עם הא' ואות ו' דכוקס עם אות
ס' עלאה שבריאס לכך בסגיועך ליוצר
עד העמידה תכוון לנשמת סברואת
והוא סס ס' ג גם תכוין לסס אל שדי
שברואס.

והנה בתחלה עולין אל היכל
הראשון דבריאס והענין
שכבר סודעתך כי ו' היכלין דבריאס
אין סמלכות בכללן כי המלכות היא
נקודה בכתר דיכירה בסיוכל ק' הקובץ
בשאר פולמות ואמנם היכל ראשון הוא
לבנת הספיר וסוף ביסוד דבריאס וסוף
אמרו ותא' רגליו כמעט לבנת הכפור
כי רגליו סס נכס והוד ותחתיקס הוא
יסוד והכס היסוד הוא דבר וקובץ כי
יין בו כמות סעטרס כי כתר ידעת
שאין סעטרס סוד מלכות נכמה דק
ען א 15 2 כללות

ודע כי הלא הקדים נתקן כלסון
תרנוס כנוכר בוזר תרנוס
לאוהו מתבר שלסלאין דפרולא וכו'
וסענין שכבר ידעת כי כל תרנוס הוא
סוד אסוריים של הקדושה והוא קדושה
גם כן רק שמשם ינקים סחינוכים *

והנה סקדיסס סס להעלות
העולמות למעלה ממדרגותם
במ' ס לעיל ואמ' אנו יראים כל יתאחזו
הסחינוכים על ידי עליית סעולמות סלו
ויעלונם כן וינקו לכן נתקן כלסון
תרנוס סקו' לסון דלא מסתמע למלאהו
עילאי כי סס מנד הפני' ומדברים כלסון
סקודס' אך סחינוכים סס מכוכים
סתרנוס כי משס ינקתם ובאמרנו
השנח הגדול הזה כלסון תרנוס' או
נכנעים סחינוכים ואונס עולוס למעלס
ודע כי סוד סקליפות סס כמשכים
כולס מסוד לא ירועות וסס לא

סמי הקטור וסודס הוא סוד ב' אותיות
אסרוכות משס זרוד ססס וס' בגימט'
לא ולכן אין ספגס מגיע דק עד ז' ולא
בא' א' ולכן אותיות יסגדל ויתקדס
סס לא כדו סוסמלקו מהס לא כוכונות
הקדושה שנקס וועלנו למפלס במקוס
הקדוש וכוה יכנעו סחינוכים וסאותו
יתר כודי כוונת הקדוש קדוסיס
וכוראי' המס בכתובי' על ספר סכוונ'
מן סארו' באריכו' דהנ' סקדסו' והורמכ'

בללות דוכרא מז' אך המלכות היא
דאל ואובס העטרה • ולכן כקרא
לכנת ספיר לכנת לשון נקבס ספיר
ספיר יסוד ענמו אחר כך:
היכל עצם השמים הוד: ואח"כ
היכל נוגה נכח: אח"כ
היכל זכות גבורה. אח"כ
היכל אהבה חסד: אח"כ
היכל רצון תפארת

ואמנם פדרן מפורש כוהר פרשת
פקודי דף רסב' כי סברס
ראשונה דיוצר עד אל ברוך הוא
הוא לכנת ספיר ומשם עד לאל
ברוך הוא היכל ענם השמים ומשם
עד סמאלם בטובו הוא היכל כונה ומש'
עד אהבת עולם היכל זכות ומשם עד
אמת ויניב היכל אסב' ואמת ויניב הוא
היכל סרנון:

והנה עוד עושה שלום ובורא את
הכל כי שלום הוא ביסוד וכן
הכל הוא ביסוד ואומר מה רבו מעשיך
ס' תכוין מ'ס בווהר פרשת פזריע דף מ'
את כול' בחכמה פשוט כנלס והענין
כי סלס יסוד דחכמס הוא בתוך יסוד
הניכס ויסוד סבגס בתוך זל כוודע
גוסו סענין חכמס אומר והניכס עושס
בסוד לב' אלסיוס דמעשה בראשית •
וכריך סתכוין סברכה וז מדבר' בפנינו
סיוס ג' אפניס סכסוכל וס' וס' מלסס

פארן קנייך • סזלך סמרוסס תכוין
כי הוא יאדרו' כדו' והענין כי הלא
סיכל זס סוא יסוד דברואס וכבר עלו
עתס עסיה ויכירה וסמלכות דברואס
אשר כולס כלולוס בה והוא עולס' עתס
לסיכל זס וכתחברו מלכות ביסוד וזהו
סוד שס זה יאדרו' די כווד' כי שס זה
ביס' בסמאל' עמו סמלכו' כדי להעלות'
אל סת' כמו סאכחו עתידוס לעשות
בעמיד' ולכן כוונת שס זס סוא כאומרך
המלך סמרוסס לבדו מאל' כי הס ס'
ס' סיוס זל שס זס כאנין אל' כמו סאמר
בהרכס מקומוס סאל' כינוי אל שס זה:
ובאומרך ב' סרתינו' אשר ב' סרסיו
תכוין בר' מו'ס והוא שס
אחרון משס עב וסוא בני' לס'ס •

ואמנם ענין קדושת יונר הוא כדו
לסעלות מלכות דברואס
סעומדת בחיכל קה' דיכור' לסעלותס
בהוד דברואס אשר סוא ענס השמים
ולכן קדושס זו היא כאל ברוך ואנו
ממסיכין ל' דוסכיות וכח וספע משלס
עליונות סכ' ד כמו סדר הקדושס בכל'
והוא קדס בחכמס • כרוך בניכס וימלך
בסוד סדעת • והענין הוא כי תחלה
עולס סוד הו'או סל ת'ס לקכל סהארס
מהכמס הנקרא קדס וכעשה קדס •
אחר כך מתפשט סוד סקדס סעליון
נעשה קדוס ב' ג' להמשיך וז הארס

שוודת עד הת' להורידם עד כה' דור' וזה ס' כבאות כה' - ומס' מתבטט במלכו' היא הארץ עליונה הנקרא' מלא כל הארץ כבודו והרי כתקדשה הסוד השמיה' - ואחר כך אנו מברכים אותה מן הכוכב וזהו בבר' רונה לומר כבוד ה' הוא מלכו' ברוך ממקומו שהוא בינה וז' התפארות הכוכב עד סוד כמו שידעת כי הלא סוד הכריא' הוא הכוכב כנודע ואחר כך בסוד הדעת אין אומר ומלך מפני הטעם הכתוב בס' הכובות ואמנם בקדושה דעמידה אנו מצלים המלכות דאני' כבוד עם ת' כמו שית' במקומו בס' ד' אמנם בקדושת ובא לבטן סוף סוד ירדת המלכות דכריא' בהיכל קה' כי סם מקומה תמיד ואנו כרוכים להמשיך לג' שפע וקדושה ואנו חוזרים ואומרי קדוש וברוך ומלך כמ' בס' : אהבת עולם סוף סיכל אסנס שהוא ססד ונודע כי בססד סוכן בסא כי סססד סוף מתקן אופס ומזונס ואמנם ככר ידעת כוונת התפלה שהיא לחבר זון וליחדם - והנה בהיות ב' ס קים סיו מוחין דילסון תדירין ולא הוג מסתלקים אך עתס סמוחיס מסתלקים זוכיסו ועכין תפלתונו הוא לסחזור ! הם סמוחיס וסעפין כי הלא כוכבתונו הוא לזונס כדי שילידו שפע וכשמות 'עולם והנה המוחיס סם בב' סיו' א'

הוא סוד מוחין דו' קנות או מוחין דג' ראשונות כמ' בס' - אמנם קודם שמונס בעמי' בריך שיהיו להם מוחין ולכך כבאן בהיכל אסנס אשר כו סוד סיוון סמכין בחסד כסאז נעשים בו סוד מ' כדי ליעורר סיוחוד של סו' א' שבאכל' כדי סג' יסוד סו' א' יולידו : ססע וימסנו מוחין לזון וכזה יתסורו גם הם לזון אחר כך בעמידה : כמכא כי עכין קס' בס' ויזוג סו' א' וסדרת' מוחין סאזן - ואחר כך בעמידה הוא יסוד לזון ולכן גדול מכו' קס' מן התפלה ולזה רבי' הקדוש וסאר סכמי' אשר תורת' אומנתם לא סיו מתפללים לכל בהגיע זמן קריית ססע סיו אומחיס פסוק ס' כי כו סוד וסוד סו' א' כי סאר קס' הוא תיקון רמ' ס דא' כמ' בס' :

ולכן בריך למסור כפסו בד' מיתו' ב' כ' כזומרו סס' ד' מס' כ' בעמידה אך לסויתוכו עדין ככריא' אין אנו חייבים לקום מעומד כמו בעמידה סאז אנו בעולם האכול' וזו היא סכרת ב' כל אדם קורין כדרכן וסנס להזוג יסוד סו' א' כעל' מאד אין ככו כס' לעבד' בהיותוכו בעולם סאכילות רק כהיוסיה ככריאס או אנו מעוררים וזונס כי סנס כעלס מאד וכעסה יסודס באזולו' בסוד פכומיות עז סתעוררוס מ' דבהיכל סאסנס דכרי' כמנא' כי סוד קריית סמע

זאת חקת התורה

אֶהְיֶה וְעַתָּה שֶׁל סֵו' הַנִּקְרָא עוֹלָם וְהִיא
למטה עדיון בסוכלות :

בהגיעך אל מהר והבא עלינו ברכה
ושלום מארבע כנפות
הארץ או אותם הכנפות של הטלית
המונחות בכתפותיך תתירם או שופלו
למטה והוא סוד הכו' בתיוקוין דבעידן
ק"ט שמטו חיוון גדפיוהו' ותשים שני
כדדי הטלית על כתפך כסוד ויקח שם
ויפת את השמלה וישימו על כתף שניס'
והוא סוד מה שידעת בענין כניית כי
תחלה אינה לוקחת שמלכות רק שני
הזיונות ואח"כ עתה אנו כריכים להאיר
אלוה כל הד' זיונות :

ותבויין באומרך מארבע כנפות כל
הארץ כי הם סוד ד' כנפות
הזיונות של סמל' הכק' ארץ כדי לקבנע
יחד בהיות' מפוזרי' כדי שיאירו ארבעת'
יחד במל' ולכן תעלה שני כדדי הטלית
בשני כתפך ואחר כך תקבץ ד' זיונות
בדרך השמאלית כי משם תעלה המלכו'
מן השמאל - ותשי' ירך השמאלית עם
סד' זיונות בצד שמאל כנגד הלב שהוא
בשמאל כי משם קבלת סמל' תמיד ויהיו
כך אלו הד' זיונות בדרך השמאלית על
לכך מן אומרך מהר והבא עלינו וגו' עד
אחר אמת ויציב במ"ש - וכשתגיע אל
כנו בחר' מכל עם ולשון תכוין א מעמד
הד' סיבי כיאן במרכו מכל האומות :

והענין

זו ליהוד' או' או' ולמת מוסיק' לזון וירדו
מוסיק' אלו עד היכל האסבה דבריו' או' או'
תוכל המל' לעלות באצו' ליעשות פרוק
גמור - וסנה אין כוונתו להמשיך
עתה בברו' רק מוסי' דו"ק דאין לכד במ"ש
בס"ד אמנם מהר כך בברכת אבו' יורדין
ג' ראשונות גם דאימא וכל הט' דאבא -
ילזה תכוין לקיים מכות עשה לומ' מכות
קרי' שמע ועל ידי מכוה זו טאתה מקיים
תכוין שפ' תוכל לעלות מן' אלו כרי
לסוריד פמוסיק' סכ' במ"ש בס"ד :

וזהנה עוד היכל אהבה הוא סוד
חיבוק והיכל הדנון סוד
סוד הנישוק וכבר ידעת כי אין נישוק
לא התדבקותא דרוחא ברוחא ואין אפשר
לעשות זה אלא עד טירד לא שבאכלות
א היכל הדנון וגם הוא אינו יכול לירד
עד שיתוסף בו כח מן רוח או' או' ולכן
היו מיוחדים בשמע ישראל או' או' ואז
מאירים בו סוד המוחים וגם בה במ"ש
ואז יורד הוא למטה ומהבא כי בעת
ייחוד זה אז בעשה לו ולס מוסיק' במ"ש
ואחר כך אנו מורידים כל סוף בר' מח
ס' ברמ"ח של קרית שמע ולכן הוא
החיבוק - סתורה סוד תש' בכ' ממש ולכן
ויאמר לאמ' ויציב לא יפסיק כי אנו
כריכים לסוריד זה בזה קהיכל של רכון
במ"ש בס"ד ולזה אין לומר אהבה רכס
שסוף באכלות רק אהבת עולם הוא

והענין

דע כי ד' זכורות יש בתורה
שתלויין בזכירת הלכ ולכן
צריך לשם הטלית מעתה כנגד הלכ כי
הזכיות מזכרת כל המצות ולכן ניתנת
מעתה בלכ לזכור לו אלו סד' זכורות
שנבאר עתה בס' ד' ואפשר לפי שעתה
בק' ש יורדים המושין ויש להם סארה
מהם לכן אנו מקבלים סארה א הארבע
זכיות האלו אשר יבאו מן המושין הישנים
כמודע ועתה במוסין החדשים יקבלו
הארה גדולה ולכן אנו מקבלים אותם
כנגד הלכ שיש גילוי המושין כי שם
כגמר גילוי יסוד דבינה כמודע כי זהו
בחינת הלכ כמבואר אצלנו :

ונחזור לענין כי הלא ד' זכורות הם
זכירת מ' כמ' ש יום אשר
עמדת לפני ה' אלהיך בשורב פן
תשכח את הדבר אשר ראוי עיניך וגו'
והיא מצות עשה ג' גם מצות עשה זכירה
שמים זכור את עשה לך עמלק בדרך
וגומר זכירה ג' מ' זכור את עשה ה'
להיך למרים בדרך כנאמנם ממרים
זכירה ד' מ' זכור יביאת ממרים :

והנה ד' זכירות אלו כנגד ד' ימים
טובי' שיש בשנה יביא ממרים

כנגד פסח ומתן תורה כנגד שבועות
עמלק כנגד סוכות כמודע כי לא היה
עמלק מכה אותם לא שאין עמלי כבוד
לעיתן ועמלי כבוד הם סוד הקבוצות

הרי ג' רגלים עוד יש לנו אחר והוא יום
ר' והוא כנגד זכירת מרים כי מרים
דברה' דלטורין על משה ולכן כנדרשה
וכבר ידע' כי מרים סוד הדיני וסמורו'
כי כן מרים בני מנכ"ך שהם בנימ' פ"ר
ועוד ה' אותות והם כפולות הרי ג'
כאנא כי פר וי' הם ר' כמני מרים והנה
בר' כל הקטגורין והדילטורין מתעורר
ג' וזהו אלו סד' מועדים שבהם נזן
סתורה כי יום כיבוד הוא שבת שבמין
ואינו יום טוב וכאמר אל עניינינו כי ג'
זכירות אנו מכינים עתה וזכירה ה'
שהיא יביאת ממרים אנו מכוונס בפרש'
ביבית ואמנם ג' לו הראשונים הם תחל'
מ' ותכין לזכור ולקיים מצות ג' שם
מן סתורה באמר והנו בחדת וגומר
ובאומרך וקרבנו מלכנו שהיא קריבת
מעמד הר סיני לקבל אותנו עלינו למלך
ולקבל תורתנו וזה הוא וקרבנו מלכנו
וגו' סד' זכירת עמלק וזהו לשון הגדול
כי הלא בעבור עמלק כבדנו . ק'
שמו שלם כמ' דאל ועתה אנו מכוונס
שיהיה שמו גדול . ה' זכירת מרים וז'
להודות לך כי הלשון והפה . מתן לני
חאל ית' אינם לדבר לשון רק להודו . ג'
לו יתברך ולרוממו ואנו זכרים ע' ז'
סאירע לאריות על שקטורה והכרה
כנגד משה ואמנם זכירה ד' דבואת
מרים תכין כפר' ביבית כפסוק אנו

זמא'וקת התורה

ס' אליהם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים וגומר:

ק' ש' וכל בוונותיה כבר כתבאר
באות ק' של חק'ת בענין ק'ט
על המטה:

אבת ויניב סנה כבר נ' לעיל בי
עדיין המלכות רחל למטה
בברואה בסוד נקודה והעלינו חותם
בעת קריאת שמע לנוך מ'ן וכו'
כדלעיל בענין קריאת שמע לכן
יכאן מתקונ הדרת מלכות להעשות
פרנף שנס כדי שכל ידיו כך תוכל
לעלות אל סאבילות בחמורי פ'ח ואז
הלוא תהיה שם בבחינת נקודה קטנה
ואם לא היתה פרנף קודם עלותה שם
לא היתה יכולה לעלות בשום אופן
אחר וירדתה מחמת עוונותינו הרבים
לזה עתה פנו נריכים להוריד לה הארץ
מן המושין עילאין ד'ח דקריאת שמע
כדי שתעשה פרנף ותוכל לעלות אל
אבילות ולכן אנו חומרים אלו ד' פעמים
אמת שהם סוד המוהי כמ"ס נס' ד':

ושענין הוה כי אנו מורידים האורות לו
מלמעלה מן ישראל שבהכילות למטה
ואינו ישראל עצמו רק הארה ממנו והם
סוד יעקב שהם אחרים של חבס כנודע
שנפלו עד מ'וס מלכות דהכילות
אמנם הם ח' אורות ח' פעמים אמת
כמ"ס: וקענין הוה כי כבר ידעת

כי ב' מיני מושין היו בקריאת שמע
ח' הם המושין שהם ארבע פעמים ודר
במילוי ע"כ פ'ג מ"ה כ'ן ותכוין להוריד
מאלו הארה למטה והם סוד ד' פעמים
אמת שיש מן חמת ויניב עד עזרת
אבותינו וכבר ידעת כי ודר הוה בנ'
חמ'ת כמנח כי בחמת הרמזון תכוין
אל שם וזה ד'ורין עד אמת קד' תכוין
זהו דהקין נס תכוין כי אלו ד' ודר
הם אל לשהוסם כנוד ד' דאמר שקום
למעלה בקשר של תפילין:

אבנ' ד' אמת ששנים שאחר
עזרת הם מסוד ד' פעמים
אח'ס שהם לבושי סד' מושין הנזכר לעיל
והנס אח'ס פעמים אדרג נס כן בנ'
חמ'ת והנס אלו אח'ס הם פשוטים
לבד כי אין יורד מהם רק סוד פשוטים
ולא במילויים כי כל ענין ח'נס רק
לבושין לבד ולא מושין ואלו סד' חמת
ששנים שהם ד' אח'ס הם לרחל למטה
הד' תחתונות שבמלכות עצמה וכל לו
הח' נועל יעקב כולם ומהאסור ים של
יובאים אל האחרים שלהם שהם לאה
ורחל כנזכר שכריך שתכוין להוריד ח'
אורות אלו כוכן ליעקב ואחר כך סניין
ן יובאים ללאס וחניין לרחל.

והט' וויין של אמת ויניב הם סוד
ו' פעמים זה ששם ב' הרי לך
ב' אורות יה בכל סו'ק והוא סוד שם
וקו

זאת חקת התורה

על סארה ז"ל סכמשת לה משם וזהו
סוד תהלות שם לאה ורחל והם קילו
ב' סארות של ב' פ' ד' אמת שזכרנו כי
אלו מתקברים ועולים יחד כנגד אל
עליון כי יסוד בינה סוד שם ס' ג' שבו
שם זיאי שהוא בני אל כנודע.

ועליון הוא יסוד אבא המלכות
בתוכו כנזכר ונקרא עליון

בערך של אמת וזה היסוד הנקרא אל
עליון בו תלוי סוד הנאולה וזה גואלם
שסוף המעלה אותם וגואל'מן החיכוכים
שלא יתאוו בהם ועזב יכולים לעלות.
ולכן נריך לקום מצומד כשאומר
תהלות וגומר לכבוד מלכא קדישא
דנפיק כנזכר בם"ס שהיא סארת היסוד
דאבא כי הוא ברוך מזה עכ"ל. גם
סיכל קס'ק נקרא ברוך כי כל ברוך הוא
ביסוד ומלת הוא מורס על העלם דבר
ומבורך כנגד יסוד דל"א כי הוא מבורך
מן היסוד שעליון של אבא וכבר ידעת
סוד משה ח"ק הוא שרשו ביסוד של אבא
זה שאמר כאן יס'ה וכבי ישראל לך עכו
וגו' כי משה הוא יסוד אבא ובני ישראל
הם ב"ה: והנה עתה יאנו מנוכרים
סארת הגואל לתתא עד אכל המלכות
וזה סמיכת גאולה לתפיל' שהי' המלכות
ואשר כך עולה התפלה עד הגאולה
ושכונן באומרך מ' עולם הוא שמך
ר'ת מ'ה'ש והוא שם א' מע"ב:

וכשתניע

בנזרים תכח' של זא ועוד יש שם
בנז' סו'ג אך אין אנו זוכרים אלא אלג
ד' שהם מאור' בקומת סמל' כנודע ואחר
כך אנו אומרים עזרת הוא סוד הורדת
היכל קה'ק למטס בסיכל הרצון והוא
נק' עזרת אבותינו ושם אנו אומרים ד'פ'
אמת ג'כ כי שם בנזרים ד' ראשונות סוף
ונריך לומר:

תהלות לאל עליון גואלם וגומר
כמכסג אשכנזים ולא

תהלם: ואז הוא חתמלת פלוית יעקב
עם לאה ורחל שהם ב' תהלות בסיכל
קה'ק דבריא ואז מתחילים לעלות שם
ואז חוזרים פנים בפנים ואז הוא
הנשיקים דל' כדא כנזכר ביו' ואשר

כך נאדנו שפתי תפתח הוא גמר
סכנסם בסיכל קה'ק: וסענין כנה
ביארנו לעיל כי בקריאת שמע לא
נכנסו בל'א דאגילות רק מוסין דוק לכד
ונשארו ג' ראשונות לעולה על ראשו
וזנה עד עתה עדיין לא נכנס היסוד
כלל אך עתה מחיל ליכנס היסוד
לסיומו ארוך קבת נריבא דל'א בסוד
סדעת סבו וההארה זו נמשכת דרך קו
סאמנעי עד היסוד דל'א ומשם מאיר
אל המלכות שבבריא ואז יש יכולת
בכלם לעלות כנגדו ומשהאדם זו
סודת פנים בפנים עם יעקב למטה
ומתמלת לעלות בסיכל קס'ק דבריא

וכשתגיע לטעור דלים אתה תעשה
בענין צניעם השכינה כנוכר בזוהר
פרשת בלק ע"ס:

הגדה עד כאן

אמר שמעון

כמסך

מנאיתי

עולם הבריאה

כתוב בעת

מכאן ואילך סדר

התפל' כריך האד'

סעמיה סיא

לשים ידיו זעז

בעולם האצילות

באופן שהמרפק

נחין אתי מדבר בו

יבא בגד פניו

כלל לרו' נבדוהו

וזה סוד ואחוריים'

ועומק סודותיו

בית סו' המרפקות

ואף גם זאת ועד

שהם האחוריים

אחרת לחוסר

כריך מיםיו ביתה

ידועתי כי קטנתי

את כל זה מנאיתי

מכל ההס' ר' דעת

כתוב י

וקטנס עבה

מומתני לכן

כחבני מלדבר מכל וכל בענין סעמיה'

ועין הקורא לכח יביט נשלמו' הכוונס

תראה בספר כוונות הארוך'

רק אנלה אוכין ככוונה א' כוללת

הכל בסג' עך לעמידה תכוון

דרך כללות לבטלות ה' תתאס לגבי

וא' וזהו' או אל הא' עילאס ואס' כ' סו' ה'

אל יוד שהיא ראצילות וגם תכוון ב'ן

לחבר עם שם מה ומ' ע' שם ס' ג'

ואחר כך שם ב'ן ומ' ס' וס' ג' לגבי ע' כ'

באצילות כך תכוון דרך כללות:

ועוד הזהר שלא לסתפל בקול רם

וכפרט פדר העמידה והענין

דע כי בתפלת לחש אנו מעמידים יעקב

ורחל ככ' דזא ובחורה אנו דונים

להעלותם יותר למעלה עד חסד ונבור'

יעקב בחס' ד ורחל בנבורה וד' כי

בהיות ככ' ששם אחיות הקליפות לכך

כריך סתפילם בלחש שלא יתאחו שם

סחינונים: ואחר כך בחורה שצולים

בחג' ת אין פחד ולכן או סעמיה בקול

רם וזו סעעם שאין חזרת העמידה

אלא ברבים ששם חג' ת כי אין רבים

פחית מג' שהם חג' ת ואס תגבים קולך

בעמיד' בלחש תגרום לאחיות הקליפות

לכן וס' זהר מאד מאד שלא להרום

קולך:

ואחר העמידה תאמר הוידוי ואחר

כך יג' מדות אס הוא בנבור

ואחר כך כפילת אפי' ואמנס סוד סוידוי

הוא בסוד ונסא השעיר את כל עונותם

והענין כבר ידעת כי בברכת שים שלום

יורד שפע החסדים מן חכ' ד עד החוס

ועדיין לא כתגלו ולכן אחר חזרת

עמידה אומרים כל סקהל סוידוי בסוד

וכשא' ששעיר ונו' וואו סוא כפרש מן

סקדושה' על ידי אותו החלק שלוקח

בעת הוידוי ואחרי' שהלך לו או אנו

עושים ב' ויוגים ולא יתערב זר

בימים.

זאת חקת התורה

ובשתאמר סוידיו או על כל מלש
ומלה שתאמר מטאכו
אשמו וכו' תכה באגרוכך על לכך.
ומור סענין סוף כי סלא האדם על ידי
מטאיו גורם וטומתלקו המוסין וסוחורו
לפעלה במקום הסמוס. וכבר ידעת
סודחל' כוסוף כי במחלת יפיל' האורו'
מיסור ס' הנפסק בחוז נעשה סס
סארה גדולה וסוף בסוכת סל' כ' ולכן
כריך האדם להכות על סמוס כנגד לבו
ווכוין כי עז הוידוי סאומר כתכפרו
עונותיו וגם יורדים סחמדים והמוסין
סגדס חחטא להסמלק ועתה מתגלים
אחריו סוורדו סס בס' סכסכר ועדיין לס
כתגלו עתה, יתגלו כמזכר ולכן יכס
ביד ימינו סס ויכוין לכענכ סחמדים
סמקומס ולסורידס במקום סגיליו
וסארי סוירדו סכו אומרים ויעבור כדי
למלאות זקנו דלא בלא תיקונים גם
לעשות ומור זא עס לאס אחרי אסר
סגינעה סטפס של סחמדים עד ססזה.
ורע סהאלי כמסארז זלסה ס'
כוכג לומר כל פרטי הוידוי
אף על פי סלא סיוכו וסיס אומר כל
כני אדם אף על פי סלא ומכאן כס כריך
לסמורדות עליוסס כפרס לזה כתקן
כלסון רכוס וכן כ' כל' מטאכו
אשמו ולא סמאטי אשמתי וגו':
ויענכ כו כל וסדאל גוף אחר סוף וכל

אחד מישראל הוא אבר אחד פרטי כו
זהו סוד סערבות ססאדס ערכ כסכיל
כבירו אס יחטא לכן אף על פי סחין
כו אותו סעון עכז ראוי סוף לסמורדות
עליו כי הסעוססו כבירו ס' סלאו הויל
ככסו כענמו לכן כתקן כל' ר' אפ' ככיתו
כריך לאומרו כל' ר' כי מי סחטא כבירו
כססכ כחילו סכיהס סטיו סכר ערבות
הכסמות וק' ל:

ואחר כך תאמר כפילת אפיוס
סענין כפילת אפיוס
סוף לסוריד טיפת סחמדים עד למטס
עד סימוד זא כי עד עתה היתה
מעוככ' כחוס כמזכר לעיל וכעת כפילת
אפיוס וורדת עד סימוד ומסס לדעת
דיעקכ ומתיוסד כרחל כמזכר לעיל
ואפסר כל זס סוף סוד הנפילה כי סוף
סוד סורדת הספכ סחמדים כחוג
תסמוין. כי כזיווג לאס חין כפילה
כי הוא לסעלס.

ואמנם סוד כפילת אפיוס כו סוף
עתה סכו כריכיס להקדים
להעלות מ'ן כדי לקכל מ'ד וסוד מ'ן
סוף סכירור סאבו מבררים ככל יוס על
ידי תפלתיוכו מן סכיוכונות סנעלו
כקליפות. וכבר ידעת כי כעמידה
כעליט' עד אכילות ואכ ככלליוס תוך
סמלכות ואכו עכדיוס וככיס מעלין לס
מ'ן ולכן סכו מעלין עכמיוכו מסס עד
סעסיוס

פעשה כאלם סמבל מן פגג ואז תכוין
 לירד עד מקום המיתה לתוך הקליפות
 שהם סוד המיתה עצמה וזכות התכלה
 שקיים יורד כפשו לקנות ולכרר
 מן בחינת נפש דעשה כל חלקי נפש
 המגיעים לו לחלקו והם נמוכים תוך
 סקליפות ולהעלותם במועד סיכורה
 ושם על ידי רוחו ר"ל חלק נפש סכורה
 שהוא מן סיכורה וכוונת לכרר הכוררים
 כל חלקי רוחו המגיע לו לחלקו והם
 נמוכים תוך קליפות סיכורה ולהעלות
 עמו עד סכריהם ושם על ידי נשמתו
 ר"ל חלק נפש דנשמתו שהוא מן הכריהם
 יכוין לכרר כל חלקי נשמתו סמגיע לו
 לשלקו והם נמוכים תוך קליפות הכריהם
 ואז כל הכוררים אלו כולם יעלו עד
 באכילות ניקוד המלכות ושם יסתף בלן
 עם אותם סכוררים בסוד מ"ן ואז
 כסידור מ"ל יושפע שפע רב גם על
 נפשו סגור זיוג כי סכר מעשה אין
 למעלה ממנו.
אמנם דע שאין מי שיכול לעשות
 זה זולת כריק נטור כי
 לוס כריק זכות וכח גדול ומעט רבים
 לפחות כריק שיכוין בכל אות התכלה
 אד סיטוי שאל לא כן ח"ו כרדו
 הקליפות לכרר שם אש הוא כריק
 אינו כל כך נכסו כח גדול ויכול להעלו
 מן לבדס ולא ויכול לכרר שם דבר
 אחרם אש הוא רשע אפילו הוא עבדו
 כסלר שם כי אז אחרים בו הקליפות
 נכסו וחיכה ינאה עוד משם וכותבים
 לו נשמה אחרת במקומה רחוקה
 ליכלן ולכן ראוי לומר אחד נכסל אפי
 וצריך לכוין תכלה באומדן חליק
 ש'נפשו חסא ב' היום ו
 הוא סינל וחיא כמולנו שהין בנימטריה
 ב"ן כלומר חליק ולכורכך כדי להעלות
 מ"ן אפי מוסר וכותן נפשו למיתה וס'ה
 חסא כחור ותרב משא ככימין ר"ל מתנת
 ככימין כי אפי כותן נמוכה נפשו
 כעבור ככוכר.
 גם פ' חסא מלשון נשמות שאפי
 מכל אותה בסוד מ"ן אשתת
 לכוין כר'ט של נפשו חסא חסא כנז'ה
 ב"ן וצ' שם ב"ן זס משיע לכפסך
 שתוכל לעלות ולכרר מ"ן מן העש'ס
 ואחר כך תכוין באלסו בנימטריה
 ועס ר'ט ב"ך נשמתו ח"ל אכז'ש
 בנימטריה ב"ן שמו ותכוין זאת עולה
 ביני ואתה מעלה על מ"ן של יני ואסר
 כך תכוין כר'ט ח"ל וצ'נו חזוני עם
 תיכס לי שהוא בנימטריה ב"ן ותכוין
 להעלות על מ"ן מן הכרי' וכל אלו
 עולים עד הנק' ד'כילום נשם זרוד
 דהדין של חליק ס' ככוכר:
 כי אף על פי שאין לאדם אף
 נפש לבד עכא יכוין על חלק
 קדוש

זת אהקת חתורה

היוח אשר לו אף על פישאכו עמו עם כל זה יכרר ויעלה מ'ן וכן נשמתו ע'זה ודע ג'ה כי בנפילת אפיט לא יש רק העלאת סוד בפש מכל העולמות ואח'כ באשרי בחי' הרוח של כל עולם ועולם ואחר כך בחי' הנשמה של כל עולם ועולם במ'ש בכל.

ואח'ב קדוש ודע שענין הקדו של אחר העמידה הוא כי תחלה העלינו כל העולמות למעלה כדי שיוכלו כל העולמות באצילות לעשות הזווג פעליון ואמנם בעת הזווג אין שם ויחוד רק סוד ת'ת ומל'אך כל העולמות כולם הם נעשים בדמות כנפים להם בשוד אגן הסדר כז'ס (מ) כנוכר בסתרי תורה של אותיות של שם יתנדרך בכתיביו יד ולכן אחר הוויחוד אנו נריכים לחזור להעלות העולמות מיקבלו בוד אותו השפע הנשפע בעת הזווג ולכן אנו אומרי' קדיש לכלול פעם אחר' בריאס באציל לקבל שפע הזווג ולכן סוד קדיש זה ע'ז מולוי יודין במ'ב אותיותיו ואחר כך מעלין שאר המ'ן במ'ש כ'ד בענין אשרי ואחר כך מקבלת הכרי' מוספת קדושת ובה' לביון גואל :

ענין אשרי

הבוונח כי הלא בנפיל' אפיס העלנו מ'ן של בחי' כמ'ש כ'ל ואו

ג'ס'זא לא כיתין בה רק בחי' בפש דרכור' ועתה באשרי אנו מעלין מ'ן של בחי' רוח שג' עולמות ע'ז ג'פ' ב'ן שבחומור אשרי הא' הוא ר'ת של ארוממך אלהי המלך עם סופי תיבות בגימט' ב'ן הש' הוא ר'ת של ארוממך אלהי המ'לך עם גי' של תיבת אלהי הכל יחד בגימטריא כ'ן הנ' הוא בכל יום אברכך בגימט' ב'ן מלת בכל סרו'ג פעמים בן ובהם תכוין להעלות מן של בחי' רוח כנו' ותכוין כי ג'ס'זא כותין בה מ'ב של רוח :

ותחלה קודם אשרי תכוין בשם הויה דיודי' של ע'ב שהוא האצילות ותכוין לסוריד שפע משם אל עול' הכריאס שהוא שם ס'ג והיא אות ה' ראשונה שבשם והוא אל' אדו' ותמיד תכוין בשמות שכל' שם אל' שדי וה' רמזונם ושם ה'ג' וסענין הוא כי הלא ביארנו שכל העולמות הם עולי' ליקח השפע הראוי להם ולכן אחר הויחוד העליון יורד שפע לכל העולמות אמנם עדיין הם נשעלה בעול' האצילות ושם במקום ההוא לוקחים כל ה' ואח' השפע שלו ואינם יורדים להקומם עד עלינו לשבת במ'ש כ'ד ואז אחר עלינו לשבת הם יורדים כל אחד במקומו עם השפע שבעל :

ודע שאנו נריכים לסוריד למל' בחי' שאר כמ' וסוכ' וסוכ' ענין סעונם

חתך שיש חילוק בנ' ומנוס כמזכר ונ' יד
לסיים בפסוק ואנחנו כדרך יה ונומר :

ענין מזמור יענך

מזמור יענך ה' ביום נדתיים בוג' כ
ג' פ' ב'ן אחרי והם הא' ס' ת
ש' אלפי יעקב השני כדכנס ביסועתך
ר' ת' ב'ן הג' ס' ת' יעננו ביום קדאנו
וכאן הוא סוד להעלות מ'ן אל בחי'
הנשמות ותכוין כי גם הוא מתן מ'ר
לנשמות :

אמנם דע כי עתה קבלה המל'
במו' עיבור שפע שלם בבחי'
כפס ורוח וכשמה ואחר כך תשבי' השפע
בסוד לידה ויובא לחוץ בסוד ובא לביון
ונומר כת' ש' ולכן תכוין בע' תיבין שיש
במזמור הזה שהם סוד ע' קלן דילדה
ואז כשנועקת או מזדווג צמח בסוד
הנשמות וכסל' סולה ועל היסוד ההוא
כפתח כקודת ביון נחשט' אחר כך ואז
כאשר תוכיף השפע לחוץ אז לוקחת
הבחי' הסלק המני' לה והוא כח הנשמה
וכח הרוח לוקחן היבולה וכת' הנפש
לוקחן העשויה :

גם בן במזמור הוס' תכוין בבחי'
שמו' זכך שבו שמודם הו' יס
ולפי וס' יענך זדוד כיום ברה בני' ד'ת
זכך ונפלו ואנחנו קמנו ד'ת וכתעודר

ה'

העונה הוא סיימוד וכבר כתבאר שהוא
סוד כפילת אפים כנודע וענין השאר
שהם המונות הוא רמז בנ' פ' אשרי
הנו' כאן והם אשרי יושבי ביתך ונמר
אשרי העם שככה לו אשרי העם שה'
אלהיו הרי ג' פעמים אשרי חזיתות שאר
תכוין לתת לה שארה בסוד הג' עולמו'
ותחלה קודם אשרי תכוין בשם סוף
דע' ב' שהוא באצילות ותכוין להודיה
שפע משם אל הכרי' שהוא שם ס' ג' והוא
אות פ' ראשונה ושם ס' ג' ושם אל שד'
וכבר ידעת כי כפ' פותח את ידך ונו'
יש ג' כוונות כי כריך לביון בשם :

חתך ופוא שם קדוש הנקרא שם
הפרנסה ובכוונת שם זה הוא
החילוק שיש בין אשרי דשחרית בעת'
המירון ובין אשרי שקודם ובא לביון
בין אשרי שקודם המכחם אמנם כוונת
שם זה בשחרית קודם ובא לביון הוא
שם זדוד אחר העמודה או הוא שם
זהויה עצמה וזריך לביון בהם ע' ב'
חילוי יודין כי הוא סוד החכמ' דמתמן
א'תי מוכח עלאה כמזכר בווהר וס'וא
וד פותח את ידך יודין ג' כ' שהם סד'
ידין של שם ע' כ' המזכר והם בגימטריא
א' כי כל אחת כלולה הרי' ת' עם מלוי
מלוי של זה השם חס כ' ת' אתוון הרי'
ת'ך אמנם כל סכוונות של זה הפסוק
ל' הג' ומכוס חס שוות דק בשם זה של

זאת חקת התורה

ה' הושיעה המלך ר"ת של א'מנינו
הכונה וזוהי וזהו וזוהי לפסוק במלת
המלך יענו כיום קראנו ר"ת יבק ושוב
לקראתו להשוכס ולכוין לב' זכק שנו
א'ברהם ר"ת של יענק ס'כוס נהה פני
בשוכס יענו כיום קראנו ר"ת זכק
תכוין בפ' תיבין שיש במזמור סוס
בכלל כי הם סוד פ' קטין דולדת
כנובר:

ענין ובא לציון

עתה יונא השפע מהמלכות וכמשך
למטה ומחלס מקבלת עולם
הבריאה ששפע סלה וזו סוד הקדושה
של ונא לציון כי היא קדושה במשכת
מלמעלה ונקרא' תוספת קדושה שניתן
עתה בבריאה דוגמת הקדושה דאנילו'
שיש בה סארת ג' מוחי' חכ"ד והם בברי'
קה ק' וגומ' כנגד סכמה וברוך כבוד ה'
וכו כ' ג' ה' כ'ס' וה' ימלך לעולם וכו'
כנגד הדעת והוא בהקוס ימליך ה' וכו'
סחמור בקדושה והטעם כי בקדושה
דיובר אנו מעלי' אותה ולכן אנו אומרי'
ימלך ה' וגומ' גם בעמ' דה' שניהם יחד
המג' עתה אנו מוכידי' הת' אלה
ולכן אנו מקדימי' ה' לימלך:
וצריך להמשיך השפע ולמלא' ככל
כבר' בבחינת פנים ואחור

ולכן קדושה זו היא כלסון סקדס ותרנו'
לסון סקדס כנגד הפנים וסתרנו' כנגד
האחוריים כנובר:

גם לפי שהמל' היא עתה יורדת
לבר' ולכן אחר לסון הקדס אנו
מכסין אותה כסוד תרנוס כי הוא
כסתר וכעלס' בוזהענין כי בקדושה
ונא לציון הוא סוד יורדת המל' בברי'
דהיכל קה' ק'סס מקומה תמיד ואנו
ברוכים להמשיך לה שפע וקדושה ואנו
חוזרים ואומר ס' קדוה וברוך וימלך
על סבוכר ולפי סקדושה ונא לציון היא
דרך ירודה ואנו מקבלים שפע ולזס אחר
ומקבלין דין מדין וכו':

ובאמריך ברוך אלהינו שבראנו
לכבודו וגומ' תכוין בו
היטב כי שס סוד סבריאס ומשס סוד
תורתינו ומשס נשמתינו וזסו שבראנו
לכבודו בסו' בריא' והכדילכו מן התועי'
בסו' נשמתינו משס וכתן לנו סודת אחת
תורת הבריאה ולכן אנו מתפללין כאן
הוא יפתח לבנו וגומ' ותכוין בו היטב
ובאמריך ה' חפץ למען כדקו וכו' תכוין
בר' של כד' קו' זגדיל תנ'רס נשס
האחרון של צ'זת ססוא בהיכל קה' ק'
דובר כנגד הכונה דברי' ושס זה עולם
ת' ק' במילוי שדי ומשס סוד התורה כי
שס זה הוא השביעי בחס' סשנת גס
תכוין כדקו יגדל' תורס' ואדיר ר'ת
בגומריא

מזה ושם לוקחים כל אחד השפע שלו
אמנם בעלינו לשבח או הם יורדים כל
אחד במקומו עם השפע אשר בעלנו
כיו"ש נס"ל :

אמנם ענין קדוש בשר' אינו מכלל
אלו כי כבר עלו ונכללו כל
העולמו' אמנם קדוש זה שוא' להעלות
כל הנשמות והנפשות בסוד תחיית
המתים ובקרא' קדוש יתום ולכן אומרי'
אותו היתומים שמתו חס ואכזר
והענין כי בו שם מ' ב' אופן אשר וכו' מיד
זמין ושוא' ידוד להזנו ידוד ומשמש כוזו
במו' כסו כוזו ובאמ' ידוד ומלואו באפין
וס' ג' ידים מ' כי ע' שם במו' כסו
הוא תחיית המתים ואח' ב' תאמ' ברכו
ותכוין בברכו זה סתמרון שוא' ג' מילויים
ע' ב' מ' הו' מ' ש' שלהם וכלם בגומע'
ברכו וזו המבורך מב'ך כי מ' ב' ס'
ס' מ' ב' שלהם וס' ל' הם המילויים כי ס'
יותר רבים הן המ' ב' שחם דוכים ואחר
בך תאמר עלינו לשבח :

ענין עלינו לשבח

צריך לאומרו בכל התפלות גם
בתפלת שמחה ושמחה הוא
הוא כי אחר שמדרכו סדר כל העולמות
בזכר וכתבו שפע לכל עולם ועול' מן
שמי' כנו' ועדין כלם עומדי' למעל' כנל'

צ'ימטרויא שם אבנ'תן ועבין ונטלתמו
רוחא טאומרים בלשון תרגום לא הוה
מקפיד סאלהי זלכס לאומרו בלחש
כמו ש'ס מקפידים בדבר :

ואחר כך חומר קדים ותכוין לכלול
 היצירה עם הכרי' ולהוריד
 מן הכריאס אל היצירה ע"ב מ"ב א' אל
 ס"ג והוא הראשון ואחר כך אל ע"ב
 והכוונה כי ע"ב הקדים לנו כוללנו סיני'
 עם הכריאס ע"ב שס"ג וע"ב כדי לקבל
 שפע הייחוד כמכר וזה בתפלה לדוד :
 ויבין תפלה להוריד אור משם ע"ב
 דאגילות ואחר כך משם ס"ג
 אל שם מס שביצירתו ותכוין מתפלה
 לדוד עד קוה אל ס' באות ו' ששם וכשם
 מ"ה וכשם א' ודוד ובוה עתה יורד חלק
 שפע המגיע אל היצירה :

ואחר כך אומ' קדיש ויכוין לכולם
העשיה כיצירה וזה
על מ"כ דמ"ה ודמ"ג
וכזה יורד חלק השפע סמג"ע לעולם
סעשים וזה :

בְּקוֹה אֵל ס' וּבִפְעוֹם הַקָּטוֹר' שֶׁהוּא
כּוֹד סַעֲשִׂים כְּכֹדֶע וְאִכּוּ
אֹמְרֵי אוֹתוֹ פֶּה כְּדֵי שִׁכְכֵנו הַקְלִיפוֹת
וְלֹא יִכְּקוּ מִן הַשֹּׁפֵעַ בְּיֹרֵד וּבֹזֵס נִשְׁלַמֵּס
הַתַּפְל' כִּי כִבֵּר קִבְּלוּ שִׁפְעַ כֹּל הָעוֹלָמוֹת:
אֲמַנָּם דַּע כִּי עֲדִין כֹּל הָעוֹלָמִי הֵם
לֹא עָלָה בְּאִנְיָנוּ זֶה לֹא עָלָה

זאת חקת תתורה

ועתה כונתו להוריד כל העולמו' במקומם כדי שכל עולם יתלך הערך לכני נישו המקום לו ולפי שאלו סוטים שלא יתאמו סקליפות בלותו שפג לכן אלו אומרים ששם שום המתוקן להוריד אור מקיף שאינו יכול לבוא אלא באחרונם וכו' יתבטלו החינוכים כי אור המקיף אורו גדול וממלא עיניהם ואינם יכולים לסתאמו בו' והנסתחלם אלו נותנים שבת לאל יתברך בכל אבצע ולייחדם יחד בקדוש' שבהם ולגרום סקליפות ולסככים' והענין כי כשאנו משתחים להבה' ומגכים את סקליפה או סקליפת' כנעת והנה בריך להחיל ל' מן האבילות וסוף אומרו' עלינו לשב' לאחזן הכל כנגד סאנו' שסוף סוף סאלסו' וסוף ארון העליון מכונס: גדולם ל' ונר בראשית הוא הכרוס ונקבא יונר ע' ש מהובא את סיבירס. שלא עשנו כנפי הארנו' הוא סיבו' וכו' כנשון עשיה לפי שהוא הוניה את העשיה: ולא שמו במשפחות האדמ' כנגד העשיה ולפי שאין סקליפות יכולות לסתאמו אלא ביבירה וכנש' ה' ולא כנר' ה' סוף הכינה כנודע לכן לא חזר גמול סקליפות אלא ביבירה

ונעשיה ואש כנפי הארנו' ומשפחות האדמה ששם סקליפות ואחר שהזכרנו קדוש ארבע עולמות אלו כזכר אחר כך אנו מזכירים גמול סקליפות' שעומדים אחר עולם העשיה וזכו שאמר: שלא שם חלקנו ונו' ששם משתחווים ונו' ועל זה הם כנעני' ואו' ואנו כורעים אל ששם יתברך ועל ידי כריע' זו יורד' אור המקיף ומתבטלים החינוכים:

ותבוי' ככריעס זו להוריד האורות סעליזנו' המקיפים מעולם לעולם עד סיום ארבע עולמות ע' ד זה כי מעלינו לשבת עד ויוסד ארץ הוא מוד אור פנמי ממעלם למעס:

שחוא הוא סוד הכינה. נוטה שמים שהאבילות את ה' את: ויוסד ארץ המלכות ואחר כך סוד המקיף והיא:

זבושב יקנו בשמים והוא סוד עשר שמות מקופי א': הוא סוד שם א' של אור מקי' סמקי' כל כללו ועיר אכפין ושבינת עוון כגיבה מרומים הוא עשר שמו' של אור המקיף

עשר ספירות דמוקבא דועיר אכפין: הוא אלהינו וכו' סוף שם אחד של א' מוקבא דא' בכללו' מלכנו הוא שם אחד של אור

מקיף

שמקיף כל כללות פזון : כוטה שמים הוא בנימטריא זב אדנא
 וירעת היום וכולי כי ס' הוא שהם עשר ספירות סמלכו' וכל ספירס
 סאלהים כל כללות מלמעלס למטה : כקראצ אדנא והם ככללות נה ואמר
 ובנגד הכללות שהוא מטטה אחר כך :
 למעלה אחר ועל הארץ : ועל' כן נקום לך כו' ויאמר אחר כך
 דנחזור לענין תכוין בר' ת עלינו וסיה ס' למלך על כל הארץ
 לשבח לאדון הכל בנימטרי' יסוס ס' אחד ושמו א' וכנס הוא מתחיל
 ק"ל בנימטריא ע"ב וס"ג : באמת ואז ומסויס באות ד בנימטריא
 גם ר' ת לשבח לאדון הכל הוא שם יור ותכוין לצשר ספירות הנוק' ששם
 קדוש לל"ה והוא בנימטרי' אדנא הוא בה וסס י' בנים זס וי' בנים אלו הם
 גם תיבת עלינו בנימטרי' קמ' אחרונים כלל בלל'ה כמו שכתבאר אנלכו בסוד
 של שם ס"ג גם ר' ת לתת גדולה ליוצר ר' ת ס"ג : גם כריך לכסין כשם א' קדוש
 בר' ת גדולה ליוצר בראשית ר' ת גל"ב פבוק בלל' הכי טוב לך מעשרה בנים
 ותכוין להחליף הכ' ביוזר בא' מאלפא ע"ס וס"ג סוד ה' סודים וס' נבורות וכל'
 בנות ותכוין ליוצר בראשית ר' ת גל"ב סי' בנים בלל'ס נטוב מאד ליוצר ומועיל
 כותי ותכוין ליוצר וס' וס' ס' לל'ס וכו' בכו' מאד שתאמר פ' והיה ס' למלך וכו' בכו'
 הששי ששם מ"ב של אנא בכח וסווא והלסי הקדוש כמסרז אל לא הים מסור
 הרמון יחיד נאס לעמך ובנימטרי' סווא תפילין ולא סטלית לא עד אחר עלינו
 מ"ג : גם כריך לכיון בר' ת של ססווא לשבח ועל כן נקום לך :

סליק הלבות תפלה

תוספת כשמה לכשמה מתלקת במוצאי
שבת: וביום ראשון כשארית סבשמה
ואחר כך מתלקת. וביום שני לא
כשאר לו אלא הרוח ואחר כך מתלקת
וביום השלישי לא כשאר רק הכשם לבד
ואח"כ מתלקת.

ולכך כריך האדם ביום ראשון
לעסוק כל היום בסוד
סמחיה כדי שתהיה מחנה הכשמה
ולפי שנים ראשון מתלקת סבשמה
לכן אנשי המסחר לא היו מתענים לא
ביום ראשון ולא ביום שני כי ביום ראשון
מתלקת הכשם ויש סכנה שיהא ימותו
גם ביום ו' הוא תוספת הכשמה כמו
שיתבאר. ולכן מנעו האדם
כשמתענה יום ראשון יותר מחזר הימיו
ולכן ביום ראשון כל היום יכולין ויחשובו
מחשבות וכוונות קדושות ויהי' המושב
פנוי ונקיים ויכוין בכל רגעי אותו
יום בשם ה' ובשם אלה אשר אלה
ובשם אלה וכו' כי כל אלו הם בברוא'
ששם הכשמה. ולכן כריך לקשר שם
סיום בשם יום שבת כיצד ביום ראשון
הוא אנגלותו יכוין לחכרו ולשלו בשם
יום השבת שהוא שקינות אות באות
כו: א"ש ב"ק ג' וז' תזנת ויכוין לקבל
תוספת כשמה.

וביום שני יעסוק בסוד עסק
סתורס בדיבור סרסס

וכן

ובו יבאר כל מעשי ע' ש' וצורכי
שבת כגון קידוש ושלש סעודות
וברכת המזון ש' ש'.

בבר ידעת מה שארזל כי יש לאדם
לומר סבילה עד יום שלישי
בשכונת ובענין דע שאין לך אדם שאין
לו תוספת כשם ורוח וכשמה בפיו חלק
שמגיע לו וריך לכוון כדי שיהיה לו
אות קוספת מהכו לימי החול ובו
יכונו לרכיו אש יכוון סיעב מובטח
שלא יבא חטא על ידו ולא יקטרג בו
לגסר וסכל לשם סכונת ואי אפשר רק
על דרך זה.

והענין כי תוספת שבת סוף בסוד
ד' חלקים: כשם לכשמה
וכשמה: ורוח: וכשם: וסכס

ובכר ידעת מ'ט בספרי שמנוות
עשה סוף שתאמר תמיד יום
ראשון בשבת יום שני בשבת וכן כשאר
ימים וזוה תשיג להכנת שבת.

ועתה כבאר כוונת אחת שראוי
לכוון ליל שני וכוונה זו
תפוס במחשבה ותכוון אותה בעת
שכונתך אחר שתקרא הסדר שכבר
ידוע לך באות ק' בענין
קריאת כ"ו פסוקים עם סכונת
כמוכר לשם ואחר קריאת שמו שכל
שמו קדש כדרך הפקיד דומי. וזהו
מה שיעוין.

אחר ק' ש' תכוון לעלות ג' ראשונות
דעניות ביכורס. ואחר
כך ו' אחרונות ויהי ע"ז הכונה שיתבאר
לך במאמר הבו לה' בני הל"ה כ' ג'
הבו פילות ג' ראשונות וזו קריאת
תחתונת ע"ש יחזק תעלה יכנה לכדומה
ג' ראשונות על ידי ג' באי הל"ה יחזק
כך ו' אחרונות ע"ז תהיה זהו הכל
במבואר שם: אחר כך תבאר הרמזה
לאכילות ע"ז טוב להודות לה' כמו
שביארנו שם בקבלת שבת קריא כוונה
אחת:

אחר כך תכוין כוונת אחרת והיא
תחלה תכוין שם ע"ז
באכילות ותכוין שם בכל אות הודות
דגש ורפא: ואחר כך תכוין שם

מ'ג

ובכר ובעשות ביום החמישי כמו
שיתבאר כדי לקבל סוד קדוש סוף
סוד היצירה לסעלות שם כפס קדוש
מכוננה שהוא אלה' בכת וגו' ונריך
לקש' ולשלב אותו יום עם שם יום השב'
כמוכר וכוונה זו תהיה לך תמיד ובפרט
בעת קביעת תורתך בב' ימים אלה
כי נריך למקום בהם תורס הרבה:

והטעם כי סוד נועיר הנקרא תורה
וזהו סוד פקנת עזרא לקחא בתורה
ביום כ' וס' וס' כן וזהו סוד עליית
מרכ' עם להר סיני ביום כ' לקבל לחות
סתור זיכרתו ביום החמישי עם לוחו
בתורה.

וביום ג' יבסוק בשניות המעשיות
ובכ"ט הנעשות על ידי
פגלים ויכוון להשם ד הכפס: ומיום
סג' ואילך נריך לכוון להכין עצמו
לקבלת תוספת כפס קדוש וכפסם ביום
השבת הבאה ממ' כי שלשת ימי השבוע
הראשונים הם מן שבת שעברה: וג'
מי השבוע האחרונים הם משבת הבאה
לכן ביום רביעי מביא להכין לקבל
תוספת כפס ביום השבת כמוכר לעיל
ביום ה' תורה ע"ד המוכר לעיל:

כוון לקבל תוספת קדוש בשבת ע"ד
כזל: וביום ו' מחשבה ע"ד הכל
וס' א'. ויכוון להכין לקבל תוספת
בשם ביום שבת:

זאת חקת התורה

ס'ג כנריאה אך יסיום בניקוד שנא
געית ככל אות ואות וסיעך ש'ג ש'בא
געזא בר'ת :

אח'כ תכוין בשם מ'ה ביצירה וכל
אות ואות ממוקד בשורק ו'או
כי סלא פוד סו'או הוא בת'ת שסוא
תיורס :

אח'כ תכוין בעשיה בשם ב'ן כל
אות ואות ממוקד בשנא קמן
וב' כוונות אילו סם השתי כוונות שהם
בקבלת שבת ענמו ולפי סדר שהוא
ענמו בריך שתכוין עתה רק שאין בריך
להזכירו בפס רק בכוונה לבד בדוקא
נס לא תכוין במחמורים ובפסיקים ססם
עתה רק בכוונות השמות לבדם
אשר תכווין בשם להעלות סד עולמות
כמכר :

ודע כי כשתכווין בתחילה בעשיה
בבד הז' תחתונות בשם מב'
תכוין כי כל אות ואות כחלק לכמה
אורות כינד סאות אמן אבגזתן תכווין
כי בורתה לוי ואות ה' ג' ווין אות ג'
כ' ווין אות ד' כ' אות ז' ז' וכן כל
כיוצא בזה בשאר אותיות שם ע"כ :

אבר המחבר שמעתי ששאר
האותיות יתיורס
כפי מה סזכר ברמק' זלסה בס' פרדס
רמזים עיין סס. וסנס טעם כוונס
וו עתה הוא בקוד והכונו סת אשר

יבאו כי יום הששי מכין לשבת כי הוא
בסיבת סיסוד חמכין למלכות. ולכן
תכווין מעתה לסכין הכנס או כדי
לכשינוא שבת ימכא זה מוכן ותסיום
קבלת שבת כתיקונה ואח'כ תאמר
בידך אפקיד רוחי ונו' ותיסן אס תיסן :

**סוד מעשרה ערב שבת וסוד
הטבילה :**

ביום ששטי תכווין נורכי שבת
לכבוד שבת כאמור וסיום
ביום ששטי וסכ'נו סת אשר יבואו כי
יום ששטי מכין לשבת ולכן בריך
שתקדי' מן יום הששי להכין לנורך שבת
זלקנות נורכי שבת ביום הששי ולא ביום
סחמימי וכל מה שיסנס יאמר לנורך
ולכבוד שבת : ואמר חצי סיום תקרא
ספרטה שנים מקרא וא' תרגום ותכווין
למס שכבר ביארנו לך לעיל באות ת'
בענין תעני' ו' כי זהו סכנה הששי ליו'
השבת :

אחר כך תטבול לקבל תוספת
שבת וכדי להפריש בין
קדושת שבת לחול ולכן בריך לטבול
להפריש בגדי חול ולקבל תוספת
שבת :

ואחר שנכנסת במים קודם שתטבול
תכווין סמלת מזס עולה
כ נגד

ב' נגד ט' יודין

שיש בע"כ ס"ג ומנחתו בתוב
מ"ה ב"ן ומקוה ואם תטבול
עולא קכ"א כחנין מקודם הוא יותר
אח"כ דהה"ן טוב מאוד עד
וכודע כי שם כאן מנחתו
אח"כ הוא כסא

שם ע"כ שיש ב"ד יודין, עולים מ' כנגד
מ"ה שיש במקוה: גם תכוון כי
המקוה שהוא ס"א אח"כ דהה"ן הוא מקו'
כל השמות כי שם מתקנים כל שאר
אח"כ העליונים.

אח"כ תכוין לסמך ב' הנח"ל
העליון וסוף סוד ד' הולות
פ"ב ס"ג מ"ה וב"ן ונ' אהיה דקס"א קמ"ג
קכ"א כי באשר הם בפשוטן יש אות י'
אחת בכל שם מהם שרי הם ז' יודין
ב"ן שמות אלו הם סוד ו' שמות של שבת
בסוד ו' אותיות שהם זהו הסוד בפ'
והרוכ"מ: וכריך לכוין כי בפשוטן
יש בהם ז' יודין אך תכוין בהם במילוי'
גם כן ותוסיף עליהם שם זה כי הוא
סוד השבת הרי הם ט' יודין שהם פ'
במנין כ"ל של נח"ל ועם כללות ה' יודין
ענמן שרי נח"ל. אחר כך תכוין
לכלול כללות היודין בעצמם וכללות'
כמוכר הם שתי כללים ותנרעם עם
נח"ל ויהי עמים והו' שמעבת המים
נמקוה. אחר כך תכוין שכל זק

יהיה לכבוד שבת וסוף כי הלא ש' שמות
הנ"ל ד' היות ונ' אהיה ושם זה יש בהם
ז' אותיות וסוף ל' של ל' כבוד שבת
וכאשר תוסיף ב' כוללי שם כללות הו'
שמות עם שם זהו סוד ל"ב כמנין כבוד
של לכבוד. וכשתמנה כל ה' שמות
הנ"ל במספר כמילוי בני' שבת שהם רל"ב
ותב"ה וזה הכל בני' שבת ודע כי כריך
לטבול שתי טבילות אחת להפסיק
בגדי חול וטבילה אחרת לכבוד שבת
לקבל התוספת: ובמקום אחר מנחתו
שריך לטבול ג' פעמים אחת להסיר
הזהמים וא' כנגד זכור וא' כנגד שמור
ואם היה בעל קרי כריך טבילה אחרת
א' להסיר הטומאה כמוכר והב' להסיר
בגדי החול כמוכר ותכוין לאח"כ דהה"ן
בנימטריא מקו' ס' כמוכר והטבילה הנ'
לקבל תוספות שבת ותכוין בש' לשמות
אח"כ זהו לז' שמות שלם שהם סוד
שבת ותכוין כי באילו הו' שמות יש
ה' יודין שרי חמשים ושמו שמות ענמן
אח"כ זהו כוח מ"ב הרי הם כל בנימטריא
במ"ב.

ובעלותך מן הטבולה תכוין לד'
הולות ע"כ ס"ג מ"ה
ב"ן ונ' אח"כ יודין אלפ"ן הס"ן שהם
בנימטריא תרפ"ו ותוסיף עליהם שם
זה שרי הכל בני' שבת כי סוד שבת הוא
עליות זון באבא ואמא ואי' הם סוד זה.
וכאשר

זתאזקת התורה

ובאשר פעלם מן ה' ויתאמר אם תשוב משיבת רגליך.

וקאמרי דרב ה' ארז אלסם כזסיה עולה הטבילס לא סיס מכנב ענמו במטפת וכיונא בו כי אמר שהם מימי שבת וראוי לזוף לשאוב אותם וכן תסתדל לעשות:

ורע כמו שיש הפרש בין קדושת שבת לחול ולכן היא הטבילה צע"ס כמזכר כן גם כן יש הפרש בין קדושת ליל שבת ליום השבת כי סיא קדושת חמורה וצריך לטבול בבקר ביום ששבת ומכ"ש אם יטמא בקרו כי אז אין צריך לומר אמנם אם לא יטמא בקרו אינו צריך רק טבילס אחת לכד ומכונן כס ענין תרמץ זס לכד שסוא שבת בטבילס פענמה:

אחר כך במנחת ווס ששי תכוין בה העיב כמו שביארנו כוונתם במפר כנף רכנים במ"ד ואז מן העת ססיא מתחילין העולמות לעלות ולוכלל זה כוס אחר כך תרמץ פניך ואחר כך ידיך ואח"כ רגלים במוס חמין כמו שיתבאר במ"ד:

סוד רמיצת ידיו ורגליו בע"ש במים חמין וכן קציצת הצמר ל'.

והביונה הוא כסוד מ"ס צוהר בפרשת ויקסל כי בכל ערב שבת מתקבצים אלהם הע"כ ככבים וכו' ואחר כך בעשים כעין מדורס על אש ורובה להתקרב ול"יכך מן האכלות וכו' ואז הדבר הוא סוד קליפת כונה שהיא הקליפה היותר קרובה ל הקדושה והכה סקליפס רואט כי הלא מן ספע של שבת לקחו כל ששת ימי סמול בששת ימי המעשה: ועתה שסוא ע"ס היא שתחזור הקדושה לשתעלות למעלה כדי לחזור לט להשפיע למטה בעולמות פעם אחרת ואז היא עולה כדי לשאוב גם כן פרכשתם כי כיוון שכבר גרמו כל ששת ימי סמול לקחת חלקם סנה היא באה זמנא אחריהם לקחת גם סיא חלקם כהם ולזס סעעם היא עולה בכל ע"ס ואז כדי שלא ינוכע ויתבטל סכללות ותוספת קדושת העליונ' אז כמסך מן הגבורות העליונ' כח אחר הכקירא שלהובא דאש ומוריד אותה הכוכבא ומדורא דאש ל'תת'עד התפוס:

והענין כי הלא הששת ימים הם סוד חנ"ת כה' ואמכ'אורן הרגלים סס למטס מן מדת המלכות אשר סס דבקה עם סיסוד ואמנ' הקליפס היא למטה מן סכ"ה ובראותה כי נאלמו ששת ימי סמול ליוכך וכבר נאלמו

נשאלו היורשים אז רונה היא לעלות
 לקבל כי בא זמנה וזהו סוד קנינת
 נופרים בע"ש ולרחם במים חמין
 להוריד שהוא שלפונתא דאשא עלילה
 ולהורידה למטה כמנא כי סמים חמין
 הם סוד הכוא שלהובא דאשא ואנו
 רוחנים בהם רגלינו להסיר אותה
 הקליפה נחש ויורדת למטה :
 וצריך לבחון כי כל זה הוא למטה
 באדם דעשי' כי שם החינוכים
 נדבקו ולכן צריך לרסון גם הפנים
 והידים מקום אחיות החינוכי בקדושה
 בעשיה ולכן תחילה רוחנים הפנים :
 ואחר כך סידור : ואחר כך הרגלים
 ואז נשאלו להתפרד ממש. והענין כי
 השכינה רגליה יורדות מות כנא ועתה
 רוחנת רגליה מסוהמא זועולים
 פרגלי' שם שהם כהז' דידם במקום חג'ת
 דידה וכן בכל
 העולמות בסוד ומנחתו כתוב
 רחמתי את רגלי
 איכה אטנפס חום' סמים הוא
 אם יחורו לירד סוד שלהובא
 למטה בקליפות : העולם בע"ש
 וצריך שתכון מניח' עם נפשות
 ברחינת הרשעים הנכבסי'
 רגליך במים בג'ע ויכוון אז
 חמים בשלפונת דג'יבת רגלי
 ז'ס כי זו אחר הרחיבה בשם

השלפונת מנא
 מן זה כדי להפיל
 הקליפה לתא
 כמזכר' וסענין
 כי אותנו' שלהבת
 הם עבת ל"ה
 שהוא עליות
 שבת ש' ב"ת
 שס'יא סמלכות
 פעול' נכפ' שהוא
 ש' או בחג'ת
 הנקרא ש' ג"כ
 וזהו שלפונת ז'ס כי סוד השבת נאשך
 קדושתו ממש ז'ס שהוא א"א כנודע
 כי ששבת כאמר בו כי קודש הוא כי
 עולין לאון עד א"א ממש הנקרא
 זה ועליותו גורמת אותה שלפונת
 שהסקה את הקליפה כמזכר שאל'כ
 לא היתה הקדושה יכולה לעלות אחר
 שהנחת כרוך על עקביה :
 ונפרש יותר כוונ' שלפונת'יה ותדע
 איך שם זה נעשה שלפונת
 והענין כי זה יש בו ג' מילויים זורין
 ההין אלפזן ושלשתן בגימטריא ג'א
 שהוא בגי' אמ"ן לאהדונדז' אס"כ תכס
 ב' אותיות זו כוונ' בכל סב' מילויין כיכל
 זור פעמים ה'גי' בגי'ש' זור פ'ה'ה'ר'
 זור פעמים ה'א' גימטריא ק"ך הרי
 שלשתן גי' בת'ר וסוד סענין כי שלשם
 יח א 18 I ז'ס

זאת חקת התורה

סוד מלבושי שבת והרלקת הנר:

בבואך מן השדה תכנס לבית ותעטף בעלית מנוחת ותקוף השלחן עד שתאמר כל הסדר שאמר בשדה כמו שנוכ' בספר חק ומשפט שלם שני במיעתך דשמיא ואחר כך תאמר ד' פרקים נומסכ' שבת כנגד ד' אותיות הויה כי הם תכשיטיו כלה. גם כן יהיה לך ד' כנדי לכן כנגד ד' אותיות זהוד כנודע ואלו כנדיים הם סוד אור מקיף מבחון והוא סוד העלבושים:

וצריך לכוון כשעלבים החלוק של שבת תכוין לשם:

זהרריאל שהוא סוד שמו של החילוק של השבת כמזכר בריש פירקי היכלות דרבי יוחנן וכו' מועיל מאד אל הקדושה להמשיכה אל האדם ודע שטוב הוא מאד ששום מלבוש שילבש בשבת אין ראוי שיהי' עליו בחול ואפילו החלוק של שבת אין ראוי ללבושו בימי החול. והאליהו הארץ זלזה לובש מלבוש גר' אבא אחת תחת המלבוש הלכן העליון מפני קבוצה ולא סיה מקפיד רק שיהיו לו ד' כנדי לכן כנגד ד' אותיות הויה כמזכר וקם לכוש העליון ותחתון והאנ' והחלוק

זה הם תלת מוחין והם למעלה בסוד סבת של הנוקבא שכל המוחין שלה הם בסוד זה כמואר אנליון. ועתה ננרף כת"ר עם נ"א הרי הכל בנימטר' תמיה איתיו' אשתי כי און נקראת אשתו: אחר תקח' מילווים לבדם כזה זהא גם תקח מילוו הווד שסוף וד' הרי וד' זה בני' כ"ו כי 'אנ' אודין אין במילווים הפרט לכן מספיק לוקח מילוי אחד לכדו אך באות ה' ישג' שינויים במילואה לכן אנו לוקחין כל שלשתן שהוא זהא והנה תשזא וכו' בנימטריא שלסבת הרי אין מזה יבא שלסבת זו וסוף בסוד כ' מוחין' שלב' אונ' אמתפשטים תוך נכח וסוד כנודע משם תוביא שלסבת פואת ותגרש את סקליפה:

גם בענין הנפורנים בימי החול הקורא' שלהם הוא מנד סקליפ' אך בע"ש אחר העבודה הם מאירים וניכרים בקס' הרבה דברים ובמ"ש חוזרי' להיות עניינם כמו שהיו. ובענין קנינתם לא הים מקפיד הרב זלזה לסברת אבודר'הם זל:

אחר כך תנא השדה לסקביל שבת כמו שידוע ליודעי מן הקבלת שבת וסודה כי היא כמשכת אחר סדר עליית שבת כמזכר שם במיעתא דשמוא' בספר חק ומשפט:

עשרה וכן על דרך זה עד י' יעלו
מחשבים וחמשה ב' ע"ה ל' ק"ס עול'
הכל בנימטריא ב"ר פי' סגור כי
אותיות היכל מן אלף עד ה' הם טו'
ועד י' הם נ"ה ואות כ' כ"ס ואות ל'
ק"ס סך הכל בני' כ"ר :

סוד קידוש ליל שבת

בשתלך מבית סבכס' לביתך אמור
שבת שלום בקול רם כי
אז הוא במקבל את הכל' בספר פנים
יפות ובשמח גדולה ותנשק ידי' אמן
בכל ליל שבת והסוד הוא כי סוף כושק
ידי' פתבונה בכל ליל שבת :

והענין כי בחול אין לו לזא רץ
מוסין פנומיים שהם כהל'
דתבונה' אך כליל שבת עול' עד
המקיפים שהם סוד חג' דתבונה ועולה
עד שם ונושקם : ואחר כך עמוד
במקומך ואמור דא סעודתא דחקל
תפוחין קדושין וסענין הוא כי סלל'
עתה בסוד הסעודה היא מקבל' להארה
מנ' ראשונות דזא ואז בקרא סקל
תפוחין קדושין כי הלא תחילה בהיותם
בקבלת שבת בשדה היתה נקראת ח'קל
כמוכר בקבלת שבת : ואחר כך בעמוד'
סאז מקבלת הארה בני' אמצעות דזא
בקרא סקל תפוחין כי ג' אמצעות ששם

יח ב 48 ב סוד

והחלוק ד' וסס בנידי סגריאס : ודע
שכפי גוון המלבושים שאלה לובש בשבת
צפה כך ממש ותלב' אחר פטירתו בימי
השבת תמיד :

ותה א זסיר בתיקון הכר של שבת
אך הדלקה הוא עז אשתך
וצריך להדליק שתי נרות כנו' בתיקונים
ואחר כך הסתכל באור הכר שברכו
עליו שבת כי הלא נודע כי ח"ל ארנא
סאז במלכות' ומוקבא בהיותה בחול אמר'
כאשר תעלה למעלה ממקומה יסיו
בה שמות אחרים יותר מועולים כפי
המדרגת אכר תעלה ויאמנם עתה
כבר יש תוספת שבת אם כן בודאי
עלתם מלכות יותר למעלה : ולכן
תכווין כי עתה יש לה שם אחד גדול
מן הראשון והוא כי שם אל הוא ממולא
ותכווין כי ח'לף למ"ד אדנא' הוא בני'
כ"ר כי כבר ידעת שבר שבת רומן
במלכות והוא שיש לה עתה שם זה שסו'
בנימטריא כ"ר כמוכר' ותכווין גם כן
כי הוא גם בנימטריא יהוד חסיק יהוד
אלסים יסוד אדני שהם בנימטריא כ"ר
ואילו השתי כוונות של כר הם סוד ב'
נרות של שבת סוכר בתיקוני :

אבנ סוד הדלקת נר בהיכל
הוא כשתמכה בזה האופן
והוא בקרא מכפר קדמי א' וב' סס ג'
וג' שלשה קס ששק וד' ארבע קס

זאת חקת התורה

סוד ג' אבות הם סוד ג' תפוסין ועתה בקידוש נקרא חקל תפוסין קדישין כי עתה היא מקבלת סארה ל המוחין שלה מן המוחין דז"א עננים שהם ג' ראשונות וכבר ידע שהמוחין נקרא קדיש ונפרעו ממוחין דז"א ואמנם להיותה מקבלת עתה משם ושה הוא הפה של ז"א והיא אוכלת וניזונת מן הפה של ז"א ואף על פי שהיא למטה בנה"ל כמבאר ולכן נקרא' סעודה זו סעודה דמטרונות' כי בשתיא מנצת ונוחלת עבודת דמלכא היא האוכל' ולא הוא וכמו שיתבאר לקמן ואחר כך תקיף השלחן דרך ימין בשתיקה ותכונן כי המלכות עלתה בפעולה אור פנימי בוויכולו דעבודה ועתה תכונן להמשיך אור מקיף מבחינת כה"ל דז"א אמנם הקפות השולחן שהקפת כאשר באה מן הסדה סיתה להמשיך אור המקיפים של החינוכיות כאשר ידעת בסוד קבלת שבת.

ואחר כך תקח שתי אנדרות של הדם ותספרם בידך ותברך עליוס' ותרוח בהם ותקיף בהם את השלחן פעם שביע בשתיקה ותכונן להמשיך אור סמיקיף מבחינת ג' אמצעו' שכבר כמשיך אור הפנימי שלהם בוויכולו השני ולכן הקפס זו בהדם שהוא כוד ג' אבות חג"ת כמודע אמנם היותה שתי

אנדרות יהיה תכונן שהם כנגד ז"א ולכן אחר שתריוח בהם ותכונן בהם בסוד הריח כאשר כתבאר אנליכו לעיל באות ה' בענון אכיל' אח"כ אמור זכור וס' אמור בדבור אחד כאמרו לכוין לחבר' יחד ודע שכנגד אור פנימי שקבלס מן ג' ראשונות עתה כבוד הקידוש כמו שיתבאר אין צו כח להמשיך המקיף שלהם ומעבמו כעשה:

ואחר כך אמר' סקידוש וראוי לו' קודם הקידוש מוזמר לדוד ה' רועי וגומר ולכוין בפסוק א"ך עו"ב וחסד ורדפוני ר"ת בגימטריא הויה וס' ת' א"ך עו"ב וחסד בגימטריא הויה וכן בכל שלש פעולות ואמר זה

אב"גם כוד הקידוש הוא להמשיך אור פנימי מן הנ' ראשונות דז"א אל הנוקבא כדי שתאכל ותקבל סעודה משם ולכן נקרא קידוש כי כונתו לנצל הסארה מן' עליונות שהם המוחים הנקראו' קדש כמבאר ותכונן באכילתך כי אתה אוכל משה דז"א וממוחין שלו ומל"ב כתיבות חכמה שבו והם מאירים כל"ב שוכנים שלך ועל ידם אתה טוען סמאלל כמו שידעת כוונת הענינה וסודה ואלו הן סוד ל"ב תיבות שיש בוויכולו חוץ מן' אחרות כנגד הנ' ראשונות עננים ונמקו' אחס מנאיתי ששאלה הם כנגד כה"ל:

ועתה

זעתה נבאר סוד הקידוש תחלה
תקבל הכוס של
קידוש מיד ואתך משתי ידיו לשתי ידיך
ותחזקנו ב' ידיך ותכוין כדי להמשיך
מוסין מן עלייתות לזל לכוקבים כיוסו
סוד הקידוש כמזכר :

ותכוין ג' יס פשוטים בג' ידים גדולה
חוקה למעלה כמזכר ותכוין בי
ג' יס פשוטים הם בנימטריא מ' דלסין
ותכוין להמשיך מן ראשונות לזל שלס
שמות זה דרך ג' קוים ויורדים דרך ג'
ידים שהם עד חג' דזל הכקרא מ' דלס
דלסין וחסד כך תכוין למלאות ב' זה
מהם בידין לזל ה' כמזכר מהם ע' ב'
וס' שכלוב לזל זה והם סוד ב' מוסין כמו
שכבר כתבאר אכליכו דמוסין דמקבא
הם כמזכר זה ותכוין יס פשוט
באמצעותא כבוד דעתה קלה ולכן חין
בו מילוי והנה ג' זה המזכר הם סוד חב' ד'
זהם בנימטריא פ' בנימטריא אלהים
שהם מוסין דמקבא הכקראת אלהים
זהם בנימטריא כוס והוא סוד כוס הוין
שבידך :

והבוונה כי רישא דרסל היא עתה
מן סחוק גלמטה לזל
ואתה ממשיך ג' מוסין אילו שהם ג' זה
כמזכר עד ראש המקבא העומדת שם
בסוף דזל ואלו כעשית ובקראת המקבא
ששם כוס על ידי ג' מוסין המזכר' ולכן

טוב להקים הכוס כגד סחוק ולזעזעה
מאיר בו בשתי ידיך האוסיות בו וגם
מחממה שלך כי שם המקדים מנעלים ויו
כעשית כוס שלס' גם תכוין לזל דלס
השש' עם ע' תיבין של הקידוש כלו הם
פ' כמזכר כוס הם ה' גבורות כמזכר
תכוין לזל תיבין דויכולו לבדש שהם
כגד יבוקת המלכות עתה מן המוסין
קדישין והם ל' כתיבות וג' אלהים
שהם כה' דתבונה ווס בדמו בזהר
פ' ויקהל' וגם כריך לבוין בשתי זה שהם
במילוי יודין כמזכר לזל ה' וברוך לבוין
כי לזל היא עגול צורת סכך עגולה
של יד ימין וכן הכך היא עשרים כמזכר
לזל ויס לזל סרקין בה' אכזכות והם סוד
ה' במילואים כי ה' הם ה' אכזכות וסוד
זה סרקין עם הכולל שלהם וכן ג' ה'
אותיות זה מלייתות כזה לזל דלס ה'
לזל הם לזל אותיות לזל פוסק' וכן כיד
השני כיד סמאל לזל ה' על דרך המזכר :
ודע שכבר יס לזל מוסין מתחל' קודם
לזה מכה לזל חת' סקתוסכת
סמנו מותנים לה עתה הוא במזכר
מככ'ך שג' ראשונות לזל וזהו עיקר
צורך סמלכות ולכן עיקר' המשכת' היא
ה' הגבורות האילו מן הדעת לזל ולכן
תכוין כיוסוד כוס בנימטריא אלקים
כי מככ'ך הוא סוד ה' אותיות :

אלהים ענמן וכשששים זה על זל
ה'

זאת חקת התורה

וְזֶה הָיָה כִּי בָּרָא אֱלֹהִים :
וְאָדָם שָׁכַר סוּסָתָא ג' מוֹחִין סָבוּ
גַם סוּד מִנְכָּפֶךְ כְּזוֹכֵר אִשָּׁר
כִּךְ תַּחֲוִין הַכּוֹס כִּיד וּמִינֶךְ לָבִדוּ פִדִּי
לִסְפִּיר כִּי מִכָּל יוֹמִין וּלְכָלֹל אֹתָהּ
בִּימִין בְּסוּד וְהוֹכֵן בְּחִסָּד כִּסְאָא וּלְהוֹרֹת
שֶׁהוּא כוֹתֵן לָהּ ה' גְּבוּרֹת מִמִּתְקוֹת
בִּימִין . וְאִשָּׁר כִּךְ תַּחֲוִין בְּסוּד בִּינִין
שֶׁתּוֹכָה כִּי הַכּוֹס הוּא הַנוֹקְבָא עֲבָמָה
וְהִינִן שֶׁתּוֹכָה הִם פִּתְּמִין וּנְכֻוִין כִּי
הַנוֹקְבָא עוֹמֶדֶת בְּהִיז' דָּז'א כְּזוֹכֵר וְהוּא
מִקְבֶּלֶת אֶת־הָאֵל מִן סָא ה' עֲלִיּוֹת כִּסְאָא
הַג' וְשִׁלּוֹשׁ תֵּת הָרִי שֶׁבַע סְפִירוֹת וְכָל
אֶחָד כָּלֹלֶם מִעֵשֶׂר הָרִי ז' כִּמְכִין יוֹן
וְאִשָּׁר כִּךְ אִמּוֹר וּיְכֻלּוּ וְהַקִּידוֹשׁ וְהַס' ע'
תִּיבִין שֶׁהֵם סוּד יוֹן כְּזוֹכֵר גַּם תַּחֲוִין
שֶׁהוּא הַסוּד הַשְּׁנִי זֶה הַכּוֹכֵר בְּמִלּוּוִים
ע' כְּזוֹכֵר :

וְהִנֵּה תַחֲלָה הִיוּ בְּסוּד אִוֵּר פְּנִימִי
בְּסוּד הַמַּעֲשֵׂה וְעֵתָהּ בְּקִידוֹשׁ
בְּסוּד דִּיבּוּר סִינָא מִהַבֵּל הַפֶּה הַעֲלִיּוֹן
דָּז'א שֶׁהוּא בְּסוּד מְקִיפִים כְּזוֹדֵעַ וְכֹזֵה
אִכּוּ מִמְּשִׁיכִים מְקִיף אֵל מוֹחִי דְנוֹקְבָא .
וְכַעֲכִין שֶׁמִּפְנִימִין ז'א עֲבָמָה הַיּוֹבָא מִפִּי
ז'א הַסֵּם חֲנוּ מִמְּשִׁיכִין מְקִיף אֵל הַנוֹקְבָא
כִּי מִן הָאִוֵּר הַמְקִיף שֶׁל שֵׁשׁ רִאשׁוֹנוֹת
אֵין כְּזוֹכֵר לְהַמְשִׁיךְ כְּזוֹכֵר . וְלִכֵּן קוֹדֵם
וּיְכֻלּוּ תִּאֲמַר לוֹם הַשֵּׁשֶׁל ר'ת ז'ס כְּזוֹכֵר
זֶה הַשֵּׁלִישִׁי שֶׁהוּא כְּזוֹכֵר הַדַּעַת הַפְּמֹנֵה

כְּזוֹכֵר . אִמְכֵם וּיְכֻלּוּ ל' ה' תִּיבִין וְהַקִּידוֹשׁ
ל'ס' תִּיבִנוֹת כְּזוֹכֵר שְׁנִי זֶה בְּמִלּוּאָה שֶׁהֵם
כְּזוֹכֵר חֲכָמָה וְכִיכָה כְּזוֹכֵר . וּיְכֻוִין אִשָּׁר
שֶׁהוּא עֲבָמָה סוּד דָּז'א וְסָבוּם שְׁנִידוּ סִיא
הַמְלָכוֹת שֶׁכְּזוֹכֵר הַחִסָּד שֶׁלּוֹ כְּזוֹכֵר וְאִת'
שִׁנְמוֹר הַקִּידוֹשׁ יִשְׁתָּה הַכּוֹס לְהוֹרֹת
שֶׁהוּא בְּחִינֹת אִוֵּר פְּנִימִי הַכְּכֵם תוֹךְ
סְנוֹף כְּזוֹכֵר וְעֵשֶׂה הֵם עוֹבְרִים דֶּרֶךְ
מִחִינּוֹת דּוֹפְכִי גּוֹפָא דָּז'א תוֹךְ דּוֹפְכִי
גּוֹפָא דְנוֹקְבָא וְיִסּוּר אִוֵּר פְּנִימִי
גִּמּוּר וְהוּא בְּדֶרֶךְ שֶׁאֵר מוֹחִין סְפִימִי
סִינְכָאִים מִן גּוֹפָא דָּז'א מִמֶּשׁ לָל
גּוֹפָא דְנוֹקְבָא וְלִכֵּן דֶּרֶךְ שֶׁעֲשֵׂתָהּ
אֹתָם כִּדִּי שִׁירָדוּ עַד הַגּוֹף מִקּוֹם
שֶׁקְנוֹקְבָא עוֹמֶדֶת כְּזוֹכֵר מִכְּחוּץ וְגַם כֵּן
כֶּרֶךְ לְכוּוִין כִּי הֵיז' הוּא סוּד אֶרְבַּע
מוֹחִין שֶׁהוּא מִקְבֶּלֶת עֵתָהּ וְשֶׁס' ע"ב
בְּחִסְאָא ג' בְּהִיכָה מ'ה חֲסָדִים ב'ן גְּבוּרֹת
הֵם אֶרְבַּע מוֹחִין ד' סוּוֹת וּמִתְלַבְּשׁוֹם
בְּכִהִיז' דְאִימָא ג' אֶתְהִיז' דְּזוֹדִין וְאֶלְפִּין
וְסִהִין הָרִי הֵם ז' שְׁמוֹת וְכֵהֵם ע' אֹתֵינוּ
כִּמְכִין יוֹן . וְהִינִן יֵשׁ לוֹ שְׁנֵי מַלְבוּשִׁים
הֵא' הוּא הַכּוֹס וְהֵס' כִּהִיז' דְאִימָא שֶׁתּוֹכָה
סְמוּחִין שֶׁהוּא בִּינִין וְהַשְּׁנִי הֵם הַיּוֹדִים שֶׁל
אֶדֶם שֶׁהִיאֻהָ כֵהֵם הַכּוֹס וְהֵם סוּד
הַיּוֹדִים דָּז'א שֶׁסֵּם כִּהִיז' דְאִימָא בְּתוֹכָם הֵם
סְמִתְפַּשְׁטִיט בְּפִנִּימִיּוֹתָם . ג'כ' תַּחֲוִין
לֹא יוֹדֵין שִׁים בַּע"ב וְסָג' אִשָּׁר אִכּוּ
מְכוּוֹכִים כִּד' הַיּוֹדִים זֶה מְכַל אִת' מִהֵם
כְּזוֹכֵר

כמזואר לעיל. וסנה כאשר תתן
 עיניך בכוס כבוד' תכוין בשם זה אדנך
 שהוא כוד בת עין כי ס' זה אדנך עם
 ב' כוללים זה אדנך בנימטריא ב' ת' זה'
 פעמים הוי"ה בנימטריא ק"ל בני' עין:
 גם תכוון על ידי ראיות עיניך
 בכוס להמשיך לה באיכות כתר'
 והם כוד ג' י"ה סוכר' ותכוונם ע"ד זה
 כי זור פעמים ה' ש"י' פעמים ה"ה ר'
 זור פעמים ס"א ק"ך סך הכל עולה
 כתר'. ודע כי בויכולו יש ג' אלהים וג'
 שביעי והנה ג' אלהים מלמעלה למטה
 וג' שביעי הם מלמעלה למעלה וס' סומר
 הברזל והסמך כיצד ויכל אלהים ביום
 השביעי בינה במלכות הנקרא מלכותו.
 וישוב ביום השביעי יסוד ויכרך אלהים
 גבורה. ויכרך הוא סוד החסד. אשר
 ברא אלהים מלכות. נקבה ויכרך הוא
 סוד החסד ומלכות הוא סוד הנבירה
 כסוד ואת וזו השביעי סמך הרי סמך
 מכאן ומכאן וגבורה באמצע להמתיק'
 ובמקום אשר מנאתי בתוב כי ג' שביעי
 שבו יכולו הזה של קידוש תבין בשלשה
 ראשונות:
 ועתה נבאר כיצד
 כוונתו כי ראוי
 רכוין כי עתה
 ככנסים בריש
 דזעיר ג' ראשונות
 של ל' דגלים דאבא
 ובוה כשלים ליכנס
 המקיף הראשון
 לבמרי והנה
 בדרכת בורא פרו
 הגבן תכוין במל'
 הנפן יהוד אהיה
 זכור אדני שהוא
 בנימטריא חק"ל
 ס' כי ויון זה אתם
 מוריד א' המלכות
 הנקרא ג' פן שסוף
 עומדת בכה' דא' כמודע כי בהימנ
 שם נקראת חק"ל כמודע לעיל. גם כן
 תכוין כי יש כאן ט' תיבות כנגד ט'
 יודין של ע"ב ס"ג ע"ה ב"ך להמשיכם אל
 סוכבא :

סוד קידוש יום השבת

בסעודה של שחרית תכנס ותעמוד
 במקומך ותקיף השלחן
 להעסיך אור המקיף של ג' תחתונים
 דאב' ששם עולה סזעיר. אהר כך
 הקפה שנים עם סהרם היא כנגד שלש
 אמצעיות דאב' לאור המקיף שלו כי
 בבר נתבא' חבלינו כי יום השבת דומה
 אל הו"א דבורא ולכן המקיפים האלו
 ביצאתי כתוב
 י' י' פ'
 שביעי בויכולו
 כשאומר שביעי
 ראשון תכוין

זאת חקת התורה

כנגדו ואין אנו מושגי' למדרינו' עליות
הנוקבא סקיא כמה וכמה מדרינו' וזויה
רחוי' לתת אור-מקיף לכולם • אך אין
הכוונה רק בעלויות הזעיר אשר הוא
בזו יום השבת וכמו שכליל שבת לא
עשינו הקפה שלושי' כנגד המושגים גם
כאן אין בנו כח להמשיך אור מקיף של
ג' ראשונות דאב' כנוכר לעיל :

אבנם כוד בעודת שחרית זאת
היא כי הלא ביום השבת
בכ"ה קבלנו הארת התורה שהם נהי'
דאב' וכל ה' תחתונות שלו כנגד מה
שעלה בשחרית • אך כנגד מה שעלה
במוסף שהם ג' ראשונות אנו יושים
הבעודה זאת לקבל הארת ג' ראשונות
דאב' עכמו שיוכקצו ויתגלו' דוגמת
מה שנתגלו' סוף תחתונות בס"ת ולפי
שהם בשלש ראשונות ששם הוא הפ"ה
סעליין דאב' לכן הוא' בסוד הבעודה:
והנה אחר שתקיף השולחן פעם
ב' כנוכר אחר כך תשב ותקח

הכוס בשתי ידיים ותכוין בג' י"ה דמילוי
ס"הין כי כלילה סוף במילוי יודין
ובמנחה בל"פין ובעודת שחרית בה"ן
והסימן לג' בעידות י"ה"א • ועם היות
שבעודה זו גדולה משל הלילה וא"כ איך
יבדק היא במילוי יודין והסתא במילוי
הכ"ף • אמנם הענין הוא דע' כי אלו
השמות ד"ה דה"ן הם גבוהים פריכה

מאל שהם שם בסוד האון דאד"ק
כמבואר אנלינו • והנה עתה עולה
בסעודת שחרית עתיקא קדישא עד
אות' ס"הין אשר שם ולכן נקרא סעודה
זו סעודתא דעתיקא קדישא • והענין
הוא דע' כי הלא כל אילו העלי' שאנו
אומרים שעולים וא"ן הנה כל העולמו'
ב"ע אשר תחתיהם הם עולים אחריהם
כפי' סדר עליית' של וא"ן כמו שכתב באר
אנלנו וכתבאר קצת בספר חק ומשפט
בסייעתא דשמיא:

וגם כן דע כי גם העליונים אשר
למעלה מאון הם ג' עולים
בהכרח כדי להניח מקום אל האון
שיעלו במקומם והם עולים מדריגה
אחר מדריגה עד שעולים בסוד אד"ק
ועד שם עולה עתיקא קדישא ואין
להאריך בזה:

והנה עתה בעודת שחרית עולה
עתיק קדישא עד אות' ה"ן
אשר שם כנוכר ולכך נקרא סעודה
זאת סעודתא דעתיקא קדישא וכן ג' כ'
און עתה הם במקום אב' וכמא"ס תחת
רישא דז"א ושם אובלים משם ולכן נקרא
סעודתא דעתיקא כנוכר • ותכוין כי
שלש פעמים ז"ה דמילוי ה"הין הם בגימ'
ב' והם סוד: ט' יודין שיש בד' שמונים ע"ב
ס"ה ב"ן ותכוין כי ט' אותיות שיש
בשם ב"ן הם מקבלים ט' יודין כנוכר

וְגַם כֵּן תִּכּוּן כִּי בְּנִדְכָם שָׁמַר פְּרִי
 סִגְפָן הֵם ט' יוֹדִין הַמִּכְבָּר וְתִכּוּן כִּי ג'
 זֶה הַמִּכְבָּר הֵם בְּנִימְטָרִיָּה ג' וְעַם הָאֵין
 שֶׁהוּא עוֹלָם ע' הָאֵלֵי קָם א' שְׁמוֹת אֵלֵיהֶם
 דִּינִי וְנִתְחַבְּרִי עִם שֵׁם ט' ג' הָרִי בִּא"ר
 וְהוּוּ סוֹד קִדּוּשָׁא רַבָּא גַם כֵּן קָכָא וּב'ן
 בְּנִימְטָרִיָּה רַבָּא.

אמנם שְׁעָעִם שֶׁנִּקְרָא קִדּוּשָׁא
 רַבָּא הוּא כִּי הֵלֵא עֵתָהּ
 הוּא מַעֲוֹלָת מוֹחִין דְּאֵבָא יַחְמֵן שֶׁהֵם
 קִדְשׁ סַעֲלִיּוֹן וְהוּוּ קִדּוּשָׁא רַבָּא כִּי
 בְּלִילָה הָיוּ מוֹחִין דּוֹעִיר קִדּוּשָׁא זִמְנָא
 אַחֲרֵי שֶׁתִּכּוּוּן בִּג' יֵה סִמְכָר וְהַפּוֹם
 בִּידֶךְ כְּמִזְכָּר אַחֲרֵי כֵךְ אִמּוֹר מוֹמִיר לְחֹד
 ה' רֹעִי וְגו' וְתִכּוּוֹן אֵךְ טוֹב וְסַמֵּד
 יִרְדּוּפּוֹכִיר'ת גו' הוֹלֵם וּמ'ת אֵךְ טוֹב
 וְסַמֵּד בְּנִימ' זְהוּר וְתִכּוּוֹן בִּג' אִוְתִיּוֹת
 זְהוּר לְהוֹרֵךְ יָמִים ר'ת וְלִז' כְּמוֹ שִׁדְעָת
 וּמ'ת גו' אֲדַכָּא אַחֲרֵי כֵךְ אִמּוֹר וְסַמֵּד
 בְּכִי יִשְׂרָאֵל אֵת שְׁשַׁבַּת וְגו' לְסַבֵּר זְכוּר
 בְּשִׁמּוֹר לְכָלֹל מֵדֵת לִילָה בְּיוֹם אַחֲרֵי כֵךְ
 אִמּוֹר פִּסּוֹק אִו תַּעֲבֹנָה עַל ה' כִּי בַּפּוֹס
 זֶה כְּעָוֹן שֶׁלֹּם. מַעֲוֹדוֹת, דְּשַׁבַּת וְתִכּוּוֹן
 בְּמֵלֶת אִו תַּעֲבֹנָה עַל ה' רָמֹז אֵלֵי
 מַעֲוֹדָה דַּעֲתִיקָא. אַחֲרֵי כֵךְ אִמּוֹר
 בְּקוֹל רֵשׁ דֹּא הוּא מַעֲוֹדָתָא דַּעֲתִיקָא
 קִדְשׁ אַחֲרֵי כֵךְ אִמּוֹר סִבְרִי מִרְנָן וְכו'
 וְתִכּוּוֹן כִּי סִבְרִי בְּגו' י' קִזּוֹת פִּסְטוֹת
 שֶׁהֵם ה' סִמְכָר וְה' גְּבֻרָה שֶׁהֵם ר'ת

וְשִׁבְרִי כוֹלָלִים שֶׁל סִמְכָרִים
 וְגְבוּרָה סִבְרִי סִבְרִי גַם י' שֶׁל סִבְרִי הוּא
 כְּמִדָּה כוֹלָלֶת ס' סִמְכָרִים וְה' גְּבוּרָה שֶׁהֵם
 פִּסְטוֹת ה' לִזְכָּר וְה' לְמַסְכָּא וְסִכְל סִבְרִי -
 וְעַל כֵּן בְּגו' שֶׁהֵם בְּמִדָּה ש' מ' שֶׁל שְׁמַע, כְּמוֹ
 שִׁדְעָת. אַחֲרֵי כֵךְ אִמּוֹר בִּא"ר אֵלֵי
 בּוֹרָא פְּרִי הַגִּפְּן וְתִכּוּוֹן לִט' עִיבֹת פִּסְטוֹ
 כְּמִזְכָּר שֶׁהֵם סוֹד תַּעֲבֹנָה אִוְתִיּוֹת דְּשֵׁם ב'ן
 הַמִּקְנָלִים ט' יוֹדִין הַמִּכְבָּר גַּם כֵּן כְּמִדָּה
 ט' יוֹדִין שִׁיבָא כִּדְשָׁמוֹת ע' ב' ס' ג' מ' ה' ב'ן
 עוֹד י' ה' יוֹדִין אַחֲרִים בְּג' שְׁמוֹת אֵלֵיהֶם
 קָם א' קָם ג' קָכָא הָרִי כֻלָּם הֵם ז' אֲדַכָּא
 וְהֵם תִּכּוּוֹן בְּלִקְוִיָּה סִכּוֹם בִּידֶךְ בִּלִּד יוֹדִין
 אֵלֵי בְּמִכּוּן ז' וְהֵכָה ז' דִּינִי אֵלֵי בְּגו'
 ק' וְתִכּוּוֹן בְּמוֹנֵךְ סִכּוֹם בְּמִים כְּמִדָּה
 ט' יוֹדִין הַמִּכְבָּר שִׁיבָא בְּאֲדַכָּא קִזּוֹת וְגו'
 אִוְתִיּוֹת וְהֵכָה שְׁכִי כוֹוֹכֹת אֵלֵי שֶׁהֵם מִים
 וְיִין כְּמִזְכָּר הֵם בְּנִימְטָרִיָּה קָכָא שֶׁהוּא
 אֵלֵיהֶם דִּינִי וְתִכּוּוֹן לְהַמְשִׁיךְ מוֹדָה שֶׁהֵם
 דְּאֵלֵיהֶם תַּקָּח מוֹנֵכוֹ מִלְּנִי שְׁמוֹת ק' ש'
 וְתִכְרַפְּהוּ לִשֵּׁם ט' ג' וְהֵיוּ בִּא"ר וְתִכּוּוֹן
 לְבִא"ר הַעֲלִיּוֹן אַחֲרֵי הוּא לְמַעַס בְּחֹס
 שֶׁל כִּיכָה וְתִמְשִׁיךְ עוֹד לְבִא"ר הַתַּסְתּוֹן
 שֶׁהוּא שֶׁהֵם ב'ן שֶׁהֵם ק'כָא אֵלֵיהֶם דְּהַסִּין בְּגו'
 בִּא"ר הָרִי ב' פִּעֲמִים בִּא"ר וְהוּוּ סוֹד
 קִדּוּשָׁא רַבָּא כְּמִזְכָּר שֶׁהֵם אִוְתִיּוֹת
 בִּא"ר:

סוֹד שֶׁל שְׁשַׁבַּת מַעֲוֹדוֹת בְּשַׁבַּת

זאת חקת התורה

צריך שתסדר
על השלחן
זב לחמים בכל
ג' סעודות כמו
שימבאר שם
ב פין השלחן ושם
בגד שמאך השלחן
ושטטה על ימין
יסיו ג' ע"ג ג' וכן
בגד שמאל
ושטטה שמאל
יסיו כעין בגד
וזכו סדורן כזה

ומצאתי כתוב וזל
קידוש של שבת
מחכמה ושל זמ
מזונס כוס של
ברכת המזון
ברישת וכוונס עול
ב"מ של כלס וכוונס
חלול כין סועור
לאכא ואמא יעקב
עולם בכה של
אל"א וסוא בח"ג
של זא ע"כ מ"ב:

ממש כו בגד ומוכיחם ד' לחמי'
שנים ע"ג שנים וכן בגד שמאך
הם ד' שני ע"ג שני' באמצע
יש ד' לחמים אחרים שהם מופסקים
בכתיים שהם ב' לחמים אבל אופין ב' של
ימין וב' אחרים מנד שמאל אבל אותם
הד אשר שם' וסעניק דע כו הלא
עתה מקבלים סארת סעודה זו מן הוצ
בימין דשצרי דרישא דעתיקא וכבר
ביארנו כי שורש אותם הוצ בימין סס ג'
הוונס ובסם זב אותיות כו היתורה
סוא הכולל של כולם אך שרש אינם
רק זב אתיון וכנגדס הם זב לחמין אלו
ולפי שסם ג' הוונס שסם בנימטרוא
לחם ולכן גם כן אלו כקראים לפ"ס
באופן שתכווין להוריד מן הקרת שלשה

סויות הם שהם בנימטרוא לחם
ואחר כך בכל אות מהן כעסס לחם א'
בהוונס א' כנודע ומסס שואכת המלכות
עתס ליל שבת' אבל איכה מקבלתס
רק על סזא כי הוא מקבלים תמלס
וכותנס לס:

וערתה ככאר סדר סזב לחס כו
סלא הד' שבנד ימין שסס
ב' ע"ג שנים תכווין שסס הוונס א' שנים
סתחתוכים הם ב' סהזן ושנים העליוני'
הם ב' אותיות זו שסס וכרים על הנקבות
וכן הד' שבנד שמאל סויה אחרת כמו
זאת' אחר כך ד' האמצעיים סוזה ג'
ותכווין כי שנים העומדו' זו על גב זו
בנד ימין הם ו' על ה' והשניים אשר בנד
שמאל הם ו' ע"ג ס' וכשתרכס לעשות
סמוניא תקס מאלו האמצעיים השנים
העליונים ותברק ותחברס כשני ידיך
באופן סוקיו שני סוליסלחמין זו דבוק
לזו ושני הפנים שלסס יהיו פן זה מנד
אחד ופן זה מנד אחד ואז יהיו כיכר
כאילו סס לחס אחד ובו שני פנים וזהו
בסוד לחס הפנים ותכווין כי אותס שבנד
ימיך הוא כנגד אות י' ושניד שמאלך
כנגד אות ו' ותברק סמוכא וכשתאמר
המוניא לחס תכווין ללחס סנוכר שסס
סזב בימין:

וקודם לזס סעול ידיך וכבר ידעס
כוונות סנטילה איך עתס
רחוי

ראוי שתטלם ותכננס מעומד ומגבוה
ידיו כנגד ראשך צעת שתכננס וחס
לסודות עליית קבלת הנוקבא עץ
פירות העליונים מן סמוחין הוא רישא
דילה ולכן ראוי לסיות מעומד כי הוא
במקום המוחין דא :

ודע כי בכל מקום לא יש מצודה
רק כשיש בחי' פ"ה ולכן עתה
דלילה ומהקבלת מפה הזעיר כמכריש
כמורה קיים וכן הוא בשמי סעודו סיום
כמו שיתבאר בס"ד :

ותחילתו בך תברך מוכיח וכשתאמר
המוניח ל"ה תכוון
ל"ה המוכר כמזכר ותבצע מן הלחם
סימני שהוא חותיות י" כי הוא כנגד
החכמה מסם הוא המזון המעלה שכלם
ותבצע בביצה שהיא הזית ותקחם לך
וכו' כנגד י"ט הוזה שהוא זה ותבצע
בביצה שנית שיתור בונה אחת ומן
לחשתך היות כנגד י"ט אל אדני שהיא
נוקבי ויתחברו ויעשו ואמר וכו' ואחר
כך תבצע בביצות אחרים אם תרצה
ליתת לחסרים :

והאלהי כמסראז זלפה סיס כוהג
לערב בכל ע"ש שיתופי
מובאות ועירובי חבירות וביום השבת
בבקר סי' בונע על ספת של העירוב
ובלילה בפת הסיתוף וקודם שבת סיה
מצרכ ואומר ברכה ואחר כך סיס

מוכה לבנו כחצר על ידיו אחר :
אמנם בסוד אכילה תכווין כי
הלחם הוא המלכות והיין
מגבורה ובמקום אחר מצאתו היין הוא
סביבה ומים חסד יבשר כנח סוד. פרי
עץ הוא יסוד הנקרא פרי עץ שהוא הוא
ת"ת וכל זה הם כו' תחתונות דא אחר
חשם אוכלת המלכות :

וצריך שתכוין באכילתך שאתה
אוכל מפה הוא וממוחין שלו
ומל"כ כתיבות מהם שנו והם מאירים
כל"כ סינים שלך ועל ידך אתה טוסן
המחכל וכפי סכוונ' שבוארנו לך בכוונ'
אכילה בענין סעודה וכוונתה ואחר
אכילתך תאמר איזו פרוקים או ח'
מחבבת שבת הראשונים וח' שנים בבקר
וח' במחמה שסם כל' תכשיטיו כלה ואחר
כך תאמר ברכת המזון כמו שיתבאר
בס"ד ואחר כך חזור לומר זכור ושמור
בדיבור אחד באמרו ותברך ותרויח על
הקדם ועוב לומר כליל שבת מסכת
עירובין בסוד ע"כ ראו :

והאלהי כמסראז זלפה היה כוהג
לחכים ששלחן במקומו
כליל שבת וסמפס פרוסם עליו וסכום
של ברכת המזון עליו ויכוח מעט יין
בו הל שהוא כדילסשאר ברכה מליל
שבת גם סיה משוי' קצת פתותין פרודין
בשלחן לא לחם שלם גס סיה מקפיד

ואת חקת התורה

פאר לאכול בשלחן של ארבע רגלים
בשבתות וימים טובים דוגמת שלחן בית
סמקדס:

אמנם סוד העודת שחרית

בבר ביאחנו וזכרנו לעיל בסוד
הקידוש היום כי הלא
בשבת בבקר בס"ת קבלנו הארת התור'
שהם כהן דאבא וכל הז' תחתונות שלו
בנגד מה שעלה בשחרית אך כנגד מה
שעלה במוסק' שהם שלש ראשונות אנו
עושים מעודה זאת לקבל הארת שלשם
ראשונות דאבא עצמו שצדקצו ויתגלו
דוגמת מה שנתגלו הז' תחתונות בס"ת
ולפי שהם בנ' ראשונות שהם הוא פה
פעליון דאבא לכן הוא בסוד מעודה
ובבר ביאחנו לך הטעם לפיל למה
בקראת זאת הסעודה מעודת' דעתוקא
קדושא:

אמנם ענין שלחם שבסעודה זו
בר' שיהיו גם כן על הסדר
של סליה ממש בלי שום שינוי רק כי
אילו היזב הם בסוד זב חיוורתו דרושא
דעתיקא שהם עליונים מאל סליהם
הדמוזים בנ' פומין דשערין כנוכ' לעיל
אמנם כוונת שלחם של המזנוא ועיכול
במלח כבר ידע' ש' היזב לחם הם כנגד
זב בומין או זב תיקוני דוקא או זב

חיוורתו דרושא וכולם יורדו' עד סיום
ומשם מה שהיו זב תחלם לשם ג' הויות
שבהם זב אותיות כעשו כמנין לס"ס
שסוף ג' הויות ועתה בשירדום כיסוד
כעשו מל"ח ששם בוד כנ' גבורו' כמתקנות
והם גם כן שלש הויות כמנין מל"ח
ואז מתמתק זה בזה שהם ג' גבורות בנ'
ספרים ואז מס' שהיא סגבורות מרים
בסוד המרירות עתה הוא' בסוד מל"ח
שנתבטל קצת מרירות ממנו.

ודע כי ביום השבת הענין הוא
באכילות בימי המול הכוונה
תהיה בעולם היצירה על דרך סכוכר
גם כן אמנם סוד המזנוא תכוון כיה'
דמזנוא בינה ולחם ת' וז' מן הארץ
מלכות: ואחר כך תמשוך כוית לענמך
בסוד י' ראשונה הרי שם הוים ואחר כך
תנע כבינה לאשתך הרי י' אחרונה
דאיהד וכה' ואחר אכילתך תאמר איה
פרקים ממסכת שבת כזכר לעיל ואחר
כך תאמר ברכת המזון כמו שיתבאר
בס"ד י' ואחר כך סוד לומר זכור
ושמור בדיובור אחד כאמרו ותברך בס"ד
על סודם ותכוון הכוונה שכתבארה
אכילתו לעיל בסוד אכילת:

אמנם סוד העודה שלישי

בבר ביארנו במ' חק ומשפ' במ' ד' כי
במנחת סבת או הוא הוא
לברו בכלל באחא ואחא ועולים שלפתם
בעמידה בלחש עד המזל יג דעתיקא
ולא עד בכלל. ואז כמחא שהאז יש לו
זג תיקוני שלימים בדיוקא דיליה ככו'
שם כפי' אתה אכיל ע"ש : ופנס
סעודה זו : השלישית היא אכילת
זאמן הפה של עתיקא ולכן נקראת
סעודה דזא :

והנה אין ראוי לקדש בסעודה זו
על היין כי אין בעתיקא
שום יין כלל ועיקר רק רחמים גמורים
ואין ראוי לעורר סיין : אבל בשני
סעודות ראשונות או מקדשין על היין
בכוד יין שמסומר של הבינה שמחמם
משא"כ עפה שסעבין למעלה בדיוקא
דאריך נבזה מ' אז מן הבינה מקום סיין
כמוכר וזה דוקא בתחלה הסעודה בכוד
סקידוש אחכ באמצע הסעודה נרין
לשתות יין ותכוין בנ' זה דמלכו לשאן
שהם בנימטריא מולא וססוד כנגד האז
שעלה עד המולא דדיוקא דעתיקא
כמוכר וסו' של זה של ערבית שחרית
ומכסה סוף זהא ככו' לעיל בכוד הקידוש
היום ע"ש :

אמנם סוד סלחם שנסעודה זו
יהיו על סדר שני הסעודות
סקודמות ממטבלי שיכוין רק כי אלו

סזכ סס כסוד זכ תיקוני דיוקא
ואחר האכילה תאמר הפרקים ממסכת
שבת כנוכר ואחר כך תבדך ברכת
סמון. ואחר כך תסוור ותאמר וכוור
ושמור בדבור אחד באמרו ותבדך על
בהסדס ותריח :

אמר המחר ככאן סוס מקוט
לכתוב פירוש
הסירים של הדב כמסוורא זלחה
והשמטו תו אות' מפני שאינו הסכרס לייז
כי כל מה שכתבי' שאכתוב' בעצהי הכל
הוא הסכרס לידע כוונות סמנות כי
הכל כולך אחר הכוונה :

סוד ברכת מזון ש לעב ז

בבר זכרנו למעלה כסוד אכילה
סוד ברכת המנו ובאדרס
אמנם סדרס בעה השבת יקרא ד' פרקי'
מן המסכה כנוכר לעיל אחר שיאמר
ספומון של שבת שתקון האלסי
כמס'אז זלסה וכל זה קוד' הים אחרונים
אחר כך יטול ידו ובן הים כוהג סאלסי
סרב זלחה אחר שהוס אומר ספומון
שתיקן אחד לליל שבת ואחר לכקר זא'
לערב אחר כך הוס קורא ד' פרקים
ראשונים ממסכת שבת ובשחרית ד'
פרקים שניים ובמנחת ד' פרקים שלישי'
כל זס כנגד תיקון ד' אותיות ה'
ולפעמים

זאת חקת התורה

ולפצמים לא הים קורא אלא א' וקודם

סיתח ל הכרעה יכוון לשם ע"כ דלודין

ולמספר כ"ו שלו וסם בנימטרויא כ"ס

וזסו דודי כ"ח ותכווין בה ממש ע"ד

הנזכר בחול דק כי בכללות ברכה

ראשונה תכווין אל אות א' של שם יהוד

במילוויה יוד וסם ע' אורות ובאומרו

באי תכוון לשם ע"ב במילוי יודין

ובברכה שניה תכוון בכללות

הכרעה א אות

ה' במילוויה ס' הם אורות ובאומרו

באי תכווין לשם ס"ג

ובברכה השלישית תכווין לאות

ויו וכו ט' אותיות

ובאומרו באי תכווין לשם דאלפין:

ובברכה רביעית תכווין לאותיות

ס' ובאומרו

ובברכת המזון של שבת

ביום יפין דנה והחלוננו בריך לכוין

כי הוא ברכה שלישית

והוא כנגד יצירה שם הוא מטטרון

ותכוון בחלינת המנעל דמטטרון

להעלות אל הכריס לבושי שבת וי"ט

והכוונה להתפלל שבשבת לא יסלוט

ולא יתקנה העולם על ידי מטטרון

כמו בחול אך יסוד בשבת חלון הכעל

כנודע בסודה ושלף איש את כעלו

ונתן לרפהו לא יסלוט לא

זעיר ענמו כי

סוד הוא

שבת

הכריס

ותלכשו כהן של סביכה עם המוחים
כמנא כי בחי' חג'ת ספיקריו סרמאזים
אשר עתה כק' חג'ל הם עתה בסוד
דורמיטא כי כסתלקו מסס המוחין ולאו
סג' קורא כווקר אמור אברהם יוסף
וועקב:

ורע כי אלו הד' מוחים כסתלקו
מן הזא' הם חכמה בינה
חמד גבורה והם מתלכשים בנהו של
סביכה:

ורע כלל אחר כי חג' לו שהם ערין
עטרין בהיותם מלובשי' כיסוד
של הבינה יש בנתיב סוד נחמה א'
המחברים והיא כקראת ת' והוא סוד
הדעת המחבר שניהם ונמנא כי ערין
עטרין אלו עם הבחי' המחבר שניהם
כקראת חג'ת והם סמוחים של אברהם
יבחק וועקב סכוכר ונקראת רישין
דלסון:

ורע כי כאשר כסתלקו אלו המוחים
מרישא דוציר כשאריו על ראשו
בסוד אור מקיף אך דע כי ששני מוחים
לבדם שסס ח' כשאריו בסוד אור מקיף
אך הכל מוחי' אחרים ב' הם כסתלקו עה
הבינה עמהם מלובשים כה' ולא כשאריו
אפילו בסוד אור מקיף וה' האחרים
יבאון מתוך כרתקן שבוז כה' של
הבינה וכשאריו ברישא דו' א' בסוד אור
מקיף:

סוד תקיעת שופר ובו יבאר
הקיע' מיושב ומעומד מלבויות
זכרנות ושופרות

סוד תקיעת שופר כבר ידעת
סוד סכסירס וסדורמיטא
שסיה ססתלקות הפנימית דזא' ממנו
למעל' וסוף סוד סמוחים שלו שסס ח' כ'
חג' אשר כתלכשו כהני של סביכה כבוד'
וככנסו בתלת חללי גולגולתא ועתה
חזרו לבאת ממנו כהי של הבינה עם הד'
מוחים המתלכמים בתוכם ויבאו ויחכו
למעלה בריש הז' א' בסוד אור מקיף
לכד ואזכשאר סוף א' בסוד דורמיטא:
ובבר' ידעת כי הזא' שסרס שלו תחל'
הם סוד וק' לכד ואח' כתעלו
חג'ת שלו בסוד חג'ל שלו כרו סכתוכם

זאת חקת התורה

והנה עתה כוונתינו בתקיע' שאפר
לפסוק אלו המוסים שיכאו
מו' ושיתלכשו בשופר עצמו שהוא כהן
של הבינה ויחזרו לסתלכש במוסיו' דזא :
ונבאר תחלה סוד תשר' סראשוכס
היא תקיעה והיא בסוד
אברהם . וסענין הנה אנו תוקעים
ועולה זאת שתקיעה היונאס מפיו
שהוא סוד הכל שהוא סוד מילוי שם ה' ו
וסה כל הכל הוא סוד אור מקיף ואו
עולם ומטוי לגבי אברהם פיר' מגיע עד
אברהם עצמו שהוא המסד של כל
שנעשה אחר כך ממנו סוד חכמה סלל
א' דנולגלתא אחר הוא יסן כנו' ואו אחר
כך עולה למעלה בסוד שהוא עטרא
דהכד ואו מושב אליו סוד ב' מוחין דכ' ו
שנסתלקו למעלה עם הבינה כנזכרת
ומורידין למט' אכלו ביסוד אור שמקיף
זכוס סם כל פארבע מוחין בסוד אור
מקיף :

והנה ענין תקיעה זו הם אותיות
תקיע' זה כי לשון תקיעה הוא
מלשון כתקע כיבמתו שהוא לשון זוג
וזה הם אוחז והנה על ידי זוג ותקיעה
זו כמשכים סוד הפ' מכנפך שהם בגימט'
תקיע' והם כמשכים מסמכמה וכמשכים
ב' מכנפך אחד לבינה בקודת יסוד שבה
ומכנפך שני למל' והנה ב' מכנפך אלו
המשכים אחד לבינה ואחד למל' כמשכו

עז אותם הב' מוחים שאמרנו שהם בוג'
מכנפך א' בסוד הבינה ומכנפך שני בסוד
הגבורה שסיוא עטרה דמל' ועל ידה
יורד מכנפך הפ' אל המל' אמנם טעם
המשכת שמכנפך מן הסכמה עם היות'
גבור' הוא כי שרש החכמה היא לעולם
גבור' כנודע כי גבו' דעתיק היא חכמה
דא' א' הרי לעולם שורש החכמה לעולם
היא גבו' וסרי כתבאר איך עז תקיעה זו
שהיא סוד אברהם נכשרו דיכין דמכנפך
לתתא :

אחר כך סוד הסברי' סם' ביכחק
והענין הוא לסורי חות'
סשני מוחין וגבורה בפנים והטעם שאו
מקדימים ליכנס סוף כי הוא יוס דוכין
והם מקדימים תחלה :

ודע שחם סיו ככפשים תריין עטריין
יחד הוא מתלכשי' בדרכן בסוד
הבינה איך בטה שחין המסד עדין א' ב'
איך יסוד שבינה יורד עדין וא' ב' כאשר
יורדים הבינה וסגבורה למטה כריך
סיוכללו שניהם בסוד של הבינה ועל
ידו תקיעת שברים אלו יורדת הוד של
סביב' עם סתריין מוחין שהם בוג' לתוכס
ואו כמשך הוד דביכס בג' פרקים דיליג
עד סוד של זא שהם תלת פרקים ג' ב'
בג' ואו סהוד דזא סוא מוחא א' המל' :
אמר המחדר מצאתי כתוב' בכתיבת
יד של חכם השלם החסיד הרפ'
אויולא

עוד סוד השופר בסוד שם אלהים
 שם מצליחין ובריבוע' ואלהים
 פשוט סוף כל דבר אלהים ג' פעמים
 וסוף סוד שופר * * * * *
 ה' וכן שון ואלו פ"א דל"ס דותיו' למעניות
 הם ואלו בגימטריא דה"ה למתק אלהים
 פשוט * * * * *
 אלה דמדין קט' א' וד' ה"ן קט"א ועם
 אותיות ג' ל"ס בשם ק' דרי של"ב ואלה
 פשוט דר' סג' וד' אור"ת הפשוט דר'
 ש"ו דה"ה ש"ס של"ס חציו' אלה למתק
 ג' אלהים של"ב כה"ה * * * * *
 בסוף ג' יל"ג ב"א ש"ס דל"ה לדכות *
 אלהים * * * * *
 סוד דל"ה סג' קט' בשופר
 הוא סוד פה הנוכח שהיא
 עתה 'הקצבת והנחילה את זון לשון
 דרך פיה והם יג' א"ס ונחשבים ועוברים
 דרך סוף א"ר המקיף דל' חתונות שלה
 והנה סוף פה שלה הוא שם סג' עם הכ"ב
 אותיות הנחשבים שם בגימטריא פ"ה
 ובהר' ידעת כי שם סג' הוא בל' חתונות
 של ביה' בסוד פניו לא בסוד אור המקיף
 כ' א' 1 2 3

גם כבד כמבאר אנליכו כי בתרין
 פסוקים דעתיקא שם הוא סוד
 ואחת מלה ו' מס'ג תיקוב' דיקב' שהו' סוד
 ז' שמו' ס'ג בנימטר' אחת והכה ו' מילויים
 סל ו' שמות אלו שכל מילוי מסס סוד סוד
 סכל והם ו' הנלים סס ר"ס עם הסללות
 ולסיות כי כל סוד מילוי הוא דין כי
 מילוי בנימטר' אלקים לכן כ' תכו אל
 סו' מילויים לבינה שהיא שורס הדין
 וניתכו בו' תחתונות שלה למה שכבר
 ידעת כי שם ס'ג הוא' ס'ג' מסתיוכו' סבבינה
 וכוונת בו' למתקם עז' ו' מילויים בעת' ק'
 ואחר סו' סכלים סלג' במתקו כריך
 להמשיכם אל זון כדו' שומתקו :

והנה על ידי הכל שמו' ס'ג
 סזה תיק' השופר סו' סוד ו'
 סכלים הנזכ' שהם בנימטר' ר"ס ו' על
 ידס' מתקן זון ואחר סיוכאים או כסלקים
 ספיו' לז' ו' סביה לה כי ר"ס הוא ב' פ' ק' ל'
 והכה הוא סוד סג' ו' סל שם ולוקס ק' ל'
 ומנטרף עם סו' סלג' ו' סלג' קו' ל'
 וזם קול השופר :

והנה כשאתם תוקע מתאדמי' פכיו
 והוא רמז' מקומות סקולות
 סאלו שסס ו' הכלי' סל ו' שמות ס'ג דתריך
 תפוחין דעתיק' שסס ו' שמות ס'ג הנזכ'
 ומאידים וזסו סוד הארת פכיו התוקע
 ותחטיך מאותם פכיו עליוכ' ס'ג' נהורי'
 ס'ג' מסס כשארס באריך וק' ו' נרדים

לז' (ע' תקיעה שהיא בנימטר' עשר'
 ז' ואחר כך יבויג' להמשיכם מו' ל' ז')
 ולפי' ססוד הסכל היוג' מן השופר הוא
 כמסך מסס ס'ג ומילוי' בכזכר לכן כריך
 לתקיע כר' ק' קולו' כנגד שס ס'ג
 ומילוי' שהוא סכל הדי ק' כנגד ק' קולו'
 עור' כריך לכונן כשופר שהוא קבר
 ורסב בסוד מן סמכר קראתו

יה וגומר וסעמין כי סל המכר מקיס
 הקבר יסיה סכל ספס' ית' למעל ומקוס
 הרסב למסס כ' ס' סו' במקוס סלג' כמס'
 והוא כי כריך לכונן סל מניחות הדיקס'
 דעתיק' אשר סו' סכופה כל מניחות
 סדינים כסוד כי ככר ידעת כי עז' סדסי
 סדין אלו כופיס הדין ומכסמין אותו כי
 סדינים סעליונים אשר סס כמתקיס סס
 עכמן מכפי' סת הדיכיס וממתקי' אותם :

והנה ככר ידעת איך הדיקס'
 מלמעלה הוא מכר ולמסס
 מתרסבת ויס בזה שמות זס ז' אשר
 כמסכיס מכ' סמית' אלסיה לסיס סכסתי
 פאות היראס כמס' סלג' כסוד ו' סכור
 וסס ס'ג ס'ג מלס' סכ' וסס זס סר זסון
 סו' כמכר סעל' זס וסס כמכר ס'ג סתון
 ולכן מקוס סמכר יסיה למעלה
 לכוק לפס :

ותכוין כי על ידי הוכאת קול זס
 כשופר סזה הקבר והרסב
 סכונן אל סמי' זס זס מכמכר ורסב סל
 דיקבא

דוקא להורידט כאן לאכשיח דיכין :
ועתה נדבר בהוכחת סקול תחלה

אנו מוכיאים הכל מן
סגרון אשר בו מתחברים ב' שמוס משני
מ' ב' חמ' מן סתכמה ואחר מן אי' ושניהם
כלולים בגרון שהיא בינה דאי' וב' מ' ב'
הם אחת' ע' וכו' ככפין דיכין :

גם תכין אל סוד גי' ב' ק שהוא סמך
הסמך א' הגרון שהוא סוד וכו'
הסתמה דאי' ומודו' ג' עם מ' דבי' דאי'
ע' הגרון שבו אותיות חסד' ע' ותכין
בי אותיות חסד' שהם גי' ב' ק הם ארבעה
מילויין של ע' ב' ס' ג' מ' ב' כ' שהם בגימ'
קכ"א וד' כוללים של ד' מילויים ואח' כולל
לכלם סרי קכ"ג בגימטריא גי' ב' ק וסנה
אותיות גי' ב' ק ואח' ע' עולי' ר' ו' ותכין
לסוד ר' ו' זה שהוא זיווגא דאח' על ידי
סמך והגרון בסוד חכלו רעים והנה לו
הר' עם כללותם הם ר' ו' לי :

והנה זה הר' עובר דרך השופר
בתוכו וממתי' הדיכי והנה
כפך הוא בגימטריא ק' ז' וכשתוסיף כ' ו'
של הו'ה שהיא שרש לפלטה שמות
הכוזר יהיה הכל ר' ו' בסוד אח' הע'
וגי' ב' הנוכר :

ותכין עתה אל עם ע' ב' שבאבא
בחין ולשם ס' ג' שבאי' בגרון
ושניהם בגימטריא קל' ה' עם כללות' הוא
קול והרי לך רמזים כאן קול וקל' ס'

וזון ועל ידו שמוס אלו ככפין הדיכין
שעס :

אחר כך אנו מעבירין קולות לו
שעס זון על ידי ב' שחית
הנוכר ע' ב' וס' ג' לסוכי'אס מן הפס'
ותחלה סס' עובדי' דרך סחניכיים שהם
שרשי השיכים אחד בלתי העליון ואחד
בלתי התחתון והנה כשיבאו אלו הקולו'
לסוף דרך ב' י' להים אלו חזורים הדיכיים
ואחר כך אנו טוחנים אותם עם השיכי'
שהם אותיות וסס' ר' ו' ואלו כמחקי' כבאר
תחלה סוד השיכים :

ודע כי הלא מביאות השיכים הוא
סוד אות א' פיס' כה ב' יודין וו' או
באמצע וסנה אות סו' או היא כפול כנו'
בתיק' והיא מתחברת עם א' ד ראשונה
ועם השני' כזה סרי לך ז' למעלה
ז' למטה והם סוד ל' ב' שינים מפס'
העליון של הבי' והנה ב' יודין של אות
א' של שיכים סנו' סס' מתחברי' עם ז' יודין
שב' שמות ע' ב' ס' ג' של סקול כנוכ' ואלו הם
ט' יודין בגימטריא יא' מ' של מנכפך שעס
כחות הדין אמנם ב' ווין שבאות א' שהם
רמו אל ב' סדרי השיכים כנוכר העשויים
כוה' לו כקר' שחקים וסוחקות אותו סמך
העליון של מנכפך שעס אותיות פ' ר'
משופר ולטוחנו ולפררו שלא יהיה דבוק
במקום א' ולפררו פירוורים דקים וסנס
חור סמך הזה אחר שנתמתק לטעם

דבש בלל' וטעמו כנפוחות בדבש והוא
 ש' מוטפר שהוא בנימטריא דבש והנה
 אחר שעברו דרך הסינים ונמתקו והיו
 דחמים אחר כך יבאים דרך הנפתים
 לסמיתק יותר והם כגד בל' מ'ף והענין כי
 אם תמנה ד' מלות מילויים של ע"ב ס"ג
 מ"ה ב"ף הם קכ"ח בנימטריא דין דין כי
 לעולם מילוי בנימט' דין ולו כשנחשבו
 דרך השפתיים כמתקים על ידי בימף
 שהוא בנימטריא קכ"ח הרי עד עתה
 בתקנו סוד האן מן מנפך נשארנו
 אותיות נפ"ך שהם בנימטריא ק"ף והם
 כמתקים על שם ע"ב ס"ג מ"ה שהם בני
 ק"ף ועם השם שלהם שהם יאותיו של
 מילוי הוזה הרו ק"ף כחנין נפ"ך :

גם ענין אחר כאשר תוסיף אותיו
 נפ"ך עם זרוד שהוא בנימטריא
 כ"ו יסיו כל' סוד גלו ונמתקים על ידי
 פרשם שהם שני פהכיסים שהם ב' פעמים
 אלהים אלהים כגד ותעשה אותם בנימטריא
 זה א"ל א"ל אלהי אלהים בנימטריא ר"ן
 עם לו שינים שבסוף הרי לו למעלה
 בשינים העלענים וללו למטה בשינים
 סתחתונים :

ודע כי תקיעה בני' תק' פו בנימטריא
 סופר והוא סוד ג' מוחי' דלהים
 א' במילוי יודין ש' וא' דחמור' וא' אלהים
 פשוט וסבל בנימטריא סופר וכוונתו
 לסמיתק מוסים אלו לללא שהוא דינא

קשיא סוד שברים • ולרחל שהוא דונא
 רפוא סוד תיועה • לכן חבו עושים
 תשרית כנגד ללא ורחל אחנס מוס שחבו
 עושים שלש פעמים תשרית הוא אחד
 בל' מלות ואחד בראש הבריאה לפי ששם
 הקום הדינים המתקנים שם אחד
 שכבר נכתבים הבל' מלות ואחד מחזורים
 אותם לעלות למועלה למוכילות כדמשת'
 מלסון הוזה • הו אפטר טא' בל' ואחד
 במוקב' ואחד בראש הבריאה ואחר כך
 חבו עושים תשרית מספק שאל אין לנו
 עתה המשכה חלל ללאה א' חללי אין כל
 הכוונה אלא לרחל שהוא כוף הכוונה
 לכך חבו עושים תשרית :

אבנים כונות התקיעות ע"ד כלל
 הוא סוד ש"ס קרע שטן
 שהוא בנימטריא עם וכולל תס"כ והוא
 בנימטריא שם אלהים דודן ש זה פעמי'
 אלהים ת"ל הרי תס"ל גם תכוין בו הוא
 בנימטריא שם • בען • שם קממיתין לה'
 אלהים פשיטת שם ת"ל הרי תס"ל גם
 תכוין לחבר ולסלב שם עם הויס כזה
 יקדו וצוה ישרה טוניה שהם קבוצ
 פתח ופנח

פתח והולם וסגול ושטא ומיריק וניקוד
 דולה הוא ניקוד של קויה עשירות מו'
 הויות שהיה כהן גדול מזכיר בל'ם
 כדברי ספר ברית מנחם ותכוין כי כל
 סוד התקיעות הם כשם כ"ב של ברכת

בחקים

גם תכונן לשם פספסים דיונים
שם בנימטריא תקו עם
שם מ'כ דאכנזתן ונו' שרי תקנב כמנין
שברים

תרועה בני מרפא וחס בני ד' הוין
ע'כס'ג מ'ס'כ'ן ונ' אהים
דיודין ואלכין והבין גם תכונן בני
פס'תם מלא פ'ס'מ'ך תזו מ'ס' בני
תרועה והי' העודפים תחברם עם
אדנ' במילואו והוא גם כן תרועה.

תקיעה אחרונה עם ה' אותיות
והכולל בנימ' שם אכ'קתם
ג'כ תקיעה זו בנימטריא שפתם כזכר
בתקיעה ראשונה.

כל מספר הטרומוטין של תשרת שם
לח'ס טרומוטין בששכון ל'ו
אותיות של שם כ'ן דהסין כזכר לעיל:
וג' פ' סו'תשרת הס'ג' כ'ן וס' בנימט'
ח'ק סוד כי חק לישראל סוד משפט
ונו סזכר ביום ד'ס ביום פדיון ותכונן
שם כ' שמות ס'ג' מ'ס' שם סוד אומא
וזה.

תשת תקיעה ראשונה פשוט
פ'ג סכ'ל ססוא
תקיע' בני' עשר זה שם בני' ק'ן לחמטיך
ק' כסורין מאב' לזא ומס' לנזקבא כי
היא בנימטריא פסמ'ס כחבר ועשוטה
סוא בני' ד' יודין שלשם ע'כ כמכ' וס'
ט' טרמוטין

שברים

כסנים כמו שיתבאר בס' .
אבנם כור התקיעות בפרט על
סדר הסימנים הוא תחלת .

תשר'ת תקיעה פשוטה תכונן כי
תקיעה בנימטריא עשר זה פי' שתמטיך
ק'ן כסורין שם בנימטריא זה זה
לזא ומס' לנזקבא והנה תקיע' ס'ה היא
שם פסמ'תם עם ד' אותיותיו והכולל
ותכונן כי פשוטה בני'ת שסוא סוד ד'
יודין ששם ע'כ דיודין כי תקיעה
הפשוטה כבוד הסדר שסוא בנימ' ע'כ
דיודין תקיעה היא ט' טרמוטין כמ'ס
בס' ד' :

שברים הם ט' טרמוטין עם ט'
טרמוטין של סתקיעה סס
הז' ושברים ט' בנימטריא חללים דיודין
ור' אחרונים דאלהים פשוטים כ'ן
אותיות שיש באלהים בפשוטו ובמילוי
ומילוי מילוי הכל עולה תקנב כמנין
שברים ותכונן לכלול ב'ן זה של אהים
עם שם כ'ן של הוזה דההין כי שם כ'ן
דההין הוא סוד סזס העליון וב'ן
אותיות דאלהים סכ'ל יורדים שם כמל'
ונעשים שם סוד גלים ומתגעשים
ג' מתרעשים שם ומס' כאחוזם האיכוני
הנקרא חלה ובסוד א'לס אותיות שיש
בפשוטו ובמילוי ומילוי פמילוי דשם בן
דההין שם בנימטריא לא'ה והם סוד
לא'ס טרמוטין שיש בסו'תשרת ד'פ'
ט' סס לא'ה .

זאת חקת חתורה

בן כח'הריאך גם תכונן ליהודא' פון
בני טרויז על ועם מ'ה דעם מ'ה קרו
אך ג'כ:

תקיעה אחריה עש ארבעה יום
והכולל בשיעוריהם חמשה

ע' ד' המזכ' לעיל ורחמ' ג' פ' תש"ט
וג' פ' תש"ט וג' פ' תש"ט ע"ל קולות
שמעם תכונן בהם בנימין י"א ר"ע
טרמוסין תכונן לבטל יכר הרע של עז
והל' קולות דמוסף בלחש תכונן לבטל
זכר דג"ע והל' דמורת מוסף לבטל
זכר דט"ז: והו' קולות אחרונות

דאחר קדוש תתקבל זנארי דלס'ר כל
מספר העדמותין של ק' קולות הם
מתן עדמותין תבנין בשם שדי ג' ואלו
ובשם אלפים פשוט הם ת' וכתבין
לשכר כמות הדין של אלהים על ידו
שם שדי כמילתו חק קולות עכין שם
סוד שם ס' וילוני' דרי ק' -

ונחלק עתה מעשרותי לנכדס והם
זב תננותי הם זב לזה

מרחוקים עולה כמין א'טן עם סבולל
מכניז לבטל גם אסטון עם ידיו אטון

הש"ת. אם זה אנונימם במקורו

מכאן; לבטל בהם כח העבר
מדת הדין; אלא דע, המעורבות על הלא אנו

של מצוה לא תרעה דיבין תקיפין שהם
מיד במדרגות רחוקות

תל"ט

שברִי. ש' אלהים מלא יודק ל'
אחוריים דאלהים עם ב'ן

אותיות דלחים פשוט ובמילוי ובמילוי
מילוי ככונר לעיל . ג'ס פספסים
דיוכמים עם מכ אותיות שם מ"כ ככונר
וקיאו ט' טרמוטין :

תקיעה אחרונה עם איתותיה
ואכולל כנ"אנק"תם כל

מספר הטלפונים של ת"ס"ה הם זך
טלפונים שסם זך אותיות מילוי קמלוי

שנים בנ' שנים קהל' א' למלפיו וב' לזרין
לכו באר' טרמוטין דעס' פ' פראשין וסב'

מכאן נראה לנו לזדקקתם לנו לכתוב
דאמאנוכל מעמדות שגנ'ת בש'ת

הם בנימטרים אף ותכונן לבטל סאף
הנזול על סוף אדנו סתם בנימטרים

אף גם תכוין ליוסו דאלטין וכמ"כ דס"ג
מ"ב וט"ל בנ"א :

תִּרְתִּי תִקְיֶעָה לֹא־שׁוֹכֵם פְּסוּטָה

מחשבת ק"ן כדורים כמו גם לשם פסלם
במ"מ בלחץ חזק לר' יעקב זל. זל. זל.

במיוחד •

יֵשׁ אֶחָד עֲרֵמוּטִים תְּבוּיָן כְּמוֹ

אֵלֶּיךָ קָשָׁה בְּתַשֵּׁת לִבִּי תִכְוֹן כִּי צִלְּךָ יְדִי

מִן הַיָּם וְהַיָּם יִשְׁמַח וְהַיָּם יִשְׁמַח וְהַיָּם יִשְׁמַח וְהַיָּם יִשְׁמַח

וּמִצֵּאתִי כְמוֹכָה בְּכַתִּיבָתָהּ וְ
 סֵאלֶסִי כְּמֵהֶרֶר חַיִּים
 וַיֵּטֵאל זֶל וְזֶל כְּרִ"ם בַּשַּׁעַת הַזֹּאת
 ע"ה

תִּרְתִּי הֲיֵשׁ נָפַל זֶפֶת זָךְ עֲרֻמוֹתַיִן
רַע לִבְטֹל זֹנֶסֶר הַחֲמוֹזָה
עַל מַעַל לִבְטֹלִים וְאִין דִּיכָא קִשְׁיָא כְּמוֹ
הַשְׁכָּרִים :

וְדַע כִּי טְרוֹמָטִין בְּיָמֵינוּ אֲנִי
אֱלֹהִים עִם ז' אֲוִתֵּינִי
וְהַכֹּלל וְהַעֲמִין כִּי תַחֲלֶה סֵדֶם הַדִּיכִים
כִּנְיָן הֵם אֲלֵהִים כֹּד טְרוֹמָט א' וְכֵן
נִרְוֹן כִּנְי' אֲלֵהִים :

והנה כתקיעה ראשונה שיעור
ט' טרמוטין שהם זך פעמים
אלפים הם בנימטרוח ב' אלפים ושכ"ב
והם סוד האסוריים דאדנז במילווין
עם בנימטרוח אלף עתקצ"ח ועם
מספר אותיות האסוריים כי מספר
סאותיות הם ל' תסיר זכ סאות
כסארים זכ סאותיות והם הנספחים
אותיות האסוריים תוסף עליהם ד'
אותיות אדנז הם כ"ב עם תתקצ"ח הם
ב' אלפים תוסף סך כיכונים שהם
ה"פ דין הרי ב' אלפים סך עם סכוללים
דאדנז והסך הרי ב' אלפים ושכ"ב
אחר כך תתיוק בו על ב' אלה דיודין
שהם כג וטעיה שכ"ב ססך מהם סך
הב' ב' אלפים תאדנז עם
סכוללים :

והנדה כל תקיעה היא ע'
טרמוטין ע"ד המ' לכן
מכוון בתקיעה לאשונה לקמתיו ע'

אות ו

ונטילת

לולב

סוד הלולב וקודם אליו יתבאר
סודן הסוכה ואח"כ סוד הלולב
וכל ארבע מינים:

סוד הסוכה כבר ידעת כי סוד
הנסירה בר"ס סוף
לרחות כל הדינים אשר באו אל הכוהן
ונמנאת הכוהן כלה דינים ואל בזה
כי מינס ראש השנה עד יום הוא סוד
שמאלו תחת לראשו והוא מה שכבר
ידעת כי הדינים אולם מתמתקים חלל
בשרשם ולכן כאשר השמאל דכורא שהו'
שרש ומקור אל דיני הכוהן כבודע כאשר
סוף מחבק אחוריים שלה אשר שם פל
סדינים של הנכירה ה"ה מתמתקים
ונכנעים או ע"י מקודם שהוא גבו' שמאל
דכורא:

וגם כבר ידע' בסוד הסופר כי קודם

ד"ס

ס"ל ואמר לו מדוע ג"פ ואמר פך
ואמר לבש"ע מלא מסלומי לטובה
וספק רכובי וסין סלתי ומחול כל
פונותי ופונות בני ביתי מחילס בחסד
מחילס ברחמים וספרני מפשעים
ומחילס וזכרנו בזכרון טוב מלפניך
ופקדנו בפקודת יסוד ורחמים וזכנו
לחיים טובים וארוכים ופרנסה טובה
וכלכלס ולחס לאכול ונגד ללבוש
ועושר וכבוד ואריכות ימים בתורתך
וזמנותיך וספק פעלס ורפואה לכל
מבאוב לבנו ותכרך מפשה ידינו חמן
וכן יהי רצון וגו' עלינו גזירות טובות
ונטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות
וקיו לרצון אמרו פי וכו' ג"פ
ואני מפלתי לך ה' וכו'

ג"פ וכן יעשה במוסף

וביום ב' ביוצר

מלוק מקיפת

סופר

...

אור מקיף אל סו' בחי' הנזכר :
אמנם יש חילוק בענין כניסתם כי
כניסת החסדים ספנימייס
תחלה ככנסים בחי' סמל' ואחר כך בחי'
סיוסוד ונזמ' עד שבאחרונה ככנס' החסד
הפנימי של פני' סחסד וזה אינו כדרך
ססוף תמיד :

אמנם המקיפים ככנסים מעולה
לתתא כדרך סאמיתי
סקודס מתפשט בחסד ואחר כך יורד
בגבורה ואחר כך יורד בת' ונזמר עד
שבאחרונה יורדין כללות סח' המקיפים
במלכ' שכה וזהו הדרך סככון תמיד :
והנה סעעס לזה סוף כי הלח רחל
היא עתס כלה בסוד הגבורה
מכנס כדדין סס בחי' גבורה דחי' ואס
בחי' גבורה דזא באופן סכלה גבורה כי
הוא סוד סמאלו תחת לראשי כבוד' וסנס
כמשך זמן הרבה אליה שלא סיו כס רס
גבורו' לנדס דסיינו מר' עד זה ולכן
בסחזקו בתוכה הגבורו' הרבה :

אמנם כוונתינו עתס הוא למיתו'
ססוף סוד סיכוק ימין
להמתיקה על ידי סחסדנס וסנה א' א'
סיכנסו כס כלס ביחד כי סטח אדה' ר'
גרס שלא תוכל סמל' לסתקן רק על ידי
אורך סוזן מר' עד סמיכי עכר' באופן
סככל יוס' וס ככנס במל' חסד א' לנד :
והנה כסכנס סחסד סל תוך סמל'
כא א' 21 I סכלס

ר'ס זכאו כהז דחי' מראש הזא כבוד
אפליה הדורמיטח ואז סוד דחי' לסודים
כולה וככנס כדלס הנזכר' עס מוח סוד
סנה סבינה ועס סגבורס אך סאר
סחמין כסחרים בסוד מקיף לראש הזא
ככל' ורמז כי לקיח סנוקס עטרה
דגבורס וסוף סוד סיכוק סטמאל :

והנה סיום סכפוריט ככר כתמתקו
הסינים חלה ואז סורה לסיות
עכס וסנה סבינה אל סחסדים נס כן
כדי למתקס וסס סוד וימיו סחבקיני
וילנו סחבדים סימריט לט מלי' עכנס
סלס על יזא בסוד סור פכומי ומקיף
מיוס סכבדים עד יוס סוסעכא רכא
כמ' כסל' וסל' לוקסס סותס מלי' בסוד
פגוסה הימים עכנס ונכ' כריכס לקכל
לסכדים דזא עכמו מסוד הרעת דזא
והלו ללוקססס סמלכ' בסוד כטילת
לולכ כח' בסל' :

והנה סחסדים סלוקסס מן אי'
ודלי סס דומיס א סחסדים
סלוקס' מסזא כיסר כי סיא לוקסס ס'
סמתפסטי' מן סחסד סכס עד סוד סכס
ואחר כך סארס ס' ססלס סס מתקכיס
וסר סארס סס' וכתבין ביסוד סכס סכס'
כל כסודע סר כך עוד סארס אחרת
מתפסות אל סמלכו' סכס והיא כוללת
כל ס' נס כן סרי סס זס וכז ככחי'
סור פכומי וכן סיכס כזה סוף בסוד

מכלל תלויאם ננו' כולאוי מתכסל מיתוק
 סמסד הסוא תוך אותם סנכורו' קרבות
 נקדולות ולא הם הים נכנס תחלה
 סמסד סגדול שכלולן שהוא חסד
 שסמסד הים מפכטל באותם קנבורות
 ואמר כך אף אם יכנסו שאר החסדים
 סקטמים ממנו היו גם הם מתכטלי' כי
 שלא חסד של יום שני גרוע משל יום
 ראשון וכן ה' גרוע מהשני וכן כל' ולפי
 זה היו עכטלים כל' ולא היה עיטס
 סיבוק הימין ולכך הם נכנסים ממטה
 למעלה כי נכנס' פסלס סכמי' הו' ולזה
 אף על פי שהיא מתכטלת פוך הנבורה
 עכ כל' וס' איזס דוסס היא עושה ואמר
 כך ביום שני שכלם כה בחי' ו' שהיא
 יופר גדול' ק'א עושה דוסס גדול יותר
 וכן ממדונה למדרגה עד סמתגרים
 חסדים וכאשר יבא יום אחרון שכלם
 כה בחי' היותר גדולה מכלם עם מה
 שכל' מבא אחי' הכנה ששא שאר החסדי'
 הקודמים אליו או מתגברים החסדים
 וממסיקים הנבורות אמנם המקיפים
 כנכנסים מעילא למתא:

וגבאר עתה הסדר קום כנר ביארנו
 לעיל כי תשיעי ועשירי הם
 בחי' זומ בסוד הנבורה גם כן כנכנסים
 אחי' בחי' חסד התחתונים שהם כללות
 הס' שכל' וכללותם שביסוד ככל'
 ממנא כי בערב יום הכפורים נכנס בו

בחי' תלוי' אף שסס יומ' תשיעי ועשירי
 אחר כך בארבעה ימים שבי' יום
 הכפורים ליום ראשון של חג
 נכנס' ד' ס' אחרים מתתא לעילא שהוא
 בחי' הוד ביום ראשון ונכנס ביום שני ותת'
 ביום שלישי ונבורה ביום רביעי שהוא
 ערב סג' הסוכות אחר כך ביום טוב ס'
 של חג הסוכו' נכנס בחי' חסד שסמסד
 ולכן אז אנו עוס' ה יום טוב כי אז נכנס
 חסד הנדול שכללס כנודע כי הוא
 יומא' דכליל כללס יומי' גם כן עתס
 ביום א' של חג נכנס ג' חסד סעליון
 וסראשון מבחי' המקיפים ואס' בזמר כי
 בחג סוא סוד וומינו תחככו:

ורענין כנז' כו' אין סיבוק רק באור
 סמקיף שהוא מחבק הנזק'
 מבחוץ בסוד אור מקיף ואין המקיפים
 של החסדים קבק' ימין כנכנסים לא מיום
 טוב סראשון של חג ואילך כנזכר אס' כן
 ר'א' הוא להיות עתס יום טוב גמור כי
 בשאר הימים נכנסים חסדי' התחתונים
 לבד כנזכר לכן הוא חול גמור • אמנם
 עתה נכנס העליון שסכמימיות והעליון
 שסמקיפים • אמנם שאר סמקיפים שהם
 יופר גדולים מן אור הפכומי הם כנכנס'
 בחי' א' בכל יום בו יומי' סוכות לכן אז
 הוא חול סמועד אחר ביום ראשון של
 חג שכללסו' בחי' הנדולים כנזכר לכן
 הוא יום טוב גמור ולכן נקרא יום
 ראשון

ענין ס' עליהם יומם ואין יומם אלא
חסד:

ודע כי מניאות סיכוך זה הוא בא'
מא'מנ' בחי' א' הוא בחינת אור
מקיף למל' לבדו ופוא סכחו' ש'אמר'
בתיקונים שמוכס באמרה על המל' והיום
בוד סוכה מעשויה כמבוי מפולש שדריך
טיבית פס אחד טיקיה בו טעם ומעט
ומעמידו מנד אח' בפחות משלש דוכן
זו נכפחות מנ' מדוכן זו ועל קשר וסוד
הענין כי הלא רחל בין בהיות' עומדת
אב' אח' א' פפ' לעולם אין עקר ויבא תס'
לא בקו פאמכעו כנגד החוס כנודע:
ורחנה כודע שהכנת וסוד מל' סביב
הוא מתפסט עד סיום רגלי

הוא וסנה הכוקב' סוף בנתיים בקו
האמכעו ונמכא' מוקפת כ' דפנות שסס
כ' ס' כמבוי בב' דפנות זו כנגד זו ואחד
בנתיים שס עומדת רחל בתוכס אמנס
בוד הפס מתירו הוא הי' זה דאי' שהוא
כלס וכפסק במזה דוא שס הוא מובדל
מן סכנת והוד דאי' עכמ' רק שנגז' באמכ'
דפנות כזה | וסוא סוד טעם טיש
בו סוד חמשה | אככעו' שס' ה' אככעו'
סוד כנודע אמנס סוד מוכס מעשוים
כמבוי שאינו מפולש וסענין כי אות
האור של אי' אשר תוך סוא יס כנגדו
אור מקיף. חוץ ללא וסס עומדת סמוקב'
חוץ ללא ונמכא' כ' מוקפת מן אות

כא' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' יא' יב' יג' יד' טו' טז' יז' יח' יט' כ'

ראשון באו' ולקחתם לכם בחם הראשון
וכו' אחר שנכנס בו הראשון שבמקושים
שהמקיפים הם פעיקר:

והנה שאר המקיפים נכנסים בשאר
ימי החג וסענין כי ביום ג' ד'
ס' של חג נכנסים שאר המקיפים פסס ד'
מן הגבורה עד סוד כסדרן מלמעלה
למטה כזכר ואחר כך ביום ששי של חג
נכנס כללות ה' ח' מקיפים מבחי' סומוד
שבה אחר כך ביום שביעי של חג ביום
הושענא רבא כבר ימעת שמעלת סיום
הזה גדול' משאר ימי חול המועד והטע'
שביום זה נעשית בחי' רבות כי ביום זה
נכנסים כללות סדרת ה' ח' המקיפים
בבחי' סמל' שבה וגם נכנסים בש' בחי'
ה' ג' סיכוד שבה כמ' סיכוד:

ודע כי אלו המקיפים הנו' נעשכים
אליהם על ודו סגולת ימו סחג
כזכר קשר עם עשיות מנות סוכה
וזכר שסס חייב ליסב בה כל שבעת
ימים לו כי בסוכה הוא אור המקיף א'
סמוקב' מבחי' הסקדי' ואכנתו בני מלכים
סמלכ' העליונה אלו עושים כנגדה
ויושבים תוך סוכה לקבל אור המקיף
ססוא וסאור' סמקיף הסוא יסכך עליונו
ויקופנו מכל הצדדין ולכן יסר' הי'
מוקפים במדכ' בו' עכנו כנוד שסס סוד
סמקיפי' של סמסדים לכן היו בזכו' אסדרן
אס' ססד וכל ענין סוא מנד ססס' בא' הי'

זאת הקת והתורה

זאור דאי' כבוד מבו' שאינו מפולש :
 והבחינה הנ' הוא אור המקיף אל
 זא לבדו והיונו בחינה
 זא מן החוץ ולמעלה ששם הוא מוקף
 מן אי' לבדו ועל בחינה זו נאמר ויקת'
 כי סוד הסוכה היא אימא עילאה וסיינו
 סוד הסוכה העשויה כמבוי שאינו
 מפולש כזכר :

והבחינה הנ' הוא אור המקיף אל
 זאון יחד וסיינו בחינת
 בצויע דזא שמחב' את המל' בסוד וימינו
 פתחננו ושם סם בישל זון וכבר נודע
 כי החיבוק הוא אור מקיף ועל הבחינה
 נאמר בתיקונים היא חיבור זון יחד
 וסיינו סוכה כ'ו סם והינו סוד כ'
 כפלכתן וג' אפילו טפח והענין כי
 כשהלדס מסתב' את חבורו שהוא עומד
 עב' עמו והוא מחננו בורעו שיש בו
 ג' פרקים א' הוא פרק המסתב' לבד ומין
 סבורו ופרק הב' של הזרוע עמו כופף
 אותו יותר ומסתב' על האמוריים של
 סבירו וסיינו סוד כ' דפנות גמורו ואחר
 כך כופף עוד דופן ג' שהוא פרק הזר
 עם האצבעות שכפף עוד דופן שלישי
 שהוא פרק היד עם האצבעות שכפף
 ומסתב' כל ספרים של סבירו כי כל פנים
 אינה כלו בסוד חיבוק רק שיצור טפח
 ממנה לבד כוס ד' כמנא סוד הענין
 ב' לפולס סוד סוכה הוא בחינת אר

הבוכס המסככת על הנבי' ולטעם זה
 נאמ' שלש פעמים סכות בפסוק בסוכות
 תשבו וגו' אחד מלא רמז לשמיים יחד
 ושנים תכרים כל אחד לכל אחד לבדו
 כזכר :

אמנם ענין סכך הסוכה שאלו שאל
 הוא למעלה מעשרים אמה
 פאלס הענין הוא כבר אמרנו מדפנות
 הסוכה הם ב' קו' נ"ה העומדים באורך
 סוף למעלה משניהם הוא סוד הת'ת
 ס' אי' שהוא מאוכך למעלה על גבי שני
 דפנות שבהם כו"ט כבר נודע כי סני
 התחתון דה'ת דאי'ת' הוא סבתו דזא
 והוא סוכך על הזא מכ'ט על נוקביה
 כנודע :

והנה - כתר לטון סיקף וכותרת
 כי סת' דאי' סוכך מלמע'ת
 בסוד סכך וגו' הסוכה חוץ עומדי' תחת
 העכך כל א' ארבע ז' הרי ב' ס' כמנא'
 למטה מסכך זה עשרים אמה הם שני
 הפירות דזון כזכר :

והנה עד עשרים אמה אדם יודע
 שיצא בכל סוכה פי' כי הזון
 אינם משיגים למעלה ממדרגתם כנודע
 כי שום א' אינו משיג למעלה ממדרגתו
 ולכך שיצור מסכך עשרים אמה ויתו
 לא ואמנה גקרא סכך שהוא בגומטריא
 ק' כנגד ק' אורח דאימא הנכנסים תוך
 ז'א (סכס עול' רחל ס'מך וז' כ'ף ה'א) :
 סוד

סוד הלולב

וכיון כבר זכרנו לעיל כי צמה שקדם
אל המוכות הוא סוד ויחמו תחבוקי
את המלכות השם ד' מאימא בסוד
השם.

ע פנ'ה צריכה הוא לחסדים מן
קדעת ד'א עמנו ואלו לוקחת
מלכות כבוד נטילת לולב וזו בהם
יחמי ומקיף וכנסים בה עז נטילת
לולב ועל ידי הקפת התיבס במ'ס בס'ל
ל אל החסדים בין פנימיים בין
קיימים כלם הם לנוך תיקון הפרטוק
לם וכדי למתקן כי לנוך היחוד הם
ל'ים ביום קושענא רבא וכיום ח'ענרת
במ'ס בס'ד:

הנה כוונתנו בנטילת לולב
ונענונו הוא להוריד בחי'
ש'נו של הדע' ד'א עמנו ולשאר מהם
אל סוקבא:

ע שגם ההסדים אלו ב' בחי' אור
מקיף ואור פנימי ואור הפנימי
מלק לו מדרגות כחצר לעיל ולכן
מק'א ימים ונטילת לולב בכל יום
ביום בה חסד א' ביום הראשון בכנס
בסמך שבה ביום ב' ב' בגבורה וכו' עד
ביום סו' ארת החסדים במלכות
שם ונשלמו או בחינת חסדים פנימיים
זה על ידי נטילת סלולב:

אמנם על ידי הקפת סמכות או
קתובת פ'א בכל יום אחר

נטילת לולב אנו מחשיבים אור המק'ף
למק'הנק' מוכח או תיבס כבודע שאין
אור המקיף בכנס אלא אחר אור פנימי
כחצא כי בו ימים של חג שאנו מקיפים
בכל יום אה סמכות בכנסו כל המקיפים
שבעה אהם ביום קושענא רבא אנו
עושים ו' הקפות ויתבאר לקמן בס'ד:

והנה בנטילת לולב שהוא אור
פנימי אנו צריכים לכבד
כל אותם סבעטעים כדי להחזיק
סחבדים משרשם שהוא קדעת שם הם
סתומים ביום א' י' כמ'ס ואמנם אחר
כך כשמקיפים את סמכות אין צורך
לכנס כי סאורות סם מקיפים ומגולו
ואין צורך לכנס:

ועתה כבאר סוד הלולב וד' מוכי'
מה ענינם דע כי סם רמו
לר' אותיות זרוד וכל' בא' סנק' זרוד
ואינם במוקב' כלל והוא ז' היא
במילוי סה'ן וכנסה' אותיות סמילוי
דהסן שהם סוד ג' הדמים וכ' ערבות
והם מחסר עד חוד וכל הה' מיטלן סלולב
הוא יסוד הנק' כל ז' ה' הכוכב כל אחר
כלולה ע' ונותנם לאתרוג הנק' כללה
הכלולה:

והנה יודג' אופות כנגדג' הדסים
שם סוד חג' לפי שכל א'
כלול מג' ולכן כל א' מקם עבות וסם
ב' של ג' ג' סם ע' כנגד המילוי דמילוי
של יוד ע' אופות וז' וא' דל' ודע כי
סדם במילואו ק' דל' ת סמ'ך הס כמנין
אברהם יצחק יעקב ונריק גס כן חשבון
סדם:

עד סמוח בסוד משכיל לאיתן האורחי
כמוכר בסבא.

והנה לולב בני' חיים וגם כן הסם
בני' חיים עם הכולל והענין
שהסם הוא סוד החיים סממשים מן
הזיכה לזאב חג' כגופא דיליס:

חמם שלולב סם סוד החיים הנמשכז
מ' היסוד הנק' לולב אל המלכות ולפי
שהחיים הנמשכים מזיכה אל ז' סם
יותר גדולים מן החיים הנמשכים מן
היסוד אל המלכות כי חיות האז הוא
מאוא' הנק' חיים כבודע אך חיות סמל'
הוא מכללות הארות החסדים שנשארו

ביסוד לכן סדם יב' א' יתירה על
סלול' כי סדם ס' ט' לולב ס' ח' וכו' סבין
בין הביכס נק' אלהים חיים כי סם ב'
חיים מאוא' אך היסוד כק' אל ס' כי
סוא חיות אל לבד ממנו אל המלכות
וכן ידעת למה בקרא היסוד אל ס'
דוגמת הביכס:

אמנם

אמנם ב' בדי פרבות הס כ'ה והס
סוד ס' ראשונה שלשם הנק'
פרבו כסל שהס ינאס מהנחל העליון
ביבס והס כו' ס' כמוכר דביכה עד הוד
אפפסעט וסנס מילוי ס' זאת בההין סם
ב' סהין ב' פרבות ובמו מילוי המילוי הס
ד' סהין והס כנגד ב' ס' דל' וז' ס' דנוק'
ובלולן אלו באלו ושרש פרבות אלו הס
מכ' ס' דביכה ס' עלאס המתפסעת סם
ומגדלת כו' ס' דון כמודע לכן ברמוז
בס' הראשונה של חיים כמוכר:

אמנם שלולב ענמו הוא סוד ו'
של קוים והוא סוד היסוד
ובמילוי סוא סם ב' וויץ ו' ראשונה סם
ו' ק' דל' ו' סמיה סם ו' ק' דנוקבא וכל'
בסוד שלולב סהוא סדרס הכולל ו' ק'
אשר מילוי המילוי סם ד' וויץ ו' ו'
סנס ב' סון הראשונים ככר כמבאר
אך סכי מן של מילוי המילוי סם סוד וויץ

אמנם ס' אחרונ' הוא סוד האתיון
והוא סוד העטרה דיסוד
בן פרושן הדר פי' היסוד הנק' עץ
דר שהוא הדור הנוף כנזכר בפסא
הסדרים שאין לו זקן אין לו הדור
ולכן אין ראוי להפריד את האתיון
בעת כטילתו מן הלולב רק יפיו שתי
דיו סמוכות זו עם זו כי יסוד והעטרה
ידבוקים תמיד עם הוהוד דזא ואינה
נפרדת ממנו ולכן בתחתית הלולב
במיומנו שם הוא חיבור האתיון עמו
בעת כטולתו כי שם היא בחי' העצירה
אמנם עם כל זה ראוי לטול הלולב
בשמאל כי הנוקבא משמאל קא
אתיא:

והנה ה' אחרונה במילוייה ב' שהין
והם סוד העטרה של היסוד
דזא. אמנם סוד ס' מילויי היא סוד
בחינת כללות ה' החסדים שבמלכות
אמנם סוד מילויי המילוי שהין ב' שהין
אחרות הם כנגד בחי' המלכות נוקבא
לכנס בהיותם נפרדת מזא ויש בהם
כן ב' שהין ב' בחינות ענמן כנזכרו'
בעטרה דזא שהם היסוד ומלכות:

הרי כל סוד הלולב בסוד שם ידוד
כפשוטו בסוד זק דזא ובמילוי
ומילוי מילויין בנוקבא לפי שכל כוונת
הלולב הוא לסמסין החסדים לנור
הנקבה כנודע.

והענין הוא שהחסדים שלכו
מחשיבים לנזקב' עץ
הלולב הם מבחי' החסדים סמטפשים
בזק דזא כנודע ולא מן החסדים שנדע'
ענמן דזעיר אנפין:

והנה ארבע מיני לולב אין
השבע קבוצת דזעיר אנפין
ענמם רק שבע בחי' האסדי' סמטפשי'
בהם כמזכר:

זהנה כדי לסאיר מהם אל המלכו'
אנו נריכים להמשיך להם
בענמם אור עליון מן השרשים שלהם
שהם החסדים שנדע' דזא. ואחר
ששם יקבלו הארץ משם אז יוכלו הם
לתת הארץ אל הנוקבא כמנא עתה כי
סוד הלולב ד' מוכיחם ז' בחינת של
חסדים סמטפשים בזא מחסד על
סמלכות שבו ואלו הו' בחינות אנו
מנענפים אותם עד השרש שלהם שהו'
הדעת דזא ופל ידיו כענוע הזה הם
מקבלים הארץ משם ואז אנו מורידים
אחר כך הארץ משם אל הנוקבא.

אמנם סוד הורדת הארץ
זו אל הנוקבא הוא כי
כאשר מנענע ותולין ותצא הלולב
כנודע תכוין להמשיך ולהביא את סוף
הלולב וההדס וסערבות וסאתיון
במקום המזה שלך כי שם הוא התחלע
גדנף החל כנודע:

זאת חקת תתורה

והנה האדם האנונימי את הלולב
 הוא דוגמת זא עכמו והלולב
 ומיליו הם האסדים המתפשטות והוא
 מכשירים ומעלה אותם עד קדעת שלו
 כדי שיקבלו סדרה מהם וכאשר יורדו
 תכוון שכל אותם סתמים שם מביא
 בחזה שלו ויונא מהם האדם שלם
 ונחמי "על ראש רחל שמתחלת מן החזה
 ולמטה ונחמיו בה סתמים בבריאות
 ואילו חגמיל' לולב ביטל את המידה
 שלו מה כב' פה כל זה אינה
 עולה למחלה מן המושל על עד תכלית
 מוסף במידה .

ודע בי הו' לעשותם שאלנו עושים
 עם בנגד ו'ק שגדעת טהם
 ה' וכללותם בדי להמשיך הארץ מהם
 לו' ק תחתונות בכו ארבע סוד ו'ק הם
 דרום כחמד כבון גבור מורח תת מערב
 יסוד דביק מתעלה כל אורות השמים
 וכללותם אחרו המערכותם הוא הנשאר
 ביסוד ולכן נקרא מערב מעלה ומטה
 הם ג' ה' טהם סוד טהקים וטפטים ו'
 יב' ג' ו' העליונים נגם וסתמנונה סוד
 לבן כריוך לנענע סלולב כבדר וס'
 בחלה כדרוס ואח' ב' כבון ואח' מורח
 ואח' כך מעלה ואחר כך מטה ואחר
 כך מערב טהם כדר ה' תנ' ה'

וַיִּבְרַח יִדְעִית כִּי כָל אֶחָד יֵנֶה מוֹסֵי
אֶת כָּל אֶ' כְּלוּלָאֵם כָּל שָׂכֵן הַדֶּע'

שהיה המהרי"ע כנודע וא"כ אלו צריכין
 להמשיך הארה מכללות ה"א מוסי' שני
 דלא לבן צריך לנענע ג"פ: פולחן
 ואחרים קובצת: והולכה והובאה
 והולכה והובאה: וכן תעשה
 הוק כנוצר ואלו הם ס' בענומים
 ביחוד הנוקר ס"ה לבן בק' סי' כל
 מקבל מו"ק עליניס ב"ק שיהיה
 ונבר ידעת כי א' מוסי' הולכה

אֲנִי יוֹנָתָן בֶּן־נִחֲמִיָּה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
וְלָדַעַת וְכָל קִנְיָה וְקִנְיָה יֵשׁ בָּהֶן שֵׁשׁ
כִּי כָל קִנְיָה עִמּוֹ ק' כִּלְוִי גַם מִשְׁכָּן הַמִּלֵּךְ
לִבְנֵי בָבֶל קִנְיָה וְקִנְיָה בְנֵי יִשְׂרָאֵל
כַּמִּשְׁכּוֹן בִּירוּשָׁלַם מִשְׁכּוֹן מֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ
וְהַכֹּהֲנִים לְהַמִּשְׁכָּן מֶלֶךְ מִשְׁכָּן הַמֶּלֶךְ
שֶׁמֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ וּמִשְׁכּוֹן לְבִירוּךְ לְבִירוּךְ
יִרְדֵּן וּמִשְׁכּוֹן לְהַמִּשְׁכָּן יֵלֶךְ הַכּוֹסֶה בְּמֶלֶךְ
כְּמוֹכֵךְ וְלִמְלֵךְ כֶּךְ וְלֵךְ לֵלֶךְ הַכּוֹסֶה וּמִשְׁכָּן
ג' הַכּוֹסֶה ג' הַכּוֹסֶה כְּמוֹכֵךְ וּמִשְׁכָּן
לְהַמִּשְׁכָּן מֶלֶךְ מִשְׁכָּן הַכּוֹסֶה בְּגִבּוֹרִים
שֶׁבִירוּךְ וּמִשְׁכּוֹן לְבִירוּךְ הַזֶּה כִּי בְּנִי
גִבּוֹר לֹוֶת ה' קוֹ שֶׁמֶלֶךְ וְהַזֶּה כְּמִלְוִי
ס' הַזֶּה הִי וְהַזֶּה לֹוֶד • אֶחָד כֶּךְ תֵּלֵךְ
בְּמִזְרָח וּמִשְׁכּוֹן לְבִירוּךְ כְּמוֹכֵךְ וּמִשְׁכּוֹן
לְבִירוּךְ וְהַזֶּה בְּלִבְיָהּ וְהַזֶּה כְּמוֹכֵךְ מִשְׁכָּן
הַכּוֹסֶה לְבִירוּךְ כְּמוֹכֵךְ וּלְבִירוּךְ לְבִירוּךְ
כִּי הַזֶּה שֶׁמֶלֶךְ לְבִירוּךְ • אֶחָד שֶׁמֶלֶךְ

הוא יצא עם הולך אך הנכח יונק
מהת'ה לכן גובר בו בחוכה הת

6171

ואותו הנב	לחון מן סראשון	ואחר כך כבד מטה	הוא קודם לה
שתים באמנע	טבל כטולת	הוא כבד מטה	תכונן להוד ולכירוף האז במילוי ס' ג' כי
תטה אומן לכה	לולב והם א'	לולב והם א'	הוא ק' שחאל לזה מעחיל בה' אומנ
ימין כי כבד ידעת	בהודו לה' סראשון	בהודו לה' סראשון	לכיומו דין שחילו גמור כגבורה ל' ין
כי סלולב הוא	פעם א' ובחא' ס	פעם א' ובחא' ס	יוד סוף עלו' ואמנע הגבורה שהיא
היסוד הכמשך מן	הושענא כפול	הושענא כפול	דין גמור ו'ת' גמור על י' ססד'
סדצת חוט	כ'פ ובהודו לה'	כ'פ ובהודו לה'	ובשיגענע
הסדרה. וסנד	שבסוף המומור	שבסוף המומור	הלולב לכה מטה
סומין הוא חסד	פעם א' סדי ד'פ	פעם א' סדי ד'פ	וכמכצט דרך גדילתו
וסנד שחאל הוא	חיכת בגימטריא	חיכת בגימטריא	ולא הפוך ראשו למטה אח' כבד מער'
גבורה : והנד	נ'כ ופיד הענין	נ'כ ופיד הענין	תכין כוסו' ככו' לולב רוקוה' במליון שפין
באמנעו סוף	הוא מה שכבר	הוא מה שכבר	והס' וזכום הס' וזכ' זמול כי לס' ותו
ת'ת שסוף מטה	ידעת כי בכל	ידעת כי בכל	דין יותר מת'ת לזה ס' עלו'.
כלפי חסד ולכן	יום כבכס בחינת	יום כבכס בחינת	וצוב לברך
מטה אותו אל	חסד א' וכבר	חסד א' וכבר	תפלה
סומין וידעת	ידעת שסססד	ידעת שסססד	על כטולת לולב
כיו' הדסים סס	סא סמוכר יומס	סא סמוכר יומס	קודם תפלה
חג'ת וסב' כדי	סוף הולך	סוף הולך	בהיותך
עזבות הס כה'ז	ומתפשט עם כל	ומתפשט עם כל	בתוך הכוכה
נתשים א' מומין	וזהו כוד ד	וזהו כוד ד	ענמה ואחר כך
וא' משחאל כן	כעכועי' של ססלל	כעכועי' של ססלל	טאר סכענועים
שמעתי מה'ז	ססס בגימטריא	ססס בגימטריא	שבתוך
כסס האלהי	ע'כ במנין חסד	ע'כ במנין חסד	הכלל והסקפות
כמהרס'ו שאמר	לרמון אל ססד	לרמון אל ססד	יהיו ב'כס אמנס
לו כסס סאלסו	סא' ההולך עם	סא' ההולך עם	הנענועים שבתוך
כמסרז'א זלסס	כולס בכל יום	כולס בכל יום	הכלל וההקפות
כך מכאמי בתוב :	ויוס	לשמאלך	אשס סס ככה סס

להשלי' כפס' אר' בישן כול' שמחה סכאפ' •
וצריך' כראש' חדש באשמודת סכאפ'
לכחן בשם חל'ק' למל' סכאפ'
כלו קמן כקוד' קמן כמו רביע' שעה
ואח' כ' כלו כקוד' פתח' כמו כן ואחר' כך
כולו כקוד' ניו' ואחר' כך בסגול' :
ובראש' חדש כריך' לכחן אשם שדו
במל' שון דלת' לוד' שהוא
בנימטרו' תת' כמכין ראש' חדש וכריך'
סיהיס בניקוד' קמן ככל' אות' :

אבנ' ענין ראש' חדש ככר ידעת
כו בחול' יורד' הת' ככח'
והמל' עולה בהוד' בתעלת' שמחה עשרה
בלח' אחנס' עתה כראש' חדש עולה
המלכות' עד' הכנס' ולכן אכנו יומרים' :
יעלה' ויכח' בדנה' סכאפ' יכנס'
והיכנו' גם כן ראש' חרש' ס'
שם שני ראשים' שיש' לה כראש' חדש'
וקם כר' דל' :

ואחר' כך בחור' מאיר' ב' חונ'
אחר' כך בחוסף' הוא עולם'
עד סוף' דל' :

והענין' כיווד' הוא כו קדוש' שבת'
אין כמו' אך ההפרש' הוא
כו בשבת' הוא אוכלת' משלחנו' וסוף'
עולה עז' ת' ואף על פי שעולה עד'
אוא' עכ' אינס' עולם' אלא עז' :

אך כראש' חדש' או שני המאור' שנים'
שני המלכות' ככתר' א' ואוכלת'

משלה אכל' אינה עולה' לא עד ביצורו
לכד' שהיא' כמו' כ' שלו בחוסף' וזו שניה'
שנים' כאחד' לכן בסבת' כאח' ונסכה' כו
סוף' בסוד' כקנה' טעלה' לזכר' אך כראש'
חדש' כתיב' ונכחו' כו היא כמוהו' במעלה'
ובקרא' לשון' זכר' ולכן תמנא' כו ר'ת'
זמן המעשה' וכל' הסבת' הם אות' ות'
הוא' בסדר' כו או הוא' קוד' ליה במעלה'
ובקרא' לשון' כיר' ואמלו' היא אוכלת' אך
יש' סוף' אחרת' והי' שבת' ופתח' וכל' וס'
סדר' והוא' ה' על' ל' להורות' כו כר'ת'
בינה' גוברית' על' הסבת' ואז' גם סמל'
מעלה' משלה' ולא עז' ככת' אך אף על'
פי שאני' חומר' שהיא' עולה' ג' כ' הת'ת'
כריך' לעלות' שיהיו' שניהם' שון' בעת'
סיונו' אך כוונת' העליה' היא עליה'
לכד' וזה סגול' מלי' ככרה' שהוא' ככ' כ'
שביא' על' הת'ת' כסוד' ה' דעל' ו' :

ודע' שהאל' כהיה' זלזה' ביום'
ראש' חדש' לא היה' גם' התחלק'
עד סגול' וכל' הקדוש' סלח' חור' ס'ת'
כהיכל' ואחר' כך סגול' התחלק' ואחר'
כך היס' מתעלל' מוסף' :

אבנ' שנים' סהלל' כראש' חדש'
אף על פי שאין' בו כס'
אחנס' סוד' הענין' הוא דע' כי סמל' כל'
מה' שורדת' למטה' עד' שאנו' יומרים' כו
א' ממאס' מחדת' המלכות' יורדת' להיות'
כשם' לעול' העשיה' וכן כנס' מ' מתמצטת'
ככ' ב' 22 2 סלכנה

זאת חקת התורה

הלבנה עד שאיננה כראות בלל כמו
 שלמעלה בעולם הנעלם בהתלבשה
 בעשיה מאירה לכל עולם התחתון שאין
 קבלה חור בשלימות וכחמד בה ותקם
 בעוד לילה פי' מתחלת לילה שאין ויוג
 אלא בחי לילה האחרון ואינו סולט
 אלא בחיובת לילה כנודע שנקרא ליל
 ואחזות ואילך מתעוררת ליוג ואין
 לילה ומאותה הארה היא משפעת
 לעולמות וזהו שכפפות ראש לשועלים
 באופן כי מהאור שקבלה משפעת ואין
 לה פחד מאחר שהאור גדול: אמנם
 מחכי הסוד ואילך מתחיל כונה שהיא
 הנשמה לחיובים לעלות ולפתות
 הקדושה שהחיובים מפתים אותה
 לגנוב את האור ומתמעטת וב"מ
 טעולה ומתדבקת בקדושה הקדושה
 מתעלמות לעולם ומסתלקת אורה
 מחזות תבואת הדינים עד שגם הם
 אורה כי כאשר יש דינים וחובות
 מתגברים ומתדבקים בקדושה או האור
 התלוי בהתלקח למעלה שלא יהיו נחמנו
 ומתגברים בהם שגבנו ולהיות שררה
 להיות ראש לעולמות ואין ראוי שיתנו
 מאורה לכך נשארו ע' חלקים שלה שהם
 עיקרה ונשמרה כשאנו למעלה וכל
 מציאות הרחמים נסתלקו ממנה ולא
 כשאנו רק בחיובת כפש לכד עיקר
 חדין שמיאנתה היא מגברת עליונה

ולכן נברו כל הדינים ואין אמרם דגלי
 ב' יום רביעי כנודע וסודם ל'
 יום רמו לנהו שלו שמים בבינה
 ופרנסה כי כל א' חדי ל':

ורע כי מוסי' דילם הם בפרקים
 עליונים של כ"ח שלו והם
 נעשים לה חו"ב ופרקים שמים ח' ו'
 הוא מתפשט עד הטיבור שלם וספרק'
 האחרונים הם לב' שלה ואין ענין
 ואם חסדי' כל' א' אדרב' הגבורה מתגבר'
 מתקבצות ביסוד שלה . והנה היא
 הולכת ומתגדלת אחר טעולה בקודם
 מאחור בין חדי מתחיל להיות ח' ב'
 ואחר כך חג' ואחר כך בה' ובשאלו
 מתגדלים האור מתפשט להגדילה
 וכיון דכפ' דילה אין להט על מה
 סימכו שהיובנים נהנים מחנו למי
 שפוז' מאחור עד שתכל להיות עכפז
 באופן שצד חדי החדש תהי' שהנהגה'
 התיידיה שהיא חיות העולמות על ידי
 חיים העליון ומחכים ולמטה תהיה
 הנהגה על ידי חיים התחתון עד
 סוף סודם והם כנצלי דין ולפי ששה
 האמני' העליון ית' שאיננו שגברו הדיני'
 שממעטים אורה עם כל זה קודר' לעלות
 למעלה לקבל אור גדול ומתחדשת
 כבראשונה למטה ומתפשטת
 ובהתפשטותה באותו האור הגדול
 מתהקין כל הדינים ונותנת לכל א'
 חלק

זאת חקת התורה

פי

חלקו הראוי ומשתלשלת בשלימות גדול
ואז אין שטן ואין פגע דע לזם א"ל
הלל שגשג זה המעשה המתגדלת
בשלימות גדול ומתחדשת למתק דרכיה
שגברו במיעוטם וכיכול נמשכרם ומכל
חוליהם הלל הוא כנגד אג מדות
רשעים כח"ס חליכול חירות שחזקה
במוד הדמיון בבור הוא מדות שיש
תוספת אור כמו זה אלא שיש העדר
זה שהוא בור מוחי דו"ק של היעל
צילאם שרמו לז"ס ש' גם חיותיהו
גשר כמקן יום טוב וזה אין השגחה
למלכות שלה שיהא מלאכה ולזה אסור
במלאכה..

אמנם ר"ס הוא
רמו
לתוספת אור
ולכות ציפה
שמענה נותחיל
ור למלכות ביום
ר"ס:

בשבת שהיא
קדש
הוא מחמדות
אבא שכלו
זמים אין בדיק
לל ולא אג
זלן איקסם שור

דאמו מקבא
בכריזה להתק
דרכים אשר יכחו
מכה אמר
אב מתבטט עד
סיף האצילו לפי
שלא יכחו ממנו
דרכים כלל ולזה
אין פרץ לעורר
הלל ולא אג מדות
בענין העונות
בראשי
חדשים וזה אחר
חנות דוכס כליל
שבת ומועד לת"ח
לשמש מיעתם
והעבם כי גם
בראש חדש יש
כפס יתירה בשבת
סבתו ואז אם
יקבל פניו רבו
יחבב לו משה
רבו אכל העיסקר
הוא בשב"כ כלל
יש כפס יתירה
וכרגל גם כן:

דין כמו באמו
השבת יפתח
וביום סבת יפתח
וכל המקיים זה
ודאו יוכס לחטוב
כפס חדש
מתחת כסא
הכבוד לכל
בנו וכל הבוגל
בחול סיני וזה
לזה לא בן בורר
ומורה או עו
פנים או ממור
או משאד או
ע"ס ואין לו
יראת ס' כלס הם
מבעילות של חול
שים מי שמונכים
לו כפס מוחתי
מדבר ויש קעדת
קרה ויש חמתי
ישראל כאן
בשלישה ימי
אפולה כלל
למי המחשבה
והבהור שיש לו
באותה שעה

ולכן אחי בקח שיכך ושמור כפסך
שלא ילונבך יבר מרע כאלה מן
הדקים

זאת חקת התורה

כדי יכוין בשם ב'ן אלסאיר לעול העשים
כדי שיכול לעלות לא עולם חיני ולקבל
היני סארה ושפע מינירה ובחתימ' חים
שלום בריך לכלול בכונתו יחד כל
העולמו' עולם העמים עם עולם האנו
וכן יכוין בשבת כשיזנא לשדה:
ורע שענין ו' ברכות שיש בכל תפלה
ותפלה של כל היט כין של פסח
או של שבועות או סוכות עכ' יכ' הוא כי
כבר בארתי לך ב' ברכות של ספלו שבת
שנריך לכוין אותם הו' מרגלות הנו
בר' ע' בבר' יתרו פהם ונא' ס' מו' הותיו
אחלה לנו :

ואמנם כדמ' ון הסוא מחש' תכוין בו
ברכות תפלה היט' ו' שמו
אלו ד' אהיה בד' מילוי' הנורעים שהם ב'
בנדין ו' אלפי' ו' בהין ואלו סד'
מכוין על הסדר בד' ברכות הראשונות
וג' שמו' אהיה בד' ברכות אחרונות וכו'
שענין כי ב'ט' הם מקראי קדש ולא קד'
עמנו שהם רק לכה כ' בורר אלס'
מנבדי ה' מק' אי סר' הוא
אמל ולכן חנו הכוונ' בלו'
הפמו של אהיה ואלה
כי כול הם באים
י' בילאס י' :

סליק סדר ראש חדש

אות ס

ברקים ולא ישיב זורעך שום פסול
כי לכך נוגדת עד כאן.

סוד הרגלים

כבר ברנו לעיל כי בריך לעכול
ברגל כזכר שם ואחר שיטבול
ילך להתפלל מנחה ויכוין כי אותה שעה
שמכין להתפלל ומכין עמו לתפל' שחל'
הנול' עולם למקום שהיתקוד הקטרוג
ולכך יכוין כמו בע' ש' כד' וקיסו אשר עוש
כתפלתו בברכ' אבו' תחל' וסוף ובהודא'
תחלה וסוף בזקיפה ראשונה וכוין בשם
פ' ו' דיוד' : ורע כי שם זה הוא
בחכמה ופוא הארה והחיות לעולם
האכילות ושם ס' ג' שסוא בבינס הוא
הארה וסחיות לעולם הבריות ושם פ' ה'
שהוא כס' הוא הארה והחיות לעולם
שינירה : ושם ב'ן שהוא במלכות הוא
סארה והחיות לעולם סעסיה : ואם ח' ש'
בזה קימא מקנא בברו' ות' ת' בינירה
ומל' בעשום ולכן בזקיפה ראשונה וכוין
בשם ע' ג' שהוא בחכמ' לתת האר' בעול'
האני' שיכוין מקום לקבל סברית' כאשר
מעלס למעל' ובזקיפה שניה וכוין בשם
ס' ג' לסאיר לעול' סברית' שיפעלס באו'
לקבל סארה מעול' סא' ג' ובזקיפ' ג' וכוין
בשם מה לסאיר לעולה סינירס שיפעלס
בברו' ולקבל סארה מעול' בברו' וסוקים'

אות ה הברלה

ו יתבאר סוד הברלה וכל
רבותיה ומה ראית צפרניים
וסוד חרוץ

סוד הברלה מנאתי כתוב משם
האלהי כמחזא
להסול הכלה כפס בתלכות חבולות
צני בשמים בנתינת * מחורי סלם
ימיה * סמנדיל ונימח הברלה
קליפות והחול מן הקדש בעשיה *
ויחיה ג' כנוד דרכ:

ו ענו בשמים תכין א סוד הרוח
כמבואר חליונו כענין רוח
הם בסוד דרכת הנסכין ככל אמנם
יקח מן ב' אגודות הדם של לל
הזהר סיהיו בהם שלמה הדמים
ס כשרים ויהיו קשורים באגודה
ה בא' ש תקחם משם בענו ענמם
ס ותכין בהם בג' הדמים הם

סוד ג' ונתכין
כדי להסיר
לך תוספת
כמה מן סלם
כר' על ג' הדמים
א כי כבוד ב' א' כו
לך לביב כ' כ
פעולת ליל מ' ס
הם להסיר מן
קדושת שבת בימי
החול

אמנם ענין
דאית

בתורכים הים
האלהי כמחזא
זלזה כוסף האטי
אכתבותי למך
סכף והיו כמחזא
כד סכף של אדם
וזמם כוזה ויקח
לאכפיוס ארבעה
אכבעאן סון מן
הגדל לקבל
שרא וגו' הפירוש
הוא להסיר אחריו
האכבעות מקום
הנפרכו כנ' סכר
וכמנאת בפיות
האכבעו' על גבו

אמר סמנדיל
מנאתי
כתוב וזל כבוד
ההכלה כמחזא
מחליק סמבוקה
יכין כי דוג
הוא סג' וספיה
ל' על כהורין
מחירים וחזותיות
וס' זין דכ' כמחזא
עושה כפלאו ונו'
עושה היכו סעוה
ונכס סוף ס' כ
סנדלת קליפין
דכתיב בהו ע' כ
יאכלם וז' כמחזא
לכך זכך ד' כו
הז' ג' כ פה
אהל אלהי אדמו
וכפחא מסתכל
כד' כמחזא הימין
לכך יכוף הגדל
תנתיס וכל יראה
החוכים בארבע'
ל' כ כושים דחול
דמיניהו אכבות
מלאכות ויש ד' כ
כחות מיבוכות
בכל אחד מארבע
סגודל

זאת חקת התורה

[illegible]

תם ונשלם שבח לא יחזיר עולם

שבתחיה ארצה עלי אפ

פישוט ידיים וגם רגל

נה וקול זמרה ובמצלת

ס אזהבי האל באזהבי

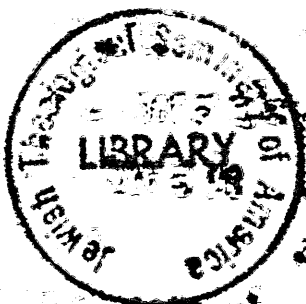
לבבם הסיר תשוקות

זק **כאש כבשן** **תחלתות**

מוציא כאור חמה ושבעת

דָּהָה לַמֶּרְחָק יֹשֶׁבֶת בְּבוֹרַת פִּצְוֹקֵי הַיָּם אֶפְרַיִם

להקים דל וגם יזכה ראור בנין ירושל

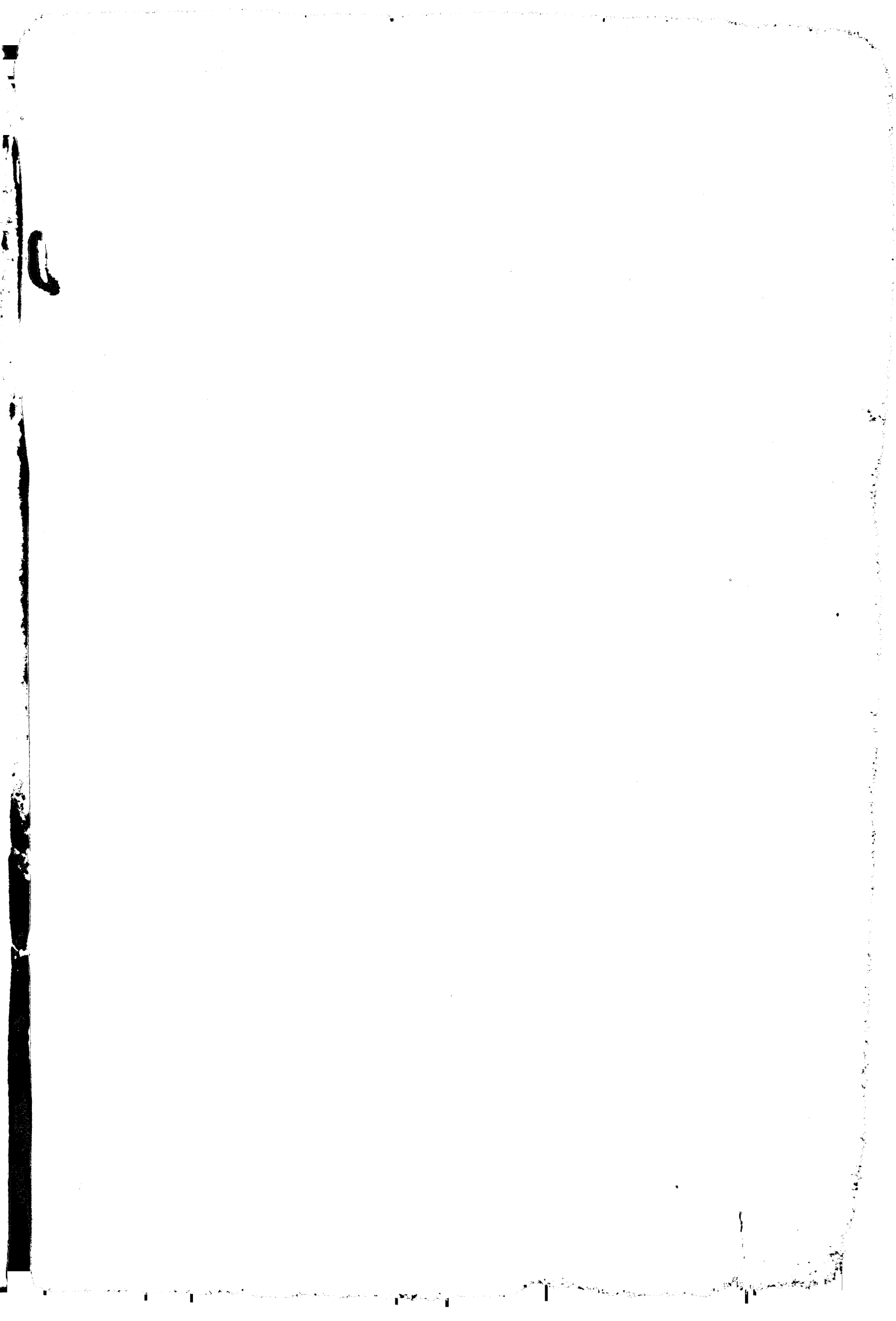
הקדמת המחבר

בזוהר

הגזינו דפדני זכאה חולקיה מאן דקדרי למלאכא ויכדע
 למקרי פדקא יאורי נזי יהוה קרי ולז יכדע למאן דקדרי
 עניחק קפה מטה דכניב קרוב ה' לכל קוראיו למאן קרוב חזר ונמסר
 לכל נשר יקדוהו באמת וכי עמא דיקדרי ליה בשקרא צד צבא יין
 ההו מאן דקדרי ולז יכדע למאן דקדרי משלן דכניב לכל נשר יקדוהו
 באמת עוד חקת דכ קלכ עז כל כט עלמא דולין לצי כנישקרי
 למקרא מילי דלעילי צבא משדין צידון כידעין למקרא נקדד קרוב
 לכל עבא י לז יכדע למקרי ליד לאו איהו קרוב דכניב קרוב ה' לכל
 קוראיו עמא באמת כידע מלה דקדרי אורי עוד בשלח דכ
 דכניב על עטן כזה והרי מבואר כמה גדולה חכמת האמת שיהיה
 דכניב האדם להיות קרוב השור לוי והנה זה בקצור ולענף אין
 למדם שהור לבין הכל לפחות יוכל לכתוב יתתי נכחם כששליח
 צדור מלפיד בניגון עו בשבועת עו בשאר הכונות שונים נחר
 עץ וגם כי קדמה שיש בהם כונה לרובה ענף שיענו וכו' וכו'
 כל הכונות ענף פאן שידע הכונה יתן לכוטל הדבר וילמה ככונת
 לבו מהם ולזה מדרתי קיצור זה כה והשלים יוצא ח' עמא שיתלתי
 מחיה לזכרה

יעקב צמח נרו

תקרי

קיצור מן הקיצור מכוונות התפלה כלל

קודם כל צריך לתקן ה' עולמות בעקומם כדי לכוון
 מהם צמיחת הקליפות כפי שצריך עי' תפלותינו
 נקט לכלול עולם בעולם ולהעלותו למעלה יונה תחלה כשימול
 ידיו בבקר יכוין לתקן חיצוני ופנימי (כדרכי יתקן) חזק
 ונע' שפנה נפחיהם הקליפות מפנימיות נה' הנז' וכדרכי מקיף
 וכדרכי קטן יכוין לתקן פנימיות נה' וצריך וכדרכי מקיף
 ומכאן חיצוניות נ' עליונות דעשיה וכדרכי גדול יכוין לתקן נה'
 חצירה דהיינו חיצוניות כי למה נלכש על כל דמלכודים וכדרכי
 נב' מתקן מקיף כסוד הכל הפה יתפלה על ידי חיצוניות נה'
 כדרכי וכדרכי מקיף ומכאן עליונות דצדקה ופנימיות וחיצוניות
 דעשיה נ' עליונות תפלה על דגש מתקן נה' דאז' כח' חיצוניות
 כלל כדרכי כי אין כדרכי לתקן מקיף דאז' דרו' נתקנו דר'
 עולמות כדרכי טובה וטובות נכדרכי נכ' נשאר התפלה
 יתקנו כמילולא

ידך ה' ו' ה' עשיה עשיה עשיה
 ה' אלהיך ה' אלהיך וכל השמות שבין השמות
 והם על כהן שמו שמו יוכלו יעלו ב
 פנימיות כדרכי עשיה כדרכי זה כזה שמוח למעלה עד
 שפנימיות

בעולם נחמה בעשיה נא נפשו להקיים צדקה בחי' מלכות בעשיה נחמה
 שעה צחית ולכן קוף רופא כל בער כבוד מיתוק קהטן על קהמים כי כבוד
 קוף חן ולכן קוף מלכי לעשות במעמד קדוש פלא עד בעשיה למעלה
 נחמה לעשות לשון עשיה נחמה לומר קדוש עטן קדוש כים מעשה נחמה
 מורא קדוש למעלה נחמה גלוי נחמה לפי כמא שדורא ערסולא וברא
 נחמה נחמה קדוש קדוש כבוד ע

מלה

נחמה שם כולל נחמה: שנתה כי מלה נחמה חיה ערסולא
 צדקה כדצדקה נחמה כהאם: צדקה יצדקה חיה יצדקה
 צדקה נחמה נחמה עשיה: כי נחמה נחמה כקדוש וצדקה
 עתה ליחללה כהעלות מן מעט: נחמה חיה כי כבוד
 "העולם" וצדקה: עתה כהאם כל מן שדורא
 עתה נחמה עטן לפי קדוש נחמה שדורא קוף רופא
 כל נחמה עטן כל נחמה חיה נחמה עטן נחמה
 נחמה לפי מן:

כדי עתה הנחמה לשבט כינח לגבוה נחמה עטן למה כח
 בין יום יין נחמה (כין לילה יין נחמה)

כדי עתה חוקק עתה: כח עתה עתה עתה
 כח עתה עתה עתה: למה עתה עתה עתה
 כח עתה עתה עתה: כח עתה עתה עתה
 כח עתה עתה עתה: כח עתה עתה עתה
 עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

ה
וְנִקְבִּיה אֵלֶם כְּחֵי תַּבְלִין רִעִיכ יכִּין לִבְעֻלֹת בֶּן כְּמוֹד מֶלֶךְ כֵּה עֵלֶלֶךְ
כִּנֵּה נִעְמֵנֶה יוֹרֵחִים נֶהִי כִּהֵּשֵׁל כִּזְזֹן שֶׁס נֶה רִבְזָה נִעְשֶׂה לִבֶּם תַּבְלִין
נִמְכֹּר זֶה יֶהֱ הֶן נֶה כִּנֵּטֵן לֹא מִיִּלְנִי כֵּשֶׁם סָבֵב שְׂבִיעִיָּה דִּמְטָה
דִּמְטָה דִּתְבָּלִין

[illegible]

באי אמה מעט צור שינה מענינו נרדמה מעט פנינו
 ויהי וקמן מעט צור ה' אלהי נשד' יצורנו שפרגלנו בחרתך
 נרד בידנו במעט צור נשד' יצורנו נשד' חסד נשד' אלהי נשד'
 נשד' אלהי נשד' אלהי נשד' נרד בידנו מעט צור נשד' נרד בידנו
 נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד'
 נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד'
 נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד' נשד'

ישוראל שיר גבוה יא חסד ט זא הנק ישאל זמנא כ

עשר שאל הנה עתה מקבל מתת השאל סכא

ונכנסים עתה מקיפים דקמנוב דאיתא נפטמים דקמנוב דאבא
דהיינו ישראל סכא ורבונו כדודע שכל קמנוב דנא מהם וקמנוב
הוא מאזא עלאין יוכנון כ מילוי דשלי הוא תק כב שר דשאל
נאז הוה ים אריות דפשוטו ומילוי ומילוי קמילוי דאיהו דאלפין
הריהם מוחין דקמנוב דז

לדוד יכוין הוה ים כמילוי יוהן והוא אבא ומקבל שם זכ מ
דהוה לאא כדודע

אלדדנו מלח דהוה חוד דהוה ימא ומקבל שם זה מהארת
הי דאשונה דבניה לאא ואזא א

הם אזא עלאין ומזדונה עי דעשר שהוה לך חוד דהוה דהוה
ומאיר בו ויהוה דאא ועב זה מזל הוה
הח ומזל זה משפיע כדעשר אבא וכל דמשכרם אה הם מדערת קמילוי
דהשג כלל חוד דע הקדוש באורא בין גרלולא ומאזא כנא כנא שאל דמא

אחד דלח דאחד גדולה כמזל דלחין מהקמנוב כ לעולב
ככח כוללות כל קל מוחין יש בו ורבוין בהו צמחונה

דהוה לאא עור יכוין לקבל ד מיתת כד כל דאחד גדולק עי שיכוין
כאלט מלך יעיר אה הם מ' ספיהת דאא ו' היא כדוק ששיטרה תנה
דאא ורשעה זון שהם אה ל' יחדות אחד **למדה דנהא** גס
תכוין להוהר א זא ל' שמוק עב סב מ

כעטן כלל רכשונם יש ין אריות ועם כלל הם תח יכר ים
גס

גם נכנסים מוחין דקמנות נתי דלא דריין ורמח המוח בסוד ישכר חמור גם
גם רבין אנכנסים עתה ל' מוחין יתו במילוי עכ סב מלה פין כמעט מקום ולהשל
ל היות רבין כל הקין במילואם כסודן נהם כמעט מלא וזהו הנה הנה מקום
אחי ל' מלא מקום נכנס דרי כלל גם רבין כחח מלא יוד הא ואו הא נד עז
נהנה עתה הקבל אל מן ייאי במילוי דחב הנשאר מענד כנ' כע' דש מע כ
החלה היתה עזת פשוטא והיתה בסוד תמר כ' כחמה ותקוף עומדות
נכשרת חוז עי מאילי נהנה ל' עם תמר כמעט תשע עזת מלא נהנה כל
ייחוד זה הקב הוא בהל נלא בלאה כ' אל הוא פרספאלם ולאה קי
חורם שגלל מלימא נהנה עי מיתוק ומילוי הנז' כעלה במלכות מן
כ' הנה עז שחוז נא מעלה מלא כסוד כסוד דאבא וד' שחוז חל כסוד
דאמא רעלה הילן נכין אנחנו עי כפסנו שגמסור על קדש נהם מלכות
אלא עי מילא נעשה למצוה ה' וזהו העיפה שחוז יוד ה' יוד ה'
מדעת דאבא כסוד
כילוי נחלפת בסוד דעמא
נעשה ממנה ל' מוחין למא שהם חכמ' שהם יתו וכל א' כחול מיה' לבר
בהיות מוחין דאמא כ' יתו כנ' נהיה ממילא כ' המלויים כנודע ומתקבצ'
יך ל' עי ממילא על דק אורי בסדר נעשולים ונחיתת שגמסורא
חיל ממשורא נכל דאחר יכין לעשות כע' כלאה מלכותא כין שכל
נהיה נעשורא קיד כמעט כ' נהם לבונד נער כנ' שם נהם לערך כחל
ברוך חכמה רבין עתה לעשות ל' מוחין ל' עתה נהם ל' עתה
קמא קמא נהם כתי כקד' שם כבוד נהם מוח חכ נחיות
נעשורא הם דרך כ' בור כמעט קמא קמא כבכסיר קשמות פשוטא
שגם י' אורי נחמיוס כל גדולה כנ' שגם לבד כלאה נעשורא
שהם

אמן מנחת הארת יום נמשא כי אין המוחין שבאו פזנות בלול
 משתלקים דק צמר היות יום פהר ולכן באשר אומרים קצ של חיוס
 קנחם הנך חמה אין עונה להחיות המוחין כי פועם שלא עבר דג
 שמשלקו ולכן פנקל יוכלו להחיותם ולכן היו הותקים אומרים קצ קום
 כנך חמה ולן לא היו צהבים לומר כי קצ עך ארמנו שכן ענו אומרים
 קצ עד שר הנך חמה הרה בעלוי הנה יז כבד משלקו המוחין ל
 לגמרי ולא שאר בהם דבקות בהשא דזא ולכן אנו צהבין כי קצ כד
 להחיותם מדרגה שחר מדרגה עך כפ מנהג הותיקין לא היו צהבין לפי
 שבמוחין שבאו אחר חלות אין צורך למהח להחיותם שבמעט הם חוזרים
 מעצמם וכשאומרים קצ אנו ממשכים אחיהם חרשים יורח עליונים אך
 ענה אנו צהבים כי קצ א להמשיכם וא להמשיך היות עליונים וזהו
 כגור שיתקדו קצ דק רצונות למי שאינו נהג בו חקין עך דתי למורי
 מלה כי כשהיה מנהל תפלה בתיקין היה אן שט קצ נכנסם כ נב עק
 כנאי שחר שאותם במתפללים קום הנך חמה יהיו חסדים גמולם שיעש
 משבתם לקיים אורם במוחין של שחר חלק שיחזה מעצמם וכן כל צד
 כל למה נב קיאר הדעה ולעוד צמח כ מלש הרב חיים מלה
 נכנסם שכל כך כנאי שיקו חסידים ינה מעם לרב מלה יפ ש
 שבמעט סמך למנהג הרב מלה שהרי חסיד גמור היה כנודע
 כעץ נכשמים לא שכל מלה בענוה שקיה לו ולעוד שכל האדם שפני
 כאני לזה כנשן היה עונה בגל נס במתפללים כי קצ בותיקין ודי שיש
 להם ירון על המתפללים כי קצ שחר הנך חמה גם כקצ דק רצונות
 נכנסם

ט

הם לא חוהם שפלו מאנא וישאל סכא ותכונה וז' מלכיה דמיט
כזא ונוקציה :

קח לך סמלים תב נח נטף קוד וישחלת

מלכות סמלים כחכח ~ ^{יסוד} וחלבנה ולבונה

זכה ^{אור מקיף בדבד} כחכח ~ ^{לדה} חלבנה

עש כ מוחן דנוקצא קצרה כנע ועל

ליסוד יצפורן וחלבנה מלכות

והלבונה ^{אור מקיף} מר חסד וקציעה גבוה ומשכול

נרד תכ וכרנם ^{נח} קשט ^{חכמה} קלופה בלנה קנמו

קוד ^{כטן שמה מתכ} ^{גלע נח} מנח ^{הס} חסד

מנח ^{הס} חסד ^{הס} חסד ^{הס} חסד

מנח ^{הס} חסד ^{הס} חסד ^{הס} חסד

מנח ^{הס} חסד ^{הס} חסד ^{הס} חסד

בחול קמלות כהור דזא ויעקב כנצח ושם הוא הזיווג עטם
 כחזה התפלה אז מאיהם חגשכנה ואז אנו מחפדים
 אותם ע"י היסוד אך כשההר עולים עד פגעיות נה נכמנד
 באמצעותם נכעפית כחילנותם ואז נמאלי חילנות כחילנות
 והוא צמוד באחור ! כונות דל ו כ

ש' ליום ראשון	צ' ליום ד'
אנא בכח גדולת	ברכם טהרם רחמי
למלך תתיר צרורה	מצדקתך תמיד גומלם

ק' ליום ב'	י' ליום ה'
קבל דנת עמך	חסין קדוש ברוב
שגבנו טהרנו נורא	טובך נהל עדתך

ו' ליום ג'	ת' ליום ו'
נא גבור דורשי	לחיד גאה לעמך
ליחודך כבבת שמר	פנה זוכר קדושתך

משועתנו קבל ושמע	צעקתנו לוד ע' תעלו
------------------	--------------------

בשכ	מלך
יכוין שפתינו מלכות סדרה	מקצלים חכד דעסיה נכח העשין
קמלות כחילנות כדעשין	נהנה הם נ' מדרגות כעלוג
וחילנות מלכות סדרה קמלות	כמלכות דאיה שנקז שם שנקז
כפטינות חכד דעסיה יעלן כלם	ולכן יכוין כח שמו על כל א' באור
כמקום מלכות סדרה ופזר	א' כשנקזת כל יום יכוין כעס א'
מקצלים	וכו

ל
גבו נבוליס בלם נכשבת בלם נבוליס כשם שקוֹתִיךָ ככל
יום גבוין כשם הִלִּיךָ ככל אֹתִיכָה ככל הַיּוֹת קִנְיִי כמִן פִּנּוּ
נעולך וכשִׁתִּים יִכְמֹךְ דגִּלְךָ נכשִׁתִּים יִעֹפֵף לַמַּעֲלָה כִּשְׁוֹ
כִּאֲדָנִי בִּקְשׁ שְׁעַל הַמַּעֲלָה וְלִבְךָ לֹא כִּי הַיּוֹת כִּשְׁוֹ
נכִּיכִי מִשְׁמֵךְ כִּי לִכְחִי כְּנֹדֶעַ :

אֵלֶּזְהוּ מִקֹּמֶץ כִּיחֵה לֹא כִּי זֶה מִכְּכָה שֶׁאֵין כּוֹמֵחֵה
נִעֲבֵה אֲדָנִי כִּיכִין שְׁלוֹם וִיכִין לִנְעֹל
שֶׁאֵין נִעֲלִי וְכִיכִין לִנְעֹל שֶׁכִּיכִין :

בִּלְגֵּי מִדּוֹת צִחִי שֶׁנִּשְׁלָמוּ לַעֲלֹת יָם הַעֲשִׂיָה עִי ה
הַמַּלְאֲכִי חִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁבְּקִימָה הַמַּלְאֲכִי
כִּסּוּ יָם מִכִּי הַזֶּה כִּי שֶׁנִּשְׁלָמוּ כִּיכִין שֶׁשֶׁם זֶה לִנְעֹל
הַמַּלְאֲכִי וְכִיכִין מִכִּיכִין הַמַּלְאֲכִי :

מִתְחַלֵּל הַקִּיכִין עַד הַמַּלְאֲכִי הַזֶּה הַיּוֹת הַעֲשִׂיָה
מִמַּעַל לַמַּעֲלָה נִכְנָס לִנְעֹל אֹתִים יִחִי

כִּיכִין כִּיכִין וְכִיכִין הַיּוֹת הַמַּלְאֲכִי הַזֶּה הַיּוֹת הַמַּלְאֲכִי
כִּיכִין עֹלָם לַעֲלֹת יָם שֶׁמֶלֶךְ אֵל הַמַּלְאֲכִי הַזֶּה הַיּוֹת הַמַּלְאֲכִי
עֹלָה כִּיכִין כִּיכִין עַד הַיּוֹת הַזֶּה הַיּוֹת הַמַּלְאֲכִי הַזֶּה
שֶׁמֶלֶךְ זֶה אֵל עֹלָם שֶׁמֶלֶךְ מִמַּעַל וְכִיכִין הַיּוֹת הַמַּלְאֲכִי הַזֶּה
שֶׁכִּיכִין שֶׁשֶׁם כִּיכִין הַעֲשִׂיָה הַזֶּה לִכִּין לַהֲעֹלָה כִּיכִין שֶׁמֶלֶךְ
זֶה וְכִיכִין כִּיכִין עֹלָה כִּיכִין עֹלָה גֹרֶם הַיּוֹת הַמַּלְאֲכִי הַזֶּה
שֶׁמֶלֶךְ הַיּוֹת הַמַּלְאֲכִי הַזֶּה כִּיכִין עֹלָה כִּיכִין שֶׁשֶׁם מִמַּעַל וְכִיכִין
כִּיכִין שֶׁשֶׁם לִכִּין כִּיכִין :

כלל הקדוש

בכל קהש וקהש יש שני כ' יד אחד לאותיות ברטון
כ'ו של הכרא נאחד דתיבות שיש מיתבול עד
משמיה ופ'ד הזותיות יפון למתק פשונט ומילוני דא'ס—
לקמנות פשונט ומילוני דה'יה דגדלות נזחו מדנו !

לה ליה לוד הא ואו הא

אלה ים אלה למ דהא לו דמם

עם הכולל נהנה מדד זה עכמו הוא כיד דתיבות נהכונה
למתק פשונט ומילוני דאלום דקמנות עם פשונט ומילוני ד
לה'יה דגדלות ק' שקוד לאותיות הו' דמה וה'וד דתיבות
הוא דמ' וכן מדד המילוני באלום ! נזחו כפי הקהש שיקין
משנולס כענולס כננדע' עוד יש שני כ' לאותיות שהם
מן יהא שמה דכא עד עלמילא יפון ככא אותיות דמילוני
דמילוני דמה ה'יה דגדלות למתק כ' אותיות דא'ס דקמנות
נ' יש כ' מ' דתיבות נ' לאותיות דהם מן ז' וין
ד'יש כ'כ' ויתבאר כ' פ'ין כ'פ'שונט ומילוני ומילוני דמילוני
כ'ס מ' דגדלות למתק מ' אותיות של א'ס דקמנות ומ'ש
דתיבות שהם ז' תיבות וכ'א ז' אותיות נ'ס ו'שיתבאר כ'
ד'פון כ'פ'שונט ומילוני ומילוני דמילוני דמ' דגדלות למתק
מ' אותיות דא'ס דקמנות נהנה כ'ס לא'ס כ'כ
אותיות

N

אבותי כעילוי דעילוי ולבן תעשה כסדר זה הנה כפשוטו משלנו ושל
העילוי האלה יש בן אבות ונהנה בזה אבות וצדקה ש נסדר
בגדל פשוט משלנו עלים אלהם ית אבות ונמן בן אבות אלה
הקין ותרפם עם הין ויהיו בן ותרפם ונעמדו מן אבות מל
רעים אולם כנגד מלך למד וכן יעשה בזה נעמד בזה ונעמד ונעמד
לשם בן מלך דאבות ותרפם שהוא כנגד אלה הוא מנחם דקמנות
משם אילם וקיד בן מלך שנגד שם מלך הם מנחם כנגדות
מלך אילם וקיד בן מלך דתפוח מלך שהוא כנגד אלה הוא
קמנות מלך אילם ומה שהוא יד בן מלך דלם הם גדול מלך
לשם וכן נסדר דמלך מלך דלם כן מלך דתפוח הקדש מלך
מלך ומה נהנה במידות הקדש דלם הוא מלך ונעמד ונעמד
שמה נבילת אפים הם בן מלך וכן מלך דעילוי דמלך דלם
דעילוי אלהם ולעולם הין בן מלך דתפוח דמלך כנגד יד בן
מלך דאבות ויד בן מלך נעלין כסדר כנגד יד מלך בן דלם
נהנה מלך נח דתפוח כנגד מלך וכן מלך דלם דלם
נח דתפוח כנגד מלך דמלך ונהנה מלך דלם דאבות ויד
לדעלות דלם דלם דלם דלם דלם דלם דלם דלם דלם
יעלה קדל דלם דלם דלם דלם דלם דלם דלם דלם דלם

مردم

א יחזקאל

אלה יתגדלו
ונשאו אש
א

יתגדלו אלה אבותי תגדלו תגדלו לדבורא כל אנקבו
 פי תגדלו הם סוד התגדלו שהם ככתב כתיבה נדלו
 פעם דאיהי בוכו כמטן כל וחילופו לזון כד
 והנה נוכח כל אחיות קולפות אינו למ
 בעומין דקטנות שהם שמות דאלים והכונה להסא אל זון מורה
 דגלות עי הקדש להיטש כח הקליפות נהנה לכושם מוחין ד
 דגלות הם נהי דאימא כל א' בחי' מיהי קסא כנח קמל כהוד
 קסא כסוד גבא כשאין לוא כ מוחין דקטנות אין כתי' לו דלמ
 חק כשילויים לבדם שהם קם קכב קל ועוד כללית איהי שלונח
 מא הרי הכל תגדלו אכל הנוקבא אינה לנקחת איהי טכמו ולמ
 מילויין כ חילופו בעולה כל ככל כפי יתגדלו והנה כשדקליפו
 יונקים מאלים הוא בהסתלק יה מאלים ונשאר מאלים אס כח
 נשאר דומיה קם מיה והנה לכן אז יתגדלו כי יתגדלו אס ונשאר
 לים נוכח עי שיתקדש שיצאו לו מוחין שהם יה והם קדש וער
 כוונתו על מוחין דאכל דנה קדש תוך נהי דאימא ונשאר כסוד
 דאכל כיוצא חוץ ליסוד דאימא מן בחנה דאס ולמטד נהו י
 יתקדש שחי ותר מילוי שח : שח (כאן שחי הוא יסוד
 דאכל ככל מטב שח כח יתקדש ס כל קדש כחמה כדודע
 בליתגדל ויתקדש יש יא אופיות כנגד יא יהטוב עזים
 וכנגד יא סומט קמלר ויא אהדים והכונה
 להעלות הקדש שבתוך יא קליפות כחא ונוק' שהם ז' נ'
 כ

יב

כַּף יָדָא כִּי מַפְאָן יוֹנָקִים יֵא קְלִיפוֹת וְלִבָּן הַקֹּדֶשׁ נִתְקַן בְּכַדָּוָם
כַּד שִׁיבִינוּ דְחִילוּטָם בְּאַחוּזִים בְּאַחוּזִים וְיוֹרֵשׁ כְּחַס וְאַוִּתָּא
וְהָ אֲנִי מַעֲלִים אוֹתָם עִם יְהוָה
שֶׁהֵם אֵלֹא וְעַשֵּׂה הַיְּהוָה אֵלֶיךָ
וְזֶהוּ יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיךָ
רַבָּא טָ שֵׁם יְהוָה יְהוָה רַבָּא
שִׁיבִינוּ כְּחֵי הַיְּהוָה
צִמְח וְכִוּן שְׂכַל עֵיקָר
הַכְּעֵצָה שֶׁל הַקְּלִיפָה הִיא
בְּנִתְלֵם הַקֹּדֶשׁ לִבָּן עֵלֶיךָ
וְשִׁבְחָה כֹּחַ פִּלְשׁוֹן קִנְדָּה
שְׂכַדָּה וְיוֹרֵשׁ סָח וְהִתְקַנֵּי

וְהַקֹּדֶשׁ שְׂכַדָּה שְׂכַדָּה
שְׂכַדָּה שְׂכַדָּה שְׂכַדָּה
שְׂכַדָּה שְׂכַדָּה שְׂכַדָּה

בְּעִלְמָא דִּי יְהוָה יוֹד הַאֲוִתָּהּ
אֵלֶיהֶם אֵלֶיהֶם
אֵלֶיהֶם לְמַד הַאֲוִתָּהּ עִם נְכוּלָה

בְּרָא כְרַעְוִתִּיהּ וְלִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
הֵאֱלֵהּ הֵאֱלֵהּ הֵאֱלֵהּ

וְיִצְמַח פּוֹרְקֵנִיהּ וְיִקְרַב מִשְׁחִיָּה
אֵלֶיהֶם אֵלֶיהֶם אֵלֶיהֶם
עִם

עם הכולל כן פנים הוד כפשוט ומילוי לית דהוד כפד ולם
 קום יהא שמה כפא זל זמן ויפין בעומין לאבא יוד ה יוד ה
 יוד הא וקנה אמן הוא יוד כפא כז מילוניס שמיטנא יהא וזקו
 אמן שם יוד כפא נכז אוריות יהא רמז ז מוחין דב יוד מלך
 חכמה ו פינה ה עשר א :

יהא שמיה רבא מברך לעלם
 יוד ואוד לתה אלקה ואו א
 אלה יסאל תלמ דהאל ורמם
 א ל ה ל א

לעלמי עלמילא נכז אוריות כפא
 לת ואו האלקה יכפך כלעלם יפין בעומין
 אלהים אלקה למ
 א ל ה ל א
 מוחין דהוד נכז אוריות
 כעבור כדקדקו

ולשתבח א ל ה ל א דיתפאר
 יהוד יו א ל ה ל א דהילואו
 יהייוד א ל ה ל א מם אלקה ל
 ה ל א

ויקרא

יג
 ויתנשא
 אודלתה
 דמס דלת
 ה

ויתרבים
 הליוד ו
 מדפה למ
 ד

ויתעלה
 ואלתוא
 ודואוד
 ד

ויתהדר
 וליוד וא
 הליוד
 ה

כאן נמתיים נטב דסג פנפ
 נטב פליס נהם גדלות וקטנות
 לאבא כנו בכללו קנהשין

ויתהלל
 והליוד
 לתחםמם
 ו

שמיה דקודשא בריך הוא לעילא
 מן כל ברכתא שירתא תשבחתא
 ונחל

ונחמתא דאמורן בעלמא

יָהּ שֵׁן מֶלֶךְ

ונסלים עטן כלל הקהשן שמייה רבא הם שבע אותיות
 כנגד ז' היכלות דקדושה אשר שם פתולה דקדושה
 שפיה קליפות דנח דברמלך דכללים :
 וכבר טאדנו לעיל כי יתבטל אלם ויעשה ליה ש' שנקות
 שיפא מוחין שהם י' שהם ליה דקדושה הם ז'
 דנח דאיעל וז' דנח דאבא דנח ז' פ' ליה כמטין יוצר דר
 על יתבטל וינקדש שמייה רבא והכונה למקום כי טכר
 בעשונם ליה שלמים ואינם לף כמון קולם דנח מעטות
 דרשטו דמוחין דנדלו ושהיה הן דקדושה ולא היו נס
 ראז הם ז' ליה וז' חויה דנחם דנח שאל נחז חזר דנדל
 טמקדש שמייה רבא ענז יכוין שידדלו יוצר נחז כי ז' ליה
 לו יתבטלו כיוון דהין שפין נחז דונר אמין כי דנח דנח
 ז' י' כמילוי יהא כי אונטר מלך אין בהם דנחם כמילוי
 נחז שמייה רבא כי שם י' כז מילוי יהא יעלה אמין
 ויהיה רבא : ענז יכוין כי ענז אונטרטא מן כנז ענז רבא
 שנקות כמטין חויה ליה חויה ענז נחז שמייה רבא אונטר
 באר : כנח אונטר חויה שמייה רבא ענז ענז חויה רבא
 למעלות דנח דנח ענז ענז שפא להם אור מנח דמא

יבין נב זה כחכמה שפחת הולין : וכח פכא שיש מן
 שמייה נכא עד באמין בעלמא כוין להעלאה דכח
 עי שפא אור מנח פכא וכן יבין פכא פכא שפכא
 פכא וישפכא כו נכח פכא חכמה לעשיה וכן עכא יבין פכא
 דכחשן כי עי נכח נכח דעליון יטלה היכל ה' ועי נכח
 נכח יטלה ה' היכלין פכאן על אמר העולם : מן יקא עד
 נכחשן יטלה פכא שפכא כדכח מנחין חכמה וכה לאמא
 נכחשן יטלה

אמן האמין דאמר דכחשן בעלמא פכאן אמר כחח
 דאכא נכחשן לעלא מן טא פכא כו יטלה נכח לעלא
 עינן דכח פכא

בקר יטלה שאמרה יטלה שפא חכמה שפכא נכח
 יטלה דאכא נכחשן לכדו דכחשן : וטלה נכח
 ט פכא נכחשן על חכמה יטלה דאכא
קד יטלה חכמה נכחשן נכחשן חכמה וכוין לעלא נכח
 נכחשן נכחשן חכמה נכחשן : פכא כח מנח דאכא
 יבין פכא פכא כח מנח חכמה : נכח כח מנח חכמה יבין
 כח מנח חכמה חכמה דאכא חכמה נכחשן
 מילואים אלו יבין פכא נכחשן נכחשן חכמה חכמה
 כח פכא חכמה

הודו לה' קדון בעצמו יכון שומר שעה קיבלה ה' עשי
 הודו עושי עמי עליון וכל ברוך הנה ענה הוה
 חוזר להיות יצירה מעשה על הודו
 עני יכון לה' ברוך קדוש ונדרה יצירה עלם יתחזק בהודו
 שגלושם פנימיות חדר עשייה וזהו הודו פ' אורם ברוך
 דקדשה דודעו בעמים שגם דקדושת עליון דה' אל יתחזקו
 ככל אלהי בעמים אלהי אלה דקדושת אלהי בעמים
 וה' שמים בעשה : וה' שמים בעשה : פ' כי פנימיות
 חדר עשייה שגלושם למיזאנוס

ה' יצירה יצירה שם ולא יתחזק ברוך דקדושת שגלושם
 ט' מן שגלושם מן עשייה דודעו כח עשייה עשה אחר יצירה
 דקד' ר' שמים :

הודו הודו והדר נח נח ויהיה יסוד לשפוט אר
 הארץ ד' אלהי ט' עמנו דמאשפוט : והלל לך הלא
 בנ' אד' יתבה' לך : א' דקדושת א' דקדושת דודעו
 יצירה ויעשו ט' אד' דודעו :

: חזק
 מלכות

נפשו חכמה לך דודעו חזק ד' דודעו חזק חזק
 נפשו דמילוי דודעו נפשו דודעו נפשו :

כ' דודעו נפשו דודעו נפשו דודעו נפשו :
 דודעו נפשו דודעו נפשו דודעו נפשו :
 שגלושם

שבתוך הקליפופ נזהר משאלו:

יהוה יח מלך כע שים

מספר הכוונות של ז

יהוה כע מלך כעטן

כוונות לא יפך יהודה

לגיה נמלך מלך ימלך

כעטן מנחם ולן

כעטן זה דכ

לעולם יהודה כעטן כעטן

ועד

כע נמלך יח מלך יהודה יח מלך לעולם

יהודה כעטן ועד: הנה יכון שטמא מן נפשות

לשד כעטן יכון להטאור דכ

חלק מנפשו עמדה וזהו על יפך כעטן יהודה לגיה כעטן:

ברוך שאתמר כהכל קך שבאש היחיד נזהר

כעטן כעטן כעטן נזהר נזהר כעטן כעטן

מנה נזהר מנה ומנה שאלו הרי פז נזהר כעטן כעטן

יכון כעטן כעטן כעטן כעטן כעטן כעטן

שגור כעטן כעטן כעטן כעטן כעטן כעטן

כעטן כעטן כעטן כעטן כעטן כעטן

כעטן כעטן כעטן כעטן כעטן כעטן

כעטן כעטן כעטן כעטן כעטן כעטן

כעטן כעטן כעטן כעטן כעטן כעטן

כעטן כעטן כעטן כעטן כעטן כעטן

ברוך שנתנו וקיה העולם ברוך
 הוא ברוך אושר ועושה ברוך
 גור ומקיים ברוך עושה ברוך
 ברוך מהם על הארץ ברוך
 מהם על הכבוד ברוך מהם
 שכל טוב לישראל ברוך חי
 לעד נקיים לעד ברוך פודה
 ומציל ברוך שמו ברוך אלה
 האל אב הרחמן דמברך
 בפה עמו משבח ומפאד
 בלשון חסידה ועשה וצדיק

יבין טוב ה' וזו הנה
 לא ידעו שם שמו
 לעשה שמונו ברוך
 על ענה ויחברו עם
 יוד הא ואו הא ואל ידעו
 שמו ה' ידעו ויבין
 להעלות ה' ויחברו עם
 ושם יעלו בברוך ברוך
 לעד אור ענין יבין כ פטח
 חכד ברוך שמו
 חסידה ויחברו עם
 עלים קטלם מרדכי
 חסידה ענין
 נה. ש. א.

כור עבדך נהלך ה' אלהינו בשבח וכו' עקר
 ונשכך ונשכך ונשכך ונשכך
 שמו מלכו אלהינו יחיד חי ה' עולם
 משבח ומפאד ענין שמו ה' עולם
 ברוך מלך מלך ברוך

כהנא

להודיע

להודיע לבני האדם דבר למה שם א' משמע דעבד דמא טעמן דלע
סוכד י'ט' לכל הו'לה נכטפ' בארע' י'ט' ל'פ'ומ' (דמא טעמן י' הו'ור)

דמסד'ס ונדב'הרעס ז' דכול'ל'ס	י'מ'ח וד'ט' כה'ס נ'מ'ז
והטקוד מן הד'ע'מ'א ויכ'ו'ן ד'כ'	ה'ג' מ'ח'ו'ן ד'נ'ע'ש'ס כ'פ'ל'ר
כ' מ'ק'ה'ע'ל'ו'ט' כ'י'ט' מ'ו'מ'ך ל'ט'	כ'ה'ט'ס וד'פ'י'מ'ו'ס ד'ק'ט'פ'ר
ה'נ'ו'פ'ל'ס ש'ה'ס ז'ו'ן כ'כ'ו'ט'	ל'ע'ב' כ'פ'ל' נ'ע'ש'ה' ע'י' ד'כ'ג'ט'
פ'ו'ת'ח' א'ת' ל'ד'ל'ך נ'ע'ש'ט'	ו'ז'ה'ו' כ'ה' מ'כ'ה'ט'ס ו'נ'ס' כ'ס'
ס'נ'ח'ק'	ז'נ'ס'ח'ה'ו'ד' ש'ה'ס כ'ו'פ'א' ו'ז'
והוא כ'ט' מ'ש'כ'י'ע' וד'כ'פ'ל'י' ש'ס'	י'ס'ו'ד' ו'מ'א' מ'ל'כ'ו'ר' מ'ט'ק'פ'ל'ס
מ'ש'מ'ע' ד'ע'ב' ו'ד'מ'א' כ'ט' י'א'ה'ד'ו'ט'ה'	ו'ז'ה'ו' כ'ה' ה'ט'ס :
ו'פ'ח'ח'ק' ש'ס' ד'פ'נ'מ'ה' ו'ב'א'ר'ע'ב'	

מ'ל' ש'ס' ד'ע'ב' כ'ט' י'א'ה'ד'ו'ט'ה' ו'כ'נ'ה' ה'ו'י'ה' ב'א'ר'ע'ב' מ'א'כ'פ' ו'ע'ל'ג'
ל'י'ס' ה'ו'י'ה' ד'ס'י' ל'י'ס' פ'ע'ו'ט' י'ש'א'ר' כ'ו'ח' כ'ס'ו'ד' ו'ל'ח' ל'י'ס' ו'ה'א'
ב'א'ח'ו'ה'ס' ד'ו'ן ו'כ'פ'ל'ח' כ'ט'ח'ן ח'כ'ך' ה'ד'י' ש'ס' ח'כ'ך' א'ח'ו'ה'ס' ל'ש'ס'
פ'ל'י' ז'ט'ן ו'נ'ס' כ'ב'ט'ן כ'מ'ש'כ'י'ע' ל'ח'כ'ך' כ'נ'ה' א'כ'ל' ד'כ'א'ש'ו'ן כ'ו'ד'
א'ח'ו'ה'ס' ה'ש'כ'ל' נ'ל'א'ה' ז'ז'נ' ע'א'ו'ה'ס' ה'ש'כ'ל' נ'ח'ל' ל'כ'ל' ח'א'
ד'מ'צ'ו'ן כ'ע'י'ט' כ'ל' א'י'ך' כ'כ'ו'י'ן א' ע'י'ט'ן כ'ד'ח'ל' כ'א'י'ט'ן

כ'י'נ'א' נ'מ'ו'ט'ש'ס' כ'מ'ד'נ'מ'ה' ו'ה'ס' כ'כ'י'ן כ'מ'ע'י'ן כ'נ'ח'ט' ס'מ'ע'
כ'כ'א' ו'כ'ן כ'כ' ס'מ'ע' כ'מ'ט'ן ר'ח'ל' ה'ט' כ'כ'י'ן ל'כ'ל' ח'י' ד'כ'ן ו'כ'כ'ו'י'ן ל'מ'ט'ח'י'ן
נ'ס' ע'י' ד'כ'ן ש'כ'ו'ל' ק'כ'ר' ק'מ'א' ז' י'ס'ו'ד'ה'ר' כ'א'כ'א' ע'ה'ש'א' כ'ו'ד' נ'מ'ש'ט'ס'
כ'מ'ש'ק' מ'ז'ו'ן ל'ע'ו'ל'ס' ש'כ'ב'ר' ט'מ'ח'ו'ן כ'כ' כ'מ'ט'מ'ר' ה'ל'ל'י'ך

לך

הללוהו הללו מלכו הנק' נפש והיא מלכות אלהים : צמח נזר
המח בתי הללויה כי הללו בעתן דעת בתי מלכות ודור
יה הם בוא כי יהו בנטי ינן ובעתקא רליין בעקא עז באדר
זמנא נזר הוא בתי יסדה כנודע נזרו קלמיה כמנודע יסדה
הללויה כל טוב יסוד דאיהו : ההכא לשכור לב דר
ללה : שם מעב כע דר : ולא בשוק
האיש ידע כי אינו דאיה בנה לבד אהם סין רק באיש מעב
היסוד עמהם :

הללוהו הללו צרה מן נשמים רב על יסדה : חק
נחן ולא יעבור סתקא :

הללויה שילרו לה אי חרש חסד : נחש פיפתי ביום
בלול גבוה בחסד :

הללויה הללו א בקדש א דאשונת : צמח דאיה
הנק' נזרו בקדש א נהם מוחן ונק' קדש
באן העומהם נזר כל ים דאיה נענע נזר צמח פש צמח
נלענע כי אן שנה פש צמח דאיה כמלכות עמיה
דאיה נה כי ככל עולם נענע : ש פעה פדא פים כנודע
כל הנשמה פבלל דכחיה שם מעב נהוא בעתן שיעה
כי מן האוזן סרע כנשמה :

ויברך דוד צרה נהו עברי דאיה רלבן צדק לאומה
מענע

[illegible]

לכ

כבוד ה' ואזהרה אל ישראל שגם אמונתו של פהאד ויבאל
עולה קשמוג שבעולם זה

נשמתי עמדם ועלו קרב כלם יחד באיטות כנגדנו לה שפתי
בבית ה' כי כלן נגזר מכאן וכלן נגזר גם ה' כהיה ועלולם כנס
הכל כנזק כל שגם נעלה קשר עוד יפון ספטימיוי חכד
כביאה עליהם להחיות את דתה דאטלות רבן כל קמחממית דתה
ה' על אמונת פיה נגזר נחמו בלשם אור ישרה ובריא כביאה עומדה
שלוש עשרה חזק מדינת לחם בזקקו: דיוצק אזור וברור
חשך זה אינו כבורא וזה חשך פוקהא

ובצאתו מחדש טובו ה' נחמד כעטן לך מופ נחמד
כ' ש' נחמד מברכה כל יום מעשה פולא

כלם בחכמה מעשיך ה' בחכמה כבוד ויגמל גנים

עשית ק' עשית כפינה כבוד ויגמל גנים: כחל אור

דגלן קפישך רבין שגם חיוכ ויגמל

שכני כל זה: לברך מלא יפון כ' כמלכות דביאק קשן כן
כללם ישרה ועשיג עולה נחמד כבוד דבריה שטמ
כדו כ' נאמ מברכה מלכות יסוד כבוד ואזהרה דתה
ק' מברכה דתה כ' מברכה דתה כל א' עפתי

דלד קלד נגזר ערה יסוד לברך מלא אופטימממממממ

אל ברוד גדול ה' כי כל עכס דתה: מברכה נחמד

מברכה

מעתה ודומם שם משמרת עמך ונזף במען אלום
 קדוש קדוש קדוש כל נונות הקדושה גם לעשרת עשר
 א' הנזקבא כי עתה קל נלפן יפוי
 עתה לכולו עתה מנה קדושות שם חכד של הזכר וכל זה למען
 בדיאף קל כל ותיא וכוונת ג' קהשות א' קהק גם חכד קלל עתה
 מעשיכים לחזת כדיה ותיא עולה כחכמה בקהש דלפון וחומר
 כמקומה בשם גם קלרה ומשפיע כד' כד' נזף דלל עמך
 נכחלם כל האפך כבוד יכנין כי מלכות מקבלת שפע זק נכח
 עליו מניכא ק' קלרה קל שם כדוד דבדיאף קלל קלל עתה
 כי בעטן ק' כדוד נכחלך כבוד ק' משקומה יכנין שפני משפיע
 כמלכות א' אל ברור נעימות נזח קלל נוגה
 המחדש בטובו גבוה קלל זכור אהבת עולם
 חסד היכל קלל
 נזח קלל קלל כלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל
 א' קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל

קריית שמע

גדולה מעתה קלל מן קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל
 מארבע כנפות כל הארץ יקח קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל
 בידו קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל
 כדוד קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל
 קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל קלל

בְּזֶמַן מְקִיפֵם שֶׁל אֲבָא וְנָח כְּחַי' יְה' דְּאֵלֵּים כְּחַי' קַמְנִית וְהֵם חֲפָדָה
וּבְכֵין ז' ה' ש' כְּשֶׁדָּא נְכוּף מְקִיפֵם אַ מִנְחָה חֲמִישָׁה דְּנָא יוֹד ז' ה' ה'
ז' וְכוּף מְקִיפֵם אַ מִנְחָה כִּינָה דְּנָא נְכוּף כְּדִטְרִין כְּחַטָּה לְדִינָה
כְּכִדָּא כִּי עֵתָּה זֵין בּוֹדֵשֶׁת נְכוּף קָמִין בְּנוֹדֵשֶׁת לְכֵן יְכוּיִן כִּי יְה'
יִידָּהּ הָא דְּנָח כְּמִטָּן אֵל כְּשֶׁדָּא נְכוּף מְקִיפֵם אַ מִנְחָה חֲמִישָׁה דְּנָא
נְכוּף אֵלָּא לְהַיִּיב מְקִיפֵם לְחִשְׁתֵּי אֵין לוֹ דְּעֵת לְכֵן לְמַעַן שְׂפִינָה
לְקַדְדֵּנוּר נְכַסְמוּ מִחוּץ פְּטִישִׁים דְּאֲבָא כְּחַי' קַמְנִית וְכִפִּי מַעַד
שִׁישׁ כְּפִישִׁית כְּעֵדֵן זֶה עֵתָּה לְהַיִּיב מְקִיפֵם נְכוּף לְדִינָה כְּכִדָּא
אֶחָד יְכוּיִן כִּי דְנָה אֵלָּא מַעֲשִׂיכִים עֵתָּה מִפְּתִיחַ מִשְׁמַחַת
נְעִישׁוּ לְנָח ז' מִחוּץ חֹב אֵד נְעִישׁוּ כֵין חֲזָרָה מִחִידָּנוּר
כְּעֵתָּה יוֹשֵׁן נְכוּף כֹּל מִנְחָה כֹּלָל מֵלֵךְ לְכֵן ז' דְּעֵתָּה גְּדוּלָה כְּמִין
כְּלֵתָן קַמְנִית (דְּמִיחַ ז' מִחוּץ דְּאֵלָּא לְמַעַל לְאֵלָּא) דִּינָה שְׁדִיטָה
דְּנָח כֹּלָל חֲסִידֵם וְגְדוּלָה רָגִז דֵּם ז' לְמִינָה חֲכָמִים כִּינָה חֲסִידֵם גְּבִירָה
כְּנוֹדֵשֶׁת מֵלֵךְ דְּנָחֵם נִשְׁתַּחֲוִי עֵתָּה כְּרִמְלִין גַּם דְּאֵלָּא כִּי חֲכָדָה
נְעִישִׁים לְנָח כְּנִזָּל דֵּם מַעַד כְּשֶׁדָּא אֲבָא נְכוּף לְכֵן דֵּם כְּחִיטָה
דְּקַמְנִית בְּנוֹדֵשֶׁת מִחוּץ כֹּלָל פֶּסַח נְכוּף לְכֵן כִּינָה !
וְאַהֲבַת שֶׁ פְּטִישִׁים אֵין כְּמִטָּן וְנְכוּף מַעֲשִׂיכִים לְהַלֵּל דְּנָח
ז' לְהַיִּיב זֶה אֵלָּא דִּינָה כֹּלָל בְּכָל כְּחַטָּה
נִשְׁתַּחֲוִי נְכוּף מִחוּץ יְכוּיִן חֲסִידֵם כְּכִדָּא יְכוּיִן לְכֹלָל מִנְחָה
דְּנָח נִשְׁתַּחֲוִי עֵתָּה ! וְכֹל כְּמִינָה מִינָה כְּמִטָּן מַעַד עֵתָּה
כְּחִיטָה

וַיֹּאמֶר ה' לְמֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר עַם יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ

וְגַם נָתַתְּ לָהֶם דָּוָה וְשָׁלוֹם וְנָתַתְּ לָהֶם

דָּוָה וְשָׁלוֹם כְּהַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם וְכַיְטָאתָ לָהֶם

[illegible][illegible]

יבין שגם יה נבנה גם נין קרי יהו נחבבה
 גם ד שו נדבד קזה עליו ניהיה דניג
 נדכונה לכוהי נעבד זרע נמאד נח נמאד
 נעבד שו נמנחן יה מעי נמאד נדכונג
 נדב נעבד נמנחן ניהיה נז נמנחן נמנחן
 נדכונג נמנחן נמנחן נמנחן נמנחן
 נדכונג נמנחן נמנחן נמנחן נמנחן
 נדכונג נמנחן נמנחן נמנחן נמנחן

לוקח ר' הוה כמילואם כנז' ברת' לעולם ועד קטולים עקב
גורות נאל' לוקחת אותם בברכת אבות וקנה עתה מלחמה—
לדחל' ר' אהיה שאמים כנז' נלזה גם להל' יונקו גם בח' חכר
קושי' כנודע וכנגדם שם לאה ר' רבלין נמשש ממששמים
בבל גופא דיליה כנז' בארבע נלזה גם ללצה! לעד קיימת
נכבדו חיים ונצחיים ונלמשש נחמיהם לעד

[illegible]

אמת יודא ואוואמונה אמת שאתה יודק ו
 שאלמו קד
 יהו: פדו ומעלגו דרש
 מעולם קוז שמך דרמגש שם משמך רב: עזרת עבדך
 ידוד דו פנעים קדיד במטן עופר עם דכול:
 ישדו יש (עבדך דקס) דנג עבדך כל פנעים עבדך עם דכול
 במטן עבדך וקד לבושים של ל מוחן דתך דמלכס ברחל:
 עמר

[illegible]

עמידה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

יבס ב' חסדים וה' גבורות ויורדים טיהר חסדים לה' נהגבור
לה' נכל מה מיסור טיהר הטף ברוך גם כן הטה מיסור לה'
ליסור קזא ושטתם נק' ברוך גם טיהר טולה קטלבורעם—
כל קק שא בהיה נק' ככויא ככוכן ט כוז פולל כל
קטולמות גם רבין שטלכות טולה עד חופי קיסור קזא
נק' כהך נקבל טטנו כטת קל טטנו קגכונד קזאיה
לדטטט כחגת כה כילה ייכין ט קיא קזי א' כג' כ' ככונד
מיסור כילה לדעת כילה וכדעת כחלק לה' קזיור כטט
קל נחכ טחטטט כקכונד נאז כל הויד טטטט כחחור
מה יהו יהיה כטט טכ יחכ כ' קל טכ כחך גם קז
הנא הויד נוקכז לנחט טחחור כילה כג' טכ נאז קזי
למך נגם חחור כילה קל כוי כ' טכ קל כטט כחך !

אחיה כטיט יכין להויד טכס נככ טטון טפח טחח
לג' כ' נאז לו' נאז לו' נאז לו' נאז לו' נאז לו' נאז לו'
נאז יטטט טכט טחח כחחור טעל נאז לטחטט
טלו טכיא יור ורכט טחח לג' טכיא טכיא טלו נחכ
יור ככככ לוק טלו נחכ לה' טכיא טכיא וטכור זה טפ
ה' כטילוי ויה כטטטט נשם טחח וטה טחח יה' כטט
קחטט טילוי קחטט וטה טחח וקכ טחח טחח כחחור כחחור
טחח לטחטט נגם הנא חויה א' כככא נ' כ' ח' נ'
כ' ח' כ' כ' טחח טחח טחח טחח טחח טחח טחח
נחח

[illegible]

אֵלֶּה יִצְחָק יִכּוֹן שְׁנֵינָם חוֹד לֹאכָא בִּינָה שֶׁאֵימָא בְּכִינְרָא
נְעֻשִׁית מִן כְּשֵׁי שֶׁ דְּכַוְנָה דִּילֵיהּ :

וְאֵלֶּה יִעֲקֹב ז' דִּוְלָהּ הִיא דַּעַת נְכֵלָהּ רַבּוֹן שְׁנֵינָם יִסּוּר
לֹאכָא וְדַעַת דִּאִימָא בְּדַעַת דְּרָא נְעֻשִׁית מִכְּ
שֶׁאֵימָא דִּתְשִׁלּוּ וִיכּוֹן כִּי אֵל הִיא מוֹחִין דִּם מוֹחִין מִקְּרִין דְּרָא
נְעֻשִׁים מִמֵּאכְשִׁי וְאִנּוּ פִּיטְמִי דְּרָא קֵל הִיא פִּי פִּיטְמִי
נְעֻשִׁים יִבְּ תִּקְוָה דִּיקְנָא לִמְעִי מִכְּרִימָא . מִמֵּאכְשִׁי מִן תִּקְוָה
קִלְמָא שֶׁהוּא אֵל וְהִיא אֵי שֶׁ כִּנֵּס אֵל שֶׁ פִּיטְמִי וְכַשְׂמָל וְכֵן אֵל קִלְמָא
וְאֵל עֲדֵי זֶךְ אֵל שֶׁ נִכְלָא בִּאֲחֵר וְהַטְטֵן קוֹל כִּי מוֹחִין דְּרָא
נְעֻשִׁים בְּנֵי דִּימָא יִצְחָק הִזְרִים לַחוּץ וְעֲזִיר בְּכַדְדֵי דְּכִימִים
וְכֵן נְעֻשִׁים לִקְנָא יִבְּ תִּקְוָה דִּיקְנָא וְכַמְלֵת דְּכַדְדֵּם הִיא בְּתִין וְלִקְנָא
וְכֵן הִיא אֵל דְּנֵה הִם בִּאֲוֹפֵן זֶה כִּי קִנָּה מוֹחֵ שֶׁל דַּעַת לְחִיּוּרָהּ
פִּיטְמִי מִכְּ מוֹחִין כִּלְאִי נְכֵלָה יִצְחָק מִיִּסּוּר שֶׁל כִּנָּה וְעֲזִיר בְּכִימִי
וְכַשְׂמָל שֶׁל דִּיקְנָא וְהוּא אֵל שֶׁ כִּי שֶׁהוּא בִּיִּסּוּר וְאֵל שֶׁ כִּי כַּמְלֵת מִשֵּׁן
שֶׁנִּזְנָה מִן זֶה בִּיִּסּוּר וְלִחְיּוּרָהּ לֵאמֹר שֶׁתִּשְׁמַח וְנִתְחַח מִמֵּאכְשִׁי לְבָן
לֵאמֹר נְכֵלָה לְכֵן וְכֵן אֵל שֶׁ כִּי אֲחֵר יִצְחָק יִצְחָק דְּכַדְדֵּם מוֹחֵ חֲכָמָא
וְכֵן שֶׁנִּזְנָה יִחֵד בְּמִקְוָמָה לְמַטְלָה נְכֵלָה יִצְחָק מִמֵּאכְשִׁי קוֹרֵם נְכֵלָה
דַּעַת קִנָּה מִקְוָמָה בְּמִקְוָם יוֹנֵם עֲלִיּוֹן וְלִכְּן מוֹחֵ חֲכָמָה עֲדֵי לִיחֵה
תַּחְבִּיּוּ וְשֶׁ מִזְרִיר בְּכֵן עֲדֵי דִּיקְנָא וְהוּא אֵל הִיא נְכֵלָה מִלּוּכָשׁ
בְּנֵחֵי דִּאִימָא . לִחֵב יִצְחָק מוֹחֵ בִּינָה מִהוּד לִיחֵה יוֹרֵה פִּיטְמִי וְשֶׁ
וְחֲכָמָה וְעֲזִיר בְּכַדְדֵי דִּיקְנָא וְכֵן אֵל עֲדֵי כִי בִּינָה הִיא מִמֵּאכְשִׁי
מִיִּסּוּר דְּכִי קֵל אֵל נְכֵלָה אֵל שֶׁ עוֹד רַבּוֹן כִּי דֵּל קוֹל לֵאמֹר וְכַוְנָה
שֶׁתִּשְׁמַח

ארבעה אמה פדאפ שלם נה שנקבל האר מנה דמיט אנכנמ
 במוחין דא גס גבון כ מוחין דקטנות שהם שמת של אדם
 קנה דקפרש שפיעים צידוא במילוי עתה קנה איה איה
 וגם פטל ומהו איה וקנה טר עתה קו מוחין גא כ
 אנכנמ חכד דנה דמיט בהשז דא קנה יורפין ענהן תלל ג' זנב
 חכד דמיט ונשכנמ נה דנה דאכא יורפין כחמ גס כ
 למאעיות דנה דמיט שבו דרש יורפין ענהן כדי שיכנמ חכד
 דמיט דרש נחכ כדגדול יורפין כחמ כמא שנפרש
 קדדול סה שני דנח דמיט שהז א של גדול יורפין חכד
 חסד לחסד דא הנק גדול גס גבון כיה זא קיז שרש קחמה
 כיה מזה מתפשטים פחמ דא ענה כדגדול הדבור והנור
 נאהים במילוי היה כחד יורפין חכד של ומה נעשו לו
 חסד גדול קדדול סה כ כחוד דמיט שהז א יורפין חכד
 לרבוה שלו גבור הנק גבור וגם חסד כ דה חסדה יורפין
 פגפוס שלו נאהים במילוי היה כיה יורפין חכד פגפוס שלו
 נכזה דגדול גבור שלו כיה א מנכדל דא וקדדול
 עמור חסוד של מיט שהז א יורפין חכד
 לית שלו הנק דא נאהים במילוי הא באל יורפין חכד
 שלו נחא הוז דא חסוד דאכא שכד נכנמ ד פתין תלל דנה
 דאכא כדש זא לכן מביע דא חסוד של עכא עד חלל תלל
 דהיה נמה והנורא כיה א שדול חסוד דאכא מניר לדורש שדול
 ולקוויט כחכמה יסד חכד לכן חכד אנו מניר לים להעוז כח
 דנח עט טליון וגם אנו המזים בטן יענש כיה דא יאל מים דאכא
 וגם חסד שלו ד יורפין חכד שלו

חל עליון יבין כי תוספ האלה בוא עלי יסוד דליתא שמע
 יא קסא ענה בחנה בלן נמסא זכות דליתא שבו זה כוד
 יוד פנה הא קר נאז פנה הא ענה דליתא ככל כמטן קכא דליתא
 עם ככולל יבין שיכל יעקב אור מעינך פנים כסא שבו יא
 כמטן א. דגם שבו יא יסוד דאבא דנה אבי וברכיל דנמ
 מוחין דאבא לנמדי עד מקום דאבא להם לכן ענה לקבל נאז
 דכרה מיסוד בל ימא ודוק בך תקבל מעמיהם דסא שבו קס
 כמטן עליון וכזה נעשנ כרהם וזה מיסוד בל ימא דמנהל
 כסוד דאבא : למשל חסדום מוסד נה דנה דליתא יורדי
 דנה בלן נא חסדום דליתא דנה
 חסדום דליתא מעמיהם כנה בלן נחית דנה דליתא דנמס
 כחכר בלן נכזה יורדי נה דנה דאבא כחכר בלן נזה דנמל
 כמטן דליתא עם ככולל יעקב דאבא מנהל מן בלן מוחין
 מעינך נה בל אבא משל מיסוד כ דליתא נא וכן מנהל מנה
 עד עם יעקב : גם כחל מקבל ינו דכרה מנה בלן להוועס
 כחכר נכזה יכולה לקבל כ מוחין מן כרה דליתא דנה דליתא
 שבתוך כ כרה עליון דנה דאבא : קורב ככל מנהל דאבא
 שבו ונקד דמנוח לאבא הוא קורב נכזה יורדי
 כחכר דנה דאבא כחכר דאבא נכזה חכר נה דנה יורדי מנהל
 ונה להוועס מיסוד דליתא אינו נק כרה לכן לא נעש מן יסוד
 דאבא נה נאז אלא לכחכר דאבא מן דליתא חכר נקד יעש כחכר
 דאבא נאבא אור דנה דליתא יאבא מוסד דנה בל מנהל נאז

שכיסוד דאבא כי כמטן מ'אכ נשאר כיסוד של דבא דלא נ'אכ
 (מטן) נשאר לט'הנז כמטן נכל שרז דמ'הפשא פ'טק'א
 נ'נכר חסדי צבור יכוין כי מ'כ שליש ד'הנז נשאר כ'הנז
 א' לו וא' לה ומ'הקין מ'לזין ד'הנז ד'הנז ח'כלו
 ו'לה ו'טה מ'כ כ'קין מ'הנז כ'הנז ומ'ן ע'מ'ה ד'הנז נע'ש'ם ח'הנז
 ו'לה ו'זהו חסדי אבוב כי אבוב הם ח'הנז א'ל ש'טק'א מ'ק'ל מ'הנז
 ד'הנז א'וד א'וד ו'זהו ו'מ'כר כי מ'כר כ'ט מ'כר ק'ס'א ש'נ'ם פ'ט'א ו'כלו
 י'נה מ'ק'ל א'ל מ'הנז ד'הנז : ומ'כ'א ד'הנז א'ל כ'ט כ'ט ד'הנז
 יכוין כי ט'ה מ'כ פ'הקין ד'הנז

ד'הנז ד'הנז נע'שה נ'ה ל'טק'א ו'ד'חל ו'ד'הנז כ'ט א' ו'הנז יס'וד ד'הנז
 ש'נ'ם א' ס'ק'ט'ה ו'להנז כי יס'וד ד'טק'א ו'ד'חל י'ן כ'ג'הנז ח'יונ'ר כ'ז
 ל'כ'ן ע'מ'ר ומ'כ'א ד'הנז ש'הנז ד'הנז מ'ח'ודש'הנז א'כ'ט כ'ט'הנז נ'ה ח'טק'א
 ו'ד'חל כי ח'פ'ד הם אבוב ו'ח'הנז הם כ'ט'הנז ו'נ'ה הם כ'ט'הנז :
 ל'מ'נ'ן ש'מ'ן ע'טה נע'ש'ם מ'לכ'ית ד'טק'א ו'ד'חל נש'אם פ'ד'ח'הנז
 עוד יכוין כי כ'ל כ'ט ש'כ'ת ד'הנז א'הנז א'הנז הם ל'ז'וק ד'הנז

כ'ט' ש'ם ו'נ'ם ל'ז'וק י'טק'א נ'ז'א מ'יס'וד ד'אבא ש'מ'ש'ם מ'ש'ן כ'ג'
 ק'כ'ד ק'ס'א ו'נ'ם נ'כולל כ'מטן ש'מ'ן : כ'הנז כ'הנז ד'הנז כ'ל מ'נ'ש'ט'הנז
 ע'ד ט'הנז ח'יד ל'ז'וק ד'חל כ'ט' ש'מ'ן ו'הנז ע'ה ח'טק'א
 מ'נ' מ'הנז ד'הנז כ'מ'טן ש'כ'ונ'נו כ'ג'ש א'כל ע'טה ש'הנז ל'הנז
 מ'ן מ'הנז ד'הנז כ'מ'טן ש'כ'ונ'נו כ'ג'ש א'כל ל'הנז מ'הנז
 ו'כ'הנז כ'ג'הנז כ'מ'טן ש'הנז א'חור פ'אחור ו'כ'הנז ח'יונ'ר כ'ט'הנז
 ו'הנז כ'הנז כ'מ'טן ש'הנז ל'הנז מ'הנז כ'מ'טן ש'הנז כ'מ'טן ש'הנז
 כ'מ'טן ש'הנז

קויווג שהוא חסד אומדינא למאדו טרע יורה הגם כינסתאן ומעין
 נמוחין כה ליכנס בהל' טן כו דורטימאן כינסאזי כו השם גדול מעב
 כולה כינס דרטימו מסתאק יתלך עלוזה ומאשיע ומאגן בוכו
 עלך דנה צמד שפאלה מוחין
 מאימא בעלוב פאקפד ונגדלה בעו יעקב אחור באחור חנות פטי
 בפטיס מעו ואן אינה לא נקודה כנגד עמה הסוד קוזא ולזה צריך
 לכנות קומדה פטיס כ פטיס עם יעקב וחד עי' מלך עמר —
 שנכנסא בה נתי דאימא דעגדלויס אורה וחדו מלך עמה דטימא
 שנכנסת בפנייה שהוא בסוד נקודה כ בשם בוכו חילופי איהדי
 דמגדול סדאפה כי עתה טרען מאימא לזא בסוד דם קזים כנודת
 נחלופו נתן לנקודא נהוז עק היהשה ל' נהוזחד ד' באמר שני' מאגן
 דה לא בעי' בוכי' עוזי' כ פקין תתאין דנהי דאימא בחכד שלה
 נמושיע ויתל (דמא נלעד עמדע') תתאין יורהיס בחכדו ומאגן
 חכד דנהי דאימא בחכד שלד נחכדנתי דנהי יורהיס למקומא
 נל' טבות הנ' המזויס כל' טבות בוכו דהק' זאגני' ה' עתה יורהיס
 יתה וד' זקופת דאלא זקופת דגופ כהעמ דגופ כהעמ דאלא
 מדהד' להסוד חכעס יכוין
 יוד' ה' ויו' ה' אלפ' ה' יוד' ה'
 יוד' ה' ויהי' ה' א' א' ע' ע' ע'
 יוד' ה' ואלו' ה' א' א' יוד' ודק'
 יוד' ה' ואלו' ה' א' א' ש' פהלו
 יטלו באצילות
 יוד' ה' ויו' ה' י

מדהד להסיר הכעס יכוין
יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי

יוד הה וו הה ת א זכ עש
יוד הא ואו הא ו ט יהוד יאהק
יוד הי נאו הי ת אל שם כהנא
ישלן באצילות
יוד הי ויו הי י

לא

עלם כדאמר פניו כפניו גז' נאז' הו' דאזיה לזיווגי' יי' כנין כערך
כ' חג' נה' דנה' דאזיה ככנסא כחכד חג' דזא נזה' ע' ה'
נעשכ' שפע מילד' ה' דקמ' נזה' / לב' ה' שה' דחל' שש'
מקמ' כחוק' של' / חג' יעש' שפע משכ' ה' דקמ' נזה'
יכנס' חכד' נה' דאזיה כחכד' של' נהשאר' יורע' למקמ' כ'
נזה' / שה' דזא' דא' ג' וז' לב' ה' כ' ע' ה' הו' של' ע'
י' נעש' מוחין' נה' יורע' / קו' כח' העמ' של' ע' ה' —
שכ' ה' ה' כח' היסוד' / וז' מקיפ' א' יעש' שפע
מ' ה' / כ' נזה' עולה' ה' לב' / שה' עולה' עד' ח' היסוד'
נ' ח' של' ופ' קיפ' כ' יעש' שפע מילד' ה' דקמ' נזה'
עולה' ה' לב' / ש' עולה' עד' דזא' ח' לב' / שה' עולה' עד'
היסוד' / לב' / עולה' עד' ח' כ' שה' סוד' יסוד' —
מגן' ג' כ' מגן' מ' ה' ענה' כפ' ח' מ' מ' וז' מ' מ' מ'
נ' כח' מ' נ' כ' מ' מ' כ' כ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
מק' ה' ה' כ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
כ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ש' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ל' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
כ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
כ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

שכתובת אכלו אכלו חיים ואלו הם לב כתובת חיים :
 תכלול חיים בחסד פי עי שם עכ נעלה חסד : עתה
 כמעט סוף עתה כהמים רבים
 סומך נופלים גדלים חילופ אלהים
 והוא בבית סומך לחן הנך נופלים : ונתפז
 חולים ומתו צמורה ומתו צמורה ליט
 עכ עי כעוך בעל גדודות עי כותה לך ערך
 עתה ומתו ומתו ישיע ונעם צרם לבחור עתה
 בקך צרם יהודי עתה קמרים : להמיר הכעס יכוין
 כג דאשנות נעשה החפוק בסוד ג טפ
 הוהן כיעטא קפד בשמאל קמא באמאטינא כי צמו שבעה ודור
 טפ שמאל החפוק קמא קמא קמא קמא קמא קמא
 מעדכך כגופא :

קדושה כהן גדלם נשואה שף לאמה לפסוע
 כפיעות לפסוע במקום שחילע שם נעמק
 ומתי זלזה היה דוהבן ומהו מאד לכין הרגלים כעת הקדש
 ודין נשאר שם במקומו שזכילת צפיה וזהו האדל לקדש
 נשאר חפך חפך ונדרשתי כהן כהן כהן כהן כהן כהן
 קדשה מלמטה ומהו והקדשה חלה ומהו והקדשה חלה
 ולכן יכוין בקדשה שמאל כל האדל כבודו שהקדשה שלו מאד

כל העולם כלו : יאמר כל יבנה נקדשך ונעריךך כחולם וגם
קקך ודשדז יאמר אולי באחש מלא במה טס שץ :

נקדשך חסד ידיה טולה בחכמה ידיה הנן קדש
לקבל קהשה לשכמו כה שיכול להעלות

לישק ורחל וכן ונעריך בנוסס : ונעריך גבוה כיהה
טלה בכנה ידיה וקהו ונעריך מאשן נגבירי :

כנעס תה ידיה טולה כלהת ידיה ששס יסוד דלימא
זהה הודין במטן נעס : שיח חסד כיהה טולה

שיח חוזר למקומה : סוד גבוה צמח במדפה כסוד
יהה הנן סוד במין ח נס פאמין נרפ ז יצחק

חוזר למקומה : נרפ ז חיים נמנהקן שח :
שח קדש תה ידיה חוזר למקומה : נמשלשים לך קדש

ז מדות חבתי הליה מלה

לנה ידיה וגם מטט האה ליעקב והל נזהו זה א זה : צמח
משלשים ביינו חבתי שש ככל א' ש ז בתיס כנודע מהר

שכוללכ נכאו נאמר משלשים וכן נה שכלל ז ככין :

ככתוב על יד נביאך נקדש זה א זה נאמר יב כתיב
שליש

כט זה מליהם כנפ סקין כרחל נהנה להיות שהקדש חיל
לחטאות הטובות לקבל דעת והיא כסוד חילוב ט מכללגד למעלה

מעכפנה לבן עהך לכלל ז חילוטן כנודע נהנה ט עליה קוז
נה שס טכ ולכן יכוין ככ אוריות באכעבך שס ט שס

[illegible]

וּמַעֲלֵא בְּלִי מִקּוֹם כְּתִי הַכִּנּוּי וְגַם עוֹלָה כַּחֲתָם שֶׁשֶּׁם טַלּוּתָהּ וְכוּן
מִקְבָּלָהּ כְּעֵבֶר שֶׁלָּהּ כִּי מִחוּבֵּר כֹּוֹנֵן חֲקִיקָהּ לַעֲשׂוֹת לָהּ דַּעַה!
כִּי הִיא כְּבוֹד ה' מִמֶּנּוּ מִלְּפָנֵי מַלְאָכָה מִן כִּבְיָהּ!
וְכַדְבָּה קִרְבָּן כִּרְבֵּי לְמַעַר

יִמְלִיכָהּ ה' לְעוֹלָם יְכוּן שֶׁ

שֶׁיִּמְלִיכָהּ הוּא מַלְכוּת הַנֶּקֶד מִלֶּךְ וְנִשְׁלָהּ

לְמַעֲלָה לָהּ נִזְהָר יִמְלִיכָהּ ה' יִשְׂרָאֵל הִיא עֵין לְהַרְוֵה וְהָרָה קִלְקִלִּים
מַלְכוּת עוֹלָה כְּדַעַת חֲדָה

כִּי אֲמַלּוּ: דַּעַת כִּי חֲלָלָהּ הִיא מַלְכוּת עוֹלָה עַד יָהּ שֶׁהוּא עֹטֶר

כָּל הָאֵלֹהִים מִלְּפָנֵי מַלְאָכָה כְּתִי כְּעֵבֶר נִשְׁלָהּ כָּל הָאֵלֹהִים לְהַרְוֵה

כְּעֵבֶר יִשְׂרָאֵל חֲדָה כְּעֵבֶר חֲדָה: וְכַדְבָּה קִרְבָּן וְשֶׁנֶּקֶד קִרְבָּן

וְכַדְבָּה חֲדָה עֹטֶר וְכַדְבָּה חֲדָה

עַד מִקְדָּשִׁים אֲוֵרָה אֵינָהּ דַּעַת כָּל הָאֵלֹהִים וְגַם עוֹרֵת

וְכוּן יִהְיֶה לָהּ עֹטֶר שֶׁלֹּא כְּעֵבֶר שֶׁלָּהּ וְכַדְבָּה אֲוֵרָה חֲדָה

קִרְבָּן וְשֶׁנֶּקֶד קִרְבָּן כִּי עֵבֶר שֶׁנִּכְסֵי קִרְבָּן: וְקִרְבָּן שֶׁנֶּקֶד

נֶקֶד יִהְיֶה לְמַעַר כָּל הָאֵלֹהִים כְּעֵבֶר שֶׁנֶּקֶד כְּדָה

לְהַסִּיד הַכֶּסֶם יְכוּן כִּי הִיא לְהַסִּיד קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן

יִהְיֶה לְהַסִּיד קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן

וְשֶׁנֶּקֶד קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן

עַד שֶׁנֶּקֶד קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן קִרְבָּן

לד

ורע כי חי בפרק של העמידה הם בסוד ג' קוים כנוסע
וכאדנו לעיל והם המזוים כמש' ויש בו ג' ניון כמש'
חי ועם דשין עמדה כדי שחי והוא שחי הנז' בנקודה ויב' בפר'
זמאנו ור' בשר שרפיס הם כנגד יב' שמש נלמד יב' תיון ור' הנה
שמשוה דאצי לנר ע' יב' דיוש נר' דאצי שמשוה דאצי לנר
כנ' כמקומו: וזה חונן לעדם דעת נעלמה לעד
בינה וחננו משהך דעה בינה והשכל כל
יהודי כחול חונן הדעת: דעת שפה וישא דעת
לו כחול יכוין בחכמה
כיה מפרק דאשון כנצח דאצי ויכוין הויה זו בחילוף כחול חונן
חול חול יב' דאצי ויכוין שיש פיעולך דעת בינה השכל
להפין כדי חרה וזה כזכור שמשך זה קטל למאכזר
גשיכנו ^{יהודי סגול} לתינהך
וקרנו מלכנו לעכוהך
והחזינו כנצח
שלמה לפתך ביקר לך
יהודה בחלק כנצח
בינה כיה מפרק דאשון
כיהודי חיה

בעקוד שלה היו עדי נמרו באי הדואה כעשוכה נכונה זלעשעל
 לחזור כעשוכה נעם טעה להחזיק כעשוכה טעה עשעכ
 עשיר ירתי יאאל שכתיר חכמה עתחכמ
 כבוק להחזיר כעשוכה עכפ כ ישיך יקור
 כעשוכה לקבל שכים בא יקור קחצנ כעשוכה
 יכין א הכנה מעד חמד שכה שהוא סוד הטקוד
 יקין דשם עכ געלה חמד סוד טעאד עי חמד ומקור
 קנא נהנא הנוטן קנעה לעלכוכ נהנא טקוד נהנא קנעה נאכ
 בנה קו עכוי

סלח לנו עכינו כי חטאנו מעחנל
 לנו מעלכנו כי כעשוכה כי א טוכ
 נסלח ענה בא יקור חנון
 נעחכב לסלוח
 קאה נא כעשוכה נהכך גענה
 קכנו נעקד לנאכ
 נאולה שטעה לעשן שטך כי א גול חנון עכ
 בא יקור גול יכא

כפאט

לה

כפאנו ה' ונפא פתחיו הושיענו ^{המשנה מפתח}
^{המור הה}

ונשעה ב' תה לרגל ונתה כפא

נהעלה עבודה ונפא לכל רחמינו ולכל

מכאובינו ולכל מכורינו ב' ה' הפא רחמן ולע

נתה ב' לא פתחה כופא חולו ע' וישאל

ברכנו עבדנו בכל ב' עלינו ה' עלינו ע' ו

מעשה ידנו וב' גשנה דואר רעב למע

כפאנו נפא למנוחה רחמן כל

נפא לכל רחמן ^{משו הושיענו}

על פת דארה ^{דואר דבולל}

נהד פת דארה ^{המשנה ע' וישאל}

נשבע ע' ונפא חולו

נפא כל ^{שפיסור}

מעט נפא נפא ידנו מעט נפא

נפא נפא מעט נפא

נפא נפא נפא נפא

נפא נפא נפא נפא

פרימור

2

פורענות ועשה לה תקוה טובה ורחיב שלוח
 חוס וחס עליה ועל כל רבונתה ופירותה וברכה
 בלשמי רשן ברכה ונכבה ורבי לחהיה חיים ושלום
 ושלום בשנים טובות לברכה ט א טוב ומעייב
 לבה ושכך בשנים כל היהודי מעבך בשנים

תתקע בשופר גדול לחיהיה
 ושלום נחמך עליו וקבא
 יחלמהה מערכה כנפיה
 כל העץ לעצמו כל היהודי
 מעבך נחמי קודש פה מפק
 עשו ישראל זה יהודי הדו
 נחמך עליו נחמך עליו נחמך עליו
 נחמך עליו נחמך עליו נחמך עליו

נשיבך שופרנו כדלעזא
 ונעצנו כדלעזא נחמך מעני
 יגון וצמח ומלוק עלינו מוק
 לבה ללבה כדלעזא כדלעזא
 נחמך עליו נחמך עליו נחמך עליו
 נחמך עליו נחמך עליו נחמך עליו

בשמך בלעגת ושיס חלקנו
עמיהם ולעולם לא נבוא
ט כך כמחננו ועל חסדך
נגדול בלעגת גשענו
כא לא להרהר יסוד שבו
מששן ומלמח מזיר כה
לצהרים :

קשכון בדרך ירושלם עיק
כאשר כבדת וכסא דוד
עבדך משה ברכו רשן
נבדג אורג בטן עולם
במקה השינו כא להוד
בונג יהשלים :

לכצמח כמטן קהי אהי קויד לדט דוד עבדך משה
וקדנו תהם כשועבך כ
לשועבך קוידו כל היום
כא להוד נחשבו מזה לא
מלמח קרן יצועה :

נכונה כי חלק מלכותנו שפעמים
לנו אופה אורג עלינו ציון עבד
וצהי ילמח קנה תבאנו שינתן
חלקנו שאכנו עם דלתי קרן גרלי
כי קם לא ידע לא משהם נבדיון
כעלי נשוכה יחידו לנו חלקינו
כבאש נאופולן יטכבו אותנו
שטח כזה קוז פל ישמח משה
כמלמח חלקנו שמחיון בשער
נכריהם לשלג כנו כמכה :

כמא דוד הוא משיח כן יוספ
שהוא כמא למשיח דוד יוספ
לנגרלא שא ימח משיח יוספ
נעק כמא דוד כנול :

הוד שבו מאור לה ולכן נא כו בונג יהשלים

לכצמח כמטן קהי אהי קויד לדט דוד עבדך משה
וקדנו תהם כשועבך כ
לשועבך קוידו כל היום
כא להוד נחשבו מזה לא
מלמח קרן יצועה :

תפלות ורחמים וזכר ועלפטרך עלבדנו הקים א שנינו

חננו ועדנו ושמע חמלנו ב' ע'כ' יבין ב' י' ו' ע'מ' א'ע'ו'ר

שומע תפלת כל מה כא להוד

מחבר עלו נעמד בניה עומת רפאל

יבין בה בעתו חשב בזה ימים אחדים

לכסמל יתק וקול מלך

מ'יית כשענין וזו שאלה ענינה

[illegible]

הנה פסוק כו: יצא נח מן הארון וכל החיות אשר לו יצאו עמו וכל הבהמה אשר יצאה עמו וכל הבהמה אשר יצאה עמו וכל הבהמה אשר יצאה עמו

כזה ילד אינו בעמך ישראל ופסלם כזה פסלן את הילד

בענין וקטב קטב וזה לרצון כיהרר

נאצי ישרא נרפלים מנהל בריאות

כריתת המלכות

במקום וזהו חסד רמז עשר עשר

יש בל עמך נצח ביהושף

ד'ר' (ה'רמ"ו) וד' (ה'רמ"ו)

שם המלך
נחמיה

נפתלי צבי
י"ח: י"ב

לא

ועל כלם ירבה ויתרעם ויתרעם
הישיב שמשך מלכנו לעולם ועד
וכל החיים יורוך מלה

זמח קיינו לך הוללו
דהיינו יסוד כיהן וידנו
אותנו כיסוד כיהן וידנו
החסדו כפסגה פלג

ויהללו ויברכו יורו הינו הי כמטן חסד הנך גאולה
גרשמשך הגדול כזמח לעולם כי טוב קלל
ושנעידנו ועזרתנו מלה האל המנוח לא להקדך
(בזך כלמז מזיז לה) גמנו שמשך ולך גאה להודות
אשר כדת משותף דעם: הנה כהמשך דגשונה עמלך פהך ימשך
שפע מידו הי קקסא פ ופוז כוה: לגבי הי דהיינו כדושת הגוף
וכמלך אלה כהמשך הואש אלף הי קקסא פ וכוה: לגבי הי וכוה
כואש יפון להמשך שפע מידו הי כפן וכוה ימלה הי לגבי הי קקסא
זקית הגוף כעדם: קליצור ברכת כהנים

הנה נוסע שיש כזא מ היקוע דיקנא לבר ונשנשלים כו הי
גז נכמלז זקנו והנה כהיוה כן שנה דברן ואגמל זא שאז
נכמים כו דמקופים למל לם דמלם דמלם הנה זא דאז כדו לבד
כהטם: זמח הנה כמ דקשים נכבונות כתרב שזל נכמלז
זלם כמלז נכמים שזי ק שנה כמז והנה נלעד שמה קיה
כזי זא כפסגה לבר כערה כדע נכמים כל גז ככחיות
כדמלז שזי כמטן כדכר כהטם לבר נכמים לם כלם כמלז
זם כולל שזרם יגם כולל כמלז

כונה השייך לשיין

צדקע שוין דס דזלס—
להיותם יותר עליונים—
נבונים בהיות דכד פ
פסוקים א' חזק מעורר
חסדים דס אנכונים פ
ב' שיעור נעטף שפדס
שטג ינס נבונים בקוואר
עצם נעטף דף שפדלוג
יבדמו בקוואר נמך דהך
דגץ לבין דמיס

כונה השייך לצבור

דעם כונה א' חלוי דקה ל
נחיא ב' למ יבדמו ו דפוק
שכל' שדף דעמך דחזק א
שכלס נחיא הנכנס דלגון
רובן דהך לבין דפדלוג דפד
נ' דכד ז' א מעט לוגו דכד
שדף ד' דס ו דס א דכד דל דל
נבונים שפדלוג ע' דכד
נחיא ד' דס שפדלוג דכד
שפדלוג ד' דכד ד' ד' ד' ד'
חסדים שפדלוג ד' ד' ד'
כדדע נחיא שפדלוג נחיא ד' ד' ד' ד'
לבין חשף נחיא שפדלוג ד' ד' ד' ד'
דס א דכד שנס מחסר :

כונה השייך לכהנים והיא להחשי' לט

<p>כונה מקור לטעם יורה וואהל יורה וואהל יורה וואהל</p>	<p>באא יברכה חל ל יורה וואהל יורה חל ל וישמך יחל ל</p>	<p>על אבות ויש כפ' זה כנגד כ' רשין עליון ועליון כפ' זה תיקוה הקנה באא הקללים מעומא סעמא שקל רש לא יבא</p>
<p>כ' רשין כדכונ שם מקורא ג' אהיו קשה יורה וואהל הא ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' נח' פ' זה קשה קריבין נכא זה נח' כפ' ג' א</p>	<p>באא יאר פ' זה ל יורה וואהל יורה כפ' זה פניו חמא ל אליו יחל ל יחל חמא ל מקור זה כפ' ג' א</p>	<p>כפ' זה יש ק' אבות כפ' זה לחמא ג' ז' א' מן ו' תיקוה עליון פ' זה באא ופ' זה נעשים למא יח' שדו א' מן כפ' זה א' מן נחמא שנעשים למא יח' חמא כפ' זה מן כפ' זה וואהל א' מן יח' עליון מן קהנ' נחמא ל' כפ' זה</p>
<p>יאהדונה וכא עמאדא דאמא נח אידהנו זה וכא שכינת פ' זה יחל חמא וכא חמא</p>	<p>ישא חמא ל יורה וואהל יורה ג' אהיו פניו חמא ל אליו חמא ל וישמ חמא ל לך פ' זה ל שלום כפ' זה ל</p>	<p>כפ' זה יש כ' אבות כפ' זה (שם כפ' עליון שגא מ' זה ואד' מ' זה כפ' זה אבות ש' ענה חמא מ' זה ש' כ' זה כפ' זה וואהל מחין ועס כפ' חמא כ' זה כפ' כפ' חמא מ' זה יח' זה נח' מ' זה ו' זה וואהל כפ' זה תיקוה א' מן כפ' זה</p>

י"ג תיקוני דיקנא וט' דוא לרחל ולשבעה אל לזה :

כ"כ כי כדכך יש ג' תיבות בסוד ג' השין עילאין שפלא ופ' זה הוא בלא
ואמנם יש בו ט' אותיות בשנים הם עתיקא וא"ל והי' ג' הם י"ג תיקוני ד'
דהש' תלייתא כנ"ל וי"ח ז' חילוקי ירחן שהוא מעשר חסין השין ע'
עילאין למטה והעוון כ"כ כי ד' כ' ס' מ' ל' ה' ו' ח' ט' י' י"ג תיבות מאי :

כ"כ יאר יש ה' תיבות רבין למשיך מאי ג' מוחין למי ולכן כדכדא
וג' מוחין הם ה' תיבות והנה בלא ה' תיבות יש ה' אותיות שנים חסין
חסין ירחן להעוון כי כעו' שהחכמה נק' ירד בעק' היות בא גמול עם
גמולין גם ה"א נהו' לו ג' מוחין וזוהי נשאלתו וי' נק' ג' ירד :

פ' ישא הוא בחי' המוחין שנתהו' אח"כ כ"כ עשרין חסד עילא ודבור
עילא של ח' ולכן יש בו ח' תיבות ועם כ"כ עשרה הם מ' תיבות הקנא של ח' תיבות
יש בו כ' אותיות בסוד זה תפלא ולכן באומה' שאם חסין להנהיג כל שבעה
כח מ' ואר"ט מלא כנ"ל שיש בהם כ' אותיות ונב"ל וי' חסין מאי נא
ד' ונכנסים במלכות ועל שיש כ' בסוד כ"כ נק' וג' פס' א' ד' כ' :

זמנא מדכד' אמר שזוהי ה"פ זל"ה א' החכם ר' חיים מלך העולם
שמו' לבין כדנ"ר וז"ל כדכ"ט כדכ"ט כדכ"ט כדכ"ט כדכ"ט כדכ"ט
שמי' כדכ' כעו' דכ"ט זל"ה שד' אמר ל' חיים קל' שלם יסגור
כ"כ זל"ה דשמי' כדכ"ט וז"ל וז"ל כדכ"ט שד' כדכ"ט וז"ל
כ"כ זל"ה מלכות כדנ"ר דנ"ר כדכ"ט ח' שמו' לבין כ'
כדכ"ט כדכ"ט שד' כדכ"ט

כדנ"ר

ש"ה

ג'ים שלום מן ובה וכדכח חיים
 חן וחסד צדקה ורחמים עלינו
 ועל כל ישראל עמך וכל צדיק
 כלבן יחד בצור פסך כי באור חשך
 נברא לנו ה' אלהינו תורה וחי' יס צדק
 נחמד צדקה ורחמים ברכו ואלו
 נמנו כי כעשיתך לבך צדק
 ישלח בך כעש ואלו בלא יחיד וזהו
 המעשה צדק עשו ישראל צדק ואלו
 כי הנה הנה ז' היום
 כעשיתך בלא ורבין כי שדך הם אלה ואת קשר כי צדק מעשך
 צדקם הוא כי דנוקבא וגם מעשך בלא העולמות ע' כי הנה
 שדך הוא כיסוד ונה תבין בהנה כנה וגם ברה האלה שדך כעש
 אלה ונשאלם אלהיהם ונעשים שלום וזה בין כחול
 בין כעש מעש
 דכר מעשך נהרין עילאין אמ נעשה חשטל
 נכח אלה אלה נהרין כי שדך נהרין הם מעשך מלאים שכן עולו
 נעם אלה כעש ואלו שש בהם ה' אלהיהם כעש חשטל ואלו
 והוא מלאים ומקיים לנחשה שלא ישלחו בה החלוצים וזה כיסוי
 ללא א' מלא עולמות אלה כל א' כפי מדתו בהתמדת העמידה
 בשלום יבין כזה מעשך

[illegible]

הוא כי עקב ורחל עבדו עיקר כונתו להביא שותין בליל כגון כגון עזרה
 עם לאה מעצמה ולמעלה ועוד כי יצא עקב להזדווג עם רחל לא
 ש' עקב שבתן לו מתן כדלעיל ולכן כל הדין תפלתו הוא כמציא בדי
 שימשוך מעצמו שפע לעקב ויוזדווג עם רחל יי יי יי

למען יחלצו נחדיך נושיעך	כח ילד שם נמשלה נחדיך
ישינך ונענני יי הין לרצון	בשעה מלחם העין כח
צמיו פי והגיון לפי למען	בקהל שבת יוכין להעלותם
ב צמי ונשאי לעשה למען	יחדיך נושיעך ישינך ונענני
ישינך לעשה למען ישינך	ידיו כמשינך לרצון צמיו פי
עשה למען צמיו עשה	כח אלק שהוא כמשינך לרצון
למען קדשך	במשינך ונשאי לעשה למען

ישלשה פסיעות דוקא וי' להרחיק דלגלם ונהנה ענין באיילות
 להזדווג חתן וכלה ולכן בעת זיווגם צריך לפסוע למחוריק
 דפסיעות יוכין כדלעיל ונהנה לעשה למען ונשאי לעשה למען
 לצדד נכח מצינדי לעשה וי' צמיו וי' לפסוע יוכין כח שלא לדעש מעשה לאכיל
 אחכ יצמי עושה שלום כח נכח ימי קדש וי' עושה שלום
 יוכין שהוא כמשינך עליון ספריאל

בחזרת קעמידה עולים יעקב והלל עד חגית דליל ונהנה בהיותו
 יסוד של צמיו כחזה דליל כח לקדש לשנים כמור ודליל
 כחזרתו לפרותם לזיווגם כח יוכין כח דליל כח דליל
 עולה

[illegible]

[illegible]

אֵינְנוּ הַחֲסִידִים כְּמִקֵּים בְּתוֹכָם וְעַתָּה עַל הַיּוֹדִי יִרְכְּצוּ עֲבוֹדָתוֹ וְאִם
 יִכְלוּם בְּחִסְדָּם לְהַפְשֵׁט וְלִהְיוֹת לַשָּׁם בְּחִזָּק כְּעֶהָם עַל הַבְּדִיקָה
 כִּי יִמְצָא כִּי ה' עֲשֵׂה עֲבוֹדָה בְּהַמּוֹת לֹא חֲסִידִים וְכִי יִמְצָאוּ כִּי בְּיָד
 שְׁלֹמֶה מִתְעַוְוֶה בְּמִיפָה מִעֲמוֹת דָּא וְיִתְרַעַע הַחִזָּק עַל עַדִּין לֹא
 נִגְלוּ הַחֲסִידִים וְעַתָּה כִּי בָאָה זֶה יִכְנוּ אֵינְנוּ וְהַבְּדִיקָה בְּאֵיזוֹ :

כֹּוֹנֵת וְיַעֲבֹר

הַנָּה אֶחָד שֶׁאֵינֶה הַיּוֹדִי נִמְקָד בְּהַךְ לֹא בְּהַלְלָה עַל אֲדוֹתָיו כִּי
 מִיָּדָם לֹא יִשְׁלַח זֶה בְּעֵינָיו וְהָיָה יָד מִדָּוִד שֶׁאֵינֶה אֶמְרָתוֹ
 אֶחָד הַיּוֹדִי הַזֶּה לְעֵשֶׂר לֹא יֵד הַקּוֹעֵם וְעַתָּה מִקֵּם נֶגֶם לְהַמְדוּתוֹ
 עַם לֹא מִן הַחִזָּה וְלִמְעַלָּה וְיִחַד בְּנִפְיֹת עֵינָיו עַל הַזֶּה מִיָּד יִשְׁלַח וְהָיָה
 דִּיעַ כִּי עַתָּה בְּיַעֲבֹר נִפְתָּח יָסוֹד כְּלִימָה שֶׁהִיא בְּחִזָּה דָּא בְּמִתְרַבֵּ
 נִפְתָּח וְיִשְׁלַח חֵץ עֲמִיקָה שֶׁהִיא בְּחִזָּה שֶׁאֵינֶה לְעֵמֹם אֶחָד וְעַתָּה הֵם
 יִשְׁלַח וְנִשְׁלַח לְשֵׁם נִמְשָׁל שֶׁאֵינֶה לֹא לְעֵמֹם בְּמִתְרַבֵּ וְהָיָה
 נִשְׁלַח לְשֵׁם נִמְשָׁל וְעַתָּה בְּחִזָּה שֶׁאֵינֶה לֹא יֵד הַקּוֹעֵם
 נִשְׁלַח מִן שְׁמֵאל לְשֵׁם בְּעֵינָיו הֵם בְּחִזָּה שֶׁאֵינֶה מִחוּץ יָסוֹד כְּלִימָה
 עַל לְבָבֵנוּ בְּעֵינָיו שֶׁהִיא לְעֵמֹם הַזֶּה דְּחִוּתָהּ בְּנִדְעָה :

דִּיעַ כִּי יַעֲבֹר הֵם אֲוִתוֹת עַל דָּא וְעִיבֹר וְהָיָה בְּעִיבֹר נִשְׁלַח
 עַל הַיָּסוֹד הַזֶּה שֶׁאֵינֶה לְעֵמֹם וְעִיבֹר הֵם בְּעֵינָיו וְהָיָה בְּחִזָּה
 לְעֵמֹם הֵם בְּחִזָּה נִשְׁלַח וְנִשְׁלַח מִן חִזָּה נִשְׁלַח בְּחִזָּה הֵם שֶׁהִיא
 חִזָּה נִשְׁלַח : וְיַעֲבֹר יְהוּד עַל פְּנֵי וְהַקְרָא לְעֵינָיו עַל
 כְּלִימָה

יִשְׁלַח וְהָיָה לְעֵמֹם כִּי יִשְׁלַח מִיָּד נִשְׁלַח לְעֵמֹם וְהָיָה לְעֵמֹם
 מִיָּד נִשְׁלַח כִּי יַעֲבֹר שֶׁאֵינֶה בְּחִזָּה חִזָּה וְעַתָּה בְּחִזָּה חִזָּה
 (חִזָּה)

והוא מרד נגד פני שני פנימי • נגד פנימי פנימי

והנה שני פנימי • פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי

פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי

פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי

פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי

פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי

פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי

פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי

פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי

פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי

פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי

פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי

פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי • פנימי נגד פנימי

ד' תיקונים ראש

אלה ארבע דורות :

יהודה

יהודה

מצפץ

מצפץ

אלה למדה יוד מם

אלה למדה יוד מם

יוד הא ואו הא

יוד הא ואו הא

יוד הא ואו הא
יוד הא ואו הא
יוד הא ואו הא
יוד הא ואו הא

יוד הא ואו הא
יוד הא ואו הא
יוד הא ואו הא
יוד הא ואו הא

פנימית

מקיפים נוסח מספר הליקוטים: יג תיקונים

אל	עלנות דחבנה פנימית	כני דכני מקיף מקיף וכני דחבנה מקיף מקיף
ב	ימני דחבנה פנימית	חבנה דכני מקיף
ג	קוד דחבנה פנימית	כני דכני מקיף
ד	נשי דחבנה פנימית	חבנה דכני מקיף
ה	קוד דחבנה פנימית	כני דחבנה מקיף
ו	נשי דחבנה פנימית	חבנה דכני מקיף חבנה דחבנה מקיף מקיף
ז	חסד דחבנה פנימית	נשי דכני מקיף מקיף נשי דחבנה מקיף מקיף
ח	כני דחבנה וימני דכני פנימית	קוד דכני מקיף קוד דחבנה מקיף מקיף
ט	חני דכני פנימית	נשי דכני מקיף מקיף נשי דחבנה מקיף מקיף
י	נשי דכני פנימית	קוד דכני מקיף מקיף קוד דחבנה מקיף מקיף
יא	קוד דכני פנימית	ימני דכני מקיף מקיף
יב	נשי דכני פנימית	מלכות דחבנה מקיף
יג	חסד דכני פנימית	מלכות דכני מקיף
יד	מיתת לעילא	מעילא לתתא

דגמה

נוסח מספר הכונות

פנימים	מקיפים	והם כיון יאל די קנה
כנה דחכמה פנה	מאכור דחכמה מי	כ מאכור דמאכור דקנה
חמד דחכמה	יסוד דחכמה	שעור שכל דשכל דעליו
גבורה דחכמה	קוד דחכמה	גורלה דחכמה דחכמה
תר דחכמה	דכח דחכמה	שעור שכל דשכל דשכל
דכח דחכמה	תר דחכמה	גורלה דחכמה דחכמה
קוד דחכמה	גבורה דחכמה	דחכמה דחכמה דחכמה
יסוד דחכמה	חמד דחכמה	כ מאכור דחכמה דחכמה
מאכור דחכמה דחכמה	יסוד דחכמה דחכמה	מאכור דחכמה דחכמה
גבורה דחכמה	קוד דחכמה	שעור שכל דשכל דשכל
תר דחכמה	דכח דחכמה	שעור שכל דחכמה דחכמה
דכח דחכמה	תר דחכמה	דחכמה דחכמה דחכמה
קוד דחכמה	גבורה דחכמה	דחכמה דחכמה דחכמה
יסוד דחכמה	חמד דחכמה	מאכור דחכמה דחכמה
מחשלה	מחתא	
לחתא	לעלה	

הנה עתה אחר המיוון ודני צדקים לחמוד ולהעלות העולמות
השפעה נשפעה בעת המיוון ולכן אומרים קדש לחלוף פעם
אחר כדאי להקבל שפע המיוון ויבין להורה שפע מלכות
כדאי להקבל שפע עתה המיוון ודני צדקים ודני צדקים
דני צדקים ודני צדקים שפעה מלכות עתה המיוון ודני צדקים
ענין ספר תורה פתח שמיז המלה עליונו
סוד פתיחת ההיכל: הנה פתחת ההיכל הוא סוד ש
שנכנס יסוד של עולם
נחמדים של מלכות מלכות מלכות יסוד דאבא ופשיטת
יבא אור של יסוד דאבא תן לא עכא חוץ מן יסוד דל מלכות
סוד תריין רבונות כד נודע שזא בין אור הוא הנך קודם
יורש כ עמדה מסמך דאבא עמדה
לחמור וממנה דאבא עמדה נכבדה וכנדה אנו משימין פתח
כ המוטן וכונה זאב צדק לבין המשימין אורם: עמדה נמוך לבין כ
כשישים המוטן סמין כנדה בעמדה דחמור דאבא וכשישים המוטן מ
מער שמש כנדה יבין בעמדה דכונה מלכות אומה ונלמד שזא
יש זכות לחמור דהמוטן מן כספרים מן המוטן דנך שזא כשמש
יסוד אורם אור צדק וכן אור דחמור דאבא
פתיחת התורה פתחת התורה הוא סוד שמש מלכות שזא
שיפתי יסוד דאבא עמדה
יטבוב האור עמוז לו ומהו סמך התורה על סוד
להוציא ולהוציא כדנכ שפתינו לחוץ א כל דאנשי וזמ אנו קרופים
פחד

בספר ויצא האור בכרמל לחנוך שהוא נכבד שבמסר! ואניך נאדם
שילנה בספר וינשק אותו ויקרב ליהבה עד שיכנול להביד דאורי ויח
העולה לאהבת! תחלה תפנה ותראה ויתמוד וימסרם ויגדל
ויתמוד ויגדל! צמח מנח שהפומא
והנה כשגדלך תלמוד כח ידך כיוצא בזה אמר לקדוש ברוך הוא
דורה עי' דמטה והנה כח ימין תלמוד מ צמח וירחא
מטה נחל גמל מטה נדבון כי ספר הוא מור אהיה הקה' וירחא
ושמם כמטן חרש ויגדל כי עי' כ ידך שכם כח פקיד עם חרש
דני כמטן שם כמטן ספר וזהו וקרא לך שם חרש! ופ' כי כשגדל
ויעלו דיקא כל ימין ופשוט ומילוי דקדמ' חד שמש קנה כחל כמט
שם נמקד וזמר כדורה קבון לטול יד שמש כח ימין וירחא ויר
שמש נמקד יד ימין כל ימין שגדל! ואניך לקדוש ברוך הוא כי מ
שמש ונמקד כי זהו לזרק ימין דקדוש ויגדל ויגדל ויגדל
תקון כדורא! ענין התלמוד בנה דקדוש מאה על חסדון באור
כי אורי וירחא שמשאנן דן שנים מור מ' מלכים דורא
ומינה שמש שלם קבלא אור שמשאנן כדורא לזה אנו מנינים ומשמים
על כל אור שמש ד' ימין למחוק על חסדון ד' אורי דקדוש וירחא מ
מאיהם על האור וזהו אורי וירחא דשמשאנן ד' אורי וירחא של אור
הנך יד והנה שמש קבלא ד' שנים עדין חיה הם אורי של אור והנה אור
קבלא חסדון כח נאם חסדון מהם כי אים אור האין ולכן אורי וירחא חיה
שנים אורי וירחא חיה א' ונשאר מלך אורי וירחא שנים מלך וירחא
נחם כח פנים של אור והנה לא נחל שם אור מלך חסדון ולכן חיה
סודים

[illegible]

מה

ובאלעזר ואל יכין כי טבה יודעת הנזק דזא כהיל כל קדש
 הקדש כההא וילד נולד כלול מדר
 כדל נדעמה אל וילד זה טבה כההא והוא תוספת קדשה זו
 בין פנים בין באחור כעולם כההא וזהו מעם דוד קדשה זאב
 כרפדים נבאשין קדש כי זה פנים וזה אחוריים וגם מעם אחר כי
 כלן אהן לבשר קדשה אל לשון קדש כרפדים כי דוד נמנה
 ונעלה בו נטה אדו דאס להורד יתר למטה כההא נדל דמלכין
 ולכן כההא כההא שדוד ותר נחמד עמד ימלך למעלה ועל
 ודכונה למעשיך מלך יתר למלכות ודוד ימלך למעלה ועל
 ימלך כדוד כדעל שדוד כההא יתר יתר כי כההא טולה
 ו שדוד יתר כי כההא כההא דוד קדש ונעשה קדש נחמד
 מרפדים כדוד נחמד כההא דוד קדש עליו ונעשה קדש נחמד מדר
 מרפדים כההא נעשה קדש והנה כההא כההא כההא כההא
 מעלה וזה יתר כההא נעשה מרפדים כי כההא כההא וזה
 מלך כל דאד כההא והיו כההא כההא כההא כההא
 מעלה כההא כההא וזהו כההא כההא כההא כההא
 ובחך בליון בין מדרין לפי שנהיה מו דוד יתר נחמד מלך
 שפד למד עמד נחמד מלך מדרין כההא כההא
 שפדאנו כאן נחמד מלך כההא כההא כההא
 וזהו שפדאנו למד כההא כההא כההא כההא
 ומעלה כההא כההא כההא כההא כההא

צדקו יצדיל תורה דבר יצד ויכון וצדק דע וצדק ודא צד
יתק משאן קדש ומשם סוד דתרת יום צד

הוא בדינא קדש מצדו כנגד ביה דבריאה ו שם זה הוא דא ודא
משום דשכר דנודט ודא תוספת על סתא ו דא יאדיר וידיק יתק כמאן
אבדיק וצדק באופן כי כאן נמצא דשם דוקאן ודלחורן חנף שכל
עליוה באפדנדא קדש זה כי מצינו דא יד דעב ודקד

תפלה ליה משפלה לדוד עד קדש אה ין קדש כה יכוין כל

דעמית ודא דא יא יא יא שם על ארסולא

יוד הו יא דא א
על בריאה ישפדו בשמור על יצד

יוד הא נאודא ו א יאוד ו ונה דע כי דא דא דא דא דא

עליוה בשכר דמור דעמית ודא משפלה כדא יום נשק על לוי

דא לעור דא דא יום יום ו קדש זה יד דא מצינו דקד ודא

קודא אה מבאן על סוף דתפלה ודא יא דא יא שם שמו

דא דא דא דא יא נאודא א שם שמו על בריאה

יוד הא נאודא ו א יאוד שמו על אה ישפדו כדא דא דא

קדש שם שמו על נשק ו ונה דעמית דא דא דא דא דא

דעמית ודא קדש נשק שמו ליתק דא דא כי דא דא דא

נדא קדש ודא אור ליתק דא דא ו שם ארמיה קדש דא דא ודא

ליתק דא דא דא ארמיה קדש דא דא ודא יא דא דא דא

שפד דא דא דא ודא דא דא דא דא דא דא דא דא

דא דא דא דא דא דא דא דא דא דא דא דא דא

דא דא

חט

קדושת בעשית והנה צריך לעשר פנים קדושת עמי קדושה כה לזכרה
קדושת שם דהם בעשית בדורע כה שלא יקראו בשפת כבוד
מלמעלה על תפלות: קדוש בתרא קדוש זה הוא
בעולם בעשית שש
להעלות דפסוקי ורחוק נשמות שם כבוד דת"ת דמחשבים
לבן ארבעה ארבע דת"ת שם שער ארבע ארבע וטוב לז' ארבע כל
ארבע דשם ארבע בשבת וימים מרובים וכל שם דיום שער
בו ארבע ארבע: ודעת של קדוש זה שם דעת של שם דת"ת
ארום שם דת"ת שם דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת
דעת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת
דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת
שם דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת

ולשבת ולתפארת ולתרומם ולתנשא
יהוד אל קדו ית
ולתהדר ולתעלה
כדו ית זה ית
ולתהלל: ברכו את יי' המבורך יבין ט ב
א דאז א
דעת סגולה דעת קדו ודעת שלהם כד קדו דה ככל דעת
כד וזה דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת דת"ת
כדו

כבר דע וקדך הוא המזל ג' עליונים בעולמים קב' שרם יוצר העולם ובעולם

פנין ט"ז פזמוס די דור, בעטן מען וואו פ'ה ב'ה וואו

נפיו יה' עממה ישאלו כך ועל יה' מלך כ' מן יה' עממה נעמד

מִיָּד וְזֶה הוּא מִיָּד: הֵנָּה עֲלִינוּ לִישְׁבָּח קוֹל שְׂבַח

גדול עד מעד וצריך
לפניהם חסד

ז' מארחא בא יום ויום : עלינו לשיבא לאדון יכון

עליהם כפי קטל שחורם שלהם בלוד היל ואמו היל במקומות

לשבת (א"ק) דלא דפר חלה!

לשבת (אחרי) דבר דבר: כחמץ בשר מן הדם: לחיבת דקלה לא יאכל

שם בעב' ודגם גדון קבלה
ד'תתקס"ח

[illegible]

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה אֶת הַמֶּלֶךְ וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה אֶת הַמֶּלֶךְ

הוא נשבע בזה שיש לו חלק באלה המצוות
שלא יעשה כעצמו יבין כלל

[illegible][illegible]

מבד דברי לעבדך כד ייכוין גב זדמ

וְהָיָה זֶה לְךָ אֶלֶף לִמּוּד

פה ה' לור ואו אלה וא
 שם ה' לור ואו אלה וא

ה' י' י"ד י"ג י"ב י"א י"ז י"ח י"ט י"י י"י

דבר זה חסד ורחמים
דבר זה חסד ורחמים

מלכותו יתברך יתקן לנו חסדו ורחמי
ביום הזה ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו

[illegible]

עצמם
ישראל וכל ישראל.

עליו כח קמ"א שמונה עשר
עליו - לשבת (ע"ה) דל דר חלד

לשבת (אחרי) דבר דבר
שם בעב ודבר אחר דבר

מקדונו בדודע: (חבר דודע)
לוי: דודע דודע דודע

[illegible]

دو. اذله مع ماله ارحمتك
 (والمحمد) اذله مع ماله ارحمتك

דאס איז א גאנצער וועג צו גאט. און דאס איז א גאנצער וועג צו גאט.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

נחמך ה' ויחזק בראש שבתך
דמלא דה פאקת ונעשית לבן ד

דוד בן דוד דוד בן דוד
על

שאל שם חלקנו פהם ונדלנו בכל מעונם גמא קליפא שעומדים
 יחד כל מעולותיהם באיום בעולם נעשית נזהר שאל שם חלקנו
 פהם ונדלנו באי שם מעבדותם לכל נהג קליפות ונהג כל גבור
 מן שאל קליפות שאלו פהם הם מעבדותם ונעבדים נאז גדול בורחם
 על גשיותיהם בלעדיהם יונק מן מקיף ומעבדו כל דאכלהם
 ומאכלו מעבדותם יעשיך מקיף מעבדו לטובם עד מיום
 על מותו יקבד יינן כינן שם שאלו חזר ומלכו
 נחך שמים וקדש; שדוף נעמן שמים דר' יצחק אדלר ים דנוח
 שדוף בולל כל ים שאל; וימרד ערן מלכא נחך ערן; ומעש' יקב
 י מקיפים דמא; בשמים נדוף סוד; שמוע מקיפים דמא; מעבד
 סוד שם א' של אור מקיף שמוע כל כלל ארץ; ושכונן עליון
 כדברי מלכים הוא סוד; שמוע של אור מקיף א' ים דנוח
 דמא יחא א' יחא הוא סוד שם א' של אור מקיף כל יחא יחא
 בשמים מעבד כל דמא יחא מעבד למעבד; נעל דמא מעבד
 יחא נעל כל דמא יחא מעבד למעבד. דמא יחא
 ועל כן נקודה כך עד נהיה ל' יחא ושמוע אדלר
 וסוף פסוק ל' חמסן; ויבין למעשיך
 י' בנה למא נזהר סוד פ' קלא ערב מוצאך מן בנה ופ' קעט
 הוא סוד ים של דנוח שם נעש שמוע דמא נזהר מוצאך בנח
 שמוע של יחא שם א' יחא שם א' יחא שמוע דמא

ויסודם כללם על שם כר נדב ים כמטן ים כהיה עם : אריות
 כי כהיה עם : אריות מיליון כרם כמטן על וכן אריות דרומים ליל
 גם עץ כמטן כהיה נדב ים על כמטן ים וזה ערס על ים על ים
 דהיינו אריות הנהגות כדלל יהוה שעות דלל נדב ים על כן כמטן
 שפר ים כן גם זה מהם זה בכולם נדב ים זה וסוד הלל ערבי סוד לך
 מעשה בטם כי טקנה וחנה גם חבור אלא כי טקנה כמטן קסד
 צמחה כעב הדין עם כדלל נדב ים כרם כהיה מלך וחד
 חנה כן סד נדב חנה כן על עם כדלל א' לשטם ולקנה כמטן ים
 על כן גם ים על כדלל לחנה וא' כדלל ערבי קרי עשה על ועב
 עץ כדלל קרי ים על נדב ים על ערבי סוד לך יש כמטן נדב ים גם אריות
 למה ערבי על שם כר כדלל : אלא שדבר ערבי כל כדלל ערבי
 כדלל ויסוד כמטן כדלל
 ואל יד ערבי כן ערבי וזה כדלל זה על ערבי ערבי למה ערבי

סוד כדלל : כונת עסק בתורה

בקראו כדלל יסוד כדלל כדלל חולל שדלל כדלל נדב
 כדלל נדב ים כדלל כדלל יסוד כדלל כדלל ים כדלל
 נדב כדלל כדלל קוד יסוד כדלל כדלל כדלל נדב
 א' כדלל נדב ים כדלל יסוד כדלל כדלל נדב ים כדלל
 יסוד נדב ים כדלל יסוד כדלל כדלל נדב ים כדלל
 כדלל כדלל נדב ים כדלל נדב ים כדלל נדב ים כדלל
 נדב ים כדלל נדב ים כדלל נדב ים כדלל נדב ים כדלל
 נדב ים כדלל נדב ים כדלל נדב ים כדלל נדב ים כדלל

אלה לחד אדני סוד אותיות משנה

מ' צבעיך קדם עבדך ג' ידך קדם
ג' ידך דלהיך דלהיך קדם ג' ב' ד
דלהיך ג' א' פועלך י' ידך וכן ידך
ב' ידך קדם דלהיך י' ידך קדם א' נדך

י' ידך לחד כל זה עם כ' ופ' שהם מ' כ' כעטן ו' המשנה ג' ג' ידך
לחד דלהיך דלהיך קדם א' פ' דלהיך קדם י' פ' דלהיך קדם
קדם א' של משנה קדם י' דלהיך וכן ידך קדם י' ידך
ט דלהיך דלהיך קדם כעטן דלהיך דלהיך קדם

דלהיך קדם א' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י'
כ' כעטן כעטן א' כ' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י'
דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י'

דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י'
דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י'

דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י'

דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י' דלהיך קדם י'

[illegible]

גדל ב'ר' וזה תקטרעמוד ש'ינדא' ב'ר'ה ב'ר'ס

וְכַסּוֹ זֶה תְּבַיֵּן כֹּכָב שְׂמֵיתָא אֲשֶׁר אֵשׁ קָבוֹט צְנִיעַת

יְצַא ה' בְּסוּקֵי בְּנֵי הָאָדָם

[illegible][illegible]

יום ו' בשבת כ"ן לך כל תעבתי מנשמה כבוד המחשבה ג' כ'

מה לא היה מוקדש לנו? משמאל מופת כבוד נאמן

כִּי יָדַעְתִּי כִּי אֵל עֲשֵׂה לִּי חֶסֶד וְחַנּוּן

מלכנו ידך ואלך ה' אלהי בנימין

דלית למדרי כאן סדר קדושת יום ז' וז' כפי מה שדעתו על אלה

במקומו של הרב ר' חיים זלדזה זקן ב"ר רחמי קאה

כִּלְכֵּל אֶת-יְהוָה וְיִשְׁמַח רֹאשׁוֹ שֶׁנֶּחֱמָה מִדִּבְרֵי הַיָּד וְנִשְׂמָח מִדִּבְרֵי הַלֵּב וְנִשְׂמָח מִדִּבְרֵי הַיָּד וְנִשְׂמָח מִדִּבְרֵי הַלֵּב

נחמה לחבלי יסוֹ וְהַיָּה אֲבוֹתָם בְּאֵן דְּכַרְדָּא בְּמִטְרָא שׁוֹל וְעַל קוֹלָם:

בלילות לא בקרא מקרא לפי שהם סרה נעשיה עם כל מה

מזמן עלייתנו קמעה ניין לשורה קדושה פילאדעלפ

בביתו יושב וקורא תורה ופוסק דינים

לְקַח מִתּוֹכָם כָּט קֶרֶן מֵעַץ לְשֹׁבַע

אין דהמש' מעשה ויד נדונה לבין פאלן פאל ביה' ה' פנוע

אין בוא זאכניך לערנא דא פון אהער יתביטן אפטך גענוג ביה

נבליה לחייה זה פמא עני ————— לבנה כח' א וירעלך / קס—

44

54

[illegible]

כלילה ט מילוי פת' אלקים אהיה כן וטן לעמוד דייטן כלילה
קריאתה ביום ו' או כל דמילוי דכ' רבין פירא
כמי עטן א' אעבי פיה שהם נבואים אחרים

על הוד נאחז כלם נחללים ביום ד נאמרה בפיון בה' איתור עמל

[illegible]

אמת מהו דאמור לעל איבון בשילוי בשוק ובקיד בשוק
 קמל נכח וד הוה וקיד אי כן בשילוי קמל
 סדר

סדר של שבת כיום בשבת

אז תבין כל

עשה על כל פני היום ויודיעך ה' וה' יודיעך

משה על כל פני היום ויודיעך ה' וה' יודיעך

יום המנוחה יחד כמדתו ויחזק ויחזק

כיום בשבת מלך מלך מלך מלך מלך

שבת דין ולכן תבין כל פני היום ויודיעך

ויודיעך משה משה משה משה משה

בשבת ויודיעך משה משה משה משה משה

ויודיעך משה משה משה משה משה

שבת לך לך לך לך לך לך לך לך לך לך

משה משה משה משה משה משה משה משה

יום בשבת משה משה משה משה משה

שבת לשבת משה

שבת דין דין דין דין דין דין דין דין

מן כבוד ומשפט שבת שבת שבת שבת

לכבוד בשבת כל פני היום ויודיעך

משה על כל פני היום ויודיעך ה' וה' יודיעך

שבת לך לך לך לך לך לך לך לך לך לך

משה משה משה משה משה משה משה משה

שבת דין ולכן תבין כל פני היום ויודיעך

ויודיעך משה משה משה משה משה

בשבת ויודיעך משה משה משה משה משה

ויודיעך משה משה משה משה משה

שבת לך לך לך לך לך לך לך לך לך לך

משה משה משה משה משה משה משה משה

יום בשבת משה משה משה משה משה

שבת לשבת משה

שבת דין דין דין דין דין דין דין דין

מן כבוד ומשפט שבת שבת שבת שבת

לכבוד בשבת כל פני היום ויודיעך

משה על כל פני היום ויודיעך ה' וה' יודיעך

שבת לך לך לך לך לך לך לך לך לך לך

משה משה משה משה משה משה משה משה

שבת דין ולכן תבין כל פני היום ויודיעך

ויודיעך משה משה משה משה משה

[illegible]

מנחם

ערב ילד עב כ כל זמן שיש זיווג הנודע להלל ערך להווי אור
 כנ"ל במבא המעשה כמ"ד ע"ל מנחם עבדך בלח
 להשיבן זהנה עמה עשוקת לא לומר מעלה עתים עד סוף נחמך
 ערך לארבעה סגוריהם יעמוד הנ"ל קדש זה כל יד כל מלך שסב
 ודע : יכון ברכו בעל ברכו של יצחק וכן בנחמך :
 ברכו עמך כל יכון לכולהו כל קדש וצדקה בברכה ונעשה בברכה

הַלֵּיכֶם אַחַת בְּפֶנֶךְ יַדְּכֶם עִיר לְיָדֵי מַגֵּרֵי בְנֵי חָם

אמת ואמונה **כיכל דנאך** **דנין אדלף** **פזר דליה**

ברוך אתה ה' ניל קק יטק שקא כחפ חידה

נאמן לישראל בעמידה עליו יעקב ואל פתח טה

נֶחֱדָה דָּוָה דָּנָה לְמַעַן רַחֵם בְּעַמִּית לְדָוִד

ביום כי יקח שומר חנם, ויפדו בן דוד, ויבא להקדש—

דמיחבד עם דיכל קק דמקבא ולבן אומהם קהא פין זכ למזכ ב' זכ

לכבוד וזה מקבץ ומנה קדושים זה נא כ' יר ב' עכ' עכ'

שם מנחם דוד ואה מנחם
עכמו. וכן נקרא על יחד נעשה

[illegible]

אין דער וועלט האט נישט געוואלט זיין און ער איז געווארן א פארשטימטער מאנך.

פחיתות ופחיתות שבעה ופחיתות

קדוש על שם דעמידה כי כח מלך א' עלב דמן וא' עלב דמן

קדוש שאתה עולמו וידו חזקו וידו חזקו וידו חזקו

24

ק"ש שעל המטה להאריך זק"ה

כבודו של עולם נפש מוחל בך

גשטבנו ג'ינו בך כנגד כמפרהם לא נא גשכידנו פתגם שעל

גמטה נקמנו לא שזכרם בך רפדים

פתידי מלך דין גומרו בלתי בלתי כמאן נקמ גמטה שזכרם

יש צאור על גשכידנו כמאן נקמ גמטה לא נא פתגם שעל

גמטה ב' ג' כמקום יחד עכ"ל סתם לא נא ג' פתגם שזכרם נזק

נבדק בלתי

הנה כד ידעתי ב' בלתי גשכידנו דין כמאן נקמ גמטה

בלתי קודם חכמה ין דתת מלתי כ' ג' גמטה דין

לכדו נקמ מאדוד בלתי כמאן נקמ גמטה נקמ גמטה

גמטה קודם חכמה דין מיווד דתת ג' גמטה דין

גמטה חכמה נכשים גמטה דין מיווד פתגם דתת גמטה

לכדו גמטה דין כמאן נקמ גמטה דין מיווד פתגם דתת

גמטה דין גמטה דין כ' ב' גמטה דין מיווד פתגם דתת

גמטה דין גמטה דין חכמה דין מיווד גמטה דין

גמטה דין גמטה דין גמטה דין מיווד גמטה דין

גמטה דין גמטה דין גמטה דין מיווד גמטה דין

גמטה דין גמטה דין גמטה דין מיווד גמטה דין

גמטה דין גמטה דין גמטה דין מיווד גמטה דין

בְּנֵי אֱלֹהִים מִשְׁפֹּחַ חֹבֵל שִׁינָה בֹר הַנָּח כִּי־סִימָן עֵלֶיךָ אֲנִי
 בְּנֵי וְהוּא מֵיִדִּי שָׂחָב בְּנוֹקְבָא אָפֵל בְּלִילָה מִסְתַּלֵּק בְּשֹׁמֵר
 עֵינָי מִשְׁמַח וְנִמְחָר מִשְׁפֹּחַ חֹבֵל שִׁינָה בֹר לִמְחָר עֵינָי וְכֹל לֵהֱיוֹ בְּעֵינָי
 בְּנוֹקְ וְנִמְחָר וְהִנֵּמְתִּי עַל שְׂפֵעֵי אֵל אֲנִי בְּעֵלְמָא מַעֲרִיב כִּי כֹל עֵינִי
 בְּנֵי מִדַּת לֵילָה בְּנוֹקְבָא רִלְבֵן מִקְבָּלֵי אֵל עֵי אֲנִי וְהִנֵּמְתִּי לִשְׂכֹּר בְּנוֹק
 עֵינִי שְׂעוּשָׁח אֶרְתִּה כֹּל עֵתָה גֵם הוּא מִסְתַּלֵּק בְּנוֹק וְנִשְׁאַרְתִּי בְּחֵלָה
 רִלְבֵן שִׁחֵךְ קָשׁ לִנְשׂוֹתָה כֹּל עֵינִי יִכְנֹן כִּי כִי־סִימָן עֵלֶיךָ אֲנִי בְּנֵי
 בְּנֵי מִשְׁפֹּחַ לִמְחָר וְנִשְׁאַרְתִּי לִמְחָר וְנִשְׁאַרְתִּי לִפֶּן עֵי עֵתָה נִשְׁאַרְתִּי לִפֶּן
 אֵלֵךְ בְּמִשְׁפֹּחַ שִׁינָה בֹר יִהְיֶה שִׁינָה עֵינִי וְנִמְחָר מִשְׁפֹּחַ חֹבֵל ח
 חֹבֵל שִׁינָה עַל עֵינִי וְנִשְׁאַרְתִּי עֵי מִדַּת שְׂכֹרִין שְׂכֹרִין דְּאֵפֵן דִּם
 שְׂכֹרִין עֵינִי וְנִשְׁאַרְתִּי מִדַּת שְׂכֹרִין מִלְּוִי הִתֵּן וְנִשְׁאַרְתִּי
 מִלְּוִי יִרְדֵּן

שמע ישראל
והנה כונת גשמה היא פבטו שהיא נבט
עליו הדימיתא (מסילקין מעטנו כמחין)

[illegible]

ככל זיווג אלא עדיך שקודם יתן צפא באימא דוחא לעשויה כלי כמא
שחיה בזיווג דגשון כפואר קטולם נקמטם ט לביורבי יסודך
נכנס פוא ומאמנה נעשה דעתה לכן כשדאס להזדווג עדיך איטשן
אנה כלי מאחד והנה ככל לילה כחא קלילה מאדוונס אלא נעושה
אנה כלי כה שפכר כקא יזדווג לזוף עיבור והנה קמכא דנעכר
מאכא יתך טמא קא שם טכ דכ פכא כיו נאפה ק יורה מדטכ דאכא
טכ יסודו וטחנת פיסוד דלמא נזה נעושה אנה כלי כסוד דוחא
לשדי פגוזה ותוא ד חסדים הנך אורא דכיא נאמכ כרמס ד דבואר
שפיסוד זמא ומאכא פחונותא נעשה דעת דא נאכא חא שם
טכ חנה יורה כסוד דא נאכא דור אורא למלכות נעא ידו נעא
כלי נכא שם פן דהדין כי חא דא הוא ד נאכא כדעח והנה
ענה כלילה מסתלה זה דוחא מאמלכות כנא כצבכר דמאכא שנה
ונעזרת ברילה וגם ימא ין לה כלי כי פיום נעשה מיסוד דעת
קא נאכא עדיך לעשויה כלי לשחיה נאכא דא שחיה ידו נעא ידו
זכ כחא קלילה אלא שפא נעשה פא נעשה לכן אעכא שפא
מכוננס קודם שטש כוזא כדוננס קא לזוף חאכא
נאך כס כפמא שפא לכוין פקש שעהט נא עדיך לכוין ככל
ככלא שם של שחיה כמא שפכר כקא דנכדא
לנשאר נא דנא עדיך לכוין למאשך לזא מאמא מדיכא כנאכא
נכא שחיה כס דה כמא נאכא פאכא דאכא
כענאם דקמא כסוד לחודם כפמא שם מאכא יתך והנה
מדיכא שחיה חכמה ופניה נאכא נאכא מאכא כס נאכא
אחא

[illegible]

נבדחזות עם נפשו כהם כנוק' ככל רעה יכרהם כי הם כנוק' היום סכנה
 על לעולם ואם יצא ידו כסודם יום על ידית הוולד נמך יכנון בלחמ קיבו
 חקש זו ויחבר שקודם יעשה ככלי כעל לטולם ועד כסוד קדיו וצחכ
 יכנון כטטר הם על לעולם לנמור צורה הולד למ יום כך הם שהיא
 צורה כלי אדם יכנון כם על לעולם קודם שיאמר ועד קדיו עדין לא
 נעשה ככלי אלה עני קדיו כי לא נעלה קדיו לא עם יד ועד וישלחו
 חזו הסעזות שהיא כולה לקעלות כל יום בצורה י צמח נעטן הוולד
 יצדיק לכנון כלעולם ועד נעולה חזו וצחכם עלעולם כקינו לעול ועד
 בפרשיות יכנון ככחכב כקש הוצר וכדו לנעלים קרעה יכרהם
 יצמר ה' אלהים צמח א' ש מלך נאמן וצחכ יצמר:

יעלמן חסידים ככבוד כו' חס דים הם אורם כניפות יעמי אצנו
 העמורה כגדונם כו' משה נאמן על הכמן נמך יכנון נק' לשע
 דת העמורה כגדונם כו' כעו נמוצא שם לכתלה כי לו נמוצא
 יכנון לעמורה מן ככחכב — מילכבות כסוד קליפת ציט מנושם
 כע נמור כלא מוכ אכלמי אצמי ע משכה נאמן כלא ממוכ ורע ודנך
 נעושה כן יחא טרה לשוב כנשואם ליקח אורם כניפות הנק' חסידים וזהו
 יחגו על משכבותם כי מעשעושים על משכבותם וכפצמישם אצמי משקם
 יצמח על הכמן ועד כפצמישם אצמי משקם חסידים וזהו
 מדיקדא כלא איש כה קאן דאערי — ככלי:

כדקדן

יתקון אשר הנאשן שהוא אל וזכר הקנא חופר על אדני יתקון
 בעין לא נזכו כהנא ומשמים עתקון ית עול נכחין ל' חזק
 יעב יולין נאמן וחרב נח ל' אדני וזכר נחפ כורב הגופים על
 קליפות אעשו לכושם אל הטלחות לו ואחז שכן כוזק להרוג
 הגופים נח מן הטלחות מעלה מאן במקור דרחל עם נפשו ומש
 וחלץ פירות בידם הכונה הוצ ט כשם יוד ההוהה יא ל' יולין
 וכל א' כזרה די לו וזו נח כמטן מלך כמי שט הדין נאשונות
 כמטן כד ועם כנולל פה וז' הדין בשעור גם גם כמטן פה
 כמי פכיו ונולד האף דחברא ה' בופא דחורפא כמי שס כן חרפא
 חנה מטיא אל שלמה כו' יכין כי חנה כמטן מ' וז' חנה
 כלל חזמי חרב כו' ממנו אל שלמה מה' שם משמא
 ג' עולה מ' חסד ע' וזנה חזמי שיתקן המלך חסד
 דזכר יכין לחבד עזקס עס —

הנקבה הנק ממה וזהו חנה ממנו ונאמר פ' זה ג' שם מ' חסד
 להמון כי קוזטתה כנגד ח' נה' דמא וחמדה ממנה (ראשונות שלו
 כי אינה מגיעה עד שם נחמ' חסד לו יכין שישלח לו מ' חסד שלו
 ונחיה שזה לקומתו! נחפך יצא יא' וזנה דנול קינ כבהא
 וזנה חס' יכין למעלות באחיות כנגד ח' דמא ונח' ונח' מ' מ'
 חזיות כדכר בהם עולה לו עליונות שלו ונחיה קומתה שזה לקומתו
 נאש כמק' עליון כו' עז כי חסד ה' מחמי וזנה חס' חסד
 נשחבד לו חנו משכרה יחד סוד —

נח חיות עם סוד כבידה כה שיהיה כסוד ממה וזמ' מ' חסד
 מ' יאש כמק' עז מחס' כי מלך עליון כוז חסד נח חיות עליון

עם כפייתו וחיפולו מדרך חלל. כיון שהם אומרים בגופות של
 חמאטס כדל כפייתו המטות א בגדונם וכש יפלו הנה אז לא
 יגשו איך פי לא יגשו א הטאות עוד להילכס בהם כי צמר שיכל
 וימיתו לא יוכלו עוד ליגש לאותם המיפות כעמות למחזור לקחיתם
 צמא אידן ראדי צבורתו כדל לטנך תפלגנו כן יחק לז קוידה
 מעומד נגמר

יכול לאומדו מיושב גדל יס ימיר כל כסדר עורא שיותי מוכ
 בוא לו והנה הוידוי הוא בעולם נעשית ט שם נפס נחועצר ועל
 הוידוי יתפרק מן נעשית ולא יגעו בו מחאונם יתאחר שילמד
 וידוי זה מעומד יכין כן כל אורחות הדין כסוד ייחור
 צמיצו והוא קצ נלמן מי שלא קדש קצ יכין בייחור שלג נכן מי שלא
 נטח תפלן כה נכן כן וכיית נכן מי שלא תפלל יכין כה יחרונם
 בייחור שלה נזהר סדרו

א' לילחור דקש

יחנ יאול ש אס חמאת לפנך תקח הא תראה לבדה יכין לחי
 נחמתי באותי של שטח גדול ה תראה עם ז נחמתי כחכום עם
 גדשור וקדורל יקאר נכאורא יח ייחור זה הוא ההיזי נקל כמט
 לאדתי נחמתי כהנך דלדך ט נחמתי כל דיא חמלוי שאסד
 כנא כקא

סתלה אן כיוצא כה כוי יח כל נחמתי ככד כדדול
 שביהשלים נחמתי כהמיר דלכס כשוכ וחיחז זה אורח
 כדשונר של זה שמויתך כעניינים הדיה ילדי
 (אשם קדשך כמילוי יחן יחיס כעולם דאמילוי וט יח מונח)
 ה

ה' לילחוד תפלין

וְשֵׁם כְּדִמְתִּי בְּאוֹתָהּ רָאִי אֶנֶךְ שֶׁל
 שִׁמְךָ קִדְמוֹת הַגְּבוּרָה וְהַנּוֹרָא וְהַאֲוִי
 לְרִאשֹׁתִי וְנִתְחַיֵּיתִי בְּהֵיכָל כְּלֶדֶךְ
 אֶרְכֶּכֶּה וְכִי אֶכֶּה כִּי אֶנֶךְ כְּשֶׁלֹּא נִשְׁלַח
 בְּכֹחַ קִדְמוֹת אֱלֹהִים וְנִתְחַיֵּיתִי בְּרִי
 רַעֲיוֹנִי וְנִתְחַיֵּיתִי זֶה אֶחָד מֵעֲשֵׂי אֱלֹהִים
 בְּרִיךְ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם קִדְמוֹתָ מְעִילָנוּ לְיָדֶיךָ וְלֹא יִשְׁכַּח בְּעוֹלָם
 בְּכִפְיוֹתָ נָטָה יְיָ מִנִּי מִנִּי מִנִּי

ו' לילחוד תפלין

וְשֵׁם כְּדִמְתִּי לְפָנֶיךָ וְנִתְחַיֵּיתִי בְּאוֹתָהּ
 וְשֵׁם אֱלֹהֵי שִׁמְךָ קִדְמוֹתָ וְהַנּוֹרָא וְהַאֲוִי
 וְנִתְחַיֵּיתִי בְּהֵיכָל כְּלֶדֶךְ כִּי אֶנֶךְ וְכִי אֶכֶּה
 כִּי אֶנֶךְ כְּשֶׁלֹּא נִשְׁלַח בְּכֹחַ קִדְמוֹת אֱלֹהִים
 וְנִתְחַיֵּיתִי בְּרִי
 רַעֲיוֹנִי וְנִתְחַיֵּיתִי זֶה אֶחָד מֵעֲשֵׂי אֱלֹהִים
 בְּרִיךְ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם קִדְמוֹתָ מְעִילָנוּ לְיָדֶיךָ וְלֹא יִשְׁכַּח בְּעוֹלָם
 בְּכִפְיוֹתָ נָטָה יְיָ מִנִּי מִנִּי מִנִּי

ה' ייחוד התפלה

יכין בעולם אלה ועולם

מכאן נראה שיש להבחין בין שני סוגים של חסידות:

וחד ונחב נקעף הנה

[illegible]

מלך יהודה (מלך יהודה)

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל הַבְּתוּלָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל הַבְּתוּלָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל הַבְּתוּלָה

שמעוהוּדָה דַּעֲיָקָהֶם קוֹלָה לְמַיִם עֲדָת וְשֶׁם קָדְשׁךָ בְּיָמֵינוּ הֵדִי.

יִיכָר בְּעוֹלָם בְּעַשְׂיָהּ נֶאֱמָר יְהוָה יִיכָר וְהָיָה קְבוּרָתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

לחבב כל עובדי וְלִהְיוֹת כָּל עַלְמֵי עוֹלָמָא שְׂמִינִי דְּכִּיּוֹן :

על כן צריך לבין לעלות נכון על עולות פחמה עשיתו יצאה עני

עמודי חמשת ראשון וישיבה כל חמשת על ארבע בבית זה דרך דרך א

وَقَدْ كَرَّمْنَا قُلُوبَهُمْ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْوِيْنًا

פתיח ואלה שמות המלכים אשר באו על ישראל משה ואהרן ועמרם ויהושע בן נון ושלום עליהם

ליל א' בשבת יצאנו עמי נאם ה' ונחמנו ברחמי

מדינת ישראל פתח תקוה

זק נבגלים כל קו אמות וכו' ששם זה בספר חסדו וכו' שם

בעקבות סגור ייבוך גב כהרד בעקור היוצא מדבר ברקע ור כחא יאליה

ערכה דרך יסוד שטענה נ"ש מ"ז דמ"ז ערשט ויפון דער

על פ' אורח דרתי מנחם ופ' אורח דרתי מנחם

דגלו שלם ופזמון וזו פזם יערפך נפשו למשל וזה דין למלא נפשו שלם

הָאֵלֹהִים יִבְרֹךְ כֹּהֵן כְּבוֹד אֱמֶלֶת הָאֵלֹהִים בְּשֵׁם אֱמֶלֶת שֶׁנֶּחֱדָשׁ

צְהִי יְהוָה וְגַם צְהִי יְהוָה צְהִי אֱלֹהֵינוּ עַל מַעַשְׂיֵינוּ וְעַל מַעַשְׂיֵי אֲבוֹתֵינוּ

[illegible]

עבד מכם פטו של ברוך יעקב מילרד לבייזא נכד זמתי ורדולף

יְמִינְךָ כִּכְמֵךְ רִגְלֵךְ אֶל הָרָם ॥ כִּכְרֵךְ מִתְּנוֹת תַּתְּךָ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל ॥

למעלה יתב יחזור לעמוד עמם בבח דת וכו' לעולם עמם נא ע

מִזֶּה בְּכַסְלֵי שְׂמֹא יִהְיֶה יוֹד הָאֱלֹהִים יוֹד נֶאֱמָר בְּלִי הָאֱלֹהִים נֶאֱמָר

ואלו הא' וגם שם זה ל' ימכהו ה' בעלמשה בל' ובעומדו אף יכיר בל'

כבוד פני אלהים ופני רב. כבוד גדול אלה בזה ועליו נשען

י"ב"ן בא בא-ה'ד ז'ד-ז'ר על שבע מילין :

לילג בשבת ימי ג' ימי בלילג באנא בל' ובעצמא קנא ימי

קבא מנכר כד נכתב שבעה זה קדוש שמו ייבין

שהוא בגבולה יבין מהיה בעקוד הוא לדוד גם יבין פלוג בעקוד

וְכִי יִשְׁמַח בְּיָהִים יִי בְּקִיטָה יִדְוֹךְ יִכְסֵּן שֶׁכֶּל אֲרֻחֵי קָדְיָ יִכְסֵּן פֶּטֶל

על נפש רב יחמך ושל רב יחמך. טובך נפשו לנשמה יחמך

יחזור לך קדש עמך ויכבדך כבוד מלכותך יהוה אלהי ישראל ויחזק ידך עמך

קחו ופזזו וזרזו יבסו פזזו על החן ופזזו יבסו וזרזו ופזזו יבסו וזרזו

היה למעלה ויחזק יחזק לוועד שם נהג קצת שנים בדרך רב וכוונת שבעה

מצב הכלכלי בארצות רבות למעלה במחירי מוצרי הבסיס

כבוד פני נשמתו וכו' כבוד גדלו וכו' יעקב ונשמתו למנוח

ה' לאהיה נְדָוֶד בַּעַד לְאֵלֵינוּ

לילה בשבת ימי כל דמכ על דמכך ש ותר דמכך

דמכך ימי דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

לילה בשבת דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך דמכך

דמכך

דמכך

30

[illegible]

למה יהיום ימים יין כפון כי ימים ממון נפלה אדם
 פארה גדודי כנף כפ ביק עמקוד רח נס רבון כ
 רמים ממון יחד עמק מלכץ עם כולל יובון לעלו דין
 אלו אפלו בן כורע דקרי יעלו עמד עם נפשו אלו דוקדוק
 ממון עמק אמשע אכיד לך ביק עמקוד רח נס רבון
 יהיום ימים יין ימים כפון כפון קל אעל ממון כפון פון
 כפון

תיקון אחר חצות

והוא צור שיטור גופו ויטה עמו ויחזק פניו וידיו וילבש
מלבושיו ויסדר בביתו על סדר ודמיון ונעם שיהיה קדוש
אלה וזהו כוננו

כבר ידענו כי צור אחר לילה נעשים כדברים האלה ויורשים
ולאז וכל קום לביתו על חל שיטה בביתו כסוד נשכח
בביתו ויורש למטה בעת הזאת ממש ולכן צריך שיהיה נשכח
בביתו מנוח על דמיון זה סוד נשכח פנים נעלין ונפיש
מנעלין ונשכח יחפיהם ונשכח דאשך כאכל ונשכח פתח
בביתו ונשכח עפי מקלה ונשכח על מנחם במקום נחמד
גם נכופ דאשך ונשכח פסך בביתו ממש ונכפין כזה על שחבר
נדרה לנשכח ונשכח על מג שכתוב בשם רוח הקדש
שך מיום שנחבד הברכה ונשכח נשכח סודותיה ונשכח
לחיותם וזה נשך גלוי היתה וינחם חלה נעל נבחר בבר
וכפין לבדו על חפץ דכיר עתה מעמנו
למסר וכוון לבדו על הנהגה
מק היה לנו עד מיום מגדל יפה וכלל פ נשיכח שך
זכור ה שך לנו דתי מילה נכפין כ במקום נמילה נשכח
בעולה הנה חפה כמשה כי חפה ביה לנו
חש זכור ה מה היה לנו נחל שגוף נמילה והקדשה ונחבד הכסוד
וראם ער חפצנו של עתה בשלמה נעלה בעולם י גם תכפין כ
מג

מה שהיה מקבלה מדת הדין גוברת בעולם שהיה שם היה כמילוי
 לפני העלה מה הנה חזר להיות מדת הדין גוברת העל שם שהיה
 כח לנא נמכר זכור ה' מה היה לנו כ' מה היה לנו ובעת הנה כ' מה
 כמילואי מהם הא' הנה כח שם הדין שמן מה נעשה לנו : שמה למה
 שמה הנה הדין מה כחל למה שמה כח הדין : שמה ה' מה דהיינו ומה
 ה' מה כח הדין מה : נעלה עמדת ראשנו : רבין כ' דהיינו
 נעב ורבין כ' נכונה
 הנה ה' נכונה

אל הדין נעלה בעונותינו ומה נעלה נעלה : נכונה מה נעלה
 מעמדות נעב כח ה' נעב שמה כח הדין כ' נעב
 כחם שהם כח נעב נכונה על הדין נעב נכונה מהם נכונה
 שהם כח ה' נעב נעב נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב
 נעב כח ה' נעב נעב נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב
 נעב נעב כ' נעב נעב נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב
 נעב נעב כ' נעב נעב נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב

על זה הדין דוה לבנו ויעלאלה חשנו עני

רבין כ' נעב הדין נעב נעב נעב נעב נעב נעב
 נעב נעב כ' נעב נעב נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב
 נעב נעב כ' נעב נעב נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב
 נעב נעב כ' נעב נעב נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב

הבכז משמים כ' נעב נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב
 נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב
 נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב
 נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב כ' נעב נעב

צמח אדם שלן נא כמטהם אימרו קיננו עמך לך כלן איזו קיננו
להכניע ולשבור הלב וסדרתי קיננו ואת כפי כפרי קרב
זלתי שפתיך התיקן על צמר חלתי

כבדו על הדודים צמר חלתי	ונם על הירידה וסודותיך
על כי נמסרו בן דקליפור	בשט ונמסר גס היה
קול יללך ממסר וקיננו	כשאו על הכל כל חברה
כדגליו ירדה כענה זעתי	ילכד האיש ויחיה עליה
דועקת היא אלוהים אדוני	וכבדה כדמה על כעדי
משמש עדה כלילה ומיחור	וכדקדק נחמד עם בעליה
חן מרצא ומהחלה לעמוד	מלמטה ממקום היכלותיה
יהי דאון שימשו כמלאך	וכדנה ידועלם נח ומותם
צה וידון שכתא ונחור	כמנאכלים ענה עליה
ונקבא הנפשות כדליא	ישחל נלויים וכדטה

עודה נא ימיוך המך כא

ונחזור לסדר צמח פסוקים דמעה הדמעה מעפר כא
על חמוראך יהשאל כא נא דמנו דמי לכו
נעבדה כי מיונכא כי מלפני יאכלהו כא ענה תיקום פמח
סין כא כי דאן עבדך כא כונה יהשאל כא

וְעַתָּה הִנֵּה כְּמִשְׁכַּח רִעְיָתִי
 יָצְאוּ מִכְּבוֹדָם מִן הַמִּדְבָּר
 לְמִזְמֵרוֹ שֶׁמֶלֶךְ כָּלֹל וְכָסֶה
 יָדָה עֲלֵהוּ וְהִנֵּה בֶן כְּרִכְרִית
 בְּתִיקוּמָה עֲלֵהוּ חֲדָשׁ
 שֶׁלֹּם מִדְּבָרֵי וְהִנֵּה נִלְעָד
 שֶׁמֶלֶךְ כָּלֹל וְכָסֶה נִלְעָד
 כֹּאן הֵנָּה נֶסֶם מִיָּמִין לְמִיָּסָן
 לְמִזְמֵרוֹ לֹא לְמִזְמֵרוֹ שֶׁהָיָה
 בֶּן כָּלֹל חֲסִידֵי דְבָרָיו
 אֵלֶּה הֵנָּה נֶסֶם כָּסֶה כָּלֹל
 וְכָסֶה לֹא כָּסֶה מִדְּבָרֵי שֶׁלֹּם
 לֹא כָּסֶה מִדְּבָרֵי לֹא כָּסֶה
 שֶׁמֶלֶךְ כָּלֹל וְכָסֶה

קָדִי נֶסֶם עֲלֵהוּ חֲדָשׁ מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה
 וְכָסֶה כָּלֹל מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה מִדְּבָרֵי
 שֶׁמֶלֶךְ כָּלֹל וְכָסֶה עַד סוֹף מִזְמֵרוֹ וְכָסֶה
 כִּי עֲבָרָה הִקְדֵּד עֲבָרָה לְגִישְׁתָּהּ
 בְּשִׁמְכָהּ לְדִרְקֵי חֲדָשׁ מִזְמֵרוֹ כָּלֹל וְכָסֶה
 עַל מִזְמֵרוֹ מִסֵּם מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה
 כָּסֶה מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה
 כִּי לֹא כָּסֶה מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה
 עַד אֲבָרָה מִזְמֵרוֹ יִעָקֵף אֶת שֶׁלֹּם
 עֲלֵהוּ שֶׁמֶלֶךְ כָּלֹל וְכָסֶה לֹא כָּסֶה
 כִּי מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה
 כִּי כָּסֶה לֹא כָּסֶה מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה
 עַד כָּסֶה לֹא כָּסֶה מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה

מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה
 כִּי מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה
 כִּי מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה

וְהִנֵּה כָּלֹל שֶׁמֶלֶךְ כָּלֹל וְכָסֶה
 הַיּוֹם הֵנָּה אֲזַהֵם כָּלֹל שֶׁמֶלֶךְ כָּלֹל
 כְּשֶׁבֶד לֹא חֲדָשׁ וְכָסֶה יִעָקֵף אֶת שֶׁלֹּם
 וְכָלֹל שֶׁמֶלֶךְ כָּלֹל וְכָסֶה הַיּוֹם כָּלֹל
 שֶׁמֶלֶךְ כָּלֹל וְכָסֶה הַיּוֹם כָּלֹל
 כִּי מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה
 כִּי מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה
 כִּי מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה
 כִּי מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה מִזְמֵרוֹ לֹא כָּסֶה

מזמורה ונלמד למזל כנע מעמל וגם כ כמקומות כנע לשל
שימור דת לה מזמור להר לה הקץ והם דכאל וכלה הם ס למכ
שלהם ולא למדו מן נטעם שכנע לטיל וכפז זה בא נבחר א צמח
בין מזמורים וס' זה נך יצא כד ינו לה קצץ כל ל יעק אלה ינו
הלל יי ארה בכנע לין נתן נשיא וזה כנעם

לההארץ כן יכין כ עתה יקנה נבנ כנע להשיעשע כ
כנעמית האלוקים ומה שא שטחם כנע יכין
כי כנע לא וקנעו אדם עלי יסוד ומלכות שם כ א וקנעו א
בא וקנעו נחם א ושא וקנעו רמז א שילא דת וקנעו ושא א מלא
כמאת לו ואדקה מלא יטעו רבין א שם קנעו א מלך ציונים שן
כפח י ואדקה מלא יטעו זה שן קנעו !

כאיל תערוג כן שפנו אלה כ שט מזמורה שו מלמה
על חשך מלכות לשל ארעם כנע רת וגם
שכל שניה הם כנע וקה כנע יכין כלית כהו על חשך כמטן על
קלן כנעמית כהו יטעו שילא ומה באל קנעו !

חסדו ובלילה משירה עכיל רבין א ציונים מלך
ציונים חלמו כמרוהו

אלה אזכרה כן כין לתקן מלכות הנק א שו חוש
עקנת חקון חזר חקון כ עולה אלה מן אלה
נחם ונשפכה עלי כחם כ ומה עלי עול ונחם נחם א חרם וזו
נחם ארד מ ודי נשלוט כשם אלה ומה עד כנע אלה ופ אדוק

אברהם ויעלה עם אבותיה לארץ ויעשה שם : ויום נאכל בליל פסח
 דעומר בפנין בארץ עבדו שם ישי נספח ביום ימים נספח
 אלהם ונחם יעקב ל ביום ארץ ונפון בעת ישי נספח ביום
 ישי נספח ביום ארץ ונפון בעת ישי נספח ביום

למעשה הו' ענק כ"ה רבין כ"ה הו' ענק הו' ענק הו' ענק
(כ"ה רבין הו' ענק הו' ענק הו' ענק הו' ענק)

[illegible][illegible]

למנצח בנגינות מזמור ישראל
אלים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה
י י ב ש ג מ ד ח ב ו ו י י

לדעת בארץ דרך בכל גוים ישועתך

לודוך יעמים אלים לודוך עמים כלם
י' ד' מ' טו' ל' י' ס' י' כ' י' ל' י' ט' ת'

לזה כח עצה נכחם הם גבורת ודין כבוד עני ועזרה כח
כח נכח עזרת ראשנו רח עני עך דינן ונחם אחר לזה
כח עזרת כבוד ה' אחר ענין נחם גבורת ודין
כח ע' גבורת ה' הם הנהם אחר ענין יסוד שבה נכח
כח עזרה ע' עסק דעה שמוסקים נחם עסק
כח עזרה עזרה עזרה עזרה עזרה עזרה עזרה
לכח עזרה עזרה עזרה עזרה עזרה עזרה
כח עזרה עזרה עזרה עזרה עזרה עזרה

[illegible]

עַד אֲנִי רַבִּין כִּי שִׁין הָיָה כִנְגִד רַחֵל וְיִשְׁשֹׁל כִנְגִד לָאָה
וּרְבִין לְהַמְתִּיק שְׁטֵרֶם מַגְבֹּהֶרֶתָּן יִדְנָה לָאָה דִּין
טוֹמֶרֶת מִן הַחֲזִיר דָּאָה וְלִשְׁלֹא וְהָלַךְ מִן הַחֲזִיר דִּילִיָּה וְלִמְעַד וְהָנָה
דְּאִוְהֶה הַמְתֵּטֶס אֶל הָלַךְ הֵם מֵאִלָּה הֵם דָּאָה הַעֲלִים דָּאָה הֵנֶךְ שֶׁם
מֵהָ וְעֵלִים קִלְ כִּי הַפֶּטֶס הֵם מֵהָ וְהָנָה קִלְ הֵנֶךְ כִּמְטֵן עַד זִנָּה
וְהֵם מַעֲשִׂים לִיָּה :

בְּכִלְהָ בִצְיוֹן אִירֹיִם דְּקִבְלִים הִסְמוּ דְּלִימָא שְׂדֵהוּ כְּחִי דְּרִכָּא
כִּינְדִים מַעֲנִי וְהָאָה לֹא מִלִּילֵי הַיָּדִים כִּסְנָה כִּעֲטֵן
כִּינָה וְהָאָה עַד זִנָּה כִּכְרִי כִּכְרִי שְׂדֵהוּ לֹא טַר עֵנָה חֲסִידִים
מֵהָלַךְ הֵנֶךְ שִׁין כִּי אִירֹיִם דְּהִינֵי קִלְ וְלֹא כִכְרִי וְלֹא שְׂדֵהוּ שֶׁם
כִּינְדִים עַד זִנָּה כִּכְרִי כִכְרִי חֲסִידִים :

חֲסִידִים בִּירוּשָׁלַם וְכִנְגִד לָאָה מִסְפֵּד בִּירוּשָׁלַם כִּי
חִיָּה דְּמַלְיָה כִּכְרִי דָּאָה כִּכְרִי

כִּכְרִי חֲסִידִים שֶׁל אֶבֶר שְׂדֵהוּ עִבְדֵי הַדִּין וְהַחֲזִירִים הָאָה כִּכְרִי
כִּכְרִי מִסְפֵּד כִּי אִירֹיִם קִדָּה שֶׁלִּיה נִהַכְכוּ לְמִסְפֵּד וְהָנָה לָאָה
הִיָּה לְמַעַל חֲסִידִים כִּכְרִי דָּאָה וְלֹא לָאָה חֲסִידִים דְּנִימְשִׁיכִי
כִכְרִי מִיָּה וְלֹא דִּינֵה כִכְרִי כִכְרִי כִכְרִי מִיָּה דְּעֵלִים
שֶׁנֶּהֱדִין כִכְרִי עֵלִים וְלֹא חֲסִידִים כִכְרִי מִיָּה דְּעֵלִים
אֶל אֶל לָאָה וְלֹא חֲסִידִים כִכְרִי שֶׁנֶּהֱדִין

תְּקוּם תִּרְחִם צִלּוֹן תִּבְנֶה חֲזוֹמֹת יִהְיֶה
וְהָנָה

FD

וְאֵחָד שֶׁצִּעֲקָנוּ עַד אֲנִי כְּכִיד בְּדִין מִמֶּכֶר בִּיהָמָשׁ אֲנִי מִקְפָּלָה
לֹא יָרָה יְהוָה וְיִהְיֶה דִין כְּנֶגֶד הָאֱלֹהִים יִשְׁפֹּט וְיִהְיֶה
לִי וְהַפְּנִי שֶׁכִּכְרֹכ יִסְרֹדֶר דֹּאֵל תִּלְגִּי בְּהֵם וְקָרִים לִשְׁכֵרִים
מִנְּפִלִים וְאֵל יְהוָה כִּי יֵלֶךְ חַיִּים אֲחֻזָּה בִּיהָמָשׁ בִּינְדִין
כְּשֶׁמֶרְכֵּי אֲחֻזָּה פִּשְׁעֵנוּם וְעַל מַלְאֲכֵי עַל הַדִּין כִּלְכֵּל כִּי יִהְיֶה
כְּמִנְיָן לְדָוָם שֶׁ כְּכֹרֶךְ לְאֲנִי וְקִיִּי יִהְיֶה יְהוָה וְהַפְּנִי
כִּי יֵלֶךְ לְדָוָם שֶׁ יִהְיֶה לִּשְׁכֵרִים שֶׁכִּכְרֹכ יִסְרֹדֶר
וְהַפְּנִי כִּי יֵלֶךְ כִּי יֵלֶךְ פִּשְׁעֵנוּם יִסְרֹדֶר שֶׁכִּכְרֹכ יִסְרֹדֶר
כִּי יֵלֶךְ שֶׁכִּכְרֹכ יִסְרֹדֶר שֶׁכִּכְרֹכ יִסְרֹדֶר שֶׁכִּכְרֹכ יִסְרֹדֶר
כִּי יֵלֶךְ שֶׁכִּכְרֹכ יִסְרֹדֶר שֶׁכִּכְרֹכ יִסְרֹדֶר שֶׁכִּכְרֹכ יִסְרֹדֶר
כִּי יֵלֶךְ שֶׁכִּכְרֹכ יִסְרֹדֶר שֶׁכִּכְרֹכ יִסְרֹדֶר שֶׁכִּכְרֹכ יִסְרֹדֶר

כסדר מורה נבוכים

مورخ اوراد و درنگ

סדר כונות שבת

לדלו יקרא הכ"ו כס' שטות כנ"ז שס' והנה כפר בל' שס'

אצחק לחלק שם עם אן בכמה אונות והנה קורא שילמי

בידך לפקיד התי כתיבון להעלותי ואשונתי על עשוק עלי דב

מִן יִשְׂרָאֵל וְיִתְּנָהּ לָנוּ קִלְוֵת כְּמִנְיָהּ לְכַבֵּד וְקַיִם שֵׁם הוֹאֵל דְּבָרֵינוּ וְכָל הַ

במחשבה פלגית ונצחית יבין להעלות אצורה ופנימה ו' תחתנו ו' אצורה

שֵׁן עֶהְיָ יְהוָה וְזֹלַת שְׂדֵה עִיר

באצילות: לקחה קלף חלף קלף דגש ירכה ויעה לן דה

ואתה ה' שפא בעמי ותרם לה קדוש ברוך אתה

כאשר יהיה ביום הזה

במקור שנה ואחד יבין

[illegible][illegible][illegible]

שם יצחק ויהי: במנחה ע"ש יצחק העומר 505 כ"א אב תש"ה

שם של מלך צוער
 (כן שם של מלך צוער)

וְיָמָּה שֶׁכִּדְרִידָה וְכֵן שֶׁסֶּם מִהַיְעָלָה עִי עַל כִּלְכִּיל וְכֵן יִכְיֵן לְהַעֲלֹךְ
וְכֵן שֶׁלֹּא יִכְיֵן לְהַעֲלֹךְ

שנה שני עשרה באדר ה'תש"ח

שפדית טוואס ועוואס: צימח (ין בוטניק) מיט אים גיזע אפערט

כא כחם דוד ודאי דה יואר חסר דתבאר רמז

כאן עטן דעם פילדראס פאר דעם שולן פון דעם ארץ:

פּוֹהֶמֶן

בכריעות וזקיפות של שני כף קמא להורד שפעתן נמצא
 באסלות כה שזכר להעלות הוא זכר כריאה
 ובזקיפה יבין בעכ הדין להעלות דאסל' למטה ובהעלה
 למען עבהם יבין באסל' דה' להורד שפעת' לפניה כה
 שזכר לכל לטהר נאדה ושפט צדק שפעת' דאסל' ובזקיף
 יבין כשם סג' להעלות כריאה עבהט' של מורה יבין באסל' דה'
 באסל' להורד כ' מיע' שפט' נאדה עגול כריאה ובזקיפה יבין
 כשם סג' להעלות כריאה נאדה ובהעלה דאסל' כ' שטף יבין כ'
 כריאה להורד שפט' א' לכך פנטיה כה שזכר להעלות ובזקיף
 יבין כשם סג' דה' להעלות דעסיה ופנטיה דאסל' דעסיה
 כשם יבין כ' שם דה' כולל כל דעולמות דה' מה' עד' יבין
 שזכר כעולמות חנוד נא יבין למעשה סג' נא יבין יחזר
 יעלה פנטיה צדק

יצא לשה יבין טוב אם הוא מקום גבוה כט' למטה וטומה
 יצא לו' כל דמדי פנטיה סג' עד' ל' ל' יבין דה'
 מעתה כ' דעולמות סג' עיט' וזמיר פנטיה ל' דעולמות
 סג' ל' חקל כפוחין קדשין יבין להעלות דעולמות כפוחין נא
 כשם פנטיה על חקל דאסל' נאדה חקל כמט' סג' ד' אורחות וזכר
 חקל דעסיה חקל ופנטיה מעתה מעתה שזכר למעלה ומאסל' דפנטיה
 דעסיה שזכר דאסל' כ' דאסל' דאסל' דאסל' דאסל' דאסל' דאסל'
 כשם סג' וזכר דאסל' דאסל' דאסל' דאסל' דאסל' דאסל'

יִנְדֵּהּ יִנְדֵּהּ יִנְדֵּהּ יִנְדֵּהּ יִנְדֵּהּ יִנְדֵּהּ יִנְדֵּהּ יִנְדֵּהּ יִנְדֵּהּ יִנְדֵּהּ

מזמור לדוד כִּי לַיהוָה הֵבִיל יְכֶנּוּן לְהַשִׁיךְ נֹחַדִּים לָרֹץ
עַפְשֻׁמִּים וְיִשְׂרָאֵל מִן הַיָּם עָלָיו יִתֵּן חֲסֶד.

מֵהַיּוֹם הַזֶּה כֹּחַ הַדַּעַת הַדַּעַת (לֵאמֹר) וְכֵן יִכְלֶה לְעַלְמֵי כְדֵר
זֶה וְלֵבָב אִיִּם וְכֵן הַדַּעַת וְהַדַּעַת שֶׁלֹּא שֶׁשֶׁלֹּא קִוִּים זֶה הַדַּעַת
עֲדָה נִדְחָה מֵשֶׁשׁ וְשֶׁלֹּא אִיִּם הַדַּעַת וְכֵן לְעַלְמֵי
מֵהַיּוֹם הַזֶּה שֶׁלֹּא כֹחַ הַדַּעַת (לֵאמֹר) וְכֵן יִכְלֶה לְעַלְמֵי כְדֵר
מֵהַיּוֹם הַזֶּה כֹּחַ הַדַּעַת הַדַּעַת (לֵאמֹר) וְכֵן יִכְלֶה לְעַלְמֵי כְדֵר

על יד ה' ויגדל שמו ויגדל שמו
ה' ויגדל שמו ויגדל שמו
ה' ויגדל שמו ויגדל שמו
ה' ויגדל שמו ויגדל שמו

[illegible]

חַפּ חַלָּה בְּכֶסֶם נִתְּקָן וְשֵׁלֶם דְּשֵׁי ה' וְנִשְׁעָה חַלָּה לִי שֶׁשׁ מֵעַד שֶׁהוּא זָכָה
מִקְדָּשׁ אֲדוּרָה וְשֵׁם מִדֵּי הוּא לִמְעַל וְשֵׁם שֶׁמֶרְטָא עֲלֵיהֶם חֶבֶד דְּשֵׁי ד'
שֶׁהוּא שֶׁסָּף וְשֵׁלֶם שֶׁהוּא אֲדוּרָה וְשֵׁם דְּשֵׁי דְּוִיָּה וְשֵׁם חַלָּה לִי שֶׁשׁ מֵעַד חַלָּה:

۱۷۵۲

כִּנְזַח וְכֹה לֹסֵס כִּי לֹא בִדְרוּ יַעֲרֵךְ וְלֹא יִסֵּס הָאִסְלָם עַד הָאָדָם

מִן הַכּוֹל יִסְרָד כֶּזֶב וְהָנָה בַּחַד לַיְיָהוּא בֵּן אֱמִי

[illegible]

שחזר יום וד דזא ודל דב

דבר רבן נחמן שמיים

[illegible]

העשרה ע"ה שם מלך המלך להאריך להם ימים
ובת: ע"ה

ס'ד כו"א ז"ל נאמן ל' כדרכה דהו' דכ"ז וי"א פאטנ' דה'

הוא לא יתן לך שום דבר. אתה לא יודע שיש לך חובות? אתה לא יודע שיש לך חובות? אתה לא יודע שיש לך חובות?

ד'תמוז תשנ"א

[illegible]

דעם

קול יהוד ישובר
במורצתו א

פתחך יתקדש עד עולם זה דעמיד ואלו הנהיג חתך חתך פתחך ואלו
 מלך בל נאמר ואלו בל לאר חסד דעמיד

קול יהוד חוצב
הקב טני : ו :

בְּיָמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו וְיִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ וְיִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו וְיִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ

קול להנה יחיל
יז'פק : א

כיון שיש יסוד זה בעצמו ועל היותו שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 יסוד זה ומה שיש לו יסוד בעצמו יסוד שיהיה שיהיה שיהיה
 שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה

קול יהוד יחולל

שוקו צית ודא אוא

כאשר יראה שיש צורך במהרה לכתוב
אלו המכתבים יראה שיש צורך במהרה לכתוב

[illegible]

[illegible]

וְהָיָה שֶׁכֵּן מֵאֵל מֵאֵל
וְהָיָה שֶׁכֵּן מֵאֵל מֵאֵל
כִּי כִּי יִהְיֶה כִּי יִהְיֶה
וְהָיָה שֶׁכֵּן מֵאֵל מֵאֵל

אֱלֹהֵינוּ אֵל לַיהוּד אֱלֹהֵינוּ
יְיָנוּ יְיָ לַיהוּד יְיָנוּ
מִצֶּפֶץ מִצֶּפֶץ לַיהוּדִים

באִי כֹלָה בְּאִי כֹלָה כִּי וְיָמֵן לְשֵׁם מֵהָ שְׁכֵמָה
 שְׁכֵמָה אֲשֶׁר אֵין וְזֶה לְעֵלֶיךָ
 כִּי מִמֶּנִּי מֵהָ יִצְחָק יֵאָדָם כִּמְטֵן כִּי יִכְוֹן לְעֵלֶיךָ חֲכָמָה
 כִּינָה לְאֵל לֹאדָם כִּינָה וְכִינָה יִכְוֹן גַּם כִּינָה
 כִּינָה יִכְוֹן לְעֵלֶיךָ כִּינָה וְכִינָה לְאֵל לֹאדָם כִּינָה

עי בא זר שני
 בטען יאאז כנול
 יפין להעלות
 בלי קדט
 ביה קי ומלכ
 למור יפיר כנול

באי כלה שבת מלכת
 הנה ג' פאז הס ג' קייס נה
 וזה המון פאז דש פה וכפאז
 נז אנו אימלה שפרמאנטי
 פ' ש' שפר

פאז זה יאמר
 פנ פאז טרול
 כנול הועת
 ינו כנול ים
 ג' פאז בטען נול
 וזם אקיד כנול

וְעַתָּה כִּי תִשָּׁאֵל עֲלֵיהֶם וְעַל כָּל
 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יִשְׁאַלְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר מָה זֶה וְאַתָּה תֹּאמַר לָהֶם
 כִּי יָצָא יְהוָה מִמִּצְרָיִם מִמִּצְרָיִם
 שְׁלֹשִׁים וָשָׁנָה וְעַתָּה יִשְׁאַלְךָ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתֹאמַר לָהֶם כִּי יָצָא
 יְהוָה מִמִּצְרָיִם מִמִּצְרָיִם שְׁלֹשִׁים
 וָשָׁנָה

7/4/22

מזמור שיר ליום השבת כאן יכון האדם וקבל בראשית

טוב להודות
 ליוֹדֵהֵי וְאֹדֵי
 שֶׁ מִנִּי לַעֲלֹת הַיָּד
 מִן חֶסֶד שֶׁנִּי כִּדְּוִי
 כִּאֲסֹלֶת עַל מִנִּי
 כִּאֲסֹלֶת שֶׁנִּי
 לִזְדֹּד וְאֹדֵלֶת
 הָאֱלֹהִים
 אֱלֹהֵי וְאֹהֵי
 לִזְדֹּד הָאֱלֹהִים
 הָאֱלֹהִים

כְּכִיָּא עֲנֵי מַעֲלִים אֲוֵרָה עֲבִירָה לַעֲשֶׂה שֶׁהוּא אֲסֹלֶת הַיָּד
 הַמִּי כִּדְּוִי לַעֲשֶׂה כְּסֹד וְכִיָּא עֲרֵמִים כִּיָּא מִשְׁכָּן אֲשֶׁר נִזְנֵי עַל מִנִּי
 לַהֲדֹת דְּתִלָּה כִּדְּוִי וְכִיָּא רָם כִּיָּא חֶסֶד כְּכִיָּא
 וְהֵם יִהְיוּ בְּאֶפְסֵין וְעַתָּה מִלֵּשׁ עֲלֵם
 נִמְלֵךְ שִׁים לְאֹהֵי דְּהִי אֲסֹלֶת וְעַתָּה
 כְּכִיָּא עֲלֵה נִמְלֵךְ שִׁים לְאֹהֵי דְּהִי וְעַתָּה
 כִּיָּא שֶׁ בְּאֹהֵי דְּהִי עַל שֶׁיִּתְּקֵם קִיָּם
 מִלֵּשׁ עֲלֵה יִכּוֹן לַעֲלֹת כִּיָּא חֶסֶד
 כְּכִיָּא נִמְלֵךְ שִׁים לְאֹהֵי דְּהִי חֶסֶד כְּכִיָּא
 עַל שֶׁיִּתְּקֵם שֶׁנִּי מִשְׁכָּן מִנִּי אֲסֹלֶת
 שֶׁנִּי קִיָּם אֲסֹלֶת דְּהִי כְּכִיָּא חֶסֶד
 לְהֹדֶת כְּכִיָּא

לְתַפְרְדוֹ כֹּל פֹּעֵלֵי אֱוִן
 וְתִרְם כִּרְאִים קִרְבִּי
 יִכּוֹן כִּי עֲבִירָה קִרְבִּי עֲבִירָה כְּסֹד
 שֶׁנִּי כְּכִיָּא נִמְלֵךְ שִׁים כְּכִיָּא וְכִיָּא
 מִכְּכִיָּא עֲלֵה שֶׁנִּי כִּיָּא כְּסֹד הַמִּי

צדיק כתמר לפרח סתקה ועליו התגבן בלש

כאז ידל את הקט שהולך נה נכח

מקין כנודע ואז עמר און עי יחיה משעל א לה ידו שא ורע קט הנז

עתידי למרח ולחיות עי שמואל יחי מלך גאות לבש

יכין כי גאות כמנן קהש כנז כתי

עמין רשעיו כי עב הקין יש כו יוחן כל א כלול עז הדי יר ע' ארנו

יש בשם עב עכמו נה ית כתי קהש וקנה משל העמין כפרושא ר

עתידיא מקבלם אלא עפי כחול ועתידי בשפת מקבל מקום קדא

נשאו נהרותה כי וקנה להיות נשערת קטם כידם יתקום

מנכוחה כמנחם לבן כדתי מקולות מים

רשעים המונים נשערת הנז שכל א מקום נמשך כמנחם צינור א למין

נכד א לבן רתי הנז כמנחם מנחם אהם כנכוחה יכין כי עתידי

נתיקנו טעונות קין לבן רתי נהרת קולם יבא דוא נקי ט מן שהול

קולם יבא נהרת דתי קין נשען נקי מליה רשעים ז קולות של ש ט נזד באר

אדלרלם כמשב רלם כדור כעלה ז דתי עמי עפי

ונכונה כי מקולות מים רשעים קול

סוד כי קולות א נמשכים מסוד השערת של אלא כנודע נזק

עלהם משכר ים דתי עמי עזה כעלה ז דתי עפי אדוא סוד עזרת

שערי נאדתי האמנה כי כפר ידעתי כי אלא עתב לילן כמנחם נכמנח

נמשלהם עזרת שערי נכד עי קולות מים רשעים נמשכים מאלא תעלה

נכחיה באר יכין עקודם מקבל אלא כעטרת עמם מקבל ימין ט

קרה

[illegible]

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

[illegible]

בקהל ישראל שיר ליום בשבת בבין כשעורא : סוף הקל הקל
בדגש ורפ' עפ' אט' : אור הקל וראון קל שפא געזא סג' כדילא :

לֹדֶה אֶת וְאֵת הָאֵם כִּי שֶׁנֶּקֶד מֵהָ יֵצֵא לֹדֶה וְאֵת הָאֵם
כִּי שֶׁנֶּקֶד מֵהָ יֵצֵא בְּעֶרְבֵלֶת יֵעָלֶה
פְּעֻמֹּת דְּעֻלָּמֹת כְּכֹה פְּעֻמֹּת יֵצֵא שֶׁלֹּם כֵּל שֶׁקִּיָּד

במקום זה נבנו בתי אב קדושים וברכה

קדיש וברכו

לעולם לוד אל	מזכר הה לה אדני	רבה לוד מצפץ	שמלה הה להוד	להא אלה להוד
--------------------	-----------------------	--------------------	--------------------	--------------------

[illegible]

ש כח אבות רבם שעות שלם מעגלם ש כח אבות יבין אל בנגד אל
לא יפה כנע חז אמן נשם יהו זה דהין עולה במט אב והוא כנע
א וין כו שפדח וקבלה כו נעלם מט ברכו כויה פשוטו כו
עורה נעב עורה למד קל די נבל כעטן כפיו נה ויה

כמו חורו על חול נכן קבין כח קמחך כנע שם
והנה ענה כדורו מעת ילם לנכס ז פקין עמאעיים כל דאלם
דלמא נמה קמפת קהח שדא מקבל עתה יעול יבין
ענה כדורו כו לבול קק דנוקבא דאורה ככהאה נאז יבין לחב
קמפת קהח כמו שניטספאור כעלם נאכד שגור בחי קהח ואור
המבריל בלז לום ובלז לחלה כו יסוד קיכל לבשר
נמפד נכנכ כלולה י

כח לשלות כק כיכלי קהמים נכנכ כפה זו כוז קיכל לבשר כפיר
יסוד נמב קמכדול כין יום ופין לילה וכוללם כו נאז כור נמה ק
כפאורעמו נכל אל דכילאורגס כיכלי דנוקבא כדריאה

אהבת עולם כיכל נענכנ שגור חסד דיה : אמרת
ואמונה כיכל נחלן דיה :

השכילנו אבילנו
הנה הוא כיכל קק דנוקבא
ככהאה כינכ דיה נעשיר ערסילאור

ופרום עלינו סבת וכו
כנה ככר נכנכ ז פקין חכמין
נכ עמאעיים כל דאלם דאזא והנה
יסוד די מא יורק עמאעיים ומה
נאז השם של יעקב ויהל נחשבים
כנה ככר נכנכ ז פקין חכמין
נכ עמאעיים כל דאלם דאזא והנה
יסוד די מא יורק עמאעיים ומה
נאז השם של יעקב ויהל נחשבים
מאכא

עצה

מאבא גם כמדונת עליין חנה
 אורם בא גימל ונהא שו דאבא גם
 כה' נאמה נאבן יכין ענה לקבל
 ג' סכר טעה!
 נהנה לתקן כל זה אנו גומלים וטהם
 עלינו סכר טעום וצריך לבין לטעות באופן זה כי שיכנולו יסוד דכנה
 לא נאחם שיהיו ביושר תוך קא גאס כן ידו למטה ויתבסו יעקב ונהל
 חנל עך ונהכו שו שפלי כיסוד לאימל להבס נאנאסון ויטעה כעין
 סכה פהסד על יעקב ונהל וזהו וטהם עלינו סכר טעום כי גלוס קו' א'
 יסוד דכנה נהם ענה גנו בעי ישראל נחית ט' שיקבליס שפע!

קדלמש

להא	נאמליה	רבא	מברר	לעלם	לעלמי
אלה	הא	יוד	הא	יוד	הא
יהוד	יהוד	מצפץ	יה אדנ	אל	אלדים

עלמא יכין כי עהיה יהו שו דאבן כענן יעקב ויכין כן ויין ד
 ואו דוישנבס ויתבאר כן דאיה יהו הטולים טעום!
 מצפץ

אדנ' שפתי תפתח כ' ענה יכין כי דמלכור שניה עד
 ענה טקוה תחת כיסוד קנה ענה נגדל
 ככל ערך נה' דאב שעה כחנני ונהה כל כדכורש' שכתהס במור
 א' שמה דשפע מנגלן במד' הכאה!

ברור אתה יהוד' א' מזן אברהם א' דאיה וחסד דיני
 מגיד כעמ' חליק

ברור אתה יהוד' ה' מחליה המתים ה' ש' עהיה קו' גבור
 להק' גמליר כקוד ה' קו'!

כהק

מחזיקי דתא למטה במנחין כולה לבן הקדוש משיח נ' כליל שפר
ב' להיות שבע עולה עד חזר למ' יש חזר שטודה כמון כמון כיום
יבא כיון שטק כלתה אל' חזר שטודה עד מקומה לבן יש חזר דר
משיח שבע ולא שבע ממש

מגן אבות בדברו להוד א' דאיהי: מחילה מתל במאמיו
להוד ה' דאיהי האל הקדוש מצפץ י' דאיהי: המניח
לעמו בשבת קדשו יה' אדני ה' דאיהי: לפניו נעבוד
אל' גיהו: ונודה לשמו אדם ה' כיהו: לאדון השלום
מצפץ ו' דינו באל' יה' אדני ה' דאיהי: מקדש השב
יכין באל' יהו' ושמור שבאן עד כפור שבעיה לנני לטי:
קדוש תתקבל

להא שמיה רבא מברך לעלם לעלמי
אלה ^{הי} יוד ^{הי} יוד ^{הי} יוד
להוה ^{הי} להוה מצפץ יה' אדני אל ^{הי} אלהים
עלמליא יכין כי קסא נטח דאיהי יהו' כמיוני חז כמטן
ואו ^{הי} יכין ^{הי} יכין ^{הי} יכין ^{הי} יכין ^{הי} יכין
מצפץ

אד טוב וחסד לרדפוני הנה דת' ג' כמטן ה' ג' ג' ג'
חז עך טוב וחסד כמטן חז
ננה כמיוני חסד כמטן חסד כמטן חסד
לחז נח' חסד וחסד עך טוב וחסד: חסד כ' חז עך חסד
כדו וחסד יסוד כולה חסד חסד: ח' חסד יסוד חסד וחסד
לדנ חסד קדש דכר

להא שמייה רבא מברך לעלמא לעלמא
אלה יהוה מצפץ יהוה אלהי

עלמא יכין כוין וכל כנא כנא יהוה
ויו מצפץ כי כהה יהוה מלאים כויה כמען הוה ועס לי איתעס

כני הנה כמען עבהם : אהם שבה לקבל עספת דיה ככר נא א
לם ש מע איתא יכין ככר זה לקבל עספת דיה נרשעין כיתר
שום לא קבל דיה ככר נא א יקבל נרשעין כופהם עלינו ולכן
עכ יכין נקבל שנים כדמ ברבו את יט המברך יכין כי כ
מילויים עכ סכ מר כמען יכין ונה

ככ שם מלאים מלא ונמצא כמען קבל כמען כולו יכין כי
מכ הסכ מכ וקבל מילויים כעולים קבל גם יכין ונה : אמר זה
המז השז מכ ופיט ק ונכין קבל : נמצא יכין ק ככ מילה כה
לו ק כמען מכ ויהו כה כמען וכה תסיר ק עאמק ישלם דך ועס
מכ קרי מכ כך : קלדונש

יכין ככר וכל קיץ יכין כמען קהש וכוה יכין ככר יכין
שנכנים ענה כהש דמא כ פקין עילין כל דתלם דלכא וקרי
ענמ כל ככרין עילין עמאשין פחיתים עלי דמא דמא :

משחרית דמשבת

ככנסת ככר יכין מכ א יכין נח דשם שן אכר יכין ככר שם
מג שם נבולים כלם

רשע

[illegible]

יבין כי יוכל לתקן הערה אשר בעלה בבחינה על התורה הנה ערה
בבחינה להיות בבחינה: ברבן עמרם מכתב יבין הורה פו
עמוהם על עמוהם חמה קל
מזה ה' בעוהם כי דין מן מלך ה' רבן עמרם מכתב יבין
יך ועם מלך ה' מכתב וזהו מכתב כי מן קל עמוהם עמוהם מכתב:

和

באלי אברהם יצרי אור : וברנא
צנדנא דא יסור
דא לא צער שם עולה דיכל יסור
דא לא נזער דמטלה יש ליסור דא
ינרע משאר דמפירות שיכל ל
לעלות עדי דכח שקור נשאר
וק : הכל ינהך חור דא לא : וכל
נשא דא לא וכל ינאר חר דא לא
כל יתעמר דבור דא לא : ינאר
כל חסד דא לא וכל ש : דיכלאר דא לא עולה דיכל לנר דמפיר שר
יסור דא כנול : ין עהך לך
שם : דא לא

זהו השם שכתב בבראש ונה דיכל
דא שרור מתחלת ינאר עד ין ערוך
לך דא דיכל לנר דמפיר יסור דא
ודא עולה למעלה שר דיכלאר דא
שעל גביו ועוד עולה כן דיכלאר עולה
דא לא דמפיר שם ערה פיוס דשכר
ולכן נר דיכלאר פעמים חן כל לתור
א : דיכלאר דא לא צער פנס עולה שר
כנול ונס פנס מלמעלה למעלה
כל חסד דא לא וכל ש : דיכלאר דא לא עולה דיכל לנר דמפיר שר
יסור דא כנול : ין עהך לך
שם : דא לא

אל ארון על בא המעשים כל זה
דמטן שכתב יסור כי
כדון המז כי דמלכו שנק בחול א צד
פשוט כנה טקה דמטלן שם צד שר
כנ דמטלן ועם אל כמטן שכתב
וביום דמכיש נרעלה ויש כנה
דמשיה סוד הלילה נחצה
סוד ימי החול נחצה קי סוד

משל צדן עד המטה דיכל דא כנ
דא דמטלן ומקשר פגיוס דא כנ
דא לא יך דיכל דמטלן ונר דא
יש עולה שר דמטלן ונר דיכל
דמטלן דא לא שר שרור מקי ימין
י כנ טולה לתור קשר שר
כנ טולה גופא ועוד כי דיכל
לדין לדין מלמעלה למטה

יום דשכר וגם כי דמטלן עולה פיוס שכתב טולה ונה נרעלה ויש
שם כמטן כ כסא דא כדילך ועליה דא כדילך
עבד ידע אחר שימאר צד שכתב דמטלן לדין חסד דמטלן
ממלטה דמטלן
כלא

בלחש

עתה מפרש' זמ' לעלות ב' חתונה
 בארץ ויהי ה' יחד ב' ב' ב'
 חתונה של זמ' ועד עולה ב'
 למען זמ' זמ' זמ' זמ' זמ'
 ב' חתונה בארץ זמ' זמ' זמ'
 חתונה של זמ' זמ' זמ' זמ'
 זמ' זמ'

הברכות בין בלחש בין בחזק כלם שוין בטעם כן שמועבאל א' מרעא
בלחש עולה לא פנה לאלא פאוס, זה ב'ח' יק'ר^א מען צורה
בחזקה עולה לא בחזקתו פאוס, זה :

ישמח משה יבין באותו שהיה כח משה והוא' דהקט"ב ודנב

רעמלא פון
פון יפן
לעבן א מאל
לויט דעם

یہ دعا امام شافعیہ دکر کرنا اور دیکھ کر ہر روز دعا پڑھنا

עט

ג' כפרת צדונות קם פה דלא צריך ענה בעקום שטלו חכר
היה נעשים כה גמולין: באלי אליל המחזיר נא
היה נא היה בחכמה דוק:

באי ארזים ה' הטוב שמך ל' דין קוד לזו כפינו דלנו
באי מצפין ה' מברך נא דהו יסוד לזו כהערה
את עמו ישראל בשלום ר' כמטן ארזים בח' נכוח
אילהויהם ר' הוה דנא בח' חסדים
נעשים שלום כינקם

נזר קם מועיל לחיפה כנא בעמידה שלחנא כי נע כוננו יכין

בבית דין: שבעה העולים לסת

כהן חסד לזא צאד כעכא פק שט דנחח דאבא:
לזו נבואה דזא צאד כח פק שט דנחח דאבא:
שלישי כח דזא צאד כח פק שט דנחח דאבא:
רביעי נח דזא צאד כח פק שט דנחח דאבא:
חמשי הוד דזא צאד כעכא פק שט דנחח דאבא:
ששי הוד יסוד דזא צאד כעכא פק שט דנחח דאבא:
נחח כמדינה קשליש

שביעי לחי כח כמדינה כי אינוק עטק דסוד דזא נחח
נחח עטק דסוד דזא נחח כח כמדינה דזא נחח
כח לזו יסוד חמח כמדינה נחח כמדינה

במוסד יסוד כמדינה דזא נחח כמדינה
נחח כמדינה דזא נחח כמדינה
בדקדוק עולה דזא נחח כמדינה

בלחש

עולה המשיח בזה ראשונה דלכא
נאז יהי מקומו לגמרי והנזכר
עולה בזה תחתיו דאיתא :

בא יהודא מן אנביא

חמשה דאבא בחכמה דאז ונזכר
עולה בנחמ דאיתא נזכר :

בא יהודה ה' לא היה מחיו ומעו
כונה דאבא בבינה דאז והוד כונה
כונה דנזכר :

בא מצפון לא היה הא הקדוש
דעת דאבא כונה
דאז והנזכר כיוסוד דאיתא :

תקנת שבת דלת קרבנות

דוית פירוש עם סיקור נחמ

מעבדה לעולם כבוד יחל

מנעמיה חיים מבו וגם דאזכר

לדכה גולה בחק ים מסית

נחמנו חנוי פועלים בראוי : יהי

מאזא שבעלנו דשמענו לעלמ

עלמנו ואזי עבדנו דלכא

דלכא

דלכא

בחזרה

עולה זא כונה של אבא והנזכר
שכלת מזה תחתיו לא נזכר
דאיתא :

כתר יתנו לך ה' אלו

לוד היואז ה'

מלאכים קמוט מעלה הם אבא

כיהם מלאכים א טפ דאיתא

נחם ינחם כנח למך שדנח ינח

איתנו קתק עולה דאז בחנה

אליה יכוין לקבל ענה נשמה

א' הוא סוד מזה ה'

דעתינא שדאן סוד דערת

דאזא שגם יה נחמו יתא וכו'

עולה דמלאכים בחכמה ימלא

א' דעתינא חכ

מקום כבודו כנח נערה

דמלאכא נח

יהיה ס' א פועלים קפה נחמ

חנה דה נכל דעטן מקוס

כבודו עם ז' פועלים דה

א' הנה

שמע לעשרה נח

איתנו ד' איתא

דאז

בלגותיך יכנין כי עתה
 נחמך כנחמה
 כי עד עתה היתה נק' ל צדק
 ועתה נק' ל חסד כי חסד למד
 חסד כי חסד כמטן רב כראשית
 אל דינו ואלו ג' פסוקים ראה עם
 הכולל כמטן רב כנ' נאמן לומר
 מן חסד חסד על שבר כ' יס
 כמטן חסד בנא' לך
 אדני ה' במקדש נשכר ל' אהיה כנ' דנוק' ישר איו צנו מ
 מעשי כים הארמונים עילאין ושלמך ב' אחרונות הם
 חבד כנ' חסד חסד לך אלא
 כנ' שדו מנה ענה ל' חבד
 בנא' אלה ל' יכיהו כמחזיר שכינתו ל' צדק
 בנא' אלהים ה' כמחזיר שכינתו ל' צדק
 בנא' מצפץ ו' כמחזיר שכינתו ל' צדק

והנה כחול יחיד שדעליו דעולמו עד האסלוב צנו חוזרים
 נמנהרים אנהם כן עתה ין יחד ל' עולמו וכן ין עט
 אומהם נכח ל' צדק ושלם קמזמורה ככל צדק ל' פסוקים קמזמורה
 ל' צדק קמזמורה שלם יחזיקו ב' צדק וכל צדק על ידו
 ברכו את יי' המבורך כוננו כמ' צדק של צדק עתה

מנחת שבת

במענה של שבת כדון כתי של שקותי וית כמעין קהא והם כי
טמין דהשא דאא וקבון בהיה הודין עכ וד' יודין כמטין
תי' אריות הוד ה' נכנה עבה טולה דא ומקבל שפע שעהא
בקהב גדול:

ואנל תפלת לך תפלת תפלת כי טבה עולה ז' א
עד הקנא דאא נ' הוד עכ הודין וכו
ו' והנה אור כי כנע איה אחד שאנו אומהם טבה ויבון כי ל' יודין
ש' בשם עכ כל א' כלול מ' הדי ת' נזהו עבה אחד ז' כי עבה
קמא שט' אח עולה מעש עד ל' יודין הנ' והנה ה' כמעין קד' ו
כדודט וקוז כמטין ה' טמין ה' עמטין ותי עיכר ו' וט' הודין קוז
כ' ע' עליית קוז בהקנא דאא יש בו כח לקבל מעלה קדאן דעין
ג' כד ידע כי ז' בתי דהע' שבעלכות שהם עכ קל טכ קה
נכ' כלה כמטין טכ ועס הוד נעמר שלהם בוית דמלכו כד'
אוריות עולה דעכ והנה עתה צדו סהכיס להעלות דמלכו וד' עד
דאן דעליון כלל שדכר עולה עד א' ועד דאן דעליון נעמלכו
שזרה באזא לבן אנו מתפללים שגם כוז הקבל שפע מרדון
דעליון דמפלגה עכ כמטין שד' וקנה קוז עלה כד' וקנא
עילזה והקבל נעלה למטה באזא לבן אין ארמיהם עילזה
ישמחו במלכותך שביא מלכות שד' י' לב שטח עכ
כ' עודק טלה למעלה (וי) להזכיר ישמחו כמל' ושלח
הקבל שד' עכ עכ

במקום זה ועל גשר מלך נעלה מן למנוח נד נלכך לנו מוסר
שכחנו על הקדש כי נמנע יקדשו על גשר

בלחש בחזרה

באוי יה אדני ה' עקב נשכח
כח דנוקבא עשאו לנו מעשי כי
מהר מחין אל חכד דנא
דנא ענא

באוי אל ל' קמחור שכינתו לדון י כיהו והנה ככר
זו כלחש ופקא רס יכונן שטולד קמלכר
כנא דנא שמו לטמון מן דהקנא

באוי אל רס ה' קמכ שער ולך כו ה' כיהו ככר
זו כלחש ופקנול רס מכין שטולה כן שמו
אל קמלכו כנוד דנא שמו לטמון דהקנא

באוי מצפצו ומכך קרעמי ושוטלכאני אוללהויהם
ככר ה' כלחש ופקנול רס

שמה קו האמצעי דמלכות כסוד אל מל שמו לטמון דהקנא

צדקתך הנה צדקתך היא סוד עליית מן אל מנוח
אלא והנה מן דאזא רס מכת ומלכוד

וקנה ית הוא עתה עמהם נאנו מעלה מן נלכך לנו
צהרם ליתח ד' צהרם משה יוסכ דוד במקום דקדו ולעול
עם ננוק כסוד מן כיסוד דאזא וטמון

ראש חדש

חולב אדם להקביל פנים ביה כי גם כ"ח יש שם יחיד
בעת הכיב ואז יש יקבל ויש פני לו

אברון האדם ביה כי כ' הוא צמחה של אדם וא' ביה אדם

כשם שיש הוא שלום הודין הדי ראש וחדש כמט

איה הודין ודבתי הדי דגש חדש ושיין דלתי יחיד וכל

אזכרה בעקוד קמץ והנה שם במילואו ראש חדש :

התפלה של שחיה ערעור כמילא שחיה שחיה יחיד זכ

אזכרה ואלו זכור ואלו יחיד ויחיד כלל שחיה שחיה שחיה

כנה במילא יחיד כנה ויחידה אדם שחיה כנה

כנה שחיה שחיה כנה ויחידה אדם שחיה שחיה

עיה חיה שחיה שחיה ויחידה אדם שחיה שחיה

שחיה שחיה :

והנה כנה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה

כנה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה

אזכרה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה

אזכרה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה

אזכרה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה

אזכרה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה

אזכרה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה

אזכרה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה

אזכרה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה שחיה

פג

אלה וואר לנו א ה הא וצרה נא כמטן א מוא
אסרו חגבעותי ונה פאנה לנו כמטן איה ב
עד קרנות המזבח כעכונני שפ פה נא וצרה
עד קרנות המזבח רגשונא דעשינא
גם כ מואין דיהו מלוא פנה כמדי הרבלין כמטן שנת פנה
קרנותי! מזבח כמטן א הדי

מוסר

נצד ענה לא היה עליה למלכות יצח מיימי החל וענה
במוסר יצחיל לעלות יצח ולכן נהך לחלוק דכפלין
קדש יבולת מוסר וכן היה נהנה מנה זלזה של אה חלוק נ
דחלן עד שימאור קדש של חזק סח לך כל

דאמשא חדשים לעמך דתי חל שהיא העולה ענה
עד חב של זא ונה כלחש ודחמה א הדי
ככונה ונה עליה דאשונק עד חדר עלו ריחב עליה טר
חב של נחש שזמר ודחש חרש כסה עליוס לה דאשויס
תקרב עליה לה שאני מעלים אנה שרעל וקרב לה
פרים אלים ודבשלים גם חדר

כתר כוין שנה קא עליה עד דאש יעקב דהיכא זא ולכן אנ
אמה כפ עכא ון עליוס אה לה שנה לחד דכייס
כענ דחל וזח מוסר איש לה תוספרה כיה יצר מייס קוול
ומדו על מואר דקמיר כ עליה זא קח תוספר על מואר דקמיר

בגלך ואע

د فاضل احمد خان صاحب

יבין כח יד קא וקא
כח יבין וכל יבין וכל
ענין

[illegible]

ב. אכפח קעטע א. ל. ו. ב. י. ג.
א. ב. נ. ע. ס. א. ד. ע. ג.
י. ד. י. ו. ק. ק. ק. א. ו. ו. ק. ק.
א. א. א. א. א. א. א. א. א.

[illegible]

אמן על קרבא יידי ודור
אמן על כדבור יכון אקדו
בכל אמן יכון כח כח
על אמן ואל יכון יכון
חשבון כח וחשבון זה אהבה

בכבודם אלהם יבין קמבר
אמר עמו: ארץ נחמד במלכות אלה
ועם דוד אל נחמד במלכות
בניקול אלה קמבר יבין קמבר

[illegible]

04275

M. ELZ N. RTX